

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ Δ. Μ. Ε.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΧ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

«Χαριέντως τύραννον ἅπαντες αὐτὸν ἐπιγράφουσιν ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως». Ὑπομνημ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΜΕΤ' ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ Ε΄.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΛΑΣΤΙΚΕΣ

Τιμάται μετὰ τοῦ βιβλιοσήμου κατὰ φέρου Δρ. 10.—

Τιμὴ λιανικῆς πωλήσεως 6.50

(Ἄξια βιβλιοσήμ. 2.60. Φόρος Ἀν. Δαν. 0.90

Ἀριθμὸς ἀδείας κυκλοφορίας 2,575. 14-1-31.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ὉΔΟΣ ΤΑΚΗ 13

1931

1500

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΧ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

«Χαριέντως τύραννον ἅπαντες αὐτὸν ἐπιγράφουσιν ὧς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως». Ὑπομνημ.

ΕΚΔΟΣΙΣ Ε΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
Ὅδὸς Τάκη 13

1930

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΤΟΥΔΗ
SYMMELETON TOU DANA EN DIMARKEIO THS MEISS ENHAYTOS
DIMITRIOS KASSIOTIS LYONS

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

IX

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ
ΥΠΟΒΟΛΗΣ

Πηλασίδης
Εισαγωγή

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

0666 Λύκμ 18

1970

Μαρίνι Σαράνι
m

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΔΙΠΟΔΑ ΤΥΡΑΝΝΟΝ

Σαράνι Μαρίνι
Α'. Γένεσις τῆς τραγωδίας καὶ διδασκαλία.

Πῶς διετέθη ὁ κατὰ φύσιν ἄνθρωπος πρὸς τὰ φυσικὰ φαινόμενα; Ὁ κατὰ φύσιν ἄνθρωπος βλέπων μετὰ θαυμασμοῦ καὶ καταπλήξεως τὴν μεγαλοπρεπῆ τοῦ ἡλίου ἀνατολήν, τὴν δύσιν αὐτοῦ καὶ τὸν σκοτισμὸν τῆς γῆς, τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπειροπληθῶν ἀστέρων ἐν τῷ οὐρανῷ, τὸν αἰφνίδιον αὐτῶν ἀφανισμόν, τὴν βλάστησιν καὶ τὸν μαρασμὸν τῆς φύσεως καὶ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἄλλων φυσικῶν φαινομένων, ἐπροσωποποίησε καὶ ἐθεοποίησεν αὐτά, τὰς δ' ἐναλλαγὰς τοῦ αὐτοῦ φυσικοῦ φαινομένου ἐξέλαβεν ὡς περιπετείας καὶ πάθη τοῦ θεοῦ, π. χ. τὸν μὲν μαρασμὸν τῆς φύσεως ὡς θάνατον τοῦ θεοῦ, τὴν δὲ βλάστησιν ὡς γέννησιν ἢ ἀνάστασιν αὐτοῦ.— Πρὸς τὴν φύσιν ἐπὶ ταῖς περιπετείας αὐτῆς ἠσθάνθη ὁ ἄνθρωπος ἰσχυρὰν συμπάθειαν καὶ μάλιστα πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς γῆς βλάστησιν (Διόνυσον), διότι ἐν μέσῳ αὐτῆς διαρκῶς ἔζη ἔβλεπε τὴν γῆν ἀπαύστως ἀναφύουσαν ἐκ τοῦ μητρικοῦ αὐτῆς κόλπου ἀπειρίαν βλαστήσεως καὶ καρπῶν καὶ δὴ τὴν γλυκυτάτην σταφυλὴν (τὸν θεὸν (ἀνα)γεννώμενον), καὶ αἴφνης τὸ θέρος ἢ φθινόπωρον ἔβλεπε τὰ ἄνθη κλίνοντα τὴν ὠχρὰν αὐτῶν κεφαλὴν καὶ ἀποθνήσκοντα, τὰ δένδρα φυλλορροοῦντα, τὰ πάντα μαραινόμενα καὶ ἐκτάδην ἐξαπλούμενα εἰς τὸν παγερὸν τῆς μητρὸς κόλπον, ὃν περιέβαλλε μετ' ὀλίγον τὸ λευκὸν τῆς χιόνος καὶ τῶν πάγων σάβανον (τὸν θεὸν σπαρασσόμενον ὑπὸ τῶν πολεμίων).

Πῶς ἐξεδήλωσαν οἱ Ἕλληνες τὴν πρὸς τὸν Διόνυσον συμπάθειαν; Τὴν πρὸς τὸν Διόνυσον συμπάθειαν οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος καὶ δὴ οἱ ἀμπελουργοὶ θὰ ἐξεδήλωσαν κατ' ἀρχὰς διὰ ζωηρῶν ἀρρυθμῶν κραυγῶν, ἃς θὰ συνώδεον καὶ δι' ἀναλόγων κινήσεων, σὺν τῷ χρόνῳ δ' ἐδημιούργησαν ἄσματα λυρικά παραφόρου ἐνθουσιασμοῦ (διότι θὰ ἦδον μεθύοντες), ἀδόμενα πρὸς αὐλὸν καὶ συνοδούμενα διὰ ζωηρῶν μιμικῶν κινήσεων, τὰ ὁποῖα ἐκάλεσαν διθυ-

ράμβους. Ὑστερον τὰ ἄρρυθμα ταῦτα ἄσματα ἔλαβον τεχνικὴν μορφὴν, ἀντικατασταθέντων τῶν ἄρρυθμῶς ἄδόντων διὰ κυκλίου χοροῦ ἐκ 50 ἀνδρῶν, ἄδόντων καὶ ὀρχουμένων ἐν ῥυθμῷ, καὶ μετηνέχθησαν εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ Πεισιστράτου, ὅστις ἰδρύσας τὰ μεγάλα Διονύσια εἰσήγαγε τὸν διθυράμβον εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἐορτὰς τῆς πόλεως. Ἐκτοτε οἱ πλούσιοι Ἀθηναῖοι ἡμιλλῶντο τίς νὰ παρασκευάσῃ διὰ τὰς ἐορτὰς τὸν κάλλιστον χορὸν, ἵνα ὀρχούμενος καὶ ἄδων ἐν ὀρχήστρῳ περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διονύσου ἐκτελέσῃ διθυράμβον, ὃν διακεκοιμένος ποιητῆς ἐποίει ἀντὶ ἀδοῦς ἀμοιβῆς. Οἱ χορευταὶ συγκινούμενοι, ὅτε ἔψαλλον τὰς περιπετείας τοῦ θεοῦ, καὶ ὑπὸ μανίας καταλαμβανόμενοι ἐξήτησαν νὰ συμπάσχωσι μετὰ τοῦ θεοῦ γινόμενοι ἀκόλουθοι αὐτοῦ καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου μετημφιέννυτο εἰς Σατύρους, περιβαλλόμενοι δέρματα τράγων μετὰ κεράτων, ὀξέων ὠτων, βραχειῶν οὐρῶν, χηλῶν, **τράγοι** διὰ τοῦτο καλούμενοι, φέροντες προσέτι στέφανον κισσοῦ (ἱεροῦ τοῦ Διονύσου) καὶ καλύπτοντες τὸ πρόσωπον (διὰ φύλλων κλπ.) χάριν παραισθήσεως.

Ἐκ τοῦ διθυράμβου τὸ δράμα. Ἡ συμπάθεια καὶ ἡ παραίσθησις τοῦ χοροῦ θὰ ἀπέβαιεν ἰσχυροτάτη, ἐὰν ἔβλεπον αὐτὸν τὸν θεὸν πάσχοντα ἢ διηγούμενον τὰ πάθη αὐτοῦ. Ὅντως ὁ κορυφαῖος τοῦ χοροῦ, μετημφιεσμένος εἰς Δίονυσον, ἀποσπώμενος τῶν λοιπῶν χορευτῶν καὶ ἀναβαίνων ἐπὶ τὴν παρὰ τὸν βωμὸν τράπεζαν διελέγετο πρὸς τὸν χορὸν περὶ τῶν παθημάτων αὐτοῦ. Αἴφνης ὅμως ὁ ἐξ Ἰκαρίας τῆς Ἀττικῆς Θέσπις, ὅστις εἰσήγαγε καὶ τὰ ἐξ ὀθόνης προσωπεῖα, ἀντὶ τοῦ κορυφαίου τοῦ χοροῦ εἰσήγαγεν ἴδιον πρόσωπον ὡς τὸν θεόν, ἀνεξάρτητον τοῦ χοροῦ, τὸν **ὑποκριτὴν** (ὑποκρίνεσθαι ἀποκρίνεσθαι), ὅστις θὰπεκρίνετο εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ χοροῦ καὶ θὰ ἀφηγεῖτο τὰ παθήματά του. Μεθ' ὃ ὁ χορὸς ὠρχεῖτο ἐκδηλῶν ἐν ἄσματι τὰ κατέχοντ' αὐτὸν συναισθήματα. Οὕτως ἔχομεν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸν διάλογον ἱστοροῦντα τὰ πάθη τοῦ θεοῦ, στοιχεῖον ἐπικόν, ἀφ' ἐτέρου δὲ τὸ ἄσμα τοῦ χοροῦ, τὸ ἐκδηλοῦν τὰ συναισθήματ' αὐτοῦ, στοιχεῖον λυρικόν, διὰ τοῦ συνδυασμοῦ δὲ τῶν δύο τούτων στοιχείων παρήχθη ἐκ τοῦ διθυράμβου νέον εἶδος ποιήσεως, τὸ **δράμα** (διὰ τὰ ἐν αὐτῷ δρώμενα, πρβλ. καὶ **τελετή**, **ὄργια**, τὸ πάλαι ὠνομάζετο καὶ **τραγωδία** ὡς τράγων φῶδῃ ἢ φῶδῃ πρὸς τὸν τράγον, τὸν Δίονυσον), τὸ ὁποῖον ὡς τέκνον τοῦ διθυράμβου ἐκκληρονόμησε παρὰ τοῦ πατρός: 1) τὸν χορὸν ἐκ 50 ἀνδρῶν μετημφιεσμένων καὶ φερόντων στέφανον κισσοῦ, 2) παρίστατο ἐν ὀρχήστρῳ, 3) ἐθεωρεῖτο ἱερὸν τοῦ Διονύσου ἀπο-

τελοῦν μέρος τῆς λατρείας αὐτοῦ, 4) ἐδιδάσκετο ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν ὑπαίθρῳ κατὰ τὰ Διονύσια καὶ 5) ᾠρίζοντο ὑπὸ τῆς πολιτείας τρεῖς πλούσιοι πολῖται, **οἱ χορηγοί**, ἀναλαμβάνοντες τὰς δαπάνας τῆς διδασκαλίας τῶν δραμάτων τριῶν ποιητῶν, ἀμιλλωμένων πρὸς ἀλλήλους ἐν ἀγῶνι περὶ τῆς νίκης ἐκάστου διὰ μιᾶς **τετραλογίας** ἢ τεσσάρων δραμάτων.

Διαίρεσις τοῦ δράματος: ἐξέλιξις τῆς τραγωδίας. Ἐπειδὴ οἱ μῦθοι τοῦ Διονύσου ἠδύναντο νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο θεμελιώδεις κατηγορίας, α') εἰς τοὺς φαιδρούς, τοὺς ἀναφερομένους εἰς τοὺς θριάμβους τοῦ θεοῦ, καὶ β') εἰς τοὺς θλιβεροὺς τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὰ πάθη αὐτοῦ, διὰ τοῦτο καὶ τὸ δράμα διεσπάσθη α') εἰς τὴν **κωμωδίαν**, ἔχουσαν φαιδρὰν καὶ ἰλαρὰν τὴν ὑπόθεσιν, καὶ β') εἰς τὴν **τραγωδίαν**, ἔχουσαν τὴν ὑπόθεσιν σοβαρὰν καὶ θλιβεράν. Χάριν ποικιλίας αἱ ὑποθέσεις τῶν δραμάτων ἐλαμβάνοντο καὶ ἐξ ἄλλων κύκλων μύθων, ἐκ τῶν μύθων ἡρώων ἐπίσης πολυπαθῶν, ὅτε κατ' ἀνάγκην συμμετεβάλλετο καὶ ὁ χορός, ἀποτελούμενος ἐκ προσώπων ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὸν ἥρωα, μετ' ἀναλόγου περιβολῆς, διότι ἄλλως τὰ πάθη τοῦ ἥρωος οὐδὲν διαφέρουν καὶ οὐδεμίαν συμπάθειαν θὰ προσεκάλουν παρὰ τῷ χορῷ. Ἄλλ' ἐν ᾧ οἱ Σάτυροι ἐξετοπίζοντο βαθμηδὸν ἐκ τοῦ δράματος, ὅμως διστηρήθησαν ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὴν παράδοσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ εἴδει δράματος ἰλαροῦ, ἐν τῷ **σατυρικῷ** δράματι, τοῦ ὁποίου ὁ χορὸς ἀπετελεῖτο ἀποκλειστικῶς ἐκ Σατύρων. Σατυρικὸν δράμα ἦτο ἀναγκαίως τὸ τέταρτον δράμα πάσης τετραλογίας παντὸς τραγικοῦ ποιητοῦ.

Ἐπειδὴ ὁ εἷς ὑποκριτὴς ἦτο ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νὰ ὑποδυθῇ πολλὰ πρόσωπα, ὁ τραγικὸς Αἰσχύλος προσέθηκε καὶ δευτέρον ὑποκριτὴν, καὶ ὁ μὲν ὑποδύομενος τὸν ἥρωα ἐκαλεῖτο **πρωταγωνιστής**, ὁ δὲ **δευτεραγωνιστής**. Ἐπειδὴ δὲ οἱ μῦθοι περιεῖχον καὶ γυναικεῖα πρόσωπα, προσετέθησαν καὶ τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα ὅμως ὑπεδύοντο ἄνδρες.

Θέατρον. Οἱ διθύραμβοι καὶ τὰ δράματα ἐδιδάσκοντο κατὰ τὰς εορτὰς τοῦ Διονύσου, τὰ Διονύσια, ἐντὸς τεμένους τοῦ θεοῦ, ἐν δρχήστρῳ, ἥτις εἶχεν ἐν τῷ μέσῳ καὶ βωμὸν (θυμέλην) τοῦ θεοῦ, περὶ ὃν ἐγίνετο ὁ χορός, πανταχόθεν δὲ ἐπλημμύρουσαν κύκλῳ τὴν δρχήστραν πλήθη θεατῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰς πρώτας θέσεις κατεῖχον οἱ ἐπίσημοι. Ἐπειδὴ ὅμως ὑφίστατο ἀνάγκη ἰδίου οἰκήματος, ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ ὑποκριταὶ νὰ ἀμφιεννύωνται καὶ νὰ μεταμφιεννύωνται κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δράματος, πρὸς τοῦτο δὲ κατεσκευάσθη πρὸς

τὴν μίαν πλευρὰν τῆς ὀρχήστρας καλύβη τις, ἢ *σκηνή*, ἔκτοτε οἱ θεαταὶ ἐθεῶντο ἀπὸ τῶν τριῶν ἄλλων πλευρῶν τῆς ὀρχήστρας.

Ἴνα ὁμως οἱ θεαταὶ ἀπόνως θεῶνται καὶ ἀκούωσι τὴν διδασκαλίαν τῶν δραμάτων, ἐξέλεξαν ἐν Ἀθήναις χάριν αὐτῶν θέσιν ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους κοίλην καὶ ἐπικλινῆ, ἐπὶ τῶν νοτιῶν κλιτύων τῆς ἀκροπόλεως, ἐντὸς τεμένους ἀρχαίου ἱεροῦ τοῦ Διονύσου, καὶ ἐκεῖ ἔκτισαν τὸ πρῶτον λίθινον θέατρον, ὅπερ ἀπετελέσθη α') ἐκ τῆς *ὀρχήστρας* χάριν τοῦ χοροῦ καὶ τῶν ὑποκριτῶν, β') τῆς *σκηνης* καὶ γ') ἐκ τοῦ *κοίλου* ἢ κυρίως *θεάτρου* χάριν τῶν θεατῶν, θέσεως κοίλης καὶ ἐπικλινοῦς, ἐνθα ἐλάττευσαν ἐδώλια ἐπὶ τῶν βράχων, ἐν δὲ τῇ πρώτῃ γραμμῇ ἔθηκαν θρόνους χάριν τῶν ἐπισήμων.

Ἴνα καλυφθῇ ἡ ἀσχημία τῆς ξυλίνης σκηνης, ἐτέθη πρὸ αὐτῆς μέγα ξύλινον διάφραγμα, τὸ *προσκήνιον*, ἀφῆνον μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τῶν δύο πτερυγῶν τοῦ κοίλου τὰς δύο *παρόδους*. Τοῦτο ζυγροφούμενον (σκηνογραφία) παρίστα ἀνάκτορον ἢ ἄλλο τι κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δράματος, ἔφερε θύραν, δ' ἣς παρήρχετο ἢ εἰσῆρχετο ὁ ἥρωας, ἐν ᾧ ὁ χορὸς παρήρχετο ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν καὶ ἐξήρχετο ἐκεῖθεν διὰ τῶν παρόδων. Ὁ δεῦτερος ὑποκριτής, ἐὰν δὲν ἦτο οἰκειὸς τοῦ πρωταγωνιστοῦ, παρήρχετο ἢ διὰ τῆς δεξιᾶς (ὡς πρὸς τὸν θεατὴν) παρόδου, ὅτε ἐπιστεύετο ὅτι ἦρχετο ἐκ τῆς πόλεως ἢ ἐκ τῶν λιμένων, ἢ διὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἐὰν ἦρχετο ἐκ τῶν ἀγρῶν ἢ ἐκ τῆς ξῆνης. Ὑστερον διὰ λόγους αἰσθητικῶς καὶ στερεότητος σκηνὴ καὶ προσκήνιον κατεσκευάσθησαν λίθινα. Πίν. Β'. *ὁρὸν ὑποκριτῶν*

Σκευὴ ὑποκριτῶν καὶ χοροῦ. Ἐφ' ὅσον ὑπῆρχεν εἰς ὑποκριτής, ἵνα εἶναι περίοπτος, ἀνέβαιναν ἐπὶ τὴν παρὰ τὸν βωμὸν τράπεζαν ἢ ἐπὶ τὰς βαθμίδας τοῦ βωμοῦ· ἀλλ' ἀφ' ὅτου προσετέθη καὶ δεῦτερος ὑποκριτής, δὲν ἦτο δυνατόν πλέον νάναβαίνωσιν ἀμφοτέροι ἐπὶ τὴν αὐτὴν θεσιν. Ὅθεν κατῆλθον εἰς τὸ δάπεδον τῆς ὀρχήστρας, ἀλλ' ἵνα διακρίνωνται ἐναργῶς τῶν χορευτῶν καὶ εἶναι περίοπτοι, ἐφρόντιζον νὰ παρίστανται μεγαλοσωμότεροι, ὡς ἦσαν οἱ ἥρωες, καὶ διότι τοῦτο ἀπῆται τὸ μέγεθος τοῦ θεάτρου καὶ ἡ ἀπόστασις αὐτῶν ἀπὸ τῶν θεατῶν. Καὶ τὸ μὲν ὕψος τοῦ σώματος ἤξανον α') διὰ τῶν *κοθόρων*, ὑποδημάτων φερόντων πολὺ ὑψηλὰ καττύματα, β') διὰ τοῦ *προσωπείου*, φέροντος τὸν λεγόμενον *ὄγκον*, ἕξαγμα τοῦ μετώπου ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς ὡς περιίθετον φενάκην (τὰ προσωπεῖα μετεχειρίζοντο ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὴν παράδοσιν καὶ ἵν' ἀποκρύπτωσι τὸ γνωστὸν τοῖς θεαταῖς πρόσωπον τοῦ ὑποκριτοῦ, ἔφερον δὲ ταῦτα ἔντονα χαρακτηριστικὰ τοῦ φύλου, τῆς ἡλικίας, τῆς διαθέσεως κλπ.),

καὶ γ') διὰ χιτῶνων ἐχόντων ἐγχρούς κατακορύφους ῥαβδώσεις (ὀπτική ἀπάτη). Τὸ δὲ πάχος ἠύξανον διὰ τῶν *σωματίων* (παραγεμισμάτων), *προστερνιδίων*, *προγαστριδίων* καὶ διὰ τῶν *χειρίδων*, *ἀναξυρίδων* κλπ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος ἦσαν ἥρωικά, ἡγεμόνες, ἐπιφανεῖς ἄνδρες κλπ., αἱ δὲ διδασκαλῖαι ἐγίνοντο ἐν ἡμέραις μεγαλοπρεπῶν πομπῶν, διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἐνδύματα τῶν ὑποκριτῶν ἦσαν συνήθως φανταστικά, πομπώδη καὶ μεγαλοπρεπῆ. Ἐφόρουν χιτῶνας ποδήρεις, ἔχοντας ἄνθη ἐνυφασμένα, ἱμάτια δὲ ἢ χλαμύδας πορφυρᾶς καὶ χρυσοπάστους. Οἱ χορευταὶ ἔφερον καὶ χρυσοῦς στεφάνους κισσοῦ. Περὶ πάντων τούτων ἰδ. Πίν. Γ'—Δ'.

Β'. Βιογραφία Σοφοκλέους.

Γέννησις. Ὁ Σοφοκλῆς ἐγεννήθη τῷ 496 π. Χ. ἐν Ἀθήναις καὶ δὴ ἐν τῷ Ἰππίῳ Κολωνῷ, ὅστις ἐθαυμάζετο διὰ τὰς φυσικὰς αὐτοῦ καλλονάς, ἐκ πατρὸς Σοφίλλου, εὐπόρου Ἀθηναίου, ἔχοντος ἐργοστάσιον μαχαιροποιῶν.

Φυσικὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον, ἐν ᾧ ἠϋξήθη ὁ Σ. Ὁ Σ. ὡς παῖς ἐνετρώφα ἀπὸ τῶν ἐρασιμίων τοπειῶν τοῦ Κολωνοῦ εἰς τὴν θαυμαστὴν γύρω φύσιν καὶ ἠτύχησε νὰ ἴδῃ τὰς νικηφόρους φάλαγγας καὶ τοὺς Περσοφάγους στόλους τῶν Ἀθ. ἐπανερχομένους ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν πάτριον γῆν, εἶδε τὴν πόλιν ἐκ τῶν ἔρειπίων ἀναγεννωμένην ὡς τὸν φοῖνικα καὶ διὰ τῆς φιλοπατρίας τῶν πολιτῶν λαμβάνουσαν τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος· ἀνδρωθεὶς ἠτύχησε νὰ ἴδῃ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας προαχθείσας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του εἰς τὴν ὑπάτην τελειότητα.

Παιδεύσις. Ὁ φιλόστοργος πατὴρ οὐδενὸς ἐφέισθη μέσου, ἵνα δώσῃ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀρτίαν μόρφωσιν. Ὁ Σ. ἐδιδάχθη ἐπιμελῶς γυμναστικὴν καὶ μουσικὴν καὶ διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐπίδοσιν πολλὰκις ἐστεφανώθη εἰς ἀγῶνας τῶν δύο τεχνῶν. Ὅθεν ὅτε οἱ Ἀθ. μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐώρταζον τὰ ἐπινίκια, ὁ Σ. ἐκλεχθεὶς ἐκ χιλιάδων ἄλλων παιδῶν Ἀθ. ἐχόρευσεν ὡς κορυφαῖος χοροῦ παιδῶν περὶ τὸ τροπαῖον γυμνός, φέρων λύραν. Ἐμελέτα τοὺς πρὸ αὐτοῦ ποιητὰς πάντας καὶ μάλιστα τὸν Ὅμηρον, παρακολουθῶν δὲ μετὰ ζήλου τὴν διδασκαλίαν τῶν τραγῳδιῶν ἐθαύμαζε μάλιστα τὸν Μαραθωνομάχον Αἰσχύλον καὶ ζηλώσας τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ποιήσεως ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ ποιητὴς τραγῳδιῶν.

Ὁ Σ. ὡς ποιητῆς. Αἴφνης τῷ 468 π. Σ. ἀντιμετρεῖται ἐπὶ τῆς

σκηνης ἐν κρατερῷ ἀγῶνι πρὸς τὸν παλαιάμαχον Αἰσχύλον καὶ μετὰ σφοδρὰν πάλην, καθ' ἣν τὸ θέατρον εἶχε διχασθῆ, ὁ Κίμων μετὰ τῶν συστρατῆγων ὡς κριτῆς ἔδωκε τὸν στέφανον τῆς νίκης εἰς τὸ νέον ἐπιτέλλον ἄστρον τῆς σκηνης. Μετὰ τὴν πρώτην ταύτην διδασκαλίαν οἱ Ἄθ. ἠγάπησαν τὸν ποιητὴν, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰ αἰσθήματα τῆς πόλεως ἀφωσιώθη ὀλοψύχως εἰς τὸ ἔργον, ἐν διαστήματι δὲ 60 περιῶπων ἐτῶν ἐποίησεν 123 δράματα ποικιλωτάτων ὑποθέσεων, δι' ὧν ἔτερπε τοὺς πολίτας καὶ ἐμεγάλυνε τὴν πόλιν πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν πολυαριθμῶν ξένων, οἵτινες πανταχόθεν τῆς γῆς συνέρρεον εἰς τὸ θέατρον. Ἐν ᾧ δὲ πολλάκις ἔλαβε προσκλήσεις παρὰ τυράννων καὶ ἡγεμόνων νὰ παραστήσῃ τὰ ἔργα του καὶ παρ' αὐτοῖς, οὐδέποτε ἀπεδήμησε πρὸς τοιοῦτον σκοπόν, λέγων μάλιστα ὅτι ὁ πορευόμενος πρὸς τύραννον γίνεται δοῦλος αὐτοῦ. Ὅθεν ἡ πόλις τιμῶσα τὰ αἰσθήματα τοῦ Σ. ἐπεδαψίλευεν εἰς αὐτὸν τιμὰς καὶ ἀξιώματα καὶ δὴ εὐδοκιμήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης τῷ 441 (ἢ 442) ἐξέλεξε τῷ 440 στρατηγόν.

Ὁ Σ. ὡς ἄνθρωπος. Ὁ ποιητὴς ἠϋξήθη ἐν μέσῳ τῶν Περσικῶν πολέμων, ὅτε οἱ Ἄθ. σωθέντες ἐκ μεγίστων κινδύνων ἦσαν εὐσεβέστατοι περὶ τοὺς θεοὺς. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῦ Κολωνοῦ ὑπῆρχεν ἱερὸν τῶν φοικτιῶν Εὐμενίδων, ὧν τοὺς μύθους θὰ διηγοῦντο εἰς αὐτὸν παῖδα ὁ πατὴρ καὶ οἱ δημόται, ἐνωρὶς ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπληρώθη θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν συναισθημάτων. Ὅθεν ἀνδρωθεὶς ἐγένετο ἱερεὺς τοῦ Ἀμύνου (ἢ Ἀλκωνος), θεραπευτικοῦ θεοῦ, ἐπειδὴ δ' ἐποίησεν ἄσμα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἐπλάσθη ἢ παράδοσις ὅτι ἐξένισε κατ' οἶκον τὸν θεόν. Διηγοῦνται ἔτι ὅτι κλαπέντος ποτὲ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως χρυσοῦ στεφάνου οἱ Ἄθ. ὄρισαν τάλαντον ἀμοιβὴν διὰ τὸν μηνύσοντα ποῦ ἦτο ὁ στέφανος. Ὁ Ἡρακλῆς ἐπιφανεὶς καθ' ὕπνον εἰς τὸν Σ. ἔδειξε τὸν τόπον, ὅπου ἐκρύπτετο ὁ στέφανος, καὶ ὁ Σ. λαβὼν τὸ τάλαντον ἴδρυσεν διὰ τούτου ἱερὸν Μηνυτοῦ Ἡρακλέους.

Πρὸς τοῦτοις ὁ Σ. εἶχεν ἀντιπάλους ἐν τῇ σκηνῇ πρὸ πάντων τὸν Αἰσχύλον καὶ τὸν Εὐριπίδην. Ἀλλὰ πρὸς μὲν τὸν Αἰσχύλον συνέδετο διὰ φιλίας, μαθὼν δὲ τὸν θάνατον τοῦ Εὐριπίδου αὐτὸς μὲν προσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον κατὰ τὸν προάγωνα περιβεβλημένος πένθιμον ἱμάτιον, τοὺς δὲ χορευτὰς εἰσήγαγεν ἀστεφανώτους. Συνεδέετο διὰ φιλίας θερμῆς πρὸς τὸν Ἡρόδοτον, ἦτο τῶν οικειοτάτων τοῦ Περικλέους καὶ ἀνεστρέφετο μετ' ἐπιφανῶν καὶ σπουδαίων ἀνδρῶν, ἔχων συνήθως παιδρὰν καὶ ἱλαρὰν τὴν ψυχὴν. Κατὰ δὲ τὸ

440 π.Χ. ὁ Περικλῆς συστρατηγῶν μετὰ τοῦ Σ. δὲν μετεχειρίσθη αὐτὸν εἰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀλλ' ἀπέστειλε πρεσβευτὴν εἰς Χίον καὶ Λέσβον, διότι πρὸς τοῦτο μᾶλλον ἐνόμιζεν αὐτὸν καταλληλότερον.

Θάνατος τοῦ Σ. Τοιοῦτος τὴν ψυχὴν περὶ τε θεοὺς καὶ ἀνθρώπους διῆλθε βίον σχεδὸν ἀνέφελον. Ἡ τραγικὴ καταστροφή τῆς Σικελίας ἐνεπότισε μὲν πικρίας τὴν φαιδρὰν καὶ ἰλαρὰν αὐτοῦ ψυχὴν, ἀλλ' ἡ Μοῦσα αὐτοῦ καὶ αἱ πολλαὶ νίκαι, ὡς ἔδρεπε κατὰ τοὺς τραγικούς ἀγῶνας, πάντοτε ἀξιοῦμενος πρωτείων ἢ δευτερείων, οὐδέποτε δὲ τριτείων, παρῆγεν εἰς αὐτὸν ἀνεξάντλητον δρόσον ζωῆς καὶ διὰ τοῦ ποιητικοῦ αὐτοῦ ταλάντου ἀνέφυγε καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν πόλιν. Ἄπαξ ἔτι ἐνενηκοντούτης ἠτύχησε νὰ ἐπίδη τὴν ὑστάτην νίκην τῆς πατρίδος παρὰ τὰς Ἀργινοῦσας, ἀλλ' ἡ Μοῖρα ἢ πάντοτε εὐμενῆς ἔκλεισε διὰ παντὸς πλέον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, χωρὶς νὰ ἴδῃ τὴν σκληρὰν τοῦ Λυσάνδρου χεῖρα καταδαφίζουσαν τὰ τείχη τῆς ὑπερηφάνου πόλεως. Ἀπέθανε τῷ 406, ἄγνωστον πῶς, ποιῶν μέχρι τῶν τελευταίων στιγμῶν τραγωδίας.

Ἐπίδρασις τοῦ Σ. μέχρι σήμερον. Τοιαύτη ποιητικὴ φύσις ἦτο ἀδύνατον νὰ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ κόσμου χωρὶς νὰ καταλίπη βαθεὰ τὰ ἴχνη τῆς διαβάσεως αὐτῆς. Εἰς τῶν υἱῶν καὶ εἰς τῶν ἐγγόνων αὐτοῦ ἐγένοντο καὶ αὐτοὶ τραγικοὶ ποιηταί, αἱ τραγωδίαὶ αὐτοῦ ἀναπαρίσταντο ἐν τοῖς θεάτροις τῶν Ἑλληνίδων πόλεων καὶ πολλαχοῦ ἐστήθησαν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἀνδριάντες, εἰκόνες καὶ προτομαί, ὧν τινες ἐσώθησαν καὶ εἰς ἡμᾶς. Ἐν Ἀθήναις ὁ ῥήτωρ Λυκοῦργος ἔστησεν ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνδριάντας τῶν τριῶν τραγικῶν, Αἰσχύλου, Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου, καὶ ἐξέδωκεν ἐπισήμως τὰς τραγωδίας αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ μέχρι σήμερον αἱ περισωθεῖσαι ἑπτὰ μόνον τραγωδίαὶ ἐκ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ἀναγινώσκονται καὶ μελετῶνται ἀπλήστως ὑπὸ τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος. Ἐὰν δικαίως ἢ ἀδίκως, θὰ κρίνωμεν καὶ ἐκ μόνης τῆς ἐρμηνείας τοῦ Οιδίποδος Τ.

Χαρακτηρισμός. *Εἰκὼν* ἐκ τοῦ μαρμαρίνου ἀνδριάντος τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἀποκειμένου, ὅστις ἐγένετο κατ' ἀπομίμησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Λυκούργου ἰδρυθέντος, Πίν. Α' (1).

Γ'. Τὰ πρὸ τῆς ὑποθέσεως τῆς τραγωδίας.

Λαῖος ὁ υἱὸς τοῦ Λαβδάκου, βασιλεὺς τῶν Θηβῶν, ἄτεκνος ὢν

(1) Ἐκτενέστερον τὰ τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν ἐρμηνεῖαν ἀρχαίας τραγωδίας ἐκτίθενται ἐν ἡμετέροις Διδακτικοῖς σελ. 233—89.

ἠρώτησε τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν ἐὰν θάπέκτα τέκνα, ὁ δὲ θεὸς ἀπεκρίθη ὅτι προτιμότερα δι' αὐτὸν θὰ ἦτο ἡ ἀτεκνία, διότι τὸ τέκνον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐγεννᾶτο ἐξ αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου Ἰοκάστης, θὰ ἐφόνευσεν τὸν πατέρα. Ἀτυχῶς οἱ γονεῖς ἀποκτήσαντες τέκνον, διετρύπησαν τὰ σφυρὰ αὐτοῦ διὰ περόνης καὶ διαπεράσαντες σχοινίον παρέδωκαν εἰς ποιμένα βασιλικόν, ἵνα φονεύσῃ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ Κιθαιρῶνος, φοβούμενοι μὴ πληρωθῇ ὁ χρησμός. Ἄλλ' ὁ ποιμὴν ἐλεήσας τὸ βρέφος παρέδωκεν ἐπὶ τοῦ ὄρους εἰς ἄλλον Κορίνθιον ποιμένα, ὅστις ἐκόμισεν αὐτὸ εἰς τοὺς κυρίους αὐτοῦ Πόλυβον καὶ Μερόπην, βασιλεῖς τῆς Κορίνθου, οἵτινες ἀτεκνοὶ ὄντες ἀνέθρεψαν αὐτὸ φιλοστόργως ὡς ἴδιον υἱόν, ὀνομάσαντες Οἰδίποδα ἐκ τοῦ οἰδήματος τῶν ποδῶν.

Ἄλλ' ὁ θεὸς αὐτῶν υἱὸς ὑβρισθεὶς ποτε ἐν συμποσίῳ ὑπ' ἄλλου ὡς ὑποβολιμαῖος ζητεῖ ἐξηγήσεις παρὰ τῶν γονέων αὐτοῦ, οὐδὲν δὲ ἱκανὸν παρ' αὐτῶν περὶ τούτου μαθὼν μεταβαίνει λάθρᾳ εἰς Δελφούς, ὅπου ἐρωτήσας τὸ μαντεῖον περὶ τῶν γονέων του λαμβάνει τὴν ἐντολὴν νὰ μὴ ἐπανέλθῃ οἴκαδε, διότι θὰ φονεύσῃ τὸν πατέρα καὶ θὰ λάβῃ σύζυγον τὴν μητέρα. Νομίζων ὁμῶς ὡς πατρίδα τὴν Κόρινθον καὶ γονεῖς τὸν Πόλυβον καὶ τὴν Μερόπην, περιεπλανᾶτο ἀνὰ τὴν Φωκίδα, ὅτε ἡμέραν τινὰ συναντήσας ἐν τῇ Σχιστῇ ὁδῷ, ἐκεῖ, ὅπου διασταυροῦνται αἱ ὁδοὶ ἀπὸ Δελφῶν καὶ Δαυλίας, τὸν πατέρα Λαίον μεταβαίνοντα ἐφ' ἀμάξης εἰς Δελφούς, διαπληκτίζεται πρὸς τὸν ἠνίοχον αὐτοῦ καί, ἐπειδὴ ἐμαστιγώθη ὑπὸ τοῦ Λαίου, φονεύει καὶ τὸν πατέρα καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ, οὕτω τοῦλάχιστον ἐνόμισε, καὶ διευθύνεται εἰς Θήβας.

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἡ πόλις ἐφθειροτο ὑπὸ δεινοῦ τέρατος, τῆς Σφιγγός, ἣτις καθημένη ἐπὶ τινος πρὸ τῆς πόλεως ὄρους προέτεινεν εἰς τοὺς διαβάτας πρὸς λύσιν τὸ αἶνιγμα :

Ἔστι δίπονον ἐπὶ γῆς καὶ τετράπονον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπονον· ἀλλάσσει δὲ φωνὴν μόνον ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
ἐρπετὰ κινεῖται ἀνὰ τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὅποταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαινῇ
ἐνθα τάχος γυίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ,

καὶ ὅστις μὲν δὲν κατόρθωνε νὰ λύσῃ τὸ αἶνιγμα κατεσπαράσσετο ὑπὸ τοῦ τέρατος, ἐὰν δὲ εὗρισκετο ὁ λύτης, ἡ πόλις θάπληλλάσσετο

τοῦ κακοῦ. Ἐν ᾧ οἱ πολῖται σωρηδὸν ἐφθείροντο ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς καὶ ἡ πόλις εἶχε περιέλθει εἰς ἀπόγνωσιν, αἴφνης ἔρχεται κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας πρὸ τῶν Θηβῶν πλανώμενος ὁ Οἰδίπους, ὅστις καὶ λυεῖ τὸ αἶνιγμα εἰπὼν ὅτι τὸ ζῶον ἐκεῖνο εἶναι ὁ ἄνθρωπος:

Κλῦθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.

ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἠγία γαῖαν ἐφέρει,
πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων
γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

Καὶ ἡ μὲν Σφιγξ κατεκρημνίσθη ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἡ δὲ πόλις εὐγνωμονοῦσα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ προσήνεγκεν εἰς αὐτὸν ὡς αὐθόρμητον δῶρον τὸν χηρεύσαντα βασιλικὸν θρόνον καὶ τὴν χήραν βασίλισσαν Ἰοκάστην ὡς . . σύζυγον, ἕξ ἧς ἀπέκτησε τέσσαρα τέκνα, τὸν Ἐτεοκλέα, Πολυνείκη, Ἀντιγόνην καὶ Ἰσμήνην. Ἐβασίλευεν ἤδη ἑφ' ἱκανὰ ἔτη, χωρὶς νέφος νὰ ζοφώσῃ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ οἴκου του, ἀγαπώμενος παρὰ πάντων καὶ ὑμνούμενος ὡς ὁ κραταιότατος τῶν ἡγεμόνων καὶ ὁ ἄριστος τῶν ἀνθρώπων, ὅτε φορικταὶ θεομηναὶ ἐβύθισαν εἰς ἀτελεύτητον πένθος τὴν πόλιν τῶν Θηβῶν. Καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς ἐν τῇ ἀγρύπνῳ αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων μερίμνη ἀποστέλλει εἰς Δελφοὺς τὸν γυναικάδελφον Κρέοντα, ἵνα συμβουλευθῇ τὸν θεόν, οἱ δὲ σκληρῶς δοκιμαζόμενοι πολῖται πρὸς τίνα ἦτο φυσικὸν νὰ στρέψωσι μετ' ἐμπιστοσύνης τὰ βλέμματά των; Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἄρχεται πλεκομένη ἡ ὑπόθεσις τῆς τραγῳδίας.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,

τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε

ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι ;

πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. | 5

ἀγὼ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,

ἄλλων ἀκούειν, αὐτὸς ᾧδ' ἐλήλυθα,

ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.

ἄλλ', ᾧ γεραιέ, φράζ', ἐπεὶ πρόπων ἔφυσ

πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίμη τροπῶ καθέστατε, | 10

δείσαντες ἢ στέρξαντες ; ὡς θέλοντος ἂν

ἔμοῦ προσαρκεῖν πᾶν δυσάληγτος γὰρ ἂν

εἶην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτίρων ἔδραν. |

ΙΕΡΕΥΣ

ἄλλ', ᾧ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,

ὄρᾳς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα | 15

βωμοῖσι τοῖς σοῖς, οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν

πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς,

ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηγνός, οἶδε τ' ἠθέων

λεκτοί, τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον

ἀγοραῖσι θακεῖ, πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς | 20

ναοῖς, ἐπ' Ἴσμηνοῦ τε μαντεία σποδῶ. |

πόλις γάρ, ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾷς, ἄγαν

ἤδη σαλεύει κάνακουφίσαι κάρα
 βυθῶν ἔτ' οὐχ οἶα τε φοινίου σάλου,
 φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθινόσ,
 φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε
 ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεός
 σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
 ὑφ' οὗ κενοῦται δῶμα Κадμεῖον· μέλας δ' ἄν
 Ἄιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται. |
 θεοῖσι μὲν νῦν οὐκ ἰσοῦμενόν σ' ἐγὼ
 οὐδ' οἶδε παῖδες ἐξόμεσθ' ἐφέστιοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου
 κρίνοντες ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς·
 ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστρ Κадμεῖον μολῶν
 σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμόν, ὃν παρείχομεν,
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδῶς πλέον·
 οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς, ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
 λέγη νομίζηθ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον
 νῦν τ', ὃ κράτιστον πᾶσιν Οιδίπου κάρα,
 ἱκετεύομέν σε πάντες οἶδε πρόστροποι
 ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
 φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἴσθά του·
 ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
 ζώσας ὀρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
 ἔθ', ὃ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν,
 ἔθ', εὐλαβήθηθ', ὡς σὲ νῦν μὲν ἦδε γῆ
 σωτῆρα κλήζει τῆς πάρος προθυμίας·
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
 στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον,
 ἀλλ' ἀσφαλεία τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
 ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότε αἰσίῳ τύχην
 παρέσχες ἡμῖν, καὶ τὰ νῦν ἴσος γενοῦ. |
 ὡς εἶπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,
 ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν.

- ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
 ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.
- ΟΙ.** ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοῦκ ἄγνωτὰ μοι
 προσήλθεθ' ἱμείροντες. εὔ γὰρ οἶδ' ὅτι
 νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ
 οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
 τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλλος εἰς ἓν ἔρχεται
 μόνον καθ' αὐτὸν κοῦδέν' ἄλλον, ἢ δ' ἐμὴ
 ψυχὴ πόλιν τε καὶ μὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει. |
 ὥστ' οὐχ ὑπνω γ' ἐνδόντα μ' ἐξεγείρετε,
 ἀλλ' ἴστε πολλὰ μὲν με δακρῶσαντα δῆ,
 πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
 ἦν δ' εὔ σκοπῶν ἠῦρισκον ἴασιν μόνην,
 ταύτην ἔπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
 Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικὰ
 ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθιοιθ' ὅ
 δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ἔρυσσίμην πόλιν. |
 καὶ μ' ἤμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνον
 λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
 ἄπεσι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνον. |
 ὅταν δ' ἴκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
 μὴ δρῶν ἂν εἶην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.
- ΙΕ.** ἀλλ' ἐς καλὸν σύ τ' εἶπας οἶδε τ' ἀρτίως
 Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι.
- ΟΙ.** ὦναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τω
 σωτήρι βαίῃ, λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι!
- ΙΕ.** ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἠδύς· οὐ γὰρ ἂν κάρα
 πολυστεφῆς ὦδ' εἶρπε παγκάρπου δάφνης.
- ΟΙ.** τάχ' εἰσόμειθα· ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
 ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,
 τίν' ἡμῖν ἦκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

ΚΡΕΩΝ

- ἔσθλῆν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
κατ' ὄρθον ἐξεληθόντα, πάντ' ἄν εὐτυχεῖν.
- ΟΙ. ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος; οὔτε γὰρ θρασὺς
οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῶ γε νῦν λόγῳ.
- ΚΡ. εἰ τῶνδε χολήεις πλησιαζόντων κλύειν,
ἔτοιμος εἰπεῖν, εἶτε καὶ στείχειν ἔσω.
- ΟΙ. ἐς πάντα αὔδα· τῶνδε γὰρ πλεόν φέρω
τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
- ΚΡ. λέγοιμ' ἄν οἱ ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα·
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἀναξ
μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῆδ', ἐλαύνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
- ΟΙ. ποίῳ καθαριῶ; τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς;
- ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας ἢ φόνῳ φόνον πάλιν
λύοντας, ὡς τόδ' αἶμα χειμάζον πόλιν.
- ΟΙ. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
- ΚΡ. ἦν ἡμῖν, ὦναξ, Δαίος ποθ' ἠγεμῶν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπενθύνειν πόλιν.
- ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω.
- ΚΡ. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινας.
- ΟΙ. οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὐρεθήσεται
ἔγχος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
- ΚΡ. ἐν τῆδ' ἔφασκε γῆ· τὸ δὲ ζητούμενον
ἀλωτόν, ἐκφεύγει δὲ τὰμελούμενον.
- ΟΙ. πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ ἔν ἀγροῖς ὁ Δαίος
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῶνδε συμπίπτει φόνῳ;
- ΚΡ. θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἕκεθ', ὡς ἀπεστάλη.
- ΟΙ. οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθῶν ἐχρήσατ' ἄν;

- ΚΡ. θνήσκουσι γάρ, πλήν εἷς τις, ὃς φόβῳ φυγῶν
ὦν εἶδε πλήν ἐν οὐδὲν εἶχ' εἰδῶς φράσαι.
- ΟΙ. τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν, 120
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
- ΚΡ. ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾶ
ῥώμῃ κτανεῖν νῦν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χειρῶν. |
- ΟΙ. πῶς οὖν ὁ ληστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
ἐπράσσει' ἐνθὲνδ', ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβῃ; 125
- ΚΡ. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν. Λαῖτου δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
- ΟΙ. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδῶν τυραννίδος
οὕτω πεσοῦσης εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναί; |
- ΚΡ. ἢ ποιικιλῶδός Σφιγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν 130
μεθύντας ἡμᾶς τὰφανῆ προσήγετο. |
- ΟΙ. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐτῆς οὐτ' ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸς τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφῆν
ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε καμὲ σύμμαχον, 135
γῆ τῆδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα. |
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ἔ κτανῶν τάχ' ἂν
καμ' ἂν τοιαύτη χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. 140
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαντὸν ὠφελῶ. |
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάρθρων
ἴστασθε, τούσδ' ἄραντες ἰκτιήρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροίζετω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δρᾶσοντος· ἢ γὰρ εὐτυχεῖς 145
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ' ἢ πεπτωκότες. |
- ΙΕ. ὦ παῖδες, ἰστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν, ὧν ὄδ' ἐξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου πανσιτήριος. | 150

ΧΟΡΟΣ

Στ. α'. ὦ Διὸς ἀδυεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρόσου
 Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
 Θήβας; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δείματι πάλλων,
 ἰήιε Δάλιε Παιάν,
 ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος, τί μοι ἢ νέον 155
 ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν
 ἕξανύσεις χρέος.

εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἄμβροτε Φάμα. |

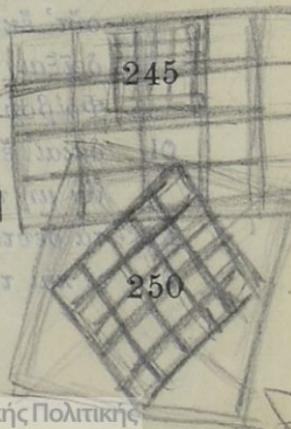
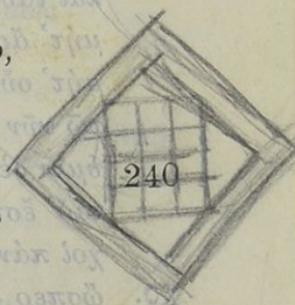
Ἄντ. α'. πρῶτα σὲ κεκλόμενος, θύγατερ Διός, ἄμβροτ' Ἀθάνα,
 γαῖαόχον τ' ἀδελφεὰν 160
 Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,
 καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον, ἰώ,
 τρισσοὶ ἀλέξιμοροι προφάνητέ μοι.
 εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερ
 ὀρνυμένας πόλει 165
 ἠγνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πῆματος, ἔλθετε καὶ νῦν. |

Στ. β'. ὦ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω
 πῆματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας
 στόλος, οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος, 170
 ᾧ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα
 κλυτᾶς χθονὸς αὖξεται οὔτε τόκοισιν
 ἰηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες·
 ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις ἄπερ εὐπτερον ὄρνιν 175
 κρεῖττον ἄμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον
 ἀκτὰν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ. |

Ἄντ. β'. ὦν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται·
 νηλέα δὲ γενεθλα πρὸς πέδῳ 180
 θαναταφόρα κεῖται ἀνοίκτως·
 ἐν δ' ἄλοχοι ποταί τ' ἐπὶ ματέρες
 ἀκτὰν παρὰ βῶμιον ἄλλοθεν ἄλλαι

- λυγρῶν πόνων ἰκτιῆρες ἐπιστενάχουσιν. 185
 παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσα τέ γῆρας ὄμαυλος·
 ὦν ὕπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ Διός,
 εὐῶπα πέμψον ἀλκάν. |
- Στ. γ.** Ἄρεά τε τὸν μαλερόν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων 190
 φλέγει με περιβόητος ἀντιάζων,
 παλίσσουτον δρᾶμημα νωτίσαι πάτρας
 ἄπουρον, εἴτ' ἐς μέγαν
 θάλαμον Ἀμφιγρίτας 195
 εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὄρμον
 Θρήκιον κλύδωνα·
 τέλει γὰρ εἴ τι νῦξ ἀφῆ,
 τοῦτ' ἐπ' ἤμαρ ἔρχεται.
 τόν, ὦ <τᾶν> πυρφόρων 200
 ἀστραπᾶν κράτη νέμων,
 ὦ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῶ φθίσσον κεραυνῶ. |
- Ἄντ. γ.** Δύκει' ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλᾶν 205
 βέλεα θέλοιμ' ἄν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι
 ἄρωγὰ προσιαθέντα, τὰς τε πυρφόρους
 Ἄρτεμιδος αἴγλας, ξὺν αἷς
 Δύκι' ὄρεα διάσσει·
 τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,
 τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς, 210
 οἰνωπα Βάκχον εὖιον,
 Μαινάδων ὁμόστολον,
 πελασθῆναι φλέγοντ'
 ἀγλαῶπι σύμμαχον
 081 πεύκα ἔπι τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν. | 215
- ΟΙ.** αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς, τᾶμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη
 κλύων δέχεσθαι τῆ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,

ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν·
 ἀγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
 ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος· οὐ γὰρ ἂν μακρὰν 220
 ἵχνηνον αὐτός, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον. |
 νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ,
 ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
 ὅστις ποθ' ὑμῶν Δάιον τὸν Λαβδάκου 225
 κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
 τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί. |
 κεῖ μὲν φοβεῖται, τοῦπίκλημ' ὑπεξελὼν
 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ—πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
 ἀστεργές οὐδέν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀσφαλῆς·
 εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἢ ἕξ ἄλλης χθονὸς 230
 τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
 κέρδος τελῶ γὰρ χῆ χάρις προσκείσεται. |
 εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλου
 δείσας ἀπώσει τοῦπος ἢ χαυτοῦ τόδε,
 ἀκ τῶνδε δρᾶσω, ταῦτα χρῆ κλύειν ἐμοῦ. 235
 τὸν ἀνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστί, γῆς
 τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
 μήτ' ἐσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινα,
 μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν
 κοινὸν ποεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν·
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
 τοῦδ' ἡμῖν ὄντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
 μαντεῖον ἐξέφηγεν ἀρτίως ἐμοί. |
 ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
 τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω.
 κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ' εἴτε τις
 εἰς ὧν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
 κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίον. |
 ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
 ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότης,

- παθεῖν ἄπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην. |
 ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκῆπτω τελεῖν
 ὑπέρ τ' ἔμαντοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδέ τε
 γῆς ᾧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης. | 255
 οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
 ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως εἶναι,
 ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
 ἀλλ' ἐξερευνᾶν. | νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ
 ἔχων μὲν ἀρχάς, ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρῖν,
 ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον, 260
 κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
 μὴ ἄδυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα, |
 νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρατ' ἐνήλαθ' ἢ τύχη —
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ τὰδ' ὥσπερ εἰ τοῦμοῦ πατρὸς
 ὑπερμαχοῦμαι κἀπὶ πᾶν ἀφίξομαι, 265
 ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν
 τῷ Δαρδακίῳ παιδί Πολυδώρον τε καὶ
 τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος. |
 καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὐχομαι θεοῦς
 μῆτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινά, 270
 μῆτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
 τῷ νῦν φθερεῖσθαι κᾶτι τοῦδ' ἐχθίονι.
 ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
 τὰδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἦ τε σύμμαχος Δίκη
 χοῖ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰς αἰεὶ θεοί. | 275
 ΧΟ. ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ᾧδ', ἀναξ, ἐρῶ
 οὐτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
 δεῖξαι, τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
 Φοῖβον τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασται ποτε.
 ΟΙ. δίκαι' ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοῦς 280
 ἂν μὴ θέλωσιν οὐδ' ἂν εἰς δύναιτ' ἀνήρ. |
 ΧΟ. τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ', ἃ μοι δοκεῖ.
 ΟΙ. εἰ καὶ τρίτ' ἔστί, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.

- ΧΟ. ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὄρωντι' ἐπίσταμαι
 μάλιστα Φοῖβω Τειρεσίαν, παρ' οὗ τις ἀντίφ' ἔσται 285
 σκοπῶν τάδ', ὄναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
- ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην
 ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
 πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρῶν θαυμάζεται. | 290
- ΧΟ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη.
 ΟΙ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον. | 295
- ΧΟ. θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τινῶν ὀδοιπόρων.
 ΟΙ. ἤκουσα κἀγὼ τὸν δ' ἰδόντι' οὐδεὶς ὄρα.
 ΧΟ. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δειματός γ' ἔχει μέρος,
 τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς. 295
- ΟΙ. ᾧ μὴ' στι δρωῖντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.
 ΧΟ. ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἶδε γὰρ
 τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ᾧδ' ἄγουσιν, ᾧ
 τάληθες ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ. | 300
- ΟΙ. ᾧ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε
 ἄρρητά τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοσιβῆ,
 πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
 οἷα νόσῳ σύνεστιν· ἧς σὲ προστάτην
 σωτήρᾳ τ', ὄναξ, μούνον ἐξευρίσκομεν. | 305
- Φοῖβος γάρ, εἴ τι μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων,
 πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
 μόνην ἀν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
 εἰ τοὺς κτανόντας Δάιον μαθόντες ἢ
 κτείναιμεν ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα. | 310
- σὺ δ' οὖν φθονήσας μὴτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν
 μὴτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
 ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
 ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
 ἐν σοὶ γάρ εἰσμεν ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
 ἔχοι τε καὶ δύναιτο κάλλιστος πόνων. | 315

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

- 389 φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
 λύη φρονοῦντι ! ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
 εἰδῶς διώλεσ'. οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμην.
- ΟΙ. τί δ' ἔστιν ; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας !
- ΤΕ. ἄφες μ' ἐς οἴκους· ῥᾶστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ 320
 κἀγὼ διοίσω τοῦμόν, ἣν ἐμοὶ πίθη.
- ΟΙ. οὐτ' ἔννομ' εἶπας οὔτε προσφιλῆ πόλει
 τῆδ', ἢ σ' ἔθρευσε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.
- ΤΕ. ὄρω γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰδὼν
 πρὸς καιρόν. ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταῦτόν πάθω— | 325
- ΟΙ. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῆς, ἐπεὶ
 πάντες σὲ προσκνυοῦμεν οἷδ' ἰκτῆριοι.
- ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'· ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
 τὰ μῶσαί γ' εἶπω, μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακά.
- ΟΙ. τί φῆς ; ξυνειδῶς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἔννοεῖς 330
 ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν ;
- ΤΕ. ἐγὼ οὐτ' ἐμαντόν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
 ἄλλως ἐλέγχεις ; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου. |
- ΟΙ. οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρον
 φύσιν σὺ γ' ὀργήνειας, ἐξερεῖς ποτε, 335
 ἀλλ' ὦδ' ἀτέγκτος κάτελεύτητος φανῆ ;
- ΤΕ. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν, τὴν σὴν δ' ὁμοῦ
 ναίουσαν οὐ κατεῖδες, ἀλλ' ἐμὲ φέγεις.
- ΟΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
 κλύων, ἃ νῶν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν ; 340
- ΤΕ. ἦξει γὰρ αὐτά, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
- ΟΙ. οὐκοῦν ἅ γ' ἦξει καὶ σὲ χρῆ λέγειν ἐμοί.
- ΤΕ. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,
 θυμοῦ δι' ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη. |
- ΟΙ. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω, 345
 ἀπερ ξυνίημι. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
 καὶ ξυμφυτεῦσαι τοῦργον, εἰργάσθαι θ', ὅσον

μή χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοῦργον ἄν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.

ΤΕ. ἄληθες; ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι, 350

ὅπερ προεῖπας, ἐμμένειν, κάφ' ἡμέρας
τῆς νῦν προσαιδᾶν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ,
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίω μιάστορι. |

ΟΙ. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε 355
τὸ ῥῆμα; καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς;

ΤΕ. πέφευγα· τάληθές γάρ ἰσχύον τρέφω.

ΟΙ. πρὸς τοῦ διδαχθεῖς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.

ΤΕ. πρὸς σοῦ· σὺ γάρ μ' ἄκοντα προυτρέψω λέγειν.

ΟΙ. ποῖον λόγον; λέγ' αὐθις, ὡς μᾶλλον μάθω.

ΤΕ. οὐχὶ ξυνηῆκας πρόσθεν, ἢ ἄπειρᾶ λόγων; 360

ΟΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωτόν. ἀλλ' αὐθις φράσον.

ΤΕ. φονέα σέ φημι τάνδρός, οὐ ζητεῖς, κυρεῖν.

ΟΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων δίς γε πημονάς ἐρεῖς.

ΤΕ. εἶπω τι δῆτα κάλλ', ἴν' ὀργίξῃ πλέον;

ΟΙ. ὅσον γε χεῖρῆς· ὡς μάτην εἰρήσεται. 365

ΤΕ. λεληθέναι σέ φημι σὺν τοῖς φιλότοις

αἴσχισθ' ὀμλοῦντ' οὐδ' ὄραῖν ἴν' εἶ κακοῦ. |

ΟΙ. ἦ καὶ γεγηθῶς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;

ΤΕ. εἶπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.

ΟΙ. ἀλλ' ἔστι, πλήν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ 370

τυφλὸς τά τ' ὄτα τὸν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ.

ΤΕ. σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὄνειδίζων, ἃ σοὶ

οὐδεὶς ὅς οὐχὶ τῶνδ' ὄνειδιεῖ τάχα.

ΟΙ. μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ' ἐμέ 375

μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὄρα, βλάβαι ποτ' ἄν.

ΤΕ. οὐ γάρ σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ

ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει. |

ΟΙ. Κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα τάξευρήματα;

ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.

ΟΙ. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνῃ τέχνης 380

- ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλω βίῳ,
 ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
 εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς εἶνεχ', ἦν ἐμοὶ πόλις
 δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείρισεν,
 ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐξ ἀρχῆς φίλος, 385
 λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἰμείρεται,
 ὑφείς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
 δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
 μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός. |
 ἐπεὶ, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής; 390
 πῶς οὐχ ὄθ' ἡ θραρυδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
 ἠΰδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
 καίτοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοῦπιόντος ἦν
 ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει
 ἦν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προυφάνης ἔχων 395
 οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν, ἀλλ' ἐγὼ μολῶν,
 ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους ἔπαυσά νιν,
 γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν·
 ὃν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
 παραστατήσῃ τοῖς Κροοντείοις πέλας. | 400
 κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε
 ἀγηλατήσῃ· εἰ δὲ μὴ δόκεις γέρον
 εἶναι, παθῶν ἔγνωσ' ἂν οἶά περ φρονεῖς. |
- ΧΘ.** ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
 ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ. 405
 δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
 μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τότε σκοπεῖν. |
- ΤΕ.** εἰ καὶ τυρανεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
 ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
 οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία· 410
 ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράφομαι. |
 λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνείδισας·
 σὺ καὶ δέδορκας κοῦ βλέπεις ἴν' εἶ κακοῦ,

- οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα. 415
 ἄρ' οἴσθ' ἀφ' ὧν εἶ ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὧν
 τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω,
 καὶ σ' ἀμφιπλήξῃ μητρὸς τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
 ἐλᾶ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους Ἀρά,
 βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον. | 420
 βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμῆν,
 ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
 ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
 ἀνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχῶν ;
 ἄλλων δὲ πλήθος οὐκ ἐπαισθάνῃ κακῶν,
 ἃ σ' ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. | 425
 πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμόν στόμα
 προπηλάκιζε· σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
 κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε. |
ΟΙ. ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν ;
 οὐκ εἰς ὄλεθρον ; οὐχὶ θᾶσσον ; οὐ πάλιν 430
 ἄπορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει ;
ΤΕ. οὐδ' ἰκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ ἄλεις. |
ΟΙ. οὐ γάρ τί σ' ἤδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ
 σχολῆ σ' ἄν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.
ΤΕ. ἡμεῖς τοιοῖδ' ἔφνυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ, 435
 μῶροι, γονεῦσι δ', οἳ σ' ἔφνυσαν, ἔμφρονες.
ΟΙ. ποίοισι ; μεῖνον· τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν ;
ΤΕ. ἦδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
ΟΙ. ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσαφῆ λέγεις !
ΤΕ. οὐκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφνυς ; 440
ΟΙ. τοιαῦτ' ὀνειδίξ', οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν.
ΤΕ. αὕτη γε μέντοι σ' ἢ τύχη διώλεσεν.
ΟΙ. ἄλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὐ μοι μέλει. |
ΤΕ. ἄπειμι τοίνυν· καὶ σύ, παῖ, κόμιζέ με.
ΟΙ. κομιζέτω δῆθ'· ὡς παρῶν σύ γ' ἐμποδῶν 445
 ὀχλεῖς, συθείς τ' ἄν οὐκ ἄν ἀλγύνας πλέον.

- ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμ' ὦν οὔνεκ' ἤλθον, οὐ τὸ σὸν
 δείσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
 λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλα
 ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον 450
 τὸν Λαίειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
 ξένος λόγῳ μέτοικος, εἶτα δ' ἐγγενῆς
 φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ' ἠσθήσεται
 τῇ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος 455
 καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἔπι
 σκῆπτρῳ προδεικνύς γαῖαν ἐμπορεύσεται. |
 φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν
 ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, καὶ ἦς ἔφω
 γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
 ὁμοσπόρος τε καὶ φονεύς. | καὶ ταῦτ' ἰὼν 460
 εἶσω λογίζου. κἂν λάβῃς ἐψευσμένον,
 φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν. |
- ΧΘ. Στ. α'. τίς ὄντιν' ἄθεσπιέπεια Δελφίς εἶπε πέτρα
 ἄρρητ' ἄρρητων τελέσαντα φοινίαισι χερσίν; 465
 ὦρα νιν ἀελλάδων
 ἵππων σθεναρώτερον
 φρυγᾶ πόδα ρωμῶν.
 ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρόσκει
 πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας, 470
 δειναὶ δ' ἄμ' ἔπονται
 Κῆρες ἀναπλάκητοι. |
- Ἄντ. α'. ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος ἀρτίως φανεῖσα
 φάμα Παρνασσοῦ τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν 475
 φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀργίαν
 ὕλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ
 πέτρας ἅτε ταῦρος,
 μέλεος μελέῳ ποδι χηρεύων,

τὰ μεσόμφαλα γὰς ἀπονοσφίζων 480
μαντεῖα. τὰ δ' αἰεὶ
ζῶντα περιποτᾶται. |

Στ.β' δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας,
οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ'. ὅ τι λέξω δ' ἀπορῶ. 485
πέτομαι δ' ἐλπίσιν οὔτ' ἐνθάδ' ὄρων οὔτ' ὀπίσω.
τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαίς
ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ' οὔτε πάροιθέν ποτ' ἔγωγ'
οὔτε τὰ νῦν πο 490
ἔμαθον, πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ <πίστιν ἔχων>
ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἴμ' Οἰδιπόδα, Λαβδακίδαίς 495
ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων. |

*Αντ.β' ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὅ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ τὰ
[βροτῶν
εἰδότες ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ γὰ φέρεται, 500
κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής. σοφία δ' ἂν σοφίαν
παραμείψειεν ἀνήρ.
ἀλλ' οὔ ποτ' ἔγωγ' ἂν, πρὶν ἴδοιμ' ὄρθον ἔπος, μέμ-
φομένων ἂν καταφαίην. 505
φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα
ποτέ, καὶ σοφὸς ὦφθη βασάνῳ θ' ἠδύπολις· τῷ
ἀπ' ἐμᾶς 510
φρενὸς οὔ ποτ' ὀφλήσει κακίαν. |

Κρ. ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπυσμένος
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπου
πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς 515
ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν ἐς βλάβην φέρον,
οὔτοι βίου μοι τοῦ μακροαἰωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάξιν. | οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
ἢ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, 520
ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,

- κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι. |
- ΧΟ. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος τάχ' ἄν
ὄργῃ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.
- ΚΡ. τοῦπος δ' ἐφάνθη ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι 525
πεισθεῖς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;
- ΧΟ. ἠὺδάτο μὲν τάδ' οἶδα δ' οὐ, γνώμῃ τίνι.
- ΚΡ. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε καὶ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοῦπίκλημα τοῦτό μου; ✓
- ΧΟ. οὐκ οἶδ' ἄ γὰρ δρωῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὀρῶ. 530
αὐτὸς δ' ὄδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾶ. |
- ΟΙ. οὔτος σύ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἢ τοσονδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον, ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἵκου, φονεὺς ὧν τοῦδε τάνδρὸς ἐμφανῶς
ληστής τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος; 535
φέρ' εἰπέ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ἰδὼν τιν' ἐν ἐμοὶ ταῦτ' ἐβουλεύσω ποεῖν;
ἢ τοῦργον ὡς οὐ γνωριοῖμί σου τόδε
δόλω προσέρπον ἢ οὐκ ἀλεξοίμην μαθῶν;
ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦγχείρημά σου, 540
ἄνευ τε πλούτου καὶ φίλων τυραννίδα
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται; |
- ΚΡ. οἶσθ' ὡς πόησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, καῖτα κρῖν' αὐτὸς μαθῶν.
- ΟΙ. λέγειν σὺ δεινός, μαθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς 545
σοῦ· δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' ἠὔρηκ' ἐμοί,
- ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὡς ἐρῶ.
- ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.
- ΚΡ. εἴ τοι νομίζεις κτήμα τὴν ἀνθαδίαν
εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρὶς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. 550
- ΟΙ. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς. |
- ΚΡ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρηῆσθαι· τὸ δὲ
πάθημί' ὅποιον φῆς παθεῖν δίδασκέ με.

- ΟΙ. ἔπειθες ἢ οὐκ ἔπειθες, ὡς χρεῖη μ' ἐπὶ
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα; 555
- ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλευμάτι.
- ΟΙ. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Δαίσιος χρόνον—
- ΚΡ. δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
- ΟΙ. ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι; 560
- ΚΡ. μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
- ΟΙ. τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
- ΚΡ. σοφός γ' ὁμοίως καὶ ἴσου τιμώμενος.
- ΟΙ. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;
- ΚΡ. οὐκ οὖν ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας. 565
- ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε;
- ΚΡ. παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοῦκ ἠκούσαμεν.
- ΟΙ. πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠῶδα τάδε;
- ΚΡ. οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.
- ΟΙ. τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὐ φρονῶν. 570
- ΚΡ. ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἄρνήσομαι.
- ΟΙ. ὀθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνηλθε, τὰς ἐμάς
οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Δαΐου διαφθοράς.
- ΚΡ. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'. ἐγὼ δὲ σοῦ
μαθεῖν δικαίῳ ταῦθ', ἄπερ κάμοῦ σὺ νῦν. 575
- ΟΙ. ἐκμάνθαν'. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.
- ΚΡ. τί δῆτ'; ἀδελφήν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
- ΟΙ. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.
- ΚΡ. ἄρχεις δ' ἐκείνη τ' αὖ τιμῆς ἴσον νέμων;
- ΟΙ. ἂν ἢ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
- ΚΡ. οὐκ οὖν ἰσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
- ΟΙ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνη φίλος.
- ΚΡ. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἰ τιν' ἂν δοκεῖς
ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ
ἄτρεστον εὐδοντ', εἰ τὰ γ' αὐθ' ἔξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὗτ' αὐτὸς ἱμεῖρων ἔφην

- τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δοῶν,
 οὐτ' ἄλλος, ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
 νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω· 590
 εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλά κ' ἄν ἄκων ἔδρων.
 πῶς δ' ἦτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἠδίων ἔχει
 ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφν;
 οὐπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ,
 ὥστ' ἄλλα χρῆζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά. 595
 νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
 νῦν οἱ σέθεν χρῆζοντες ἐκκαλοῦσί με·
 τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἔνι.
 πῶς δ' ἦτ' ἐγὼ κείν' ἂν λάβοιμ' ἀφελὶς τάδε;
 οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. | 600
 ἀλλ' οὐτ' ἐραστῆς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφν
 οὐτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ. |
 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθιάδ' ἰὼν
 πεύθου τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἠγγεῖλά σοι·
 τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με τῶ τερασκόπῳ λάβης 605
 κοινῇ τι βουλευσάντα, μή μ' ἀπλῆ κτάνης
 ψήφῳ, διπλῆ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῆ, λαβών. |
 γνώμῃ δ' ἀδήλω μή με χωρὶς αἰτιῶ.
 οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
 χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς. 610
 φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω
 καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσῃ τὰδ' ἀσφαλῶς· ἐπεὶ
 χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν ἄλλος·
 κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μᾶ. | 615
- ΧΟ.** καλῶς ἔλθξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
 ἀναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.
- ΟΙ.** ὅταν ταχύς τις οὐπιβουλεύων λάθρᾳ
 χωρῆ, ταχὺν δεῖ καμὲ βουλεύειν πάλιν·
 εἰ δ' ἠσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν 620

πεπραγμέν' ἔσται, τὰμὰ δ' ἡμαρτημένα. |

ΚΡ. τί δῆτα χοήζεις ; ἦ με γῆς ἔξω βαλεῖν ;

ΟΙ. ἦκιστα θνησκεῖν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.

ΚΡ. ὅταν προδείξης οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.

ΟΙ. ὡς οὐχ ὑπέιξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις ; 625

ΚΡ. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω. ΟΙ. τὸ γοῦν ἐμόν.

ΚΡ. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κάμόν. ΟΙ. ἀλλ' ἔφυς κακός.

ΚΡ. εἰ δὲ ξυνιεῖς μηδέν ; ΟΙ. ἀρκτέον γ' ὅμως.

ΚΡ. οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. ΟΙ. ᾧ πόλις πόλις.

ΚΡ. κάμοι πόλεως μέτεστιν, οὐχί σοι μόνω. | 630

ΧΟ. παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὄρω

τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς

τὸ νῦν παρεστῶς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεῶν. |

ΙΟΚΑΣΤΗ

τί τὴν ἄβουλον, ᾧ ταλαίπωροι, στάσιν

γλώσσης ἐπήρασθ' οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς 635

οὔτω νοσοῦσης ἴδια κινουῦντες κακά ;

οὐκ εἰ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,

καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος ἐς μέγ' οἴσετε ; |

ΚΡ. ὄμαιμε, δεινά μ' Οιδίπους ὁ σὸς πόσις

δραῖσαι δικαιοῖ, δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν, 640

ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος ἢ κτεῖναι λαβῶν.

ΟΙ, ξύμφημι· δρωῖντα γάρ νιν, ᾧ γύναι, κακῶς

εἴληφα τοῦμόν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ. |

ΚΡ. μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἰ σέ τι

δέδρακ' ὀλοίμην, ᾧν ἐπαιτιᾶ με δρᾶν. 645

ΙΟ. ᾧ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οιδίπους, τάδε,

μάλιστα μὲν τόνδ' ὄρκον αἰδεσθεῖς θεῶν,

ἔπειτα κάμὲ τούσοδε θ', οἱ πάρεισί σοι. |

ΧΟ. Στ. α'. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἀναξ, λίσσομαι. 650

ΟΙ τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω ;

ΧΟ. τὸν οὔτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν καταίδεσαι.

ΟΙ οἴσθ' οὖν ἂ χοήζεις ; ΧΟ. οἶδα. ΟΙ. φράζε δὴ τί φῆς. 655

- ΧΟ. τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτία
σύ γ' ἀφανεῖ λόγων ἀτιμον βαλεῖν. |
- Ⓢ| εὖ νῦν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοὶ
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.
- ΧΟ. Στ. β'. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον 660
Ἄλιον· ἐπεὶ ἄθεος ἀφίλος ὅτι πύματον
ὀλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
ἀλλὰ μοι δυσμύρω γὰ φθίνουσα 665
τρύχει ψυχάν, τὰδ' εἰ κακοῖς κακὰ
προσάπει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν.
- Ⓢ| ὁ δ' οὖν ἴτω, κεῖ χροῆ με παντελῶς θανεῖν,
ἢ γῆς ἀτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βία. 670
τὸ γὰρ σόν, οὐ τὸ τοῦδ' ἐποικτίρω στόμα
ἐλεινόν· οὗτος δ' ἐνθ' ἂν ἦ στυγῆσεται. |
- ΚΡ. στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν
θυμοῦ περάσης. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν. 675
- ΙΟ. οὐκονν μ' ἐάσεις κακτὸς εἶ; ΚΡ. πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνώτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος. |
- ΧΟ. Ἄντ. α'. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω;
ΙΟ. μαθοῦσά γ' ἦτις ἢ τύχη. 680
- ΧΟ. δόκησις ἀγνῶς λόγων ἤλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ ἴδικον.
- ΙΟ. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; ΧΟ. ναιχί. ΙΟ. καὶ τίς ἦν λόγος;
ΧΟ. ἄλις ἔμοιγ', ἄλις, γὰς προπονουμένας,
φαίνεται, ἐνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν. | 685
- Ⓢ| ὄρᾳς ἴν' ἦκεις, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνῆρ,
τοῦμόν παριεῖς καὶ καταμβλύνων κέαρ!
- ΧΟ. Ἄντ. β'. ἀναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον,
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἀπορον ἐπὶ φρόνιμα 690
πεφάνθαι μ' ἂν, εἰ σε νοσφίζομαι,
ὅς τ' ἐμὰν γὰν φίλαν ἐν πόνοις
ἀλύουσαν κατ' ὄρθον οὔρισας· 695
τὰ νῦν δ' εὐπομπος, εἰ δύνᾳ, γενοῦ. |

- ΙΟ. πρὸς θεῶν δίδαξον κάμ', ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
- ΟΙ. ἐρῶ—σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλεον, γύναι, σέβω— 700
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκῶς ἔχει.
- ΙΟ. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
- ΟΙ. φονέα μέ φησι Δαΐου καθεστάναι.
- ΙΟ. αὐτὸς ξυνειδῶς ἢ μαθῶν ἄλλου πάρα ;
- ΟΙ. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον ἐσπέμψας, ἐπεὶ 705
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῦ στόμα. |
- ΙΟ. σὺ νῦν ἀφείς σεαυτὸν ὧν λέγεις πέρι
ἐμοῦ πάκουσον καὶ μάθ' οὐνεκ' ἐστὶ σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης. |
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
- χρησμός γὰρ ἦλθε Δαΐω ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοῖβον γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὡς αὐτὸν ἦξι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα. |
καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἠ φάτις, ξένοι ποτὲ 715
ληστὰι φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς καὶ νιν ἄρθρα κείνος ἐνζεύξας ποδοῖν
ἔρριπεν ἄλλων χερσὶν ἄβατον εἰς ὄρος.
κάνταῦθ' Ἀπόλλων οὐτ' ἐκεῖνον ἤγνυσεν 720
φονέα γενέσθαι πατρὸς οὔτε Δάιον
τὸ δεινόν, οὐφοβεῖτο, πρὸς παιδὸς παθεῖν. |
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν·
ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὧν γὰρ ἂν θεὸς
χρῆ, ἂν ἐρευνᾷ, ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ. | 725
- ΟΙ. οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν !
- ΙΟ. ποίας μερίμνης τοῦτ' ἐπιστραφεῖς λέγεις ;
- ΟΙ. ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Δάιος
κατασφαγεῖη πρὸς τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς. 730
- Δ. Ν. Γουδῆ.—Σοφοκλέους Οιδίπους Τύραννος Ἐκδ. Ε'. 3

10. ηὐδάτο γὰρ ταῦτ' οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
01. καὶ ποῦ ἔσθ' ὁ χῶρος οὗτος, οὗ τόδ' ἦν πάθος;
10. Φωκίς μὲν ἢ γῆ κλήζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
εἰς ταὐτὸ Δελφῶν κατὰ Δαυλίας ἄγει.
01. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθώς; 735
10. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνου τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
01. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;
10. τί δ' ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
01. μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Δάιον φύσιν 740
τίν' εἶχε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἤβης ἔχων.
10. μέγας, χροάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα,
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεσιτάει πολύ.
01. οἴμοι τάλας! ἔοικ' ἐμαντὸν εἰς ἀράς
δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναί! 745
10. πῶς φῆς; ὀκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἀναξ.
01. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ. |
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἦν ἐν ἐξείπῃς ἔτι.
10. καὶ μὴν ὀκνῶ μὲν, ἃ δ' ἂν ἔρη μαθοῦσ' ἐρῶ.
01. πότερον ἐχώρει βαιὸς ἢ πολλοὺς ἔχων 750
ἄνδρας λοχίτας, οἳ' ἀνήρ ἀρχηγέτης;
10. πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Δάιον μία.
01. αἰαῖ, τὰδ' ἤδη διαφανῆ! τίς ἦν ποτε
ὁ τοῦσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι; 755
- 10 οἴκεύς τις, ὅσπερ ἔκει' ἐκσωθεὶς μόνος.
01. ἦ κὰν δόμοισι τυγχάνει τὰ νῦν παρῶν;
10. οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε καὶ κράτη
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Δάιον τ' ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγῶν 760
ἀγρούς σφε πέμψαι κατὰ ποιμνίων νομάς,
ὡς πλεῖστον εἶη τοῦδ' ἀποπιτος ἄστεως.
κάπεμψ' ἐγὼ νιν· ἄξιός γὰρ οἳ' ἀνήρ

δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν. |

01. πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν; 765

10. πάρεστιν· ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;

01.8 δέδοικ' ἔμαυτόν, ᾧ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
εἰρημέν' ἦ μοι, δι' ἃ νιν εἰσιδεῖν θέλω.

10. ἀλλ' ἴξεται μὲν· ἀξία δέ που μαθεῖν
κἀγὼ τὰ γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἄναξ. | 770

01. κοῦ μὴ στερηθῆς γ' ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων
ἐμοῦ βεβῶτος· τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἂν ἢ σοὶ διὰ τύχης τοιαῦδ' ἰών; |

10. ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς, ἠγόμην δ' ἀνήρ
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη 775

01.8 τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,

σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία. |

10. ἀνήρ γὰρ ἐν δειπνοῖς μ' ὑπερπλησθεῖς μέθη
καλεῖ παρ' οἴνῳ πλαστός ὡς εἶην πατρί. 780

01.8 κἀγὼ βαρυνθεῖς τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν

μόλις κατέσχον· θάτερον δ' ἰὼν πέλας

μητρὸς πατρὸς τ' ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως

τοῦνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον. |

01.8 κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιον ἔτερόμην, ὅμως δ'
ἔκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦθ'· ὑφείροπε γὰρ πολὺ. 785

01.8 λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι

Πυθῶδε καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἰκόμην

ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια

καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προουφάνη λέγων, 790

ὡς μητρὶ μὲν χρεῖή με μειχθῆναι, γένος δ'

01.8 ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὄραν,

φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς. |

10. κἀγὼ 'πακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν

ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα
ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν 795

χρησιμῶν ὀνειδή τῶν ἐμῶν τελούμενα.
 807 στείχων δ' ἴκνουμαι τούσδε τοὺς χώρους, ἐν οἷς
 σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις. |
 καί σοι, γύναι, τάληθές ἐξερω. τριπλῆς 800
 ὄτ' ἢ κελεύθου τῆσδ' ὀδοιπορῶν πέλας,
 ἐνταῦθά μοι κήρυξ τε κάπι πωλικῆς
 807 ἀνήρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οἷον σὺ φῆς,
 ξυνηντίαζον· κἄξ ὁδοῦ μ' ὁ θ' ἠγεμῶν
 αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαννέτην. 805
 κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
 παίω δι' ὀργῆς· καί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ἔρω,
 807 ὄχους παραστείχοντα τηρήσας, μέσον
 κἄρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
 οὐ μὴν ἴσῃν γ' ἔτεισεν, ἀλλὰ συντόνως 810
 σκήπτρω τυπεῖς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὑπτιος
 μέσης ἀπήνης εὐθύς ἐκκυλίνδεται·
 807 κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. | εἰ δὲ τῶ ξένω
 τούτῳ προσήκει Δοῖῳ τι συγγενές,
 τίς τοῦδε νῦν ἔστ' ἀνδρὸς ἀθλιώτερος; 815
 τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ;
 ὃν μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τι
 807 δόμοις δέχεσθαι μηδὲ προσφωνεῖν τινα,
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τὰδ' οὔτις ἄλλος ἦν
 ἢ γὰρ π' ἐμαντῶ τάσδ' ἀράς ὁ προστιθεῖς. 820
 λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν
 χροαίνω, δι' ὧνπερ ὄλετ'. ἄρ' ἔφην κακός;
 807 ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
 καὶ μοι φυγόντι μὴ ἔστι τοὺς ἐμούς ἰδεῖν,
 μὴ μ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ 825
 μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν,
 Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κἄξέθρεψέ με. |
 807 ἄρ' οὐκ ἀπ' ὧμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν
 κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῶδ' ἂν ὀρθοίη λόγον;

- μη δῆτα, μη δῆτ', ὦ θεῶν ἀγνὸν σέβας, 830
 ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν· ἀλλ' ἐκ βροτῶν
 βαίην ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν.
 κηλῖδ' ἔμαντῶ συμφορᾶς ἀφιγμένην. |
- ΧΘ. ἡμῖν μέν, ὦναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'· ἕως δ' ἂν οὖν 835
 πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς ἔχ' ἐλπίδα.
- ΟΙ. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἔστι μοι τῆς ἐλπίδος,
 τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.
- ΙΘ. πεφασμένον δὲ τίς ποθ' ἢ προθυμία;
 ΟΙ. ἐγὼ διδάξω σ'· ἦν γὰρ εὐρεθῆ ἴκων
 σοὶ ταῦτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος. 840
- ΙΘ. ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;
 ΟΙ. ληστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν
 ὡς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
 λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ ἔκτανον.
 οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος· 845
 εἰ δ' ἄνδρ' ἐν' οἰόζωνον ἀυδήσει, σαφῶς
 τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.
- ΙΘ. ἀλλ' ὡς φανέν γε τοῦπος ὧδ' ἐπίστασο,
 κούκ ἔστιν αὐτῶ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν
 πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνῃ, τάδε. 850
 εἰ δ' οὖν τι κάκτερέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
 οὔτοι ποτ', ὦναξ, ἔόν γε Δαΐου φόνον
 φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὄν γε Δοξίας
 διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
 καίτοι νιν οὐ κεῖνός γ' ὁ δύστηνός ποτε 855
 κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροινεν ὄλετο.
 ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῆδ' ἐγὼ
 βλέψαιμ' ἂν εἴνεκ' οὔτε τῆδ' ἂν ὑστερον. |
- ΟΙ. καλῶς νομίζεις. ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην
 πέμπων τινὰ στελοῦντα μηδὲ τοῦτ' ἀφῆς. 860
- ΙΘ. πέμπω ταχύνασ'· ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους·
 οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ὦν οὐ σοὶ φίλον. |

ΧΟ. **Στ. α'.** εἴ μοι ξυνεΐη φέροντι
 μοῖρα τὰν εὖσεπιον ἀγνεΐαν λόγων
 ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται 865
 ὑπίποδες, οὐρανίαν
 δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ὧν Ὀλυμπος
 πατὴρ μόνος, οὐδέ νιν
 θνατὰ φύσις ἀνέρων
 ἔτικτε, οὐδὲ μήποτε λάθρα κατακοιμάσῃ; 870
 μέγας ἐν τούτοις θεός, οὐδὲ γηράσκει. |

Ἀντ. α'. ὕβρις φυτεύει τύραννον·
 ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν,
 ἃ μὴ πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα, 875
 ἀκροτάταν εἰσαναβαῶς
 ἄκραν ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
 ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμω
 χρῆται. τὸ καλῶς δ' ἔχον
 πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. 880
 θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάτην ἴσχων. |

Στ. β'. εἰ δέ τις ὑπέροπλα χερσὶν
 ἢ λόγῳ πόρεύεται,
 Δίκας ἀφόβητος οὐδὲ 885
 δαιμόνων ἔδη σέβων,
 κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα
 δυσπότμον χάριν χλιδάς,
 εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως
 καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται 890
 ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματάζων,
 τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνήρ μύθων βέλη
 φάρξεται ψυχᾶς ἀμόνειν;
 εἰ γὰρ αἱ τοιαῖδε πράξεις τίμιαι, 895
 τί δεῖ με χορεύειν; |

Ἄντ. β'. οὐκέτι τὸν ἄδικτον εἶμι
 γὰς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων
 οὐδ' ἐς τὸν Ἄβραισι ναὸν
 οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν, 900
 εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα
 πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.
 ἀλλ', ὦ κρατύνων, εἶπερ ὄρθ' ἀκούεις,
 Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσω, μὴ λάθοι 905
 σὲ τὰν τε σὸν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν.
 φθίνοντα γὰρ Πυθόχρησια Δαΐτου
 θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη,
 κοῦδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής.
 ἔρρει δὲ τὰ θεῖα. | X 910

ϑΙΘ. χώρας ἀνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
 ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων, τὰδ' ἐν χεροῖν
 στέφη λαβούση κάλιθυμιάματα.
 ὑποῦ γὰρ αἶρει θυμὸν Οιδίπους ἄγαν 915
 λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ' ὅποι' ἀνήρ
 ἔννοος τὰ καινὰ τοῖς πάλοι τεκμαίρεται,
 ἀλλ' ἔστι τοῦ λέγοντος, ἦν φόβους λέγῃ·
 ὅτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλεόν ποῶ,
 πρὸς σ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἄγχιστος γὰρ εἶ, 920
 ἰκέτις ἀφῆγμαί τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν,
 ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγῆ πόρης·
 ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
 κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεῶς. |

ΑΓΓΕΛΟΣ

ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου 925
 τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οιδίπου;
 μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου.

ΧΘ. στέγαι μὲν αἶδε, καὐτὸς ἔνδον, ὦ ξένη·
 γυνή δὲ μήτηρ ἦδε τῶν κείνου τέκνων.

- ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίῳσι αἰεὶ
γένοι', ἐκείνου γ' οὔσα παντελῆς δάμαρ. 930
- ΙΟ. αὐτῶς δὲ καὶ σύ γ', ὦ ξέν'. ἄξιός γάρ εἰ
τῆς εὐεπείας εἶνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτου
χρηῆζων ἀφίξει χῶτι σημήναι θέλων.
- ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τὲ καὶ πόσει τῷ σῶ, γύναι.
- ΙΟ. τὰ ποῖα ταῦτα ; παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος ; 935
- ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος, οὔξερῶ τάχα,
ἦδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἄν ; ἀσχάλλοις δ' ἴσως.
- ΙΟ. τί δ' ἔστι ; ποῖαν δύναμιν ᾧδ' ἔχει διπλῆν ;
- ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριοι χθονὸς
τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ηὔδατ' ἐκεῖ. 940
- ΙΟ. τί δ' ; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατῆς ἔτι ;
- ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
- ΙΟ. πῶς εἶπας ; ἢ τέθνηκεν Οἰδίπου πατῆρ ;
- ΑΓ. τέθνηκε Πόλυβος· εἰ δὲ μὴ, ἀξιῶ θανεῖν. |
- ΙΟ. ᾧ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τὰδ' ὡς τάχος
μολοῦσα λέξεις ; ᾧ θεῶν μαντεύματα,
ἴν' ἐστέ ! τοῦτον Οἰδίπου πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι. καὶ νῦν ὅδε
πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὕπο. | 945
- ΟΙ. ᾧ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,
τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων ; 950
- ΙΟ. ἄκουε τάνδρὸς τοῦδε καὶ σκόπει κλύων,
τὰ σέμν' ἴν' ἦκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα !
- ΟΙ. οὔτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει ;
- ΙΟ. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν
ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὄλωλότα. | 955
- ΟΙ. τί φῆς, ξέν' ; αὐτὸς μοι σὺ σημήνας γενοῦ.
- ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὔ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.
- ΟΙ. πότερα δόλοισιν ἢ νόσου ξυναλλαγῆ ; 960
- ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' ἐνθάξει ῥοπή.

- ΟΙ. νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.
 ΑΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ. |
 ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὃ γύναι, σκοποῖτό τις
 τὴν Πυθόμαντιν ἐστίαν ἢ τοὺς ἄνω
 κλάζοντας ὄρνεις, ὧν ὑψηγητῶν ἐγὼ
 κτενεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν, ὃ δὲ θανῶν
 κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὄδ' ἐνθάδε
 ἄψαυστος ἔγχους—εἴ τι μὴ τῷμῳ πόθῳ
 κατέφθιθ'. οὕτω δ' ἄν θανῶν εἶη ἐξ ἐμοῦ. 970
 τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβῶν θεσπίσματα
 κεῖται παρ' Αἰδη Πόλυβος ἄξι' οὐδενός. |
 ΙΟ. οὐκ οὖν ἐγὼ σοι ταῦτα προούλεγον πάλαι ;
 ΟΙ. ἠϋδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
 ΙΟ. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλλης.
 ΟΙ. καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ ;
 ΙΟ. τί δ' ἄν φοβοῖτ' ἀνθρώπος, ὃ τὰ τῆς τύχης
 κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφῆς ;
 εἰκῆ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναίτο τις.
 σὺ δ' ἐς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα.
 πολλοὶ γὰρ ἤδη κὰν ὀνειράσιν βροτῶν
 μητρὶ ξυνηννάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτω
 παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾶστα τὸν βίον φέρει.
 ΟΙ. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἄν ἐξείρητό σοι,
 εἰ μὴ κύρει ζῶσ' ἢ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ 985
 ζῆ, πᾶσ' ἀνάγκη, κεῖ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
 ΙΟ. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
 ΟΙ. μέγας, ξυνήμ'· ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος. |
 ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ ;
 ΟΙ. Μερόπης, γεραῖέ, Πόλυβος ἧς ὄκει μέτα. 990
 ΑΓ. τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμῖν ἐς φόβον φέρον ;
 ΟΙ. θεήλατον μάντευμα δεινόν, ὃ ξένη.
 ΑΓ. ἢ ῥήτόν ; ἢ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναί ;
 ΟΙ. μάλιστα γ'· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ

- χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῆμαντοῦ, τό τε 995
 πατρῶον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν.
 ὦν εἶνεχ' ἢ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
 μακρὰν ἀπωκεῖτ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως
 τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἠδιστον βλέπειν. |
- ΑΓ. ἦ γὰρ τὰδ' ὀκνῶν κεῖθεν ἦσθ' ἀπόπτολις ; 1000
 ΟΙ. πατρός τε χρῆζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.
 ΑΓ. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἀναξ,
 ἐπείπερ εὐνοὺς ἦλθον, ἐξελυσάμην ;
 ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
 ΑΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμεν, ὅπως 1005
 σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὐ πράξαιμί τι.
 ΟΙ. ἀλλ' οὐποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.
 ΑΓ. ὦ παῖ, καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδῶς τί δρᾷς.
 ΟΙ. πῶς, ὦ γεραῖέ ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
 ΑΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις εἶνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν. 1010
 ΟΙ. ταρβῶν γε μὴ μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφῆς.
 ΑΓ. ἦ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς ;
 ΟΙ. τοῦτ' αὐτό, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰς ἀεὶ φοβεῖ.
 ΑΓ. ἄρ' οἴσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων ;
 ΟΙ. πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν ; 1015
 ΑΓ. ὀθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.
 ΟΙ. πῶς εἶπας ; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με ;
 ΑΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τάνδρός, ἀλλ' ἴσον.
 ΟΙ. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσον τῷ μηδενί ;
 ΑΓ. ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ. | 1020
 ΟΙ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο ;
 ΑΓ. δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβῶν.
 ΟΙ. καθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα ;
 ΑΓ. ἦ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
 ΟΙ. σὺ δ' ἐμπολήσας ἢ τυχῶν μ' αὐτῷ δίδως ; 1025
 ΑΓ. εὐρῶν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
 ΟΙ. ὠδοιπόροις δὲ πρὸς τί τοῦσδε τοὺς τόπους ;

- ΑΓ. ἐνταῦθ' ὄρείσις ποιμνίσις ἐπεστάτων.
- ΟΙ. ποιμὴν γὰρ ἦσθα κάπῃ θητεία πλάνης ;
- ΑΓ. σοῦ δ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ. 1030
- ΟΙ. τί δ' ἄλλος ἴσχοντι' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις ;
- ΑΓ. ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
- ΟΙ. οἶμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν ;
- ΑΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδῶν ἀκμάς.
- ΟΙ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην. 1035
- ΑΓ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὃς εἶ.
- ΟΙ. ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς ἢ πατρός ; φράσον.
- ΑΓ. οὐκ οἶδ'· ὁ δοῦς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶον φρονεῖ.
- ΟΙ. ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχών ;
- ΑΓ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
- ΟΙ. τίς οὗτος ; ἢ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ ;
- ΑΓ. τῶν Δαΐτου δήπου τις ὠνομάζετο.
- ΟΙ. ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ ;
- ΑΓ. μάλιστα· τούτου τάνδρος οὗτος ἦν βοτήρ.
- ΟΙ. ἦ κᾶσ' ἔτι ζῶν οὗτος ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ ; 1045
- ΑΓ. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὐπιχώριοι.
- ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεσιώτων πέλας,
 ὅστις κάτοιδε τὸν βοτήρ', ὃν ἐννέπει,
 εἶτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἶτε κἀνθάδ' εἰσιδῶν ;
 σημήναθ', ὡς ὁ καιρὸς ἠύρησθαι τάδε. | 1050
- ΧΘ. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
 ὃν κἀμάτερες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
 ἦδ' ἂν τὰδ' οὐχ ἦκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
- ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον, ὄντιν' ἀρτίως
 μολεῖν ἐφιέμεσθα, τόν θ' οὗτος λέγει— 1055
- ΙΘ. τί δ' ὄντιν' εἶπε ; μηδὲν ἐντραπῆς· τὰ δὲ
 ἔθηθέντα βούλου μηδὲ μεμνήσθαι μάτην.
- ΟΙ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ'· ὅπως ἐγὼ λαβὼν
 σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοῦμόν γένος.
- ΙΘ. μὴ πρὸς θεῶν, εἶπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου 1060

- κῆδη, ματεύσης τοῦθ'· ἄλις νοσοῦσ' ἐγώ. |
- ΟΙ. θάρσει· σὺ μὲν γὰρ οὐδ' ἐὰν τρίτης ἐγὼ
μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανῆ κακῆ.
- ΙΟ. ὁμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾶ τάδε.
- ΟΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς. 1065
- ΙΟ. καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ τὰ λῶστα σοι λέγω.
- ΟΙ. τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
- ΙΟ. ὦ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὅς εἶ!
- ΟΙ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαιρεῖν γένοι. | 1070
- ΙΟ. ἰοῦ ἰοῦ, δύστηνε· τοῦτο γὰρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὐποθ' ὕστερον.
- ΧΟ. τί ποτε βέβηκεν, Οιδίπους, ὑπ' ἀγρίας
ἄξασα λύπης ἢ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
μὴ ἐκ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. † 1075
- ΟΙ. ὅποια χρήζει ῥηγνύτω τοῦμόν δ' ἐγώ,
κεῖ σμικρὸν ἔστι, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνή μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ' ἐμαντον παῖδα τῆς Τύχης νέμων 1080
τῆς εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ' ἐκφῦς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ ἐκμαθεῖν τοῦμόν γένος. | 1085
- ΧΟ. Στ. εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμι καὶ κατὰ γνώμαν ἴδρις,
οὐ τὸν Ὀλυμπον ἀπείρων, ὦ Κιθαιρῶν,
οὐκ ἔση τὰν αὔριον 1090
πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οιδίπουν
καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὔξειν,
καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα φέροντα
τοῖς ἐμοῖς τυράννοις. 1095
ἴημε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη. |

Ἄντ. τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε τᾶν μακροαίωνων κορᾶν
 Πανὸς ὀρεσσιβάτα πατρὸς πελασθεῖσ';
 ἢ σέ γ' εὐνάτιρα
 Δοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι·
 εἴθ' ὁ Κυλλήνας ἀνάσσων,
 εἴθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων σ'
 εὖρημα δέξατ' ἔκ του
 Νυμφᾶν Ἐλικωνίδων, αἷς πλεῖστα συμπαίξει.

ΟΙ. εἰ χροῖ τι κἀμὲ μὴ ξυναλλάξαντά πω,
 πρέσβεις, σταδμαῖσθαι, τὸν βοτιῆρ' ὄραν δοκῶ,
 ὄνπερ πάλαι ζητοῦμεν· ἔν τε γὰρ μακρῷ
 γήρα ξυνάδει τῷδε τάνδρῳ σύμμετρος,
 ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
 ἔγνωκ' ἔμαντοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμη σύ μου
 προύχοις τάχ' ἂν πον, τὸν βοτιῆρ' ἰδὼν πάρος.

ΧΟ. ἔγνωκα γάρ, σάφ' ἴσθι· Δαΐου γὰρ ἦν,
 εἴπερ τις ἄλλος, πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνήρ.

ΟΙ. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
 ἢ τόνδε φράζεις; **ΑΓ.** τοῦτον, ὄνπερ εἰσορᾶς.

ΟΙ. οὗτος σύ, πρέσβυ, δευρό μοι φώνει βλέπων
 ὄσ' ἂν σ' ἐρωτῶ. Δαΐου ποτ' ἦσθα σύ;

ΘΕΡΑΠΩΝ

ἢ δοῦλος οὐκ ὦνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς,

ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;

ΘΕ. ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου συνειπόμην.

ΟΙ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὦν;

ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.

ΟΙ. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῆδέ που μαθῶν;

ΘΕ. τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;

ΟΙ. τόνδ', ὃς πάρεστιν· ἢ ξυναλλάξας τί πως;

ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ἄπο.

- ΑΓ. κούδέν γε θαῦμα, δέσποτ'· ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
 ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν. εἶ γὰρ οἶδ' ὅτι
 κάτοιδεν, ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
 ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνὶ
 ἐπλησίαζον τῷδε τάνδρῳ τρεῖς ὄλους 1135
 ἐξ ἧρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
 χεიმῶνι δ' ἤδη τὰμά τ' εἰς ἔπανλ' ἐγὼ
 ἦλαυνον οὗτός τ' ἐς τὰ Λαΐτου σταθμά.
 λέγω τι τούτων ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον ; 1140
- ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου. |
- ΑΓ. φέρ' εἰπέ νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοι τινα
 δούς, ὡς ἐμαντῶ θρέμμα θρησαίμην ἐγώ ;
- ΘΕ. τί δ' ἐστί ; πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἱστορεῖς ;
- ΑΓ. ὄδ' ἐστίν, ὧ τᾶν, κείνος, ὅς τότ' ἦν νέος. 1145
- ΘΕ. οὐκ εἰς ὄλεθρον ; οὐ σιωπήσας ἔση ;
- ΟΙ. ἦ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σά
 δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
- ΘΕ. τί δ', ὧ φέριστε δεσποτῶν, ἀμαρτάνω ;
- ΟΙ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ. 1150
- ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδῶς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
- ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
- ΘΕ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσση.
- ΟΙ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας ;
- ΘΕ. δύστηνος ! ἀντὶ τοῦ ; τί προσχρήζων μαθεῖν ; 1155
- ΟΙ. τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ ;
- ΘΕ. ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὄφελον τῆδ' ἡμέρα.
- ΟΙ. ἀλλ' ἐς τόδ' ἤξεις μὴ λέγων γε τοῦνδικον.
- ΘΕ. πολλῶ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, διόλλυμαι.
- ΟΙ. ἀνῆρ ὄδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβάς ἐλά. 1160
- ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον, ὡς δοίην, πάλαι. |
- ΟΙ. πόθεν λαβών ; οἰκεῖον ἢ ἕξ ἄλλου τινός ;
- ΘΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.
- ΟΙ. τίνος πολιτῶν τῶνδε κακ ποίας στέγης ;

- ΘΕ. μὴ πρὸς θεῶν, μή, δέσποθ', ἰστόρει πλέον. 1165
- ΟΙ. ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.
- ΘΕ. τῶν Λαίου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
- ΟΙ. ἢ δοῦλος ἢ κείνου τις ἐγγενῆς γεγώς ;
- ΘΕ. οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
- ΟΙ. κἄγωγ' ἀκούειν· ἀλλ' ὁμως ἀκουστέον. 1170
- ΘΕ. κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζεθ'. ἢ δ' ἔσω
κάλλιστ' ἂν εἶποι σοι γυνή τάδ' ὡς ἔχει.
- ΟΙ. ἦ γὰρ δίδωσιν ἦδε σοι ; ΘΕ. μάλιστ', ἀναξ.
- ΟΙ. ὡς πρὸς τί χρείας ; ΘΕ. ὡς ἀναλώσαιμί νιν.
- ΟΙ. τεκοῦσα τλήμων ; ΘΕ. θεσφάτων γ' ὄκνω κακῶν. 1175
- ΟΙ. ποίων ; ΘΕ. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
- ΟΙ. πῶς δῆτ' ἀφήκας τῷ γέροντι τῷδε σύ ;
- ΘΕ. κατοικτίσας, ὦ δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν. ὁ δὲ
κάκ' ἐς μέγιστ' ἔσωσεν· εἰ γὰρ οὗτος εἶ,
ὄν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτος γεγώς. | 1180
- ΟΙ. ἰοῦ ἰοῦ ! τὰ πάντ' ἄρ' ἐξήκει σαφῆ
ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς τ'
οὐ χρῆν ὀμιλῶν, οὓς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανῶν. | 1185
- ΧΘ. Στ. α'. ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,
ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μη-
δὲν ζώσας ἐναριθμῶ !
τίς γάρ, τίς ἀνὴρ πλέον
τᾶς εὐδαιμονίας φέρει
ἢ τοσοῦτον, ὅσον δοκεῖν
καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι ;
τὸν σὸν τοι παράδειγμ' ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὦ
τλᾶμον Οἰδιπόδα, βροτῶν 1190
οὐδὲν μακαρίζω. | 1195

Ἄντ. α΄. ὅστις καθ' ὑπερβολὰν
 τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ
 πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου,
 ᾧ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας
 τὰν γαμφώνυχα παρθένον
 χρησιμοφδόν, θανάτων δ' ἐμᾶ
 χώρα πύργος ἀνέστα. 1200
 ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλῆ
 ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης, ταῖς μεγάλαισιν ἐν
 Θήβαισιν ἀνάσσων. |

Στ. β. τὰ νῦν δ' ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος;
 τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις 1205
 ξύνοικος ἀλλαγᾶ βίου;
 ἰὼ κλεινὸν Οιδίπου κάρα,
 πῶς γάμου λιμῆν αὐτὸς ἤρκεσεν
 παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν,
 πῶς ποτε, πῶς ποθ' αἱ πατροφαί σ' ἄλοκες
 φέρειν, τάλας, 1210
 σῖγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε; |

Ἄντ. β΄. ἐφευρὲ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὄρων χρόνος,
 δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλα
 τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον. 1215
 ἰὼ, Δαΐειον ᾧ τέκνον,
 εἶθε σ' εἶθε σε μήποτ' εἰδόμαν.
δύρομαι γὰρ ὡς περιάλλ' ἰαχέων
ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὄρθον εἰπεῖν, ἀνέπνευσά
τ' ἐκ σέθεν 1220
 καὶ κατεκοίμασα τοῦμόν ὄμμα. |

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

ᾧ γῆς μέγιστα τῆσδ' αἰεὶ τιμώμενοι,
 οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθ', ὅσον δ'

- ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι
 τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων!
 οἶμαι γὰρ οὐκ ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
 νῆψαι καθαρωῶ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
 κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φανεῖ, κακὰ
 ἐκόντα κοῦκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
 μάλιστ' λυποῦσ', αἶ φανῶσ' αὐθαίρετοι. |
 1225
- ΧΟ. λείπει μὲν οὐδ' ἂ πρόσθεν ἤδεμεν τὸ μὴ οὐ
 βαρῦστον εἶναι πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆς;
 ΕΞ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
 μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.
 1230
- ΧΟ. ὦ δυστάλινα, πρὸς τίνας ποτ' αἰτίας;
 ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
 ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἢ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
 ὅμως δ', ὅσον γε κἂν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
 πεύση τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα. |
 1240
- ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
 θυρῶνος, ἴετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
 λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίους ἀκμαῖς.
 πύλας δ', ὅπως ἐσῆλθ', ἐπιρράξασ' ἔσω
 καλεῖ τὸν ἤδη Δάιον πάλαι νεκρόν,
 1245
- μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὕφ' ὧν
 θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουςαν λίποι
 τοῖς οἴσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
 γοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
 ἐξ ἀνδρὸς ἀνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι.
 1250
- χῶπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται. |
 βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οιδίπους, ὕφ' οὗ
 οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
 ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσομεν.
 1255
- φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγγχος ἔξαιτῶν πορεῖν,
 γυναικᾶ τ' οὐ γυναικᾶ, μητρῶαν δ' ὅπου
 κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὗ τε καὶ τέκνων. |
- Δ. Ν. Γουδῆ.—Σοφοκλέους· Οιδίπους Τύραννος Ἐκδ. Ε'. 4

- λυσσῶντι δ' αὐτῶ δαιμόνων δείκνυσί τις·
 οὐδείς γὰρ ἀνδρῶν, οἱ παρῆμεν ἐγγύθεν.
 δεινὸν δ' αὔσας ὡς ὑφηγητοῦ τινος 1260
 πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
 ἔκλινε κοῖλα κληῖθρα κάμπιπτει στέγη,
 οὔ δὴ κρεμαστήν τὴν γυναικ' ἐσείδομεν,
 πλεκταῖς ἐώρας ἐμπεπλεγμένην. | ὁ δὲ
 ὅπως ὄρα νιν, δεινὰ βρουχηθεῖς τάλας, 1265
 χαλᾶ κρεμαστήν ἀρτάνην· ἐπεὶ δὲ γῆ
 ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τάνθενδ' ὄρα·
 ἀποσπάσας γὰρ εἰμάτων χρυσηλάτους
 περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
 ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων, 1270
 αὐδῶν τοιαῦθ', ὀθούνεκ' οὐκ ὄψοιτό νιν
 οὔθ' οἷ' ἔπασχεν οὔθ' ὅποι' ἔδρα κακά,
 ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὓς μὲν οὐκ ἔδει
 ὀψοῖαθ', οὓς δ' ἔχρηζεν οὐ γνωσοῖατο. 1275
 τοιαῦτ' ἐφρυνῶν πολλάκις τε κοῦχ ἀπαξ
 ἦρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα· φοίνια δ' ὁμοῦ
 γλῆναι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνίεσαν
 φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
 ὄμβρος χαλάζης αἵματοῦς ἐτέγγετο. |
 τὰδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου κάτα, 1280
 ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.
 ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν
 ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῆδε θῆμέρα
 στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
 ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν. | 1285
ΧΟ. νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;
ΕΞ. βοᾷ διοίγειν κληῖθρα καὶ δηλοῦν τινα
 τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
 τὸν μητρὸς—αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι,
 ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτόν, οὐδ' ἔτι 1290

μενῶν δόμοις ἀραῶς, ὡς ἠράσατο.

ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος

δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν. |

δείξει δὲ καὶ σοί· κληῖθρα γὰρ πυλῶν τάδε

διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα

1295

τοιούτον, οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι. |

ΧΘ. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,

ὦ δεινότατον πάντων, ὅσ' ἐγὼ

προσέκυρσ' ἤδη, τίς σ', ὦ τλῆμον,

προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας

1300

μεῖζονα δαίμων τῶν μακίστων

πρὸς σῆ δυσδαίμονι μοίρα;

ἀλλ' οὐδ' εἰσεῖν δύναμαί σ' ἐθέλων

πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πνθέσθαι,

πολλὰ δ' ἀθροῆσαι·

1305

τοίαν φρίκην παρέχεις μοι. |

ΟΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δύστανος ἐγώ,

ποῖ γὰς φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι

φθογγὰ διαπεπόταται; φοράδην,

ὦ δαῖμον, ἐνήλω!

1310

ΧΘ. ἐς δεινόν, οὐδ' ἀκουστόν, οὐδ' ἐπόψιμον. |

ΟΙ. Στ. α'. ἰὼ σκότου

νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,

ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ὄν.

1315

οἶμοι,

οἶμοι, μάλ' αὔθις! οἷον εἰσέδν μ' ἄμα

κέντρων τε τῶνδ' οἴστρομα καὶ μνήμη κακῶν!

ΧΘ. καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πῆμασιν

διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά.

1320

ΟΙ. Ἄντ. α'. ἰὼ φίλος,

σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος· ἔτι γὰρ

ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.

φεῦ φεῦ!

- οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γινώσκω σαφῶς, 1325
καίπερ σκοτεινός, τήν γε σήν αὐδὴν ὅμως. |
- ΧΟ.** ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄψεις μαρᾶναι ; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων ;
- ΟΙ.** **Στ. β'.** Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,
ὁ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα. 1330
ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
τί γὰρ ἔδει μ' ὄρᾶν,
ὅτω γ' ὄρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ ; 1335
- ΧΟ.** ἦν ταῦθ' ὅπωςπερ καὶ σὺ φῆς.
- ΟΙ.** τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτόν ἢ
στερκτόν ἢ προσήγορον
ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἠδονᾶ, φίλοι ;
ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστα με, 1340
ἀπάγετ', ὦ φίλοι, τὸν μέγ' ὀλέθριον,
τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς 1345
ἐχθρότατον βροτῶν. |
- ΧΟ.** δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὡς ἠθέλησα μηδέ σ' ἂν γνῶναί ποτε !
- ΟΙ.** **Αν. β'.** ὄλοιθ' ὅστις ἦν, ὅς ἀγρίας πέδας
νομάδος ἐπιποδίας ἔλαβέ μ' ἀπό τε φόνου 1350
ἔρυτο κἀνέσωσεν, οὐδὲν ἐς χάριν πράσσων.
τότε γὰρ ἂν θανὼν
οὐκ ἦ φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος. 1355
- ΧΟ.** θέλοντι καμοὶ τοῦτ' ἂν ἦν.
- ΟΙ.** οὔκουν πατρός γ' ἂν φονεὺς
ἦλθον οὐδὲ νυμφίος
βροτοῖς ἐκλήθην ὧν ἔφην ἄπο.
νῦν δ' ἄθεος μὲν εἰμ', ἀνοσίων δὲ παῖς, 1360
ὁμογενῆς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφην τάλας.
| εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔφην κακοῦ κακόν, 1365
τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους. |
- ΧΟ.** οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς·

ΟΙ.

κρείσσων γάρ ἦσθα μηκέτ' ὦν ἢ ζῶν τυφλός.
ὡς μὲν τάδ' οὐχ ᾧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα,
μή μ' ἐκδίδασκε μηδὲ συμβούλευ' ἔτι. 1370

ἔγῳ γάρ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς "Αἰδου μολῶν
οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ' ἐστὶ κρείσσων' ἀγχόνης εἰργασμένα.

ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος, 1375
βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί ;
οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε,
οὐδ' ἄστν γ' οὐδὲ πύργος οὐδὲ δαιμόνων

ἀγάλαθ' ἱερά θ', ὧν ὁ παντλήμων ἐγῳ
κάλλιστ' ἀνήρ εἰς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεῖς 1380
ἀπεστέρησ' ἐμαυτόν, αὐτὸς ἐννέπων
ᾧθειν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ' ἀναγνον καὶ γένους τοῦ Δαΐου.

τοιάνδ' ἐγῳ κηλῖδα μηνύσας ἐμῆν
ὄρθοις ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὄρᾱν ; | 1385
ἦκιστά γ' ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
πηγῆς δι' ὧτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην

τὸ μὴ ἀποκλῆσαι τοῦμὸν ἄθλιον δέμας,
ἔν' ἢ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν· τὸ γάρ
τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ. | 1390

ἰὼ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου ; τί μ' οὐ λαβῶν
ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἐμαυτόν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἢ γεγώς ;

ᾧ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
λόγῳ παλαιὰ δόμαθ', οἷον ἄρά με 1395
κάλλος κακῶν ὑπουλον ἐξεθρέψατε !

νῦν γάρ κακός τ' ὦν κὰκ κακῶν εὐρίσκομαι.
ᾧ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
αἶ τοῦμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο 1400

- ἐπίετε πατρός, ἄρά μου μέμνησθ' ἔτι
οἷ' ἔργα δράσας ὑμῖν εἶτα δεῦρ' ἰὼν
ὀποῖ' ἔπρασσον αὐθις ; ὦ γάμοι, γάμοι,
ἐφύσασθ' ἡμᾶς καὶ φυτεύσαντες πάλιν
ἀνεῖτε ταῦτόν σπέρμα, κίπεδείξατε 1405
πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἰμ' ἐμφύλιον,
νύμφας, γυναῖκας μητέρας τε χῶπόσα
αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται. |
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἅ μηδὲ δροᾶν καλόν,
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που 1410
καλύφατ' ἢ φονεύσατ' ἢ θαλάσσιον
ἐκρίφατ', ἐνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ', ἀξιῶσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πίθεσθε, μὴ δεισήτε· τὰμὰ γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἶός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν. | 1415
- ΧΟ.** ἀλλ' ὧν ἐπαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων τὸ πρᾶσσειν καὶ τὸ βουλευεῖν, ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μόνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
- ΟΙ.** οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος ;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος ; τὰ γὰρ 1420
πάρους πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφηύρημαι κακός. |
- ΚΡ.** οὐθ' ὡς γελαστής, Οιδίπους, ἐλήλυθα,
οὐθ' ὡς ὄνειδιῶν τι τῶν πάρους κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα 1425
αἰδεῖσθ' ἀνακτος Ἑλίου τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε
τοῖς ἐν γένει γὰρ τὰγγενῆ μάλισθ' ὄρᾶν 1430
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά. |
- ΟΙ.** πρὸς θεῶν, ἐπεὶπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,

πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γάρ, οὐδ' ἐμοῦ φράσω.

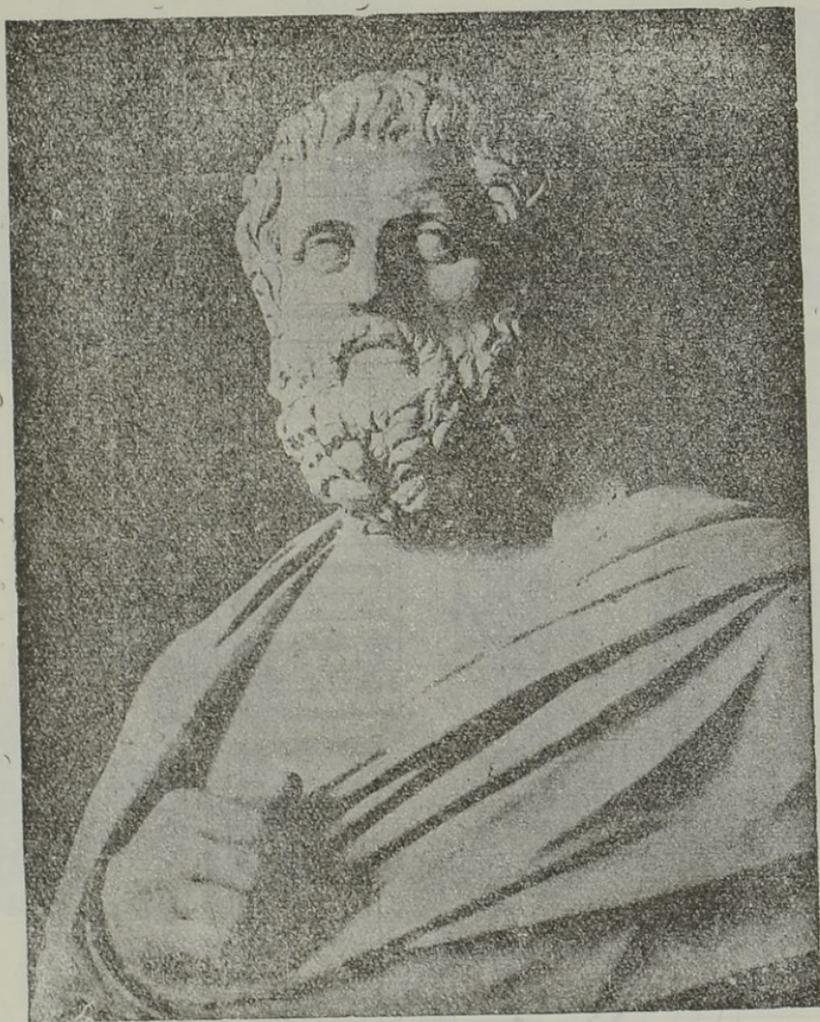
- ΚΡ. καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν ; 1435
- ΟΙ. ῥῆψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ' ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος. |
- ΚΡ. ἔδρασ' ἄν, εὔ τοῦτ' ἴσθ', ἄν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρηζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
- ΟΙ. ἀλλ' ἢ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις, 1440
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.
- ΚΡ. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὅμως δ' ἴν' ἕσταμεν
χρείας ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
- ΟΙ. οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ ;
- ΚΡ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τᾶν τῶ θεῶ πίστιν φέροις. | 1445
- ΟΙ. καὶ σοί γ' ἐπισκῆπτω τε καὶ προστρέψομαι·
τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὄν θέλεις τάφον
θεοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ·
ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιοθήτω τόδε
πατρῶον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν· 1450
ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλήζεται
οὐμὸς Κιθαιρῶν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντε κύριον τάφον,
ἴν' ἐξ ἐκείνων, οἳ μ' ἀπολλύτην, θάνω.
- καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἄν νόσον 1455
μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τω δεινῶ κακῶ. |
ἀλλ' ἢ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅποι περ εἶσ', ἴτω.
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
προσθῆ μεριμναν· ἄνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ 1460
σπάνιν ποτέ σχεῖν, ἔνθ' ἄν ὦσι, τοῦ βίου·
ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
οἷν οὐποθ' ἡμῆ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρὸς, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
ψαύοιμι πάντων, τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην· 1465
αἷν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν

- παῦσαι μ' ἔασον κάποκλαύσασθαι κακά.
 ἴθ', ὦναξ,
 ἴθ', ὦ γονῆ γενναῖε· χερσί τ' ἄν θυγῶν
 δοκοῦμ' ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἠνίκ' ἔβλεπον. | 1470
 τί φημι ;
 οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοι
 δακρυροοῦντοιν, καί μ' ἐποικτίρας Κρέων
 ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐγόνων ἐμῶν ;
 λέγω τι ; 1475
- ΚΡ.** λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
 γνούς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἢ σ' εἶχεν πάλαι.
- ΟΙ.** ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
 δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι. |
 ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε 1480
 ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
 αἶ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμῖν ὧδ' ὄρᾶν
 τὰ πρόσθε λαμπρὰ προυξένησαν ὄμματα·
 δς ὑμῖν, ὦ τέκν', οὐθ' ὄρῶν οὐθ' ἱστορῶν
 πατὴρ ἐφάνθη ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην. | 1485
 καὶ σφὸ δακρῶν—προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω—
 νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
 οἷον βιῶναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
 ποίας γὰρ ἀστῶν ἤξειτ' εἰς ὀμιλίας,
 ποίας δ' ἑορτάς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμένα 1490
 πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας ;
 ἀλλ' ἠνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἤκητ' ἀκμᾶς,
 τίς οὗτος ἔσται, τίς παραορίψει, τέκνα,
 τοιαῦτ' ὄνειδη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
 γοῦν εὖ συνέσται, σφῶν δ' ὁμοῦ δηλήματα ; 1495
 τί γὰρ κακῶν ἄπεσι ; τὸν πατέρα πατὴρ
 ὑμῶν ἔπεφνε, τὴν τεκοῦσαν ἤρροσεν,
 ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κακ τῶν ἴσων
 ἐκτίσασθ' ὑμᾶς, ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.

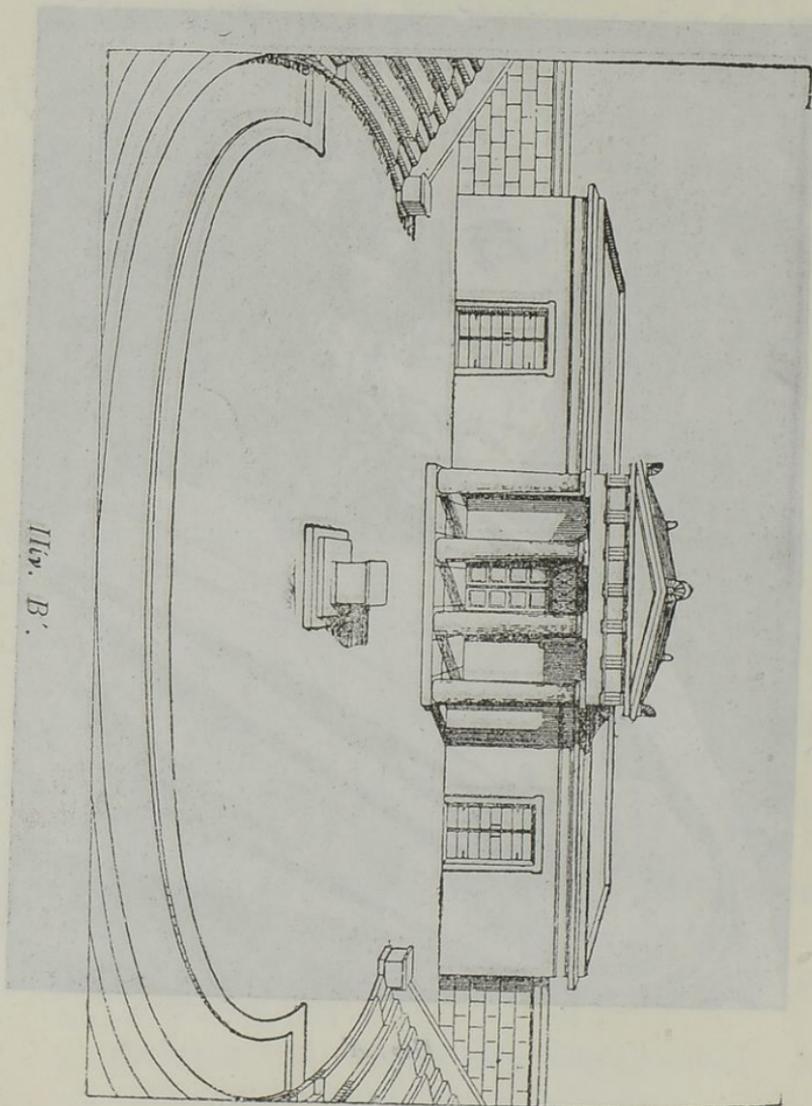
- τοιαῦτ' ὄνειδιεῖσθε· κᾶτα τίς γαμεῑ ; 1500
 οὐκ ἔστιν οὐδείς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
 χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεῶν. |
 ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατήρ
 ταύταιν λέλειψαι—νῶ γάρ, ὦ φυτεύσαμεν,
 δλώλαμεν δὴ ὄντε—μὴ σφε περιόδης 1505
 πτωχὰς ἀνάνδρους ἐγγενεῖς ἀλωμένας,
 μηδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 ἀλλ' οἴκτισόν σφας, ὦδε τηλικάσδ' ὀρῶν
 πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
 ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῆ ψαύσας χειρί. | 1510
 σφῶν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
 πόλλ' ἂν παρήγουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὐχὴ 'στ' ἐμοί,
 οὗ καιροῦ ἐᾶ, ζῆν, τοῦ βίου δὲ λῶνος
 ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός. |
- ΚΡ. ἄλις ἴν' ἐξήκεις δακρύων· ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω. 1515
 ΟΙ. πειστέον, κει μηδὲν ἠδύ. ΚΡ. πάντα γὰρ καιρῶ καλά.
 ΟΙ. οἴσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἴμι ; ΚΡ. λέξεις, καὶ τότ'
 εἴσομαι κλύων.
 ΟΙ. γῆς μ' ὅπως πέμπεις ἄποικον. ΚΡ. τοῦ θεοῦ
 μ' αἰτεῖς δόσιν.
 ΟΙ. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἦκω. ΚΡ. τοιγαροῦν
 τεύξῃ τάχα.
 ΟΙ. φῆς τάδ' οὖν ; ΚΡ. ἂ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ
 λέγειν μάτην. 1520
 ΟΙ. ἄπαγέ νῦν μ' ἐντεῦθεν ἤδη. ΚΡ. στεῖχέ νυν,
 τέκνων δ' ἀφοῦ.
 ΟΙ. μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μου. ΚΡ. πάντα μὴ
 βούλου κρατεῖν·
 καὶ γὰρ ἀκράτησας οὐ σοι τῶ βίῳ ξυνέσπετο. |
 ΧΟ. ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσειτ', Οιδίπους ὄδε,
 οὗ τίς οὐ ζήλω πολιτῶν ἦν τύχαις ἐπιβλέπων,
 ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἤδει καὶ κράτιστος ἦν ἀνὴρ, 1525

1500 εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
 ὥστε θνητὸν ὄντ' ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
 ἡμέραν ἐπισκοποῦντα μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
 1530 τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν παθῶν.

1505
 1510
 1515
 1520
 1525
 1530
 1535
 1540
 1545
 1550
 1555
 1560
 1565
 1570
 1575
 1580
 1585
 1590
 1595
 1600
 1605
 1610
 1615
 1620
 1625
 1630
 1635
 1640
 1645
 1650
 1655
 1660
 1665
 1670
 1675
 1680
 1685
 1690
 1695
 1700
 1705
 1710
 1715
 1720
 1725
 1730
 1735
 1740
 1745
 1750
 1755
 1760
 1765
 1770
 1775
 1780
 1785
 1790
 1795
 1800
 1805
 1810
 1815
 1820
 1825
 1830
 1835
 1840
 1845
 1850
 1855
 1860
 1865
 1870
 1875
 1880
 1885
 1890
 1895
 1900
 1905
 1910
 1915
 1920
 1925
 1930
 1935
 1940
 1945
 1950
 1955
 1960
 1965
 1970
 1975
 1980
 1985
 1990
 1995
 2000

Περ. Α΄.

Πλ. Β'.

Κατάκωμος ώχρά.

Ξανθός άνθρ.

Λευτός άνθρ.

Όλος ρεαγίαςος.

Έσχενον π ρόσωπον.

Έσχενον πρόσωπον.

Πιν. Γ'

Πιν. Δ'

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΧ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΘΙΛΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ

ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΡΕΥΝΑ

ΤΙΜΟΤΗΤΗ ΔΡΑΧΜΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ

1970

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΧ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

•Χαριέντως τύραννον ἅπαντες αὐτὸν
ἐπιγράφουσιν ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς
Σοφοκλέους ποιήσεως. Ὑπομνημ.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ Ε΄.

Τιμᾶται δρχ. 10.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Ὁδὸς Τάκη 13

1930

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΡΛΣΡΟΥΗ ΛΙΜΑΝΙΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

IX

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΙΝΙΚΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΡΛΣΡΟΥΗ ΛΙΜΑΝΙΟΥ

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΡΛΣΡΟΥΗ ΛΙΜΑΝΙΟΥ
1938

ΣΧΟΛΙΑ
ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

III.

1-77. 1-5 τροφή θρόγματα, βλαστοί, γενεά, **νέα** δηλοῦ οὐχί τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ τὴν νέαν γενεάν, εἰς ἣν ἀνήκουσιν οἱ ἱκετεύοντες, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν παλαιὸν Κάδμον, **θροάξω** (θροός, κινῶ ἢ κινουμαι ταχέως· ἀλλ' ἐκ συγχύσεως πρὸς τὸ ὁμόηχον θ(α)άσσω (θᾶκος, θᾶκος ἄ. ἔδρα) κάθημαι:) κάθημαι, **ἔδρας** σύστ. ἀντικ. (οὐχί καθίσματα, ἀλλὰ: καθῆσθαι), **τίνας** κτγρ. τοῦ τάσδε: τίνες εἰσὶν αἶδε αἱ ἔδραι, ἄς, τί τῆδε (ἔδῳ) κάθησθε; διὰ τί ὁ πληθ. **ἔδρας**; **ἐκστέφομαι** κοσμοῦμαι (διὰ στεφάνου), **ἱκτηήριος** 3 ἱκετήριος, **ἰ. κλάδοι** ἱκετηρίαί, κλάδοι ἐλαίας ἐστεμμένοι διὰ λευκῶν ἐριῶν, **ἐξεστεμμένοι...** κρατοῦντες κλάδους ἱκετῶν ἐστεμμένους, **παιᾶν** (ἐνταῦθα) δέσης (κυρίως πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα) πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ λοιμοῦ, λιτανεία, μετὰ τούτου τὸ **γέμει** ὅλη ἀντηγεῖ, **δομοῦ μὲν δομοῦ δὲ ἅμα** μὲν- ἅμα δὲ ἀμφοτέραι αἱ προτάσεις κείνται ἀντὶ ἐρωτήσεων.— **6-13 ἀγῶ** ἃ ἐγώ, ἃ τὰ αἷτια τῆς ἱκεσίας καὶ τῶν ἀνὰ τὴν πόλιν λιτανειῶν, **δικαιῶ** κρίνω δίκαιον, **παρ' ἄλλων ἄ.** ὡς εἰ καὶ ὁ Οἶδ. ἦτο ἄγγελος· θὰ ἤρκει **παρ' ἄλλων** ἢ **παρ' ἀγγέλων**, ἀλλὰ προσετέθη τὸ ἄλλων χάριν ἀντιθ. πρὸς τὸ αὐτός· ὡς ἔχει ἢ σύντ., τὸ ἄλλων παράθ. εἰς τὸ ἀγγέλων: οἵτινες εἶναι ἄλλοι ἢ ἐγώ, ἀπὸ ξένου στόμα ἀγγέλου, **ᾧδε** ἔδῳ, **φῦναι** εἶναι (φύσει), **πρέπων ἔφνυ** προσωπ. σύντ. ἀντὶ ἀτροσ.: πρέπει σοι φωνεῖν, εἶσαι τὸ ἀρομόδιον πρόσωπον νά, **πρὸ τῶνδε** ἐξ ὀνόματος τούτων ἔδῳ, ἀντὶ..., **τίνι τρόπῳ** πῶς διακείμενοι, **καθέστατε** ἔχετε φθάσει ἕως ἔδῳ (**τίνας τάσδ' ἔδρας θροάζετε**), εἰς τί ἀποσκοπεῖ ἡ γονυκλισία ὑμῶν, **σιέργῳ** εἶμαι εὐχαριστημένος (μὲ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων), ὑπομένω, πάσχω: ἐκ φόβου ἐπιχειμένης συμφορᾶς ἢ διότι ὑπέστητε ἡδὴ αὐτήν, αἱ **μτχ.** διασαφοῦσι τί; **ὡς θέλοντος ἂν** αἰτ. εἰς τὸ φράζε, **προσαρῶ** προσέρχομαι ἄρωγός, **δυσάληγτος** 2 ἀνάληγτος, ἀναίσθητος, **κατοικίερω** αἰσθάνομαι βαθεῖαν (κατὰ) συμπάθειαν, **ἔδρα** ἱκεσία· διὰ τί ἐτέθη τὸ **μη** οὐδ;— **14-21 κρατύνω** τινὸς κρατῶ, ἀνάσσω, **ἡμᾶς** πρόλη-

ψις, *πρόσσημαι* κάθημαι πλησίον ἢ ἐπὶ τινος, *ἠλίκοι* ἔρωτ. ἐπὶ ἡλικίας: ἐν ποίᾳ ἡλικίᾳ, ἔπεξ. διὰ τοῦ *οἱ μὲν οἱ δέ, σθένω* δύναμαι, *πέτομαι*, πτήσομαι, ἐπτό(ά)μην, πετώ, τρέχω (βαδίζω), *βαρὺς* βεβαρημένος, *β. σὺν γήρα* β. ἄτε συνόντες γήρα: ἐκ τοῦ γήρατος, *Ιερῆς* ἔπεξ. τοῦ *οἱ δέ, ἐγὼ μὲν Ζ.* παρενθεντικῶς, ὅπερ θὰ συνεπληροῦτο: οἱ δὲ ἄλλοι ἄλλων θεῶν, *λεκτοὶ* ἐπίλεκτοι, *ἦθεος* (ἡίθεος) νέος ἄγαμος, παλληκάρι, θ. *παρθένος*, *φῦλον* πλῆθος, λαός, *ἐξεστεμμένον* 3, *θακέω* (θαάσσω, θαάζω 2) κάθημαι, ἱκετεύω, *ἀγοραῖσι* τοπ., *σποδός* θ. τέφρα, βωμός, *μαντιῆος* 3 *μαντικός*, *Ἴσμηγός* ἄ. ποτ. ἐν Θήβαις, *τὸ δ' ἄλλο* 19 ἀντίθ. πρὸς τὸ *ὄρας μὲν* 15, τὸ *α'*. μέρος *ἡμᾶς μὲν* ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ *ὄρας*, τὸ *β'*. ἀνεξάρτητον, διότι ὁ Οἶδ. δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τὰς ἀνὰ τὴν πόλιν ἱεσσίας.—
22-30 *σαλεύω* κλυδωνίζομαι, συγκλονίζομαι, *εἴ' οὐχ* οὐκέτι, *ἀνακουφίζω* ἀνασηκῶνω, *βυθός* ἄ. τὰ βάθη, ἡ γεν. εἰς τὸ *ἐνακουφίσαι* κατὰ τὰ χωρισμοῦ, *σάλος* ἄ. τρικυμία, ἀνεμοζάλη, *φοίνιος* (φόνος) θανατηφόρος, *φθίνω* μαραίνομαι, φθείρομαι, *κάλυξ* θ. περικάρπιον, *ἔγκαρπος* καρποφόρος (ὁ ἔχων δέσει τὸν καρπὸν), *βουνόμοι* ἀγέλαι βοῶν βοσκομένων (*βούνομος* ὁ ὑπὸ βοῶν βοσκόμενος), *τόκος* ἄ. τοκετός, *ἄγονος* ἐνεργ. ὁ μὴ γεννῶν τέκνον, ἡ: κακόγεννος, γεννῶν νεκρὰ ἢ ἀνίκανα πρὸς ζωὴν τέκνα, τὸ ἐπίθ. προληπτ. δηλοῖ τὴν συνέπειαν, αἱ δοτ. τοπικαὶ δηλοῦσι τὰ σημεῖα, ἐν οἷς ἐκδηλοῦται ὁ μαρασμὸς τοῦ βίου, πάσης ζωτικῆς ὁρμῆς, διότι μαραίνονται μὲν οἱ καρποφόροι στάχυες., κακογεννώσι δὲ αἱ γυναῖκες τέκνα θνησιγενῆ, ὁ *πυρφόρος* θεὸς ὁ λοιμός, ἐν δὲ ἐν μέσῳ δὲ ὄλων τούτων τῶν κακῶν, *σκήπτω* ἐνσκήπτω, *ἐλαύνει* σαρώνει, μαστίζει, *δῶμα* **K.** τὸ κτίσμα, ὁ συνοικισμὸς τοῦ **K.**, *στεναγμοῖς* τῶν ψυχῶν, αἱ δοτ. ὄργ.—
31-53 *νὺν* λοιπόν, διό, *ἐφέστιος* ἱκέτης παρὰ τὴν ἐστίαν, *συμφοραὶ βίου* περιστατικῆ, περιπέτειαί τῆς ζωῆς, αἱ συνήθεις δοκιμασίαι αἱ ἀποτελοῦσαι τὸν κλῆρον τοῦ ἀνθρώπου, *ξυναλλαγαι* (ἐπιμεξία, σχέσεις) *δαιμόνων* θεϊκαὶ ἐπεμβάσεις, πληγαὶ ἔκτακτοι καὶ ἀσυνήθεις θεομηνίαι· ἡ σειρά τῶν λ.: ἐγὼ τε καὶ οἷδε παῖδες ἐξόμεσθ' ἐφέστιοι κρίνοντές σε οὐκ ἰσοῦμενον θεοῖσι, πρῶτον δὲ ἀνδρῶν: καθήμεθα ἐπὶ τῶν βωμῶν σου ἱκέται, οὐχὶ διότι σὲ θεωροῦμεν ἴσον πρὸς θεόν, ἀλλὰ (διότι σὲ θεωροῦμεν) πρῶτον ἐκ τῶν ἀνδρῶν καὶ εἰς τὰς συνήθεις περιπετείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ εἰς τὰς ἐκτάκτους θεομηνίας, *δς γ'* αἰτιολ., *μολῶν*, βλώσκω, ἐλθὼν (πρβλ. αὐτόμολος) χρόν., *ἐκλύω* ἀπαλλάσσω+διπλ. αἰτ. ὡς ἐκδύσεως, στερητικόν, *αἰοιδός* ἡ Σφίγξ, διότι

τὸ αἶνιγμα ἦτο ἔμμετρον, ἢ γεν. ἀντικ. : πρὸς τὴν αἰοιδόν, *ἔξειδα* γινώσκω τι ἀσφαλές, μανθάνω...· ἐπειδὴ ἡ ἔννοια ἀποκλίνει εἰς παθητικόν, ἐντεῦθεν ἡ *ὑπό*, *πλέον* τῶν ὄσων ἐγίνωσκες, *ἐκδιδάσκομαι* διδάσκομαι ἀκριβῶς, διαφωτίζομαι, τὸ *ἔξειδέναι* περὶ πληροφοριῶν, αἵτινες ἤθελον μεταδοθῆ τῇ πρωτοβουλία τῶν Θ., τὸ *ἐκδιδάσκεσθαι* περὶ πληροφοριῶν, ὡς αὐτὸς ὁ Οἰ. ἤθελε ζητήσῃ παρ' αὐτῶν, αἱ *μτχ.* ἐνδ., *καὶ ταῦτα* + συνήθως ἐνδ. *μτχ.* : καὶ μάλιστα : καὶ μάλιστα ἐν ᾧ οὔτε οἱ Θ. πρὸ τῆς λύσεως σοὶ εἶχον μεταδώσει ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἐπὶ πλέον τῶν ὄσων ἐγνώριζες οὔτε σὺ αὐτὸς ἐξήτησας νὰ διαφωτισθῆς παρ' ἐκείνων, *λέγῃ*... β'. ἐν. παθ., ἢ σύντ. προσ. ἀντὶ ἀπροσ. : ἀλλ' ἐνταῦθα λέγεται καὶ πιστεύεται ὅτι...·, *ὀρθῶ* στερεῶνω, σφῶ, *ἡμῖν* ἐγκλ. τύπος τοῦ *ἡμῖν*, ἡθ. : πρὸς ἄμετρον χαρὰν ἡμῶν, *προσθήκη* (προστίθεμαι) βοήθεια· ποῦ ἀνήκει ἡ δοτ. ; *νῦν τ'* ἀνταποδίδεται πρὸς τὸ ἐν 35 ὅς γ' νοούμενον *πάσαι τε* ἢ *πρόσθεν τε*, *κἀρα* ἀντὶ τοῦ προσώπου, *κράτιστον Οἰ. κ.* κραταιότατε βασιλεῦ, *πᾶσι* ἐνώπιον πάντων, κατὰ τὴν κρίσιν πάντων, *πρόστροποι* (προστρέπω οἶμαι...· ἰκετεύω) προσπίπτοντες εἰς τὰ γόνατά σου, γονυκλινεῖς, *ἀλκή* (ἀλέξω) μέσον πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ κακοῦ, ἀλεξιφάρμακον, *ἡμῖν* 39, *εἴτε* (οἶσθα) ἀκούσας, *φήμη* φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ, προφητ. φωιή, μαντεία, *ξυμπορὰ* ἐκβασίς, *βούλευμα* σχέδιον, *ζῶ* ἀνθῶ, ἐπιτυγχάνω : διότι βλέπω ὅτι τῶν ἐκ πείρας δεδοκιμασμένων καὶ αἱ ἐκβάσεις τῶν συμβουλῶν τῶν εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἐπιτυχεῖς, *ἴθι* παρακλ., *εὐλαβοῦμαι* προσέχω, λαμβάνω πρόνοιαν, ὡς αἰτιολ., *κλήζω* καλῶ, *προθυμία* καλὴ διάθεσις, ζῆλος, πρόθυμος συνδρομή, ἢ γεν. αἵτ., *μεμνῶμην* εὐκτ. *πρσμ.* ἐκ τοῦ *μεμνηοίμην*, κατ' ἀντιμετάθεσιν χρόνου *μεμνῶμην-μεμνῶμην* : εἶθε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ διατηρῶμεν τοιαύτην ἀνάμνησιν τῆς βασιλείας σου, *ἵσταμαι* ἐξ *ὀρθόν* ἀνορθοῦμαι, σφῶομαι, *πίπτω* ἀνατρέπομαι, ἀφανίζομαι, αἱ *μτχ.* κατηγορημ. εἰς τὸ *μεμνῶμεθα* : ὅτι...· κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὕστερον τί πρέπει νὰ νοηθῆ εἰς τὴν πρώτην *μτχ.* ; *ἀσφαλεία* τροπ. ἐπὶ ἐδραίων βάσεων, καθιστῶν αὐτὴν ἀπαρασάλευτον, *τύχη* μέση λ., ἐνταῦθα ; *ὄρνις* οἰωνός, ὀδηγία τῶν θεῶν, : ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς, αἰσίως, *ἴσος* ὅμοιος (πρᾶξον τὸ ἴδιον), *καὶ-καὶ* ὅπως καὶ τότε-οὕτω καὶ τώρα. — 54-7 *εἰ ἄρξεις* εἰάν προτίθεσαι νὰ ἄρχῃς, εἰάν θέλῃς..., *ξὺν ἀνδράσιν* (οὔσης) ἀνδροπληθοῦς, *ἀνδρῶν* εἰς τὸ ἔρημος καὶ εἰς τὸ ξυνοικούντων. — 58-64 *παῖδες* τέκνα μου, πρὸς πάντας τοὺς ἰκετεύοντας, *οἰκτρὸς* οἴκου ἄξιος, ἀξιολύπητος, *ἰμείρω οἶμαι* ἐπιθυμῶ, *γνωτὸς*

γνωστός, νοσῶ πάσχω, ὑποφέρω· μετὰ τὴν ἐνδ. μτχ. νοσοῦντες ἔδει νᾶκολουθήσῃ: οὐ νοσεῖτε ἐξ ἴσου ὡς ἐγώ, ἢ ἡ μτχ. νᾶ τεθῆ κατὰ γεν., ἀνακόλουθον, **μόνον καθ' αὐτὸν** ἢ κατὰ μερισμόν: εἰς ἕκαστον ὑμῶν ἰδίᾳ, **καὶ (ἐς) οὐδένα ἄλλον**: ἢ μὲν ἰδική σας λύπη πλήττει ἓνα μόνον, αὐτὸν τὸν ἴδιον προσωπικῶς, καὶ οὐδένα ἄλλον. — **65-72 ὕπνω** τοπ.: ὥστε δὲν μὲ ἀφυπνίζετε παραδεδομένον εἰς ὕπνον βαθύν, γὰρ τοῦλάχιστον, πρὸς τὸ ὕπνω: ἴσως ἢ θλίψις νᾶ μὲ κατέβαλεν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὁ ὕπνος, ἴστε προτκ., **δὴ ἦδη, ὁδὸς μέθοδος, τρόπος, μέσον, πλάνος** ἄ. ἢ πλάνη, ἐκ τούτου τὸ φροντίδος σκέψεως: πολλὰ σχέδια μετῆλθον ἐν τῇ ἀνακυκλήσει, ἐν τῷ στροβιλισμῷ τῶν σκέψεων, **ἦν κ. ταύτην** καθ' ἑλξ. πρὸς τὸ κτγο. **ἴασιν** ἀντὶ ὅ-τούτο, **γαμβρός** κηδεστής (συμπέθερος), γυναικάδελφος, **ὄ,τι-τί** χάριν ποικιλ., **ῥύομαι** σφῶζω. — **73 5 συμμετροῦμαι** ὑπολογίζομαι καὶ συμφωνῶ πρὸς τι, **ἡμαρ ἦδη** ἢ σημερ. ἡμέρα ὡς ἢ τελευταία τῆς ἀπουσίας τοῦ Κρ., ἐντεῦθεν: ὁ ὅλος χρόνος τῆς ἀπουσίας τοῦ Κρ., **χρόνος** ἢ προθεσμία, ὁ ταχθεὶς διὰ τὸ ταξείδιον τοῦ Κρ. χρόνος, ὑποκ. τοῦ λυπεῖ: **ἡμαρ** ξυμμετρούμενον — ἢ ξυμμέτρησις τοῦ ἡματος: τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ χρόνος τῆς ἀπουσίας του, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς σημερ. ἡμέρας, συμφωνεῖ πρὸς τὸν ὅλον χρόνον, τὸν ὁποῖον ὥρισα διὰ τὸ ταξείδιον, μὲ στενοχωρεῖ μὰ τί ἐπὶ τέλος κάμνει, **πλεῖω** χρόνον, **πέρα** ποσοτ., **π. τοῦ εἰκότος** ὑπὲρ πᾶν λογικὸν ὄριον, **καθήκων** ὁ ἀρμόδιος, ὁ ἀναγκαῖος, ἢ φρ. **πλεῖω τοῦ κ. χρόνου** ἐπεξηγεῖ τὴν τοῦ **εἰκότος π.** — **75-7 τηνικαῦτα** τότε, κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν, καθ' ἣν θά ἐπανεῖλθη ὁ Κρ., ἢ λ. εἰς τὸ **δρῶν** (τίς μτχ.;) ἢ σειρὰ τῶν λ.: **εἶην ἂν κακὸς μὴ δρῶν τηνικαῦτα** πάνθ', ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.

1 τέκνα ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς πολιτεύμασιν ὡς ὁ ἡγεμὼν θεωρεῖται ὁ πατὴρ τοῦ λαοῦ του, οὕτω καὶ οἱ ὑπῆκοοι παρίστανται ὡς τέκνα αὐτοῦ· οὕτως ἢ Ἡρα καλεῖ πολλάκις τὸν σύζυγον καὶ τὸν ἀδελφὸν Δία παρ' Ὀμήρω **πατέρα. Κάδμιος** υἱὸς τοῦ Ἀγήνορος, βασιλέως τῆς Φοινίκης, ὅστις μὴ δυνηθεὶς νᾶνεύρη τὴν ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀρπασθεῖσαν ἀδελφὴν Εὐρώπην καὶ φοβούμενος νᾶ ἐπαγέλθη πρὸς τὸν πατέρα μὲ κενὰς τὰς χεῖρας ἔκτισε τῇ εἰσηγήσει τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν τὴν Καδμείαν, ἀρόπολιν τῆς ἔπειτα οἰκισθείσης πόλεως τῶν Θηβῶν· ἐπειδὴ δὲ οἱ οἰκισταὶ ἐθεωροῦντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὡς γενάρχοι, οἱ Θηβαῖοι ἐνησμένιζον καλούμενοι **Καδμεῖοι, Καδμείωνες, Κάδμου λαός, τροφή** κᾶ., ὡς οἱ Ἀθηναῖοι **Ἐρεχθεῖδαι, Θησεῖδαι, Κεκροπίδαι, Κρυναοῦ παῖδες**, τὰ ὁποῖα ἐθε-

ωροῦντο ἐντιμότερα τῶν ἐθνικῶν. **3** *ἱκτῆριοι κλάδοι κ. ἱκετηρία* (θάβδοι), *στέμματα* Ὀμ. Α 14, κλάδοι δάφνης ἢ ἐλαίας ἐστεμμένοι δι' ἐρίου λευκοῦ, οὓς φέροντες οἱ ἱκέται κατέθετον ἐπὶ βωμῶν ἢ ἀγαλμάτων, ἀνελάμβανον δ' ἐκεῖθεν, ἐὰν ἡ ἱκεσία ἐγίνετο δεκτή. **4** *θυμιάματα* συνήθως εὐώδη ξύλα κέδρου, συκῆς, ἀμπέλου, μυροσίνης, καίόμενα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, ὡς ὁ λιβανωτός. **5** *παιάν* λ. δωρ. ἀντὶ *παιήων* ἢ *παιῶν*, ὅστις κυρίως ἦτο ἱατρὸς τῶν θεῶν· περὶ παιάνων ἰδ. Λυρ. Ἀνθ. σ.211 (188²). Διὰ τοιούτων παιάνων ὁ Κρῆς Θαλήτας, κληθεὶς ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, ἀπήλλαξε τὴν Σπάρτην ἀπὸ λοιμοῦ ἐξευμενίσας τὸν Ἀπόλλωνα. Ἐν λοιμοῖς αἱ ἱκεσίαι (λιτανεῖαι) τῶν πόλεων ἦσαν συνήθει, ὡς καὶ σήμερον, Θουκ. II 47, $\pm$ πρὸς ἱεροῖς ἱκέτευσαν περὶ τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ λοιμῷ τοῦ Πελοπον. πολέμου. **8** *κλεινός* διὰ τί ἐκαλεῖτο οὕτως; **14** *ἱερεὺς* τοῦ ὑπάτου θεοῦ, τοῦ Διὸς Ὑψίστου, οὗ ἱερὸν ὑπῆρχεν ἐν τῇ Καδμείᾳ, λαμβάνει αὐτὸς τὸν λόγον. *χώρας ἐμῆς* ἐπειδὴ ἡ ἱκεσία εἶναι ἐπίσημος, ὡς ἀποδεικνύει καὶ ἡ λ. *λεκτοὶ* 19, ὁ ἱερεὺς ὁμιλεῖ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ὅλης πόλεως. **16** *βωμοῖσι* τούτους πρέπει νὰ φαντασθῶμεν πρὸ τῶν ἀνακτόρων καὶ περὶ τὰς βαθμίδας αὐτῶν γονυκλινῆ τὰ μέλη τῆς πρεσβείας. *σοῖς* διότι ἀνήκον εἰς τὰ ἱερά τῶν ἀνακτόρων τοῦ Οἴ. **18** *ἦθεοι* ἔχοντες ἡλικίαν 14 18 ἐτῶν ὅθεν ἡ φρ. *οὐδέπω π. σθ.* σημαίνει ἀνηλικιότητα, νομικὴν ἀδυναμίαν πρὸς δικαιοπραξίαν. **20** *ἀγοραῖσι* δύο ἀγοραὶ ἀναφέρονται ἐν Θήβαις, ὅπου οἱ *ἀγοραῖοι* θεοὶ εἶχον ναοὺς καὶ βωμοὺς καὶ μάλιστα ἡ Ἀθηνᾶ, ἣτις ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐλατρεύετο ἐν Βοιωτίᾳ ὡς Ὀγκα, Ἰσμηνία, Ζωστηρία, Καδμεία, Ἀλαλκομενής· τίνες οἱ δύο ναοὶ αὐτῆς ἄδηλον· πιθανῶς ὁ ἕτερος εἶναι ὁ τῆς Ὀγκας κείμενος ἐν ΝΔ τῆς πόλεως· οἱ διπλοὶ ναοὶ αὐτῆς ὑπενθύμιζον τοὺς Ἀθηναίους θεατὰς τοὺς διπλοὺς ναοὺς τῆς θεᾶς, τὸν τῆς Παλλάδος ἐν Ἐρεχθεῖῳ καὶ τὸν τῆς Παρθένου, τὸν Παρθενῶνα. Οἱ Θηβ. προσφεύγουσιν εἰς τοὺς ναοὺς τῆς Ἀθηνᾶς ὡς πολιούχου, ὡς συνήθιζον καθ' ὅλου οἱ ἀρχαῖοι νὰ προσφεύγωσιν ἐν κινδύνοις πρὸς τοὺς πολιούχους καὶ πεδιονόμους καὶ ἐπισκόπους τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς πόλεως θεοῦς, καὶ διότι ἡ θεὰ ἐτιμᾶτο καὶ ὡς θεραπευτικῆ, Ὑγίεια, Σώτειρα, Παιωνία κ.ά. **21** Ἰσμηνὸς ποταμὸς παρὰ τὰς Θήβας ῥέων ἀπὸ Ν πρὸς ΒΑ τῆς πόλεως· παρὰ τὰς πηγὰς αὐτοῦ ἐπὶ λόφου εἶχεν ἰδρυθῆ ὁ ναὸς τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος, τὸ Ἰσμηνιον, ὅπου καὶ μαντεῖον ἀψευδὲς θεωρούμενον, ἐν ᾧ ἔμαντεύοντο δι' ἐμπύρων

(μαντεία σποδῶ, διότι ἡ τέφρα τῶν θυμάτων ἠγείρετο κατὰ μικρὸν καὶ ἔχρησίμευεν ὡς βωμός)· ἔπειδὴ τοῦτο ἔκειτο ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ποταμοῦ, καλεῖται Ἰσμηνοῦ, ὡς ἀνωτέρω βωμοῖσι τοῖς σοῖς. **25 φθίνουσα** ἐν τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς, τῶν ποιμνίων καὶ τῶν γυναικῶν ἐκδηλοῦται ἡ ζῶη τῆς φύσεως καὶ κατ' αὐτῶν στρέφεται συνήθως ἡ ὀργή τῶν θεῶν· οὕτως, ὅτε οἱ Πελασγοὶ τῆς Λήμνου ἐφόνευσαν Ἀττίδας καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, οὔτε ἡ γῆ καρπὸν ἔφερε οὔτε γυναῖκές τε καὶ ποιμναὶ ὁμοίως ἔικτον καὶ πρὸ τοῦ Ἡροδ. IV 139· ὁ αὐτὸς τύπος εἶναι συχνότατος ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ κατά- ραις: ταῦτα ποιεῦσι ὑμῖν γῆ τε καρπὸν ἐκφέρει καὶ γυναῖκές τε καὶ ποιμναὶ τίκτιεν Ἡροδ. III 65. **27 ὁ θεὸς ὁ λοιμός, ἡ φρόνησις, ἡ ἀνάγκη, ἡ Necessitas, ἡ Febris** καὶ πᾶν, οὔτινος ἡ δρᾶσις παρί- στατο σημαντικῆ, ἐξελαμβάνοντο ὡς δαίμονες, διότι κατὰ τὸν κω- μικὸν Μένανδρον τὸ κρατοῦν (γὰρ) πᾶν θεὸς νομίζεται (ὡς παρ' ἡμῖν ἡ Βλογία ἢ Παροῦκλα ἢ κεραυνωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Χα- ραλάμπους)· ὁ λοιμός καλεῖται **πυρφόρος** ὡς κραδαίνων τὴν τὰ πάντα κατακαίουσαν δᾶδα αὐτοῦ, τὴν σπείρουσαν πανταχοῦ τὴν ἐρήμωσιν· ἐκ τοῦ πυρὸς αὐτοῦ παρήχθη ὁ **πυρετός**, ὃν πολλάκις ὁ Ἰπποκράτης ἀποκαλεῖ **πῦρ**, καὶ ὁ Θουκ. λέγει περὶ τῶν λοιμοβλή- των II 49, ὃ τὰ ἐντὸς ἐκάετο (κάψα). **29 δῶμα Καδμεῖον** ἡ πό- λις τῶν Θ., ὡς μέγας τις οἶκος, ἐν ᾧ κατοικοῦσι τὰ μέλη τῆς με- γάλης οικογενείας τοῦ Κάδμου, τῶν Θηβ. μέλας κ. Σκότιος καὶ διότι τὸ βασιλείον τῶν νεκρῶν εἶναι σκοτεινὸν καὶ διότι ὁ Ἄδης ἔξαπολύει τὸ πένθος, πάντα δὲ τὰ πένθημα εἶναι μέλανα, κῆρες μέ- λαιναί, κῆρες μέλανος θανάτιο, ἢ κυλάρισσος, τὰ σύμβολα τοῦ πέν- θους κ.ά. **30 πλουτίζεται** παιδιὰ πρὸς τὸ ὄνομα Πλούτων, ὅπερ ἔλαβεν ὁ Ἄδης κυρίως, διότι ὡς προσωποποιία τῶν χθονίων εἶναι ὁ χορηγὸς τοῦ πλούτου τῶν τῆς γῆς καρπῶν· ἐπίσης ἐν ἐπιγράμ- ματι: Πλουτέως τὰ δῶματα πλούτου γέμουσιν· τὸ ὄνομα Πλούτων εἰσάγεται εἰς τὴν ποίησιν κατ' εὐφημισμὸν ὑπὸ τοῦ λαοῦ, φοβου- μένου νὰ καλῆ τοῦτον Ἄδην, ὡς σήμερον καλεῖται ἐνιαχοῦ ὁ διά- βολος ὁ καλὸς ἄνθρωπος, ὁ κατάκαλος, στεναγμοῖς καὶ γόοις τῶν ψυχῶν, αἵτινες θρηνοῦσι τὴν μοῖρᾶν των Ὄμ. II 856 *Ψυχῆ (Πατρόκλου) δ' ἐκ θεθῶν πιαμένη Ἄιδόσδε βεβήκειν, Ὀν πότμον γοῶσα, λιποῦσα δροσῆτα καὶ ἤβην.* **36 αἰδοῦ** τῆς Σφιγγός, ἣτις ἦτο τέρας, ἔχον κεφαλὴν καὶ στήθος παρθένου, σῶμα καὶ οὐρὰν λέοντος, πόδας καὶ πτέρυγας ἀετοῦ· καλεῖται αἰιδός, διότι προσέβα- λεν ἐν στίχοις τὸ ὑπὸ τῶν Μουσῶν διδαχθὲν αἶνιγμα. Ὁ Οἶ. ἀπήλ-

λαξε τὴν πόλιν τοῦ φόρου, ὃν ἐκείνη ἐπλήρωνεν εἰς τὴν Σφίγγα, διότι αὕτη μέχρι τῆς λύσεως τοῦ αἰνίγματος συνελάμβανε καὶ κατέπινε τοὺς προσερχομένους, διὸ δὲ καὶ ὁ Αἰσχύλος καλεῖ αὐτὴν *ὠμόσιον* καὶ *ἀρπαξάνδραν κῆρα*. **56 πύργος κ. νῆες** ἀποτελοῦσι τὴν δύναμιν τῶν πόλεων κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν· ὅθεν ἡ φράσις σημ. : οὐδεμία περιοχὴ οὔτε κατὰ γῆν οὔτε κατὰ θάλασσαν, ὅσονδήποτε ἰσχυρῶς τετειχισμένη καὶ ἂν εἶναι καὶ ὁσαδήποτε πολεμικὰ πλοῖα καὶ ἂν ἔχη, οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχει, ἐὰν.. **58 παῖδες 1.**—*Σκηνογραφία.* Πῶς τοῦ Οἰ. *Διὰ τί ἐρωτᾷ περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ὄφειλε νὰ γινώσκῃ; Τί σκοπεῖ ὁ ς. 8; Πόσα πράγματα διέγραψε καὶ ἐχαράκῃρισεν ὁ Ἰερεὺς; Τίνα συναισθήματα ἀπηχεῖ ὁ λόγος τοῦ Ἰερέως; Τίς ἡ ψυχ. διάθεσις τοῦ Οἰ;*

78-150. 78-83 εἰς καλὸν κ. εἰς καιρὸν εἰς κατάλληλον στιγμὴν, εἰς καλὴν ὥραν, *οἶδε* οἱ παῖδες, *σημαίνουσι* μοῦ κáμνουν σημεῖα, *προσσεύχομαι* προσέρομαι, *ἀναξ* πλειστάκις περὶ τῶν θεῶν καὶ μάλιστα τοῦ Ἀπόλλωνος (παρ' ἡμῖν *Παντάναξ* (ὁ θεὸς) καὶ *Παντάνασσα* ἢ *Παναγία*), *εἰ γὰρ βαίῃ* (Κρ.) εὐχῇ, *σωτήρι* θ. ἀντὶ σωτείρα, ἢ ἐν τὴν πλήμμυραν τῆς εὐτυχίας, ἐν ἡ πλέων ἔρχεται ὁ Κρ., *λαμπρὸς* δ. φαειρὸς, γελαστὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς : εἶθε νὰ ἔλθῃ πλέων εἰς ὠκεανὸν σφιστικῆς εὐτυχίας, ὅπως ἔρχεται μὲ λάμπρον ἀπὸ χαρὰν πρόσωπον, *ἠδὺς* (*βαίνει ἡμῖν*) ἠδόμενος, *περιχαρῆς*, *εἰκάσαι* ὡς δύναται τις νὰ μαντεύσῃ, *μέν*, ἀνευ τοῦ *δέ*, τοῦλάχιστον· τίς θὰ ὑπενόητο ἀντίθεσις; ἡ φράσις κολάζει τὸ *ἠδὺς*· *ἔρω* ἔρχομαι, *ᾧδε* 7, *πολυστεφῆς* κατάφορτος ἐκ στεφάνων, ἐκ τούτου, ὡς πλημονῆς, τὸ *δάφνης*, *πάγκαρπος* καρποβριθής.—**84-92 εἰσόμυσθα οἶδα, τάχα** ταχέως, *ξύμμετρος* ὁ ἀπέχων τόσον, ὥστε τὸ μέτρον τῆς ἀποστάσεως αὐτοῦ συμφωνεῖ πρὸς τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναγκαῖον, ἵνα ἀκούσῃ ἢ ἀκούσωμεν : εὐρίσκεται εἰς ἀνάλογον ἀπόστασιν ἀφ' ἡμῶν, ὥστε νὰ ἀκούῃ· *ἀνακτες* οἱ εὐγενεῖς, *κῆδευμα* κηδεστής, *φήμη* 43, *ἔσθλος* αἴσιος, *δύσφορος* ἀνυπόφορος, *τὰ δύσφορα* τὰ πολύπονα, καὶ ἐπιδ. καὶ αὐτὰ τά, *ἐξέρομαι* κατ' ὀρθὸν κατορθοῦμαι, λαμβάνω εὐτυχῇ ἔκβασιν, τέλος : διότι φρονῶ ὅτι καὶ τὰ πολὺ ἐνοχλητικὰ πράγματα, ἐὰν ἤθελον λάβει ἔκβασιν ἀγαθὴν, ἐν τῷ συνόλω (καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν) ἤθελον εἶναι εὐτυχήματα, *ἔπος* ὁ χρησμὸς τοῦ θεοῦ, *θρασύς* *εἰμι* θαρρῶ, εἶμαι ζεστός, *προδείσας* *εἰμι* περιφρ. προκμ. ἔχω φοβηθῆ (εἶμαι κρύος) πρὶν ἀκούσω (προ-) τὸν χρησμὸν, *τῷ γε νῦν λόγῳ* ἀπὸ ὅσα τοῦλάχιστον εἶπες τώρα, *εἰ-εἴτε* εἴτε-εἴτε, *χερῆζω* χροιάζομαι, ἐπιθυμῶ, *πλησιά-*

ζόντων πλησίον ὄντων, *ἔτοιμος* (εἰμί), εἶτε καὶ *χορήξεις* στείχειν ἔσω, *ἔτοιμός* εἰμι καὶ *στείχειν* ἔσω.—93-101 *ἔς πάντας* ἐνώπιον πάντων, (*περὶ τῶνδε*) *πλέον φέρω* τὸ πένθος ἢ καὶ *περὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς*: διότι θλίβομαι περισσότερον διὰ τούτους παρὰ διὰ τὴν ζωὴν μου αὐτὴν (*καί*), *λέγοιμ' ἂν* δὲν δυσκολεύομαι νὰ εἶπω, *ἄνωγα* προτρέπω, εἰς τοῦτο τὸ *ἐμφανῶς* σαρῶς, *ἐλαύνω* ἀπελαύνω, ὡς *τεθραμμένον* διότι ἔχει τραφῆ, μεγαλώσει, ἔχει γίνεи χρόνιον, *ἀνήκεστος* ἀθεράπευτος, *ἀνήκεστον* προληπτ. κτηρ. καὶ νὰ μὴ τὸ ὑποθάλωμεν, ἕως ὅτου ἀποβῆ ἀθεράπευτον, *καθαροῦς* ἔξαγνισμός, ἔξιλασμός, θεραπεία: *ποιῶν καθαροῦ ἄνωγεν* ἡμᾶς *ἐλαύνειν*, *ξυμφορὰ* δυστύχημα, μόλυσμα, ἄγος, *τίς δ' τρόπος* ποῖα εἶναι ἡ φύσις τοῦ ἄγους, ποίου εἴδους εἶναι τὸ ἄγος, τὸ ὁποῖον ἔχει μολύνει τὴν πόλιν, *ἀνδρηλατῶ* ἐξορίζω ἄνδρα (ας), (*ἄνωγεν ἡμᾶς*) *ἀνδρηλατοῦντας* τροπ., ἀπόκρισις εἰς τὸ *ποιῶν καθαροῦ*, *λύω φόνον* ἐξοφλῶ τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς ἐκδίκησιν φόνου, ἐπανορθῶ, πληρώνω, *πάλιν* ὀπίσω: λαμβάνοντες ὀπίσω αἷμα ἀντὶ αἵματος· ἢ λ. *φόνον* ἀπόκρισις εἰς τὴν β'. ἐρώτησιν 99· *αἷμα* ὁ φόνος, *τόδε* περὶ οὗ ὁμιλεῖ ὁ χρησμὸς καὶ ὅπερ ὀφείλει νὰ πασχαλῆσῃ ἡμᾶς ἐν τῷ παρόντι, *χειμάζω* προκαλῶ τοικυμῖαν, θύελλαν, *χειμάζον* αἰτ. ἀπόλ., ὡς κατὰ τὸν χρησμὸν τοῦ θεοῦ: διότι κατὰ τὸν θεὸν ὁ περὶ οὗ πρόκειται φόνος κρατεῖ ἐν ἀνεμοζάλῃ τὸ σκάφος τῆς πόλεως.—102-7 102 *ποιόν γὰρ ἄνδρός* ἐστὶν ἢδε ἡ *τύχη*, ἢν *μηρύει* καὶ ποῖος ἄρα γε εἶναι ὁ ἀνήρ ὁ ὑποστάς τὴν *τύχην* αὐτὴν (τὸν φόνον), τὴν ὁποίαν καταγγέλλει ὁ θεός; ὁ Οἶ. ἐπαναλαμβάνει σαφέστερον τὴν β'. ἐρωτ. 99· *ἀπευθύνω* κυβερνῶ, ὁ ἔνεστ. *ἀκούων* διότι οἱ θεοῦλοι ἐφέροντο μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, *οὐ πω* οὐπω, κατ' οὐδένα τρόπον, ποσῶς δὲν, *τιμωρεῖν* ὑποκ. ἡμᾶς, *αὐτοέντης* (σεν-, *ἀνώ* φέρω εἰς πέρας, ἀποτελειῶνω) κ. *αὐθέντης* ὁ πρῶτον τι διὰ τῆς ἰδίας χειρός, ὁ φονεύων ἰδίᾳ χειρί, προβλ. αὐτόχειο, ἐκ τούτου πλεον. τὸ *χειρί*, *τινὰς* οἰοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι.—108-15 *τόδε* πρὸς τὸ *ἴχνος* ἀντὶ *τῆσδε* πρὸς τὸ *αἰτία* ἔκγλιγμα, *δυστέμαρτος* δυσεύρετος, *ἔφασκεν* εὐρεθῆσθαι, *ἄλωτον* (ἐστι) δύναται νὰ εὐρεθῆ, εἶναι κατορθωτόν, *συμπίπτω φόνω* πίπτω (θῦμα φόνου, ὁ ἔνεστ. ἀντὶ ἄορ. ἢ προκμ. διὰ τοῦ ἔνεστ. ἢ προᾶξις ζωηρῶς ἀναπαρίσταται ὡς παροῦσα ἢ ἐφ' ὅσον ἢ ἐκ τῆς προᾶξεως παραχθεῖσα κατὰστασις διαμένει· *ἐκδημῶ* ἀποδημῶ, *θεωρὸς* ἐπίσημος ἀπεσταλμένος εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν ἢ εἰς ἀγῶνας, ὡς *ἔφασκεν* ὁ Λ., *πάλιν ἵκετο* ἐπανῆλθε, *ἀποστέλλομαι* ἀπέροχομαι, ἀναχωρῶ.—

116-23 *ἄγγελος* ὅστισδήποτε, ὅστις εὐρεθεὶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ φόνου θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναγγείλῃ αὐτὸν καὶ ἤδη νὰ ὑποβοηθήσῃ εἰς τὴν ἀνίχνευσιν τοῦ φονέως, *συμπράκτωρ ὁδοῦ* συνοδοιπόρος, ἀκόλουθος, *ὅτου* εἰς τὸ *ἐκμαθῶν* παρὰ τοῦ ὁποίου συγκεντρώσας τις ἀσφαλεῖς πληροφορίας, οἱ ἀφ' ἑ. ἀναφέρ. εἰς τὸν χρόνον τοῦ φόνου: θὰ ἠδύνατο εὐθύς μετὰ τὸν φόνον νὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτὰς ἐν τῇ ἀνακρίσει· (οὐδεὶς ὑπάρχει αὐτόπτης μάστις,) *θνήσκουσι γὰρ (πάντες)* περὶ τοῦ ἐνεστ. πρβλ. 113, 119 *οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι ὧν εἶδε πλὴν ἐν τῷ ποῖον* τὸ ἄρθρον μετὰ τῆς ἀντων. ἀναφέρεται εἰς προμνημονευθὲν ἀντικείμενον, *ἀρχὴν ἐλπίδος*... ἐὰν ἀμυδρὰ φωτὸς ἀκτὶς ἤθελε δεῖξει εἰς ἡμᾶς τὴν ἄκραν τοῦ μίτου, ἤθελε διαφωτίσει τὸ ἔργον ἡμῶν, ὥστε νὰ χωρήσωμεν μετ' ἐλπίδος, *συντυγχάνω* συναντῶ, *νῖν* μίν, ὅπερ ὅμως δὲν μεταχειρίζονται οἱ τραγ., γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινού, *οὐ μὲν δόμη* οὐχὶ εἰς μετὰ τὴν δύναμιν ἑνός, *σὺν πλήθει χερῶν* ἐν συνεργασίᾳ μεγάλου ἀριθμοῦ.—124-31 *εἴ τι μὴ εἰ μὴ τι, ἐπράσσειτό τι* εἰδέτεο εἰς ἐνέργειαν ἐπιβουλή τις, *ξὺν ἀργύρῳ ἢ σὺν* τὴν σύμπραξιν εἰς τὸ παίγνιδιον: εἰς τὴν ὁποίαν ἔπαιξε τὸ μέρος του καὶ τὸ χρῆμα, *δοκοῦντα ταῦτ' ἦν* ὑφίσταντο αἱ τοιαῦται ὑπόνοιαι, δὲ ἀλλά, *ἀρωγὸς Δ.* ἐκδικητής, *ἐν κακοῖς ἐν μέσῳ τῶν συμφορῶν ἡμῶν, εἶργεν ἐμποδῶν, τυραννὶς τυραννος, ποικιλῶδς* αἰνιγματώδης διὰ τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀκατανόητον αἰνίγμα, *προσάγομαι* προκαλῶ τὴν προσοχὴν τίνος εἰς τι, ἀναγκάζω, *τὸ πρὸς ποσὶ (κακόν)* τὸ πρὸ τῶν ποδῶν, τὸ παρόν, *μεθίημι* ἀρήνω κατὰ μέρος, *τάρανῃ* τὸν μυστηριώδη φόνον.—132-6 *φαίνω* φέρω εἰς φῶς, ἀποκαλύπτω, *αὐτὰ τὰ ρανῆ, ἐξ ὑπαρχῆς ἐξ ἀρχῆς*: ἀναψηλαφῶν πάλιν ἐξ ἀρχῆς τὸ ζήτημα θὰ ἐπιχύσω φῶς, *ἐπιστροφὴ* στροφή τοῦ νοῦ πρὸς τι, φροντίς, μέριμνα, *τίθεμαι ἐ. ποιοῦμαι ἐ.*, πρὸς τοῦ ὑπὲρ τοῦ, *ἐνδίκως* ὡς εἶναι δίκαιον, ὡς ἀρμόζει, *τιμωρῶ τῇ γῇ* προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου ὑπὲρ.—137-41 *ὑπὲρ γὰρ οὐ οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν, ἀπωτέρω φίλοι* οἱ ἀπώτεροι, οἱ μακρινοὶ φίλοι (Λάιος), *ἀποσκεδάννυμι*, μέλ. ἀποσκεδῶ, ἀπομακρύνω, ἀποσοβῶ, *μύσος* οὐ ἀκαθαρσία σώματος καὶ ψυχῆς, μίσημα, αὐτοῦ ἀντὶ ἑμαυτοῦ, ἢ γεν. ἐκ τοῦ ἀποσκεδῶ, *ὅστις ὅστισδήποτε, ἂν δῖς, τάχα ἴσως, τιμωρῶ* + αἰτ. κ. συνηθέστ. *τιμωροῦμαι* (τιμωρός, τιμῆ-φρα) κυρ. φροντίζω περὶ τῆς τιμῆς (ἀποζημιώσεως) τῶν ἀποίνων, τὰ ὅποια ὁ φονεὺς ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ διὰ τὸν φονευθέντα, εἶτα: ἐκδικοῦμαι, τιμωρῶ, βλάπτω: ἴσως θὰ τῷ ἐκινεῖτο ἢ ὄρεξις καὶ κατ' ἐμοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἐπιβίβῃ χεῖρα, *προσαρκῶ* τινι 12

παρέχω τὴν ἀρκοῦσαν (ἀναγκαίαν) συνδρομὴν, ἱκανοποιήσιν.—142-6 ἴσταμαι ἀνίσταμαι, βάρθρων ἀπαίρ. ἀπὸ τῶν βωμῶν, ἄλλος δὲ ἄλλος δέ τις (ἐκ τῶν δορυφόρων μου), λαός οἱ γέροντες τῶν Θηβῶν οἱ ἀποτελοῦντες τὴν βουλὴν τοῦ βασιλέως, ὡς δράκοντος αἰτιολ. ὑποκειμενική: διότι ἔχετε τὸν λόγον μου ὅτι θά, πεπτωκότες δυστυχεῖς, πτώματα, ἐρείπια.—147-50 ὦν ἔλξ. ἄ, ἐξαγγέλλομαι ἔπαγγέλλομαι, ὑπισχνοῦμαι (ἢ ἐξαγγέλω διὰ διαγγέλματος), ἅμα τοῖς ὑπὸ τοῦδε προαχθησομένοις.

78 οἷδε τινὲς τῶν ἱκετευόντων ἰδόντες τὸν Κρ. ἐρχόμενον δεικνύουσι τοῦτον διὰ χειρνομίας ἢ νευμάτων εἰς τὸν ἱερέα. 83 πολυτεφῆς οἱ κομίζοντες ἐκ τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν αἰσίους χρησμούς ἐπανήρχοντο ἐστεφανωμένοι διὰ τῆς ἱερᾶς τοῦ Ἀπόλλωνος δάφνης. 97 μίασμα χῶρας οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι ὠριμένα πράγματα καὶ πράξεις ἦσαν μιαιρά, μιάματα, τὰ ὁποῖα ἐμίαινον πάντα τὸν ἀπτόμενον αὐτῶν ὡς καὶ τοὺς συγχρωτιζομένους πρὸς τοῦτον, οὔτινες ἠδύναντο νὰ παλλαγῶσι τούτων δι' αὐστηροῦ καθαρμοῦ. Ἐν τῶν μiasμάτων ἦτο καὶ ὁ φονεύς, ὅστις ἠδύνατο νὰ μιάνῃ πόλιν ἕλην, ἐὰν δὲν ἐλαμβάνοντο προληπτικὰ μέτρα διὰ τοῦτο πάντα τὰ φονικὰ δικαστήρια ἐν Ἀθήναις ἦσαν ὑπαίθρια· τὸ μίασμα καθίσταται ἔτι μᾶλλον ἐπικίνδυνον, διότι τὸ χυθὲν αἷμα ζητεῖ ἐκδίκησιν καὶ ταύτην ἐκβιάζουσιν οἱ χθόνιοι καὶ δὴ αἱ Ἐρινύες, ἐξαπολύοντες κατὰ τῆς κοινότητος, ἣτις ἐγκλείει ἐν ἐαυτῇ τὸ μίασμα, πληθὺν θεῶν πληγῶν. Περὶ τῶν καθαρῶν προβλ. Ὁμ. Α 313 Πραγμ. ἡμετ. ἐκδ. 107 τοὺς αὐτοέοντας χειρὶ διότι κατὰ τὰς παλαιότητας ἀντιλήψεις φονεύς ἦτο μόνον ὁ ἴδιος χειρὶ φονεύων, οὐχὶ ὁ ἠθικὸς αὐτοσυργός ἢ οἱ ἠθικοὶ συνεργοὶ τοῦ φόνου. 110 ἐν τῇδε γῆ καὶ ποῦ ἄλλαχο ὁ λέγει ὁ Ἀπ. ὅτι ὁ φονεὺς εἶναι ἐν Θήβαις; 114 θεωρός δὲν λέγεται πρὸς τίνα ἀκριβῶς σκοπὸν μετέβαινεν ὁ Α. εἰς Δελφούς· ἢ προσθήκη ὡς ἔφασκεν ἐνισχύει τὴν ἀοριότητάν καὶ ὑπαινίσσεται ὅτι ὁ Κρ. δὲν εἰστέυεν ὅτι ἀπῆλθεν ὡς θεωρός. 130 ποικιλῶδός 36· ἢ τιμωρία τοῦ φόνου ἦτο ἔργον τῶν συγγενῶν τοῦ φονευθέντος, τοῦ Κρ. καὶ τῆς Ἰοκ. ἄλλ' ὁ μὲν Κρ. λέγει ὅτι τοῦτο καθίστατο ἀδύνατον διὰ τὴν Σφίγγα, ἣτις εἶχεν ἀπορροφήσει ὅλην τὴν προσοχὴν αὐτοῦ, ἢ δὲ Ἰοκ. φαίνεται ὅτι ἀναπληρώσασα τὸν φονευθέντα σύζυγον ἐλησμόνησεν εὐθύς αὐτόν. 143 ἀραντες ποῦ εἶχον καταθέσει; διὰ τί ἤδη αἴρουσιν; 150 σωτήρ ὁ Ἀπόλλων (ἥλιος), ὅστις διὰ τῶν ἀκτίων αὐτοῦ γεννᾷ τοὺς πυρετοὺς καὶ λοιμοὺς, ὁ Οὐλιος καὶ Λοίμιος, ὁ αὐτὸς καθαρίζει τὴν

ἀτμόσφαιραν, ἀποξηραίνει τὸ ἔδαφος, ζωογονεῖ τὴν φύσιν, εἶναι ἀλεξίκακος, ἐπικούρειος, σωτήρ, (βοηθόμιος, βοηθός ὡς σωτήρ ἀπὸ κινδύνων,) ἀποτρέπαιος, καθάρσιος, ἀκέστιωρ, ἀκέσιος, κουροτρόφος, ὁ πατήρ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.—Διὰ τί οἱ παῖδες πρῶτοι βλέπουν τὸν Κρ.; Διὰ τίνος παρόδου παρέρχεται οὗτος; Πῶς θὰ εἶχε δηλωθῆ ἡ χαρὰ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ; Διὰ τί ὁ Κρ. τὸ πρῶτον ὀμιλεῖ ἀορίστως καὶ τί ἐπιδιώκει ἢ α' αὐτοῦ λέξεις; Τί τὸ παράδοξον ἐν σ. 112 β; Πῶς δύναται νὰ δικαιολογηθῆ τοῦτο; Διὰ τίνος λόγους ὁ σωθεὶς ἀκόλουθος τοῦ Α. ὀμιλεῖ περὶ πολλῶν φονέων; Πῶς ὀμιλεῖ ὁ Κρ. περὶ αὐτοῦ καὶ διὰ τί; καὶ ὁ Οἰδ. μανθάνων δι' ὑπάρχει μάρτυς διὰ τί δὲν ζητεῖ εὐθὺς αὐτόν; Ὁ Οἰ. τί διαβλέπει ἐν τῷ φόνῳ τοῦ Α. καὶ πῶς παρίσταται οὕτως ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ; ὡς ἐνθυμηθῶμεν καλῶς αὐτό. Τί δηλοῖ δι' ἃ πράξῃ μετὰ τὸν χρησμόν καὶ τί γνωσκόμεν ἡμεῖς ἐκ τῶν προτέρων; πῶς λέγεται τοῦτο; Διὰ τί ὁ Σ. δὲν προετίμησε τὸν συνεχῆ λόγον ἐν τῷ στόματι τοῦ Κρ.; Διὰ τίνος παρόδου ἀπέρχεται ἡ ἰκεσία; Πόσα πράγματα διαφέροντα μανθάνομεν ἐν 1-150; Ποῖον τὸ ἐλατήριον τὸ θεῖον εἰς κίνησιν τὴν πρᾶξιν τῆς τραγωδίας καὶ τί προκαλεῖ τοῦτο ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν; Τίνα τὰ κατέχοντα ἡμᾶς διὰ τοῦ τμήματος συναισθήματα; Πῶς δύναται νὰ ὀνομασθῆ ὡς τὸ α'. μέρος τῆς τραγωδίας; Πρὸς τί μέρος σημερ. τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ; εἰς πόσας καὶ τίνας σκηνὰς διαιρεῖται; τίς ἢ γλῶσσα αὐτοῦ;

131-213. 151-8 φάτις θ. (φημί) φήμη 43, 86, ἔπος 89, ἀδυσπεῆς δωρ. ἀντὶ ἠδυεπής: γλυκύλογος, γλυκομίλητος, τίς ποτε ἔβας (δωρ.) ποῖον τέλος πάντων νὰ εἶναι τὸ περιεχόμενόν σου, μὲ τὸ ὁποῖον ἦλθες, **Θήβας** αἰτ. τοῦ τέρατος, ἀγλαὸς λαμπρός, περίφημος, **Πυθῶ(ν)** θ. ὁ τόπος, ὅπου τὸ μαντεῖον, ἢ γεν. ἀφαιρ., 143 βάρθρων, ἐκτέταμαι διατελῶ ἐν νευρικῇ ὑπερεντάσει, **πάλλων** ἀμτβ. παλλόμενος, ἢ μτχ. διασαφεῖ τὸ ἐκτέταμαι, **φρὴν** καρδία, ἢ αἰτ. τῆς ἀναφ., **φοβερός** παθ. ἔμφοβος, περιδεής, **δεῖμα** (δείδω) φόβος, ἢ δοτ. εἰς τὸ **πάλλων**, **ἰήιος** ὃν ἐπεκολοῦντο διὰ τῆς κραυγῆς ἰὴ ἰή. ἰὴ Παιάν, Λυρ. Ἀνθ. 271, 4, κ. 8.272, 1 (238-9°), **Δάλιος** δωρ. Δήλιος, **Παιάν** δωρ. ἀντὶ Παιήων, ἀπὸ τοῦ προσηγ. παιάν 5, **ἄζομαι** (ἄγιος, ἄγνός, ἄγος) (εὐλαβοῦμαι) φοβοῦμαι, εἶμαι πλήρης μεριμνῶν, **ἀμφι σοῖ** περιστρεφομένων περὶ τὴν θέλησιν σου, ἐξ αἰτίας σου, **τί μοι** πλ. ἐρ. ἐκ τοῦ **ἄζόμενος**, **ἐξανύτω** ἐκπληρῶ, **χρέος** πᾶν ὅ, τι ζητοῦμεν παρὰ τοῦ θεοῦ νὰ ἐκτελέσῃ, ὑποχρέωσις, ἐνταῦθα: χάρις, φάρμακον, ἢ **νέον ἢ πάλιν**, **περιτέλλομαι** περιστρέφομαι, ἔπα-

νέρομαι, π. ὥραις ἐν τῇ κυκλικῇ περιφορᾷ τῶν ἐτῶν, πρβλ.
 τὸ Ὅμ. περιτελλομένων, περιπλομένων ἐνιαυτῶν: τί θὰ εἶναι τὸ
 φάρμακον, τὸ ὁποῖον ἐκκληρῶν τὴν πρὸς ἡμᾶς ὑποχρέωσίν σου
 θὰ παράσχῃ; θὰ εἶναι νέον (πρώτην φορὰν χρησιμοποιούμενον)
 ἢ θὰ εἶναι σύνηθες (χρησιμοποιηθὲν μὲν καὶ ἄλλοτε), χρησιμο-
 ποιούμενον (δὲ ἤδη) καὶ πάλιν ἐν τῇ ἀνακυκλήσει τοῦ χρόνου;
 (κατ' ἄλλους: χρέος καθήκον ἐπιβαλλόμενον ἡμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ,
 θυσία, προσευχή, κάθαρσις... ὡς θεραπευτικὸν μέσον), *ἐξανύσεις*
 θὰ μοι ἐπιβάλῃς νὰ ἐκτελέσω· ἢ θυσία αὕτη λ.χ., ἣν θὰ συστήσῃ ὁ
 θεός, ἢ θὰ εἶναι καινοφανής, ἣν νῦν τὸ πρῶτον συνιστᾷ ὁ θεός, ἢ
 θὰ ἐγένετο καὶ ἄλλοτε πρότερον, διαταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐν
 ὁμοίᾳ ἀμμηχανίᾳ πόλεως, *εἶπέ* (αὐτὸ τὸ μυστικόν σου).—*159-66*
πρῶτα πρὸ παντὸς ἄλλου, *κέλομαι* καλῶ, ἐπικαλοῦμαι· ἐπειδὴ τὸ
 ῥ. εἶναι *προφάνητέ* μοι 163, ἢ *μτχ.* ἔδει νὰ εἶναι *κεκλομένω*· ἀλλὰ
 τί σημ. ἢ *προστκ.* *προφάνητε*; πῶς λοιπὸν ἐξηγεῖται ἡ ὄνομ. τῆς
μτχ.; *γαῖδοχος* γαιήοχος (ἔχειν γῆν, χάραν ἢ πόλιν) πολιοῦχος,
θ(α)άσσω κ. *θακέω* 20, *θασάζω* 2, *θρόνον* σύστ., *εὐκλέα* ἀντι-
 εὐκλέα, *κυκλόεις* κυκλοτερής; τὸ ἐπίθ. ἀνήκει κυρίως εἰς τὸ ἀγορᾶς:
 ἢ ὁποῖα ἔχει ἰδρύσει τὸν κλεινὸν αὐτῆς θρόνον ἐν τῇ κυκλοτερεῖ
 ἀγορᾷ, *ἐκαβόλος* (ἐκάς β.) ὁ μακρὰν βύλλον (κτυπῶν), εὐστοχος
 τοξότης, *ὡ* ἄχ θεοί μου, *προφάνητέ* μοι φανερώσατέ μοι τὴν
 χάριν σας, *τρισοῖ* τρεῖς, *ἀλεξίμορος* (ὁ ἀλέξων-ἀποκρούων-τὸν
 μόρον) ὁ διώκτης τοῦ θανάτου, *ἀνύτω* κατορθῶν, φέρω εἰς πέρας,
φλόγα πῆματος τὴν συμφορὰν, ἢ ὁποῖα μᾶς ἔκαυσε (ἔξεμάτισε),
ἐκτόπιος ἐκτοπισθεῖς, κτγρ.: κατορθώσατε ὥστε ἡ φλόξ νὰ ἐκτο-
 πισθῇ, ἐξετοπίσατε, ἐξωστρακίσατε, *ἄτη* (διαστροφή τοῦ νοῦ, τὸ
 ἐντεῦθεν ἀμάρτημα, ἢ συμφορὰ) ὁ κακὸς δαίμων, ἢ θεϊκὴ πληγή,
ὑπὲρ ἄτας ὑπὲρ ἀποτροπῆς τῆς, *ὀρνυμένας* ἣτις ὠρθοῦτο κατὰ τῆς
 πόλεως, *καὶ* ἐν προτάσεσιν ἐνεχούσαις παρομοίωσιν ὁ *καὶ* τίθεται
 ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μέλεσιν: ὅπως καὶ ἄλλοτε, οὕτω καὶ τώρα.—
167-77 ὦ πόποι ἐπιφών. ἄχ καυμένος, γὰρ αἰτιολ. τὴν ἐπιφώ-
 νησιν, *φέρω* ὑποφέρω, πάσχω, *ἀνάριθμος* ἀναρίθμητος, *στόλος*
 (τὸ στελλόμενον, στρατός, στόλος...) ὁ λαός, *πρόπας* σύμπας, *νοσῶ*
 60, *ἔνι* ἔνεστι, ὑπάρχει, *ἔγχος* ὄπλον, *φροντίς* νοῦς: οὐδὲ κατώρ-
 θωσεν ὁ νοῦς μας νὰ ἐξεύρη ὄπλον, *ἀλέξω-ομαι* ἔνεστι. κ. μέλ. (ἐν-
 ταῦθα μέλ.) ἀποσοβῶ, ἀποδιώκω (τὸ κακόν), ἢ ἀναφ. εἶναι τελ.=
 ἔγχος ἀλεξητήριον, *ἐκγονα* προϊόντα, *αὔξεται* μεγαλώνουν, ἀνα-
 πτύσσονται, *οὐκ ἀνέχουσιν* ἀμτβ. δὲν σηκώνουν τὴν κεφαλὴν (βάλ-

λουν τὴν κεφαλὴν κάτω, δὲν τὸ βγάλλον πέρα), δὲν ὑπερνικοῦν τοὺς πόνοους, **κάματοι** αἱ ὠδίνες, οἱ πόνοι τοῦ τοκετοῦ, **ἰήσιος** 154, λ. π. (ἰή) θλιβερός, θρηνώδης, **τόκοισι** τοπ. ἐν χρόν. σημ. ἐν καιρῷ τῶν τοκετῶν, τὸ γὰρ 171 αἰτιολ. ἢ διασαφεῖ τὸ **πρόπας στόλος** 169, **ἄλλον ἄλλω** ἄλλον ἐπ' ἄλλω, τὸν ἕνα νεκρὸν κατοπιν τοῦ ἄλλου ἐπάνω κατ' ἐπάνω, **ὄρμενον** μ. ἄορ. τοῦ ὄρυσθαι: πετώντα, τρέχοντα, κτηρ. μιχ., **ἄπερ** ὄσπερ, **εὔπετερον ὄρνιν** σμήνη καλλιπτέρων πτηνῶν, ἢ παρομοίωσις πρὸς τὸ ἄλλον ἄλλω, **ἀμαιμάκετος** (ἀ (ἐπιτ.) μαιμάσσω, μέμαα) ἀκατάσχετος, **κρεῖσσον** μὲ μεγαλυτέραν ὁρμήν, βιαιότερον, χειρότερον, πρὸς τὸ ὄρμενον, **πρὸς ἀκτῶν** ἐσπέρου θεοῦ, τοῦ Ἄδου. διότι κατὰ τὸν Ὅμ. ἐν Ὀδυσσεΐα κατόκει ἐν τῇ ἑσχατιᾷ τοῦ δυτικοῦ τῆς γῆς, τοῦ σκοτεινοῦ, τοῦ μαύρου.—178-89 **ἀνάριθμος** μὴ ἔχων μετρομήν, **ῶν** οὐδ. (πημάτων, τῶν ἐκτεθέντων ἐν τῇ Στρ.) ἐκ τοῦ ἀνάριθμος κατὰ τὰ πλησμονῆς: ἡ πόλις πλημμυρισμένη ἀπὸ τὰς συμφορὰς ταύτας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν μετρημούς, ἀφανίζεται, **γένεθλον** τέκνον, **πέδον** ἔδαφος, **πρὸς π.** κατὰ γῆς, **νηλῆς κ. νηλεῆς** (νῆ-ἔλεος) παθ. μὴ τυγχάνων εὐσπλαγχνίας, **ἀνοίκτως** ἀνοικτιομόνως, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται τις συμπάθειαν πρὸς αὐτά, **θαναιηφόρα** μεταδίδοντα διὰ τῆς μολύνσεως τὸν θάνατον, **ἐν δὲ** 27 ἐπιρ. ἐν μέσῳ δὲ τούτων τῶν κακῶν, **ἐπὶ** πρὸς ταύταις, πρὸς τούτοις, **ἐπιστενάχουσι** στενάζουσιν ἐπὶ τούτοις, **βώμιος ἀκτῶ** (ἔξοχη) αἱ βαθμίδες τοῦ βωμοῦ, **ἰκτῆρ θ.**, **σωτήρ** 81, ἰκετεύουσα, **πόνοι** βάσανα, δοκιμασίαι, **λυγρὸς** (lug eo) θλιβερός, ἡ γεν. αἴτ. εἰς τὸ **ἰκτῆρες** (ὑπὲρ ἀπολυτρώσεως ἀπὸ), **γῆρυς-υος** θ. φωναί, **ῶμαυλος** (αὐλὸς) ὁμοῦ ἡγῶν, ὑπὸ πάντων ἠδόμενος: ἐν συναυλίᾳ, ἐν συμφωνίᾳ, **λάμπει** ἔχει ἀνάψει, ἀντηχεῖ, **ῶν ὑπερ** οὐ. πρὸς ἀποτροπὴν τούτων τῶν κακῶν 164, **θύγατερ Δ.** Ἀθηνᾶ 159, **ἀλκή** βοήθεια, ἀντίληψις, **εὐὼψ κ. εὐωπὸς** ἔχων ὠραίαν ὄψιν, πρὸς τὸ ἀλκάν, ἀντὶ πρὸς τὴν Ἀθ.: κατάπεμψον εἰς ἡμᾶς βοήθειαν μὲ βλέμμα εὐμενὲς (ἕλεον).—190-202 **νωτίζω** στρέφω τὰ νῶτα, τρέπομαι εἰς φυγὴν, τὸ ἀπομφ. ἐκ τοῦ **ποίει**, δός, ὧ Ἀθηνᾶ, ὄπερ νοοῦμεν κατὰ ζεῦγμα ἐκ τοῦ **πέμψον**, ἔξ οὗ καὶ τὸ ἀλκάν, ὑποκ. Ἄρεα, **μαλερός** (μάλα) ὁρμητικός, ἀκατάσχετος, **ἄχαλκος ἀσπίδων** ἄνευ χαλκῶν ἀσπίδων, ἄνευ πολέμου, **ἀντιάζω** ἀντεπεξέρχομαι, ἀντιμετωπίζω, **φλέγει** μὲ κατακαίει μὲ φλογερὸν τυρετόν, **περιβόητος** περικυκλούμενος ὑπὸ τῆς βοῆς τῶν ἀποθνησκόντων, σκορπίζων ὀλόγυρά του θρήνους καὶ ὀδυρμοὺς τῶν θυμάτων του, **δράμημα** τρέξιμον, σύστ. τοῦ **νωτίσαι**, **παλίσσουτος** 2 (**πάλλω** ποπ.-σεύομαι) ὁ ὄρ-

μῶν μετὰ σπουδῆς πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐπιθ. διορ. τοῦ *δράμημα*, *ἄπουρος* (ὄρος, ἰων. οὔρος) ὁ μακρὰν τῶν ὀρίων, *ἄπουρον* πρὸς τὸ Ἄρεα, ἐκ τούτου τὸ *πάτρας, μέγας θάλαμος Ἄ.* ἴσως ὁ Ἀτλαντικὸς ὠκεανός, ὅστις εἶναι πολὺ μεμακρυσμένος τῶν Ἑλλ. θαλασσῶν, *ὄρμος* θάλασσα, πόντος, *ἀπόξενος* ἄξενος, ἀφιλόξενος, ὁ Εὐξείνιος πόντος, *κλύδων Θρ.* ἡ θαλασσοταραχὴ τοῦ Θρακικοῦ πόντου, ὁ κυματώδης Εὐξείνιος πόντος: δὸς νὰ στρέψῃ τὰ νῶτα φεύγων προτροπάδην πρὸς τὰ ὀπίσω μακρὰν ἀπὸ τὰ ὄρια τῆς πατρίδος μου ἢ εἰς..., *ἀφίημι* ἀφήνω ἄθικτον, *εἰ ἀφῆ* ἄνευ τοῦ ἀοριστολ. ἂν πολλάκις παρὰ τραγ. ὡς παρ' Ὀμ., *τέλει* κατὰ τὸ τέλος τῆς, ὅταν λήγῃ, *ἐπ' ἔρχεται ἤμαρ* ὑποκ., *τὸν* δεικτ. τὸν Ἄρη, *φθίσον* (φθίνω, ὁ μέλ. κ. αἴορ. μτβτ.) φόνευσον, *ὑπὸ κεραινῶ* ὑπὸ τὰ πλήγματα τοῦ κ., κατὰ τὰ Ὀμ. *ὑπὸ δουρὶ τυπῆναι*, *ὑπὸ χερσὶ δαμῆναι...*, *νέμω κράτη* ἔχω τὴν ἐξουσίαν, εἶμαι κύριος.—*203·15 Δύκειος* ἐνταῦθα ἐκ τῆς Λυκίας, ὁ Ἀπόλλων, ἀλλαχοῦ ἐκ τῶν λύκων (κυρίως ἐκ τῆς ὄ. *λυκ-λύκη, λυκόφως, λύκειον, λύκ-νος*, *λυκ-εο*: φωτεινός), *ἐνδατέομαι* διαιρῶ, διασκορπίζω, ἐνταῦθα παθ.: νὰ ἐξαπολύωνται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, *ἀγκύλη* ἡ νευρὰ τοῦ τόξου, *χρυσόστροφος* χρυσόπλεκτος, *ἀδάματα* τὰ ἀδάμαστα, τὰ ἀήττητα, ἐπιθ. διορ. τοῦ βέλεα, *προσταθέντα* λαβόντα θέσιν προτειχίσματος, προστάτου, *ἀρωγὰ* κτηρ. πρὸς βοήθειαν ἡμῶν, *αἴγλη* ἡ δάξ, λαμπάς, *αἴγλας* (ἐνδατεῖσθαι), *διάσσω* (αἴσσω) διατρέχω, προβλ. *διάπιοντες ἀστέρες*, *Δύκια* τὰ τῆς Λυκίας, *κικλήσκω* ἐπικαλοῦμαι, *χρυσομίτρας* (μίτρα ταινία ἀναδένουσα τὴν κόμην) ὁ ἐστεφανωμένος διὰ χρυσοῦς ταινίας, φέρων χρυσοῦν διάδημα, *οἰνώψ κ. οἰνωπὸς* κρασόχρωμος, κατακόκκινος, *ἐπάνυμος τῆς γῆς* ὁ φέρων (φερώνυμος) τὸ ὄνομα ἐκ τῆς γῆς (ὁ Βάκχος Θεβαῖος), *εὐνός* πρὸς ὃν φωνάζουν εὐάν, εὐοῖ, ἐνθουσιαστικός, *ὀμόστολος* συνοδοιπόρος, *Μαινάδες* αἱ ἀκόλουθοι τοῦ Βάκχου, *πελασθῆναι* πελάσαι, ἐκ τοῦ σύνεγγυς νὰ ἐπιτεθῆ, τὸ ἀπομφ. ἐκ τοῦ *κικλήσκω*, *σύμμαχον* κτηρ., *πεύκη* δαδόξυλον, *ἀγλαῶψ* φωτεινός, *φλέγοντ' ἄ. π.* κραδαίνων φεγγοβολοῦν, φλογεροῦν δαδόξυλον, *ἀπότιμος* ὁ ἀπεξενωμένος πάσης τιμῆς (ὁ λοιμός, ὁ Ἄρης), ὁ διορ. εἰς τὸ *πελασθῆναι*.

Ὁ Χ. τῆς τραγωδίας μέχρι Σοφ. ἀτετελεῖτο ἐκ 12 ἀνδρῶν, κατανεμομένου τοῦ ὅλου ἐκ 50 ἀτόμων χοροῦ εἰς 4 τμήματα, ἕκαστον ἐκ 12, χάριν τῶν 4 δραμάτων τῆς τετραλογίας. Ἄλλ' ὁ Σοφ. ἠῤῥησεν εἰς 15, καταστήσας οὕτως εὐκολωτέραν τὴν διάταξιν αὐτοῦ εἰς δύο ἡμιχόρια καὶ τὸν κορυφαῖον, 7+1+7. Ἴδε ὁμοῦ καὶ Εἰσαγ. σ... Εἰς

ναις: νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις ἔκειντο καὶ ἀποθνήσκοντες ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο Θουκ. II 52,2. **190 Ἄρης** εἶναι θεὸς αἰμοχαρῆς· ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι θεοὶ κατέρχονται εἰς τοὺς ἀνθρωπίνους ἀγῶνας πρὸς ὑπεράσπισιν εὐνοουμένων λαῶν ἢ ἡρώων, ὁ Ἄρης δὲν γινώσκει φίλους ἢ ἐχθρούς (ἀλλοπρόσαλλος), ἀγαπᾷ μόνον νὰ βλέπη νεκρούς καὶ αἱματοχυσίας καθ' οἷονδῆποτε βίαιον τρόπον βροτολογός, μαιοφόνος Ὁμ. E 31 σπείρει καὶ τοὺς θανατηφόρους λοιμούς, ἐνταῦθα ἐξαπλῶν κατὰ γῆς τὰ θύματά του ἄνευ χαλκοῦ ὄπλου, ἀμαχητί. Κατὰ τούτου ὁ Χ. ἐπικαλεῖται τὴν Ἄθ. καὶ ὡς πολιοῦχον τῶν Θηβῶν καὶ ὡς βοηθήσασαν ἐν Ὁμ. E τὸν Διομήδην νὰ τραυματίσῃ καὶ θέσῃ ἐκτὸς μάχης τὸν θεόν. **195 θάλαμον Ἀμφιτριῆς** ἢ Ἀμφιτριῆ ἦτο θαλασσία θεά, σύζυγος τοῦ Ποσειδῶνος· οἱ θαλάσσιοι θεοὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν εἶχον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης· ἡ θάλασσα εἶναι δραστικώτατον καθαρτικὸν τῶν μiasμάτων, τὰ ὁποῖα καταπίνει χωρὶς νὰ μιάνεται Ὁμ. A 213 ἡμετ. ἐκδ. **197 Θρήκιος κλύδων** ὁ Σοφ. ἀποβλέπει ἐνταῦθα καὶ εἰς τὴν Θράκην ὡς πατρίδα τοῦ Ἄρεως, ἣτις ἐδόθη ὡς τοιαύτη εἰς τὸν ἑλληνικώτατον θεόν, τὸ μὲν διότι οἱ Θραῖκες ἦσαν πολεμοχαρεῖς, τὸ δὲ διότι οἱ ἀρχαῖοι πᾶν βίαιον καὶ ἄγριον παρῆγον ἐκ τῶν τραχειῶν βορείων χωρῶν, ὅπως ἔπραξαν καὶ διὰ τὸν μαινόμενον Βορέαν· ὅθεν ὁ Σ. θέλει νὰ εἴπῃ: νὰ τὸν στείλῃς ἐκεῖ, ὀπόθεν ἦθε. **203 Δύκειε** ἤδη ἀπὸ τῶν ἡρωικῶν χρόνων ὁ Ἀπόλλων ἐλατρεύετο ἐν Λυκίᾳ, ὅπου κατὰ τινα παραδόσιν διήροχετο τοὺς ἔξ χειμερινοὺς μῆνας τοῦ ἔτους, ἐν ᾧ τοὺς θερινοὺς διέτριβεν ἐν Δήλῳ ὡς προσωποποιία τοῦ ἡλίου τοῦ βάλλοντος χρυσαῖς ἀκτῖνας παρίσταται ὡς τοξότης μετὰ χρυσοστρόφου ἀγκύλης. **207 πυρφόροι αἰγλαί** τὰ ἀγάλματα τῆς φωσφόρου κ. σελασφόρου κ. δαδούχου Ἀρτέμιδος (προσωποποιίας τῆς σελήνης) ἔφερον ἐν ἑκατέρῳ ἢ ἐν τῇ ἑτέρῳ χειρὶ δᾶδας ἀνημμένας, σύμβολον τοῦ σεληνιακοῦ φωτὸς τοῦ ζωογονοῦντος τὴν ζωικὴν καὶ φυτικὴν ζωὴν· μετὰ τούτων ὡς ἀροτέρα καὶ κυνηγὸς διατρέχει συνοδευομένη ὑπὸ νυμφῶν τὰ ὄρη τῆς Λυκίας, ἐν ἣ κατὰ τινα παραδόσιν καὶ ἐγεννήθη· τὰς δᾶδας ταύτας ἀνάγκη νὰ ἐκσφενδονίσῃ νῦν κατὰ τοῦ Ἄρεως. **211 Βάκχον** καὶ οὗτος ἦτο πολιοῦχος τῶν Θηβῶν ὡς υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Κάδμου Σεμέλης· αἱ Μαινάδες ἐκαλοῦντο καὶ Βάκχαι, Θυῖαι ἢ Θυιάδες, μεθ' ὧν ὁ θεὸς ἐκώμαζεν. Ἡ ἐνταῦθα παράστασις τοῦ ποιητοῦ προῆλθεν ἐξ ἐορτῆς τελουμένης κατὰ πᾶν δεύτερον ἔτος ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ, καθ' ἣν γυναῖκες ἐκ Φωκίδος, Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς ἐτέλουν ἐν νυκτὶ κατὰ τὰς χειμερινὰς τοῦ ἡλίου τροπὰς

ἀγρίας νυκτερινὰς ἑορτὰς (ὄργια) πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου, φέρουσαι εἰς τὰς χεῖρας δάδας πεύκης ἀνημμένας· τῆς μαινομένης πομπῆς ὑπετίθετο ὅτι προηγεῖτο αὐτὸς ὁ θεὸς φέρων ἐπίσης δάδα. **ἐπώνυμος γὰρ** ὡς υἱὸς τῆς Σεμέλης καλεῖται *Καδμείος*, *Βοιωτίος* καὶ *Βοιωτός*. **215 ἀπότιμος** ὁ Ἄρης ὡς ἀγαπῶν τὰ αἵματοκυλίσματα ἦτο μισητότατος καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐτιμᾶτο ὡς οἱ ἄλλοι θεοί· αὐτὸς ὁ Ζεὺς λέγει πρὸς αὐτὸν Ὅμ. Ε 890-1 *Ἐχθιστος δέ μοι ἔσαι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν· Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πολεμοὶ τε μάχαι τε.*—*Ἐκ τίνων ἀποτελεῖται ὁ Χορός; πῶς εἶναι ἡμφιεσμένοις; διὰ τίνος παρόδου παρέρχεται; τί ψάλλει καὶ διὰ τί; Εἶναι τὸ χορικὸν φυσικῶς ἠγκιστρωμένον πρὸς τὴν πρᾶξιν; Τίνα τὰ συναισθηματικά τοῦ Χ.; Τίνες αἱ ἀρεταὶ τοῦ χορικοῦ καὶ ἡ γλῶσσα; ὡς ἀδόκιμον κατὰ τὴν πάροδον τοῦ Χ. ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν πῶς θὰ καλεῖται; Τί θὰ ὑπεβόηθησε τὸν Σ. εἰς τὴν ζωηρὰν περιγραφὴν τοῦ λοιμοῦ; πότε θὰ ἐδιδάχθη τὸ δράμα;*

216-99. 216-21 ὑπηρετῶ τῇ νόσῳ προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου κατὰ τῆς νόσου, **λάβοις ἂν** εἰς τοῦτο ἄντικ. κυρίως τὸ ἄδ' αἰτεῖς· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο ἀπεμακρύνθη, ἐπαναλαμβάνεται διὰ τοῦ **ἄλκην**...ὡς εἰ ὁ λόγος ἤρχιζεν ἄλλως, τὰ ὁποῖα μεταφράζομεν ὡς ἐπεξ.: θὰ λάβης, δηλ. ἄλκην... 188, **ἀγῶ** ἢ ἐγώ, ἢ ἀναφ. εἰς τὸ ἔπη 216: τούτους δὲ τοὺς λόγους, **ἐξαγορεύω** ἀνακοινῶ δημοσίᾳ, **ξένος τοῦ λόγου** ἀγνοῶν τὴν ἱστορίαν αὐτὴν, τὴν ὁποῖαν ἀνακοινοῖ ὁ προκείμενος χρησμός (λόγος), πρὸς γεν. ὡς ἀπειρίας, **ξένος τοῦ πρ.** ἀμέτοχος τῶν γενομένων, τοῦ φονικῆς δράματος, **ἰχνεύω** ἀνιχνεύω, **αὐτὸς** μόνος μου, **μακρὰν** εἰσδύων εἰς τὰ βάθη, εἰς τὰ μυστήρια τῆς πράξεως, **μὴ οὐκ** ὡς 13, **σύμβολον** (συμβάλλω εἰκάζω) τεκμήριον, ἔνδειξις,: ταῦτα θὰ ἀνακοινώσω εἰς ὑμᾶς (καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν σας), διότι, ἐὰν μόνος μου ἀπεπειρώμην νὰ ἀνιχνεύσω τὸ μυστήριον, δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ προχωρήσω πολὺ εἰς τὰς ἐρεῦνας μου, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχω οὐδὲν ἄλιτον τεκμήριον, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ με καθοδηγῇ ἀσφαλῶς ἐν τῇ ἐρεύνη μου, ἐφ' ὅσον εἶμαι ξένος καὶ τοῦ λόγου καὶ τῶν πραχθέντων.—**222-6 νῦν** δὲ τί εἰσάγει; **ὑστερος** τοῦ πραχθέντος, **τελῶ** εἰς ἀστούς πληρώνω φόρους, οὓς πληρώνει ἡ τάξις τῶν πολιτῶν, ἀνήκω εἰς αὐτήν, εἶμαι πολίτης, **γὰρ** ἐπειδὴ, αἰτιολ. διὰ τί στρέφεται πρὸς τοὺς Θ. καὶ ἐπανέρχεται εἰς 219: τώρα ὅμως, ἐπειδὴ ἐγενόμην πολίτης μετὰ τὸ δράμα καὶ οὐδεμίαν τούτου ἔνδειξιν ἔχω, στρέφομαι πρὸς πάντας ἡμᾶς· **προφωνῶ** (προαγορεύω) διακηρύττω ἐνώπιον πάντων ὑμῶν μετὰ τὰς προηγηθείσας αἰτιολ.

λογίας ἐπαναλαμβάνει τὸ ἐξερω 219 δι' ἄλλου ῥ., *ὅστις ποτὲ* ὅστις-
 δήποτε, *Δάιον* πρόληψις, *σημαίνω* φανερώνω, ἀποκαλύπτω. —
 227-32 *εἰ φοβεῖται* (σημαίνειν), *ὑπεξαίρω* ἀποσπῶ, ἀνασύρω τι
 ἐκ τῆς καρδίας, ὅπου ἦτο κεκρυμμένον, ἢ *μτχ.* ὑποθ. ἐὰν ὑπεξέλη, διὰ
 τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἔφερον εἰς φῶς..., *ἐπίκλημα* κατηγορία,
ἐ. καθ' ἑαυτοῦ αὐτοκατηγορία, αὐτενοχοποίησις, *πίσεται* πάσχω,
ἀστεργῆς ἀνυπόφορος, δυσάρεστος 11' ἀπόδοσις τοῦ *εἰ φοβεῖται* εἶναι
 τὸ *γῆς ἄπεισιν ἀσφαλῆς*: ἴστω ὅτι ἄπεισιν' ἀλλ' ἵνα ἐνθαρρύνῃ τὸν φο-
 βούμενον, βεβαιῶν αὐτὸν ἐμφαντικώτερον περὶ τοῦ ἀτιμωρήτου, πα-
 ρεμβάλλει εὐθύς τὴν αἰτιολογίαν ὅτι εἶναι ἀδικαιολόγητος ὁ φόβος,
 καὶ προσθέτει ἔπειτα διὰ τοῦ δὲ ἀνακολούθως τὴν ἀπόδοσιν *γῆς*
 (δ') *ἄπεισιν ἀσφαλῆς*, ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐσκόπει νὰ θέσῃ *ἄλλον* (Θηβαῖον)
 ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ *αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ*, *ἐξ ἄλλης χθονὸς* ἄλλοδαπὸν:
 ἐὰν δέ τις γινώσκει ὅτι ὁ δράστης εἶναι ἄλλος τις Θηβαῖος ἢ ἄλλο-
 दाπὸς, *τελῶ* μέλ., *κέρδος* ἀμοιβή, τὸ ἄρθρον *σημ.* τὸ νομομισμένον,
 τὸ προσῆκον, *χῆ χάρις* προσκείσεται καὶ πρὸς τούτοις θὰ τῷ
 εἶμαι εὐγνώμων. — 233-43 *ἀπωθῶ* παραπειῶ, ἀδιαφορῶ, *ἔπος* τὸ
 κήρυγμα, τὸ πρόσταγμα, ἢ *φίλου ἢ χαυτοῦ* ἐκ τοῦ *δείσας* κηδόμενος,
 ἐξ ἐνδιαφέροντος ἢ ὑπὲρ..., *ἀκ ἂ ἐκ*, *ἐκ τῶνδε* μετὰ ταῦτα, *ἀπανδῶ*
 ἀπαγορεύω, *μῆτε τινα* (ὑποκ. τοῦ ἀπρωφ.) τῆσδε γῆς (ἐκ τοῦ *τινα*
 κάτοικον αὐτῆς τῆς χώρας) *ἐσδέχεσθαι* (ἐς οἴκους) *τὸν ἄνδρα τοῦ-*
τον (τὸν φονέα, ἀντικμ.) *μῆτε προσφωνεῖν*, *ὅστις ἐστὶ* οἰοσθήποτε
 καὶ ἂν εἶναι, *κράτη νέμω* 202, *ποιῶ* ποιῶ, *κοινὸν ποοῦμαι* κοι-
 νωνὸν π., ἔρχομαι εἰς ἐπικοινωνίαν· παρελείφθη ἐν *μῆτε ἀντί*: *μῆτε*
προσφωνεῖν μῆτε κ. ποιεῖσθαι μῆτ' ἐν... *μῆτε...*, *θύματα* θυσίαι,
νέμω ἀπονέμω, μεταδίδω, *χέρνιψ* θ. ἡγιασμένον ὕδωρ, δι' οὐ ἐνι-
 πτον τὰς χεῖρας πρὸ τοῦ φαγητοῦ καὶ πρὸ πάσης ἱεροπραξίας, *χέρ-*
νιβες κ. χέρνιψ ὁ διὰ τοιοῦτου ὕδατος ἁγιασμὸς ἐν θυσίαις: *μῆτε*
νὰ ἀγιάζῃ αὐτὸν δι' ἁγιασμοῦ ἐν θυσία, (*αὐδῶ, κελύω*) *ὠθεῖν*
ἀπελαύνειν, *τοῦδε* τοῦ φονέως, *ἐκφαίνω* ἀνακοινῶ. — 244-8 ὁ
δαίμων ὁ θεὸς (ὁ Ἄπ.), *κατεύχομαι* εὐχομαι κατὰ τινος, *καταρῶ-*
μαι ἢ ἀντίθεσις ἐν αὐστηρᾷ λογικῇ ἀκολουθίᾳ ἔδει νὰ εἶναι: *ἐγὼ*
μὲν... *πέλω, οἱ δὲ θεοί...*, *τις* εἰς ἄγνωστον *τίς, ἐκτριβῶ βιον* ἐξο-
 φλῶ τὴν ζωὴν, *ἄμορος* ἄμοιρος, *δυστυχῆς*, ἐπιθ. διορ. τοῦ *βιον*,
νῖν ὑποκ. ἐπαναλαμβάνον τὸ ἀπομακρυνθὲν *δεδρακότα, κακὸν*
(ὄντα νῖν) κακῶς ἐκτριψαί. — 249-51 *ἐπεύχομαι* κατεύχομαι.
ξυνέστιος σύννοικος, *παθεῖν* ἐμέ, *τοῖσδε* τῷ φονεῖ καὶ τοῖς ὑποθάλα-
 πουσιν αὐτόν. — 252-4 *ἐπισκῆπτω* ἐντέλλομαι, διατάσσω, *ἀθεός*

ὁ ἐγκαταλελειμμένος ὑπὸ τῶν θεῶν, θεομίσητος, ἄπο τὴν ἀφορίαν καὶ τὰς θεομηνίας.—255-8 τὸ *πρᾶγμα* ἢ ἀναζήτησις τοῦ φονέως, ἀλλ' ἐν τῷ ἐξῆς στίχῳ (*εἶν τὸ πρᾶγμα*): ὁ φόνος, ὡς ἐν 219 ἢ λ. λόγος, *θεήλατος* θεόπεμπτος, διατεταγμένος ἐκ θεοῦ· ἢ σειρᾶ: καὶ γὰρ εἰ ἦν τὸ *πρᾶγμα* μὴ θεήλατον, οὐκ. (ἄν) ἦν εἰκὸς εἶν, *ἀκάθαρτον* ἄνευ καθαρῶσ, χωρὶς νὰ ἀποπλύνετε τὸ μόλυσμα, οὕτως ὅπως τὸ ἀφήκατε μέχρι σήμερον, *ἐξερευνᾶν* πόθεν ἐξαορτᾶται, ὁ γὰρ αἰτιολ. διὰ τί ὁ Οἶ. καὶ οἱ Θ. πρέπει νὰ ἐπιληφθῶσι σοβαρῶς τοῦ πράγματος.—258-68 *κυρέω-ω* τυγχάνω, *κυρῶ τ' ἐγὼ* ἐγὼ τε κυρῶ, *λέκτρον* (*λέχω, *λέχ-ος*) κλίνη νυμφική, *ὀμόσπορος* παθ. ἢ σπαρεῖσα καὶ ὑπὸ τῶν δύο, εἰς ἣν καὶ ἐκεῖνος καὶ ἐγὼ ἔσπειρα, *κοινὰ* (οὔσ.) *κοινῶν παιδῶν* κοινότης κοινῶν τέκνων, *κοινὰ τέκνα*, θὰ ἔζων ἀπὸ κοινοῦ ἐν τῇ αὐτῇ στέγῃ κοινὰ τέκνα, ἐκεῖνου καὶ ἐμοῦ, *κοινῶν τε* πρὸς τὸ *ἐγὼ τε* 258, *εἰ μὴ 'δυστύχησεν* εἰ μὴ δὲν εἶχεν ἐκεῖνος τὸ ἀτύχημα νὰ εἶναι ἄκληρος, *κράτα* οὐ. κρατός, *κραί*, κεφαλή, *ἐνάλλομαι* πηδῶ κατὰ τινος, ἐνσκήπτω, *ἡ τύχη* τὸ κακόν, *ἀνθ' ὧν* ἔνεκα τούτων τῶν δεσμῶν, *ὑπερμαχοῦμαι* τάδε σύστ. τήνδε τὴν μάχην μαχοῦμαι ὡς ὑπὲρ τοῦμοῦ πατρός, *νῦν δέ* 268 ἐν ᾧ ἀνεμένομεν: *νῦν δέ*, ἐπεὶ ἐστὶ θεήλατον, πολλῶ μᾶλλον δεῖ ἡμᾶς *ἐξερευνᾶν*, ὁ Οἶ. ἐν τινι σπουδῇ μεταπηδᾷ εἰς τοὺς λόγους, δι' οὗς αὐτὸς ἔχει καθήκον νὰ ἐπιληφθῇ μετὰ θέουσης τῆς ὑποθέσεως, εἰς τοὺς δεσμούς, δι' ὧν συνδέεται μετὰ τοῦ Λ. ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἀντὶ νὰ ἐπακολουθήσῃ ὡς ἀπόδοσις (*νῦν δέ ἐπεὶ κυρῶ...*) *ὑπερμαχοῦμαι*, ἐνεβλήθη παρενθετικῶς ἢ πρότασις *νῦν δ' ἐς τὸ κείνου...* 263, ἣν προσεκάλεσεν ἢ ἔννοια: *εἰ κείνῳ γένος μὴ 'δυστύχησεν*, καὶ οὕτως ἢ μακροτέρα ἀνάπτυξις τῆς ἐξηρτ. προτ. *ἐπεὶ κυρῶ...* καὶ ἢ παρεμβολὴ τῆς παρενθετ. *νῦν δ' ἐς τὸ* 263 ἐδημιουργήσαν τὸ ἀνακόλουθον: *ἀνθ' ὧν ὑπερμαχοῦμαι*, ἀντὶ ἢ κυρ. προτ. νὰ ἐξενεχθῇ ἀπλῶς διὰ τοῦ *ὑπερμαχοῦμαι...*, *ἐπὶ πᾶν ἀφικνεῖσθαι* πάντα μηχανᾶσθαι, *αὐτόχειρ* αὐτουργός, πρβλ. *αὐτοέντης* 107, *τῷ παιδί* ὑπὲρ τοῦ π., *Λαβδακείῳ* ἐπιδὴ τὸ ἐπίθ. ἰσοδυναμεῖ πρὸς γεν. *τῷ Ααβδάκου*, διὰ τοῦτο συνδέει δοτ. πρὸς γεν. *τῷ γεννηθέντι* ἐκ τοῦ Πολ.: ἐκάστη ἐφεξῆς γεν. εἶναι κτητ. τῆς προηγουμένης (αἰοῦ τοῦ...).—269-75 *ἀνίημι* δίδω νὰ ἀναβλαστήσῃ, *ἄροτος* ἄ. καρποὶ τοῦ ἀγροῦ (διὰ τῆς ἀρόσεως ἀποδιδόμενοι), ἔσοδεία, *γῆς* ἀφαιρ. ἐκ τῆς..., *αὐτοῖς* ἔπαναλ. τὸ *τοῖς μὴ* δρῶσι ταῦτα, *τοῖς μὴ ὑπερμαχομένοις* μηδὲ ζητήτουσι τὸν αὐτόχειρα, *μήτ' οὖν* μήτε φυσικά, *παιδας* (ἀνιέναι) διότι καὶ αἱ γυναῖκες ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἔθεω-

ροῦντο ἀρόσιμοι ἀγροὶ καὶ τὸ σπείρειν λέγεται καὶ περὶ γεωργοῦ καὶ περὶ ἀνδρός, *φθηρεῖσθαι* μ. μέλ. ἐν παθ. σημ., ὑποκ. αὐτοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῖς 270, *ἐχθίων* φρικτότερος, ἀποτροπαϊότερος, ἢ *σύμμαχος Δ.* προλ. ἢ Δ. ὡς σύμμαχος, *πάντες* (οἱ ἄλλοι), *ξύνειμι* εἶμαι μαζί (προβλ. ὁ θεὸς μαζί σου), *εὖ* εὐμενεῖς.—276·81 *ἀραῖος* κατηγορούμενος: μετ' ἔδεσας διὰ τῶν καταρῶν σου, *ᾧδε* ἀραῖος ληφθεῖς, ἐφ' ὅσον ἐν περιπτώσει ἀπάτης ἀναδέχομαι τὴν κατάραν κατὰ τῆς κεφαλῆς μου, *ὡππερ-ᾧδε* ὅπως-οὕτω, ἐπειδὴ (ἀφ' οὗ)... ἀναδεχόμενος αὐτὰ κατὰ τῆς κεφαλῆς μου (ᾧδε) θά σοι εἴπω, *γὰρ* ἐλεξ., *ζήτημα* τὸ δοθὲν πρόβλημα, ἢ ἔρευνα, *ἀντικ.* τοῦ *πέμφαντος* κ. *εἰπεῖν*, ἐπεξηγούμενον ὑπὸ τοῦ *ὅστις εἴργασται* τάδε· ἢ σειρά: ἦν δὲ Φοῖβου τοῦ πέμφαντος τὸ ζήτημα εἰπεῖν (ὑποκ. τοῦ ἦν) ὅστις εἴργασται (πλ. ἐρ.), *δίκαια* δεδικαιολογημένα, ὀρθά, *ἀναγκάζω*+διπλ. αἰτ.—282·9 *ἐκ τῶνδε* μετὰ ταῦτα, μετὰ τὴν πρώτην πρότασιν ὅτι τὸ ἀσφαλέστερον μέσον θὰ ἦτο δῆλωσις αὐτοῦ τοῦ Ἄπ..., *τὰ δεύτερα ἃ μοι δοκεῖ* τὸ δεύτερον κατὰ τὴν γνώμην μου ὑπάρχον μέσον πρὸς ἀνίχνευσιν τοῦ φονέως, *παρήμι* ἀφήνω, παραλείπω, *ἀναξ* ὁ Τ. ὡς ὁ Ἀπόλλων, ἀλλὰ καὶ ὡς εὐγενής, ἢ σειρά: *ἐπίσταμαι Τ. μάλιστ' ἀνακτα ὀρώντα ταῦτ'* (ταῦτὰ) *ἀνακτι Φ.*, *σκοπῶν* ζητῶν, ἐρωτῶν, *ἀργός* παθ. μὴ ἐκτελεσθεῖς, ἀμεληθεῖς, *ἐν ἀργοῖς* οὐ. ἐν τοῖς ἀπράκτοις, *ἐπραξάμην* ὡς ἰδικόν μου ζήτημα: ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἔκαμα ὥστε νὰ ὑπάρχη μετὰ τῶν ἀνεκτελέστων, ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου ἐφρόντισα ὥστε νὰ γίνῃ, *πομπὸς* κλητῆρ, *διπλοῦς π.* τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, *θαυμάζεται* παθ. προσωπ. ἀντὶ ἀπροσ.: θαυμαστὸν μὴ παρεῖναι, εἰμὴ πάρεστι, *πάλαι* καὶ εἰς τὸ *θαυμάζεται* καὶ εἰς τὸ *παρεῖναι*.—290·9 *τά γ' ἄλλα* κάτι ἄλλα, τὰ ὁποῖα γνωρίζω, *ἔπος* θρυλός, *κωφός* ὁ μὴ δίδων ἀπόκρισιν ὡς ὁ κωφός, ἀδέσποτος, (ἢ παθ. ὁ μὴ ἀκουόμενος, ἀσαφής, ἀόριστος), *καὶ μὴν* καὶ ἀκόμη (γνωρίζω κάτι ἄλλα) ἐν σχέσει πρὸς 282, *τὰ ποῖα* 120, *τὸν δ' ἰδόντα* ἀλλ' εἰς τοιοῦτος, ὁ ὁποῖος νὰ ἦτο αὐτόπτης μάρτυς, οὐδαμοῦ φαίνεται, *εἰ δείματος ἔχει μέρος τι* ἐὰν αἰσθάνεται φόβον θεοῦ ἔστω καὶ εἰς μικρὸν βαθμὸν (ὁ φονεύς), ἀκούων τὰς σὰς ἀράς, *οὐ μνεῖ τοιάσδ' ἀράς* δὲν θὰ περιμείνῃ νὰ πληρωθῶσι κατὰ τῆς κεφαλῆς του τοιαῦται κατάρα ὡς—αἱ ἰδικαί σου, δὲν θὰ σιωπήσῃ, ἀλλ' αὐθορμήτως θὰ παρουσιασθῇ, *ἀλλ'* 294 ὑπάρχει βραχυλογία τις ἀντί: ἀλλὰ μὴ στενοχωρῆσαι διὰ τὴν ἔλλειψιν μάρτυρος· διότι δὲν ἔχεις ἀνάγκην τοιούτου, καθ' ὅσον αὐτὸς ὁ φονεύς, ἐὰν φοβεῖται..., *φοβεῖ* (τοῦτον) *ᾧ, τάρβος* οὐ. τρόμος,

δρῶντι ἠδύναντο νὰ τεθῆ ἀρμφ. ὅστις δὲν φοβεῖται νὰ ἐκτελῆ τὸ κακόν, *ἔπος* τὰ λόγια τῆς κατάρας, *οἶδε* οἱ πομποὶ 289 καὶ ὑπηρετῆς τοῦ Τ. χειραγωγῶν αὐτόν, *ῥ...* ὅστις... ἔχει ἔμφυτον τὴν ἀλήθειαν.

223 *πᾶσι Καδμείοις* διὰ τί τοὺς 15 χορευτὰς καλεῖ *πάντας Καδμείοις*; 230 *ἐξ ἄλλης χθονός* κατὰ τὸν χορησμόν ὁ φονεὺς διατρέβει ἐν τῇ χώρᾳ, ἀλλ' ἠδύνατο νὰ εἶναι ἀλλοδαπός, ὡς λ. χ. ὁ Οἰδίπους, ὡς ἐπίστευον πάντες. 236 *ἀπαυδῶ* ἐὰν ἐν Ἀθ. διεπράττετο φόνος τις καὶ τὸ μὲν πτώμα ὑπῆρχεν, ἦτο ὅμως ἄγνωστος ὁ φονεὺς, ὁ ἄρχων βασιλεὺς ἐκήρυττε διὰ κήρυκος: *τὸν ἀνελόγτα τὸν δεῖνα μὴ ἐπιβαίνειν ἱερῶν καὶ χώρας Ἀττικῆς*. Σκοπὸς τοῦ κηρύγματος τοῦ Οἰδ. ἦτο ἔμπνέων διὰ τούτου τὸν τρόμον εἰς τοὺς πολίτας νάναγκάσῃ αὐτοὺς νὰ διακόψωσι πᾶσαν ἐπικοινωνίαν πρὸς τὸν φονέα, ὥστε οὗτος πανταχόθεν ἀπωθούμενος ἢ νάποκαλυφθῆ ἢ νὰ φύγῃ ἐκ τῆς χώρας. 240 *χερνίβες* καὶ *χερνίψ* ἠγιασμένον ὕδωρ καὶ καθαρμοὶ δι' αὐτοῦ πρὸ πάσης ἱεροτελεστίας, πρὸ τοῦ φαγητοῦ, μετὰ κηδείαν κἀ. ἐν ταῖς θυσίαις ἐλαμβάνετο ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ πυρὸς δαλὸς καὶ ἐβυθίζετο εἰς ὕδωρ, καθαγιαζόμενον οὕτω· διὰ τοῦ ὕδατος τούτου οἱ παρόντες κατὰ τὴν θυσίαν ἔρραινον ἑαυτοὺς, τὸν βωμὸν καὶ τὸ θῦμα· ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὰς θυσίας καὶ περὶ τὴν τράπεζαν παρίσταντο καὶ παρεκάθηντο συνήθως τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, ἢ φράσις *χερνίβων κοινωνός* σημ. τὰ μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς. Ἀπὸ τῶν *χερνίβων* ὤρειλε νάποκλεισθῆ ὡς ἐναγῆς ὁ φονεὺς κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Δράκοντος προστάσσοντος: *χερνίβων εἶργεσθαι τὸν ἀνδροφόνον, σπονδῶν, κρατήρων, ἱερῶν, ἀγορᾶς*· ἀλλ' ὁ Σοφ. ἀναχρονιστικῶς ἀποδίδει εἰς τοὺς ἥρωικούς χρόνους ἀττικά ἔθιμα. 246 *εἴτε τις* καὶ *τίνος* 225, *τὸν αὐτόχειρα* 231, *τὸν ἄνδρα τοῦτον* 236, *τοῦδε* 242, ἐν ᾧ ὁ Κρ. 122 εἶχεν εἰπεῖ ὅτι πολλοὶ ἐφόνευσαν τὸν Λ.· ἀλλὰ καὶ ἐν 124 ὁ Οἰ. ὁμιλεῖ πάλιν περὶ ἑνὸς ὁ *ληστής* ἔχων πάντοτε ἐν νῶ ἕνα. 253 *ὑπὲρ ἑμαυτοῦ* πῶς ἐννοεῖ τούτο ὁ Οἰδ.; 261 *εἰ κείνφ...* ὁ Οἰ. ἐθεωρεῖτο πλέον ὡς ἀφανισθεῖς· ἢ ἀτεκνία ἐθεωρεῖτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὡς μεγάλη δυστυχία διὰ τὸν ἀφανισμόν τοῦ οἴκου καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ διότι δὲν θά ὑπῆρχον ἀπόγονοι παρέχοντες τὴν καθισομένην θεραπείαν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀποθανόντων προγόνων. 267 ὁ Λαῖος ἦτο υἱὸς τοῦ Λαβδάκου, οὗτος τοῦ Πολυδώρου, ὅστις ἦτο υἱὸς τοῦ Κάδμου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀγήνορος. 271 *μήτε παῖδας* 25· καὶ ἐν ὄρκῳ τῶν Ἀμφικτυόνων: *μήτε γῆν καρποὺς φέρειν μήτε γυναῖκας τέκνα τίκειν γονεῦ-*

σιν εἰκότα, ἀλλὰ τέρατα, μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποι-
εῖσθαι. 274 Δίκη θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θέμιδος, πάρεδρος
τοῦ πατρὸς, ἐποπτεύουσα τὴν ἐν τῷ κόσμῳ δικαιοσύνην. 285
Τειρεσίας περιώνυμος μάντις Θηβαῖος τυφλός, λαβὼν ἀντὶ τῆς τυ-
φλώσεως παρὰ τῶν θεῶν τὸ δῶρον τῆς μαντικῆς, χρυσοῦν ἰσκή-
πτρον καὶ μακροβιότητα, ζήσας 7 ἢ 9 γεγεάς, ἀποθανὼν μετὰ τὴν
καταστροφὴν τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων καὶ διατηρήσας τὴν
μαντικὴν δύναμιν καὶ ἐν Ἄιδου. ἀναξ ὅτε ὁ Κάδμος ἔσπειρε τοὺς
ὀδόντας τοῦ ὑπ' αὐτοῦ φονευθέντος δράκοντος, ἐφύτρωσαν ἔνοπλοι
ἄνδρες, οἵτινες ἐφονεύθησαν ὑπ' ἀλλήλων πάντες πλην ὁ, τῶν γε-
ναρχῶν, ἐξ ὧν κατήγοντο οἱ εὐγενεῖς Θηβαῖοι, καλούμενοι διὰ τοῦτο
σπάρτοι καὶ δρακοντογενεῖς· ἐνὸς τῶν ὁ τούτων γεναρχῶν ἀπόγονος
ἦτο ὁ Τειρεσίας, καλούμενος ἀναξ διὰ τὴν εὐγένειαν τῆς καταγω-
γῆς· ὁ θεὸς καλεῖται ἀναξ ὡς συνηθῶς οἱ θεοί. 292 ὀδοιπόρων ἡ
λ. προσεγγίζει πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ὁ πληθ. συμφωνεῖ πρὸς τὴν δή-
λωσιν τοῦ Κρ. 122.—Τὸ ἦθος τοῦ Οἰδίποδος ἐν τῷ λόγῳ. Διὰ
τί τὰ πολλὰ ἀνακόλουθα καὶ οἱ πλεονασμοὶ ἐν τῷ λόγῳ του; Διὰ
τί δὲν ἐπαναλαμβάνει τὸν χρησμὸν πρὸς τὸν Χ. καὶ δὴ εὐθὺς ἐν
ἀρχῇ τοῦ λόγου; Πῶς ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ φανεῶς;
τί ἀποτελεῖ τοῦτο καὶ τί συναίσθημα προκαλεῖ ἡ μεγάλη αὐτοῦ
σπουδὴ; Πόθεν ἄλλοθεν γινώσκει ὅτι οἱ θεοὶ δὲν ἀγαγκάζονται; Διὰ
τί ἐνεβλήθη καὶ πάλιν 292 ὁ πληθ. ὀδοιπόρων; Τί ὄφειλε καὶ πάλ-
ιν ἐπὶ τῇ ὑπομνήσει ταύτῃ νὰ πράξῃ καὶ διὰ τί δὲν πράττει; Ποῦ
καὶ πότε ὁ Κρ. θὰ εἰσηγήθῃ εἰς τὸν Οἰ. τὴν μετακλήσιν τοῦ Τ.;
ὅθεν ἄδομένης τῆς Παρόδου ποῦ θὰ ἦτο ὁ Οἰ.; ὁμοίως, ποῦ ποσοῦν
300-462. 300-4 νωμάω κινῶ (ἐν τῇ ψυχῇ), ἀνακινῶ,
ἀνακυκλῶ, διδακτὰ ῥητά, δυνάμενα νὰ μεταδοθῶσι καὶ εἰς ἄλλους,
ἄρρητα ἀπόρητα, χθονοστιβῆς (στεῖβω πατῶ) πατῶν ἐπὶ τῆς γῆς,
ὁ ἐπίγειος, ἡ ὅλη φράσις: τὰ πάντα, φρονεῖς δὲ ὁ δὲ μαρτυρεῖ ὅτι
ὁ Σ. ἐφαντάζετο τὴν ἐξηρητημένην πρότασιν εἰ καὶ μὴ βλέπεις ὡς κυ-
ρίαν ἀντί: οὐ βλέπεις μὲν, φρονεῖς (γινώσκεις) δ' ὅμως, πόλιν πρόλ.,
ἧς νόσου, καθ' ἧς.—305-9 εἴ τι μὴ ἐὰν τυχὸν δέν, καὶ τοῦτο λέγω
ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι δὲν ἤκουσας, κλύεις ὡς προκμ., ἄγγελοι οἱ πομ-
ποί, ἀντιπέμπω στέλλω ὀπίσω ἀπάντησιν, ἔκλυσις ἀπολύτρωσις.—
310-5 οὖν ὅθεν (ἀφ' οὗ ὁ θεὸς προσέταξε τοῦτο), οὐ δὲ ἢ ἀντίθ. πρὸς
τὴν πόλιν 302, φθονῶ ἀρνοῦμαι, φάτιν ἀπ' οἰωνῶν μαντείαν ἐξ
οἰωνοσκοπίας, ὀδὸς τρόπος, μέσον, ῥῦσαι μίασμα ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ μιάσματος, ἀποσώβησον τὸ μ., πρβλ. defendere patriam, d.

pericula, πᾶν μίασμα τοῦ τ. πᾶν ὅ,τι ἔχει μολυνθῆ ἔκ τοῦ φονευθέντος, *ἄνδρα* ὑποκ. τοῦ ὠφελεῖν, ὅπερ. ὑποκ. τοῦ πόνος κ. ἐστί., *ἔχοι* ὁ ἀνὴρ : ἀπὸ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα διαθέτει, τὸ *ἔχοι* ἀναφέρ. εἰς τὰ ἔξωτερο. μέσα, χρήματα κλπ., τὸ *δύναιτο* εἰς τὴν ἐσωτερ. δύναμιν. — 316-25 *ὡς δεινὸν* (ἐστί) *φρονεῖν* πόσον φοβερὸν εἶναι νὰ γινώσκη τις τὴν ἀλήθειαν, νὰ ἔχη σαφῆ συνείδησιν τῶν πραγμάτων, *λύειν τέλη* πληροῦν τὸν σκοπὸν, ὠφελεῖν (λυσίτελεῖν), *φρονοῦντι* ἀντὶ *φρονεῖν* 296, *ἐνθα*+ ὑποτ. ἄνευ τοῦ *ἂν* 198, γὰρ αἰτιολ. τὴν ἐπιφ. *φεῦ* *φεῦ*, *εἰδὼς* ἐνδ., *ταῦτα ὡς δεινὸν φρονεῖν...*, *διώλεσα* ἐλησημόνησα, ὡς παρ' ἡμῖν *τὰ ἔχασα*, *οὐ γὰρ ἂν...* ἢ ὑπόθ. ἀναπληροῦται δι' ἐνὸς ἄλλως (*εἰ μὴ διώλεσα*), ὡς ἐπιφ., *ἄθυμος* δύσθυμος, *ἐς οἴκου* (ἰέναι), *διαφέρω* βαστάζω, ὑπομένω μέχρι τέλους τι, ὅπερ αἰσθάνομαι ὡς καταθλιπτικόν, *ῥᾶστα* ἀλυπότατα, *τὸ σὸν* τὴν ἰδικὴν σου μοῖραν, ἂν δὲν μάθης ταῦτα παρ' ἐμοῦ, *τοῦμόν* τὴν ἰδικὴν μου, ἂν δὲν κάμω τὴν ἀλγεινὴν ἀποκάλυψιν, *οὔτ' ἔννομα* ὡς ἀντικείμενα εἰς τὸ διάταγμά μου, καθ' ὃ πᾶς ὀφείλει νὰ ὀνομάσῃ τὸν φονέα, *τῆνδε φ.* ἦν πάντες ἀναμένομεν ἀπὸ σοῦ, (ἀποστερῶ,) *ὄρῳ γάρ, τὸ σὸν φώνημα* οἱ λόγοι, οἷς λέγεις τώρα, *ἰὸν πρὸς καιρὸν σοι* ὅτι ὠφελοῦσι σέ, *ὡς οὖν* ἵνα λοιπὸν, *οὐδὲ μῆδὲ* δις ἐν ὁμοιωματ. λόγῳ ὡς τὸ *καὶ* 165. : διότι ὅπως βλέπω ὅτι καὶ σὺ δὲν ὠφελεῖσαι ἀπὸ τοὺς λόγους σου, οὕτω καὶ ἐγώ· διὰ νὰ μὴ... — 326-33 *μὴ ἀποστραφῆς* μὴ ἀπέλθης, *φρονῶν* ἐνδ., *προσκυνῶ* προσπίπτω, εὐλαβῶς παρακαλῶ, *πάντες* (παρακαλεῖτε) διότι δὲν ἔχετε συνείδησιν τῶν συμβαινόντων, *οὐ μὴ εἶπω* οὐκ ἔρῳ, τὸ *οὐ μὴ*+ μελ. ὄρ. ἢ ἄορ. ὑποτ. δηλοῖ ἔντονον ἄρησιν, *μῶμαι* (μῶσαι, προσκτ. μῶσο, ἀπαρμφ. μῶσθαι, πρβλ. μέμαα) ζωηρῶς ποθῶ, *τὰ ἄ,* ἢ ἀναφ. ἀντικ. τοῦ *εἶπω*, *μὴ* (ἐκ φόβου) μήπως, ἵνα μὴ, *ξυνειδῶς* διατελῶν ἐν τελείᾳ γνώσει τοῦ πράγματος, ἐνδ., *ἀλγύνω* λυπῶ, θλίβω, *ἐλέγχεις* ἐρωτᾷς, θέλεις νὰ μάθης, *ἄλλως* μάτην. — 334-44 *ἐξαγορεύω* λέγω φανερά, *ὄσγαίνω* παροργίζω, *πέτρος* λίθος, *πέτρου φύσις* πέτρος, ὃ καὶ εἰς τὸ πέτρου, *ἄτεγκτος* (τέγγω χύνω δάκρυα) ἀδάκρυτος, σκληροκάριος, *ἄτελεύτητος* ὃ μὴ φθάνων εἰς τέλος, ὃ μὴ δίδων τέλος εἰς πρᾶγμα τι, ἰσχυρογνώμων, *ᾧδε* ὅπως φαίνεσαι, *ὄργῃ* περὶ τοῦ Τ. ἰδιοσυγκρασία, ἢ ἰσχυρογνωμοσύνη, περὶ τοῦ Οἰ. ἐμπάθεια, ὀξύθυμία, *ὁμοῦ ναίουσαν* ἥτις συγκατοικεῖ με σέ, εἶναι ὀλόκληρος (σύμφυτος) μέσα σου, (βεβαίως εἶμαι εὐόργητος) *τίς γάρ,* ἄ σύστ. ἀντκμ. δι' ὧν σὺ..., (ἀτιμάζω πόλιν, διότι σιωπῶ· οὕτω σὺ λέγεις καὶ νομίζεις· ναί, σιωπῶ, διότι

εἶναι περιττὸν νὰ ὁμιλήσω) διότι ἤξει αὐτὰ τὰ πράγματα θὰ ἐπακολουθήσωσι (φανερωθῶσι) μόνα των, οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι δὲν δύναμαι νὰ εἶπω περισσότερα, πρὸς τὰδ' ἀπέναντι τῆς ἀκλονήτου ταύτης ἀποφάσεώς μου, θυμοῦ δι' ὀργῆς... θύμωνε μὲ τὴν ἀγριωτέραν ὀργήν, ἣτις ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον. — 345-53 καὶ μὴν καὶ ὅμως, ὡς ὀργῆς ἔχω μὲ τὴν ὀργὴν ποῦ ἔχω, παρήμι παραλείπω, ἀποσιωπῶ, οὐδὲν (ἔκείνων), ἄ, ξυνήμι βάλλω μὲ τὸν νοῦν μου, ἴσθι οἶδα, ξυμφυτεύω τοῦργον συμπράττω, ὁ καὶ ἐπιδ., καίνω φονεύω, ὅσον μὴ πλὴν καθ' ὅσον δὲν ἐφόνευες, ἀληθες ἐν ἔρωτ. εἰρων. ἀναβιβάζει τὸν τόνον : ἀλήθεια ; ᾧ περ ἔλεξ., προσανυδῶ προσφωνῶ, χαιρετίζω, ὡς ὄντι ὡς εἰ προηγεῖτο ἐννέπω σοι, ἢ δοτ. ἵνα μὴ γίνῃ σύγχυσις πρὸς τὸ προηγούμε. ἐμέ. — 354-67 ἐκκινῶ ἐκστομίζω, ῥῆμα λόγος, τοῦτο τὸ ἐκκινήσαι τὸ ῥῆμα, τὰς συνεπειὰς τῆς πράξεώς σου αὐτῆς, ποῦ κρυπτόμενος νομίζεις ὅτι θὰ διαφύγῃς, πῶς..., πέφευγα τώρα καὶ ἄλλην ὥραν ! ἔχω ἤδη διαφύγει !, τρέφω ὁ Σ. πλειστάκις ἔχει τὸ ὁ. ἀντὶ τοῦ ἔχειν : διότι φέρω ἐν ἐμοὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀληθείας, πρὸς τοῦ (τίνος) διδαχθεὶς τάληθές ; τῆς τέχνης τῆς μαντικῆς, πρὸς σοῦ (διδαχθεὶς), προτρέπομαι παρακινῶ, προκαλῶ, μάλλον μάθω ἐννοήσω καλύτερον, ἢ ἐκπειρᾶ λόγων ἢ θέλεις νὰ μὲ δοκιμάσῃς εἰς τοὺς λόγους μου (μήπως περιπέσω εἰς ἀντίφασιν), οὐ (ξυνῆκα οὕτως) ὥστε εἰπεῖν γνωτὸν ὁ ξυνῆκα (ἤκουσα), γνωτὸν ἐγνωσμένον, νοηθέν : δὲν ἐννόησα εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ εἶπω ὅτι ἐνόησα ὅ,τι ἤκουσα ὁ Οἶ. ἀπαντᾷ εἰς τὴν α'. ἐρώτησιν φημί σε κυρεῖν φονέα τάνδρος, οὐ ζητεῖς (τὸν φονέα), οὐ τι χαιρών κλαίων, οὐχὶ ἀτιμωρητί, πημονῆ (πῆμα) ὕβρις (συνεπαγομένη καὶ τιμωρίαν), δῆτα δῆ, λοιπόν, καλλότι, ὅσον χορῆζεις λέγε ὅσα θέλεις, εἰρήσεται τετελ. μέλ., αἰσχισθ' ὁμιλῶ ἔχω αἰσχροτάτας σχέσεις, τὰ φίλτατα οἱ στενώτατοι συγγενεῖς, ἢ γυνή, τὰ τέκνα, ἐνταῦθα ἢ μήτηρ, ἵνα ὅπου, ποῦ, ἐκ τούτου τὸ κακοῦ. — 368-77 ἢ καὶ ἔ καί, γηθῶ, γέγηθα ἐν σημ. ἐνεστ. χαιρῶ, : ἀτιμωρητί, (δοκῶ γεγηθὸς λέξειν τ.) εἴπερ... ἐὰν ἢ ἀλήθεια ἔχει σπουδαίαν τινὰ δύναμιν, ἀξίαν, ἀλλ' ἔστι ἀλλ' ἔχει ἐκτὸς ἀπὸ σέ, ἐκτὸς εἰς τὰς χεῖρας τὰς ἰδικὰς σου δὲν ἔχει, ἀλλ' ἢ δύναμις αὕτη ἔλλείπει ἀπὸ σοῦ, 372 (ἐγὼ μὲν ἴσως εἶμαι τυφλός,) ἀλλὰ σὺ εἶσαι δυστυχῆς, οὐδεὶς τῶνδε (τῶν παρεστῶτων) ὅς οὐχί, τάχα ταχέως, μίας διαρκοῦς, συνεχοῦς, ἀτελευτήτου, νυκτὸς σκότους, τυφλώσεως : τρέφεσαι ὑπὸ διάρκοῦς τυφλώσεως, ζῆς ἐν μέσῳ ἀτελευτήτου σκότους ὁ τυφλὸς ἔχει μίαν διαρκῆ νύκτα, οἱ ὕγιεις τοὺς ὀφθαλμοὺς

βλέπονσι πολλὰς νύκτας· (βεβαίως ἐγὼ δὲν θὰ σὲ βλάψω·) οὐ γὰρ...
ἐκπράττω φέρω εἰς πέρας, **τάδε** σὲ πείσειν.—**378-89** **ἐξεύρημα**
ἐπινόημα, **ταῦτα** ὅτι θέλετε νὰ μὲ ἐξοντώσετε προβάλλοντες τὸν
Ἄπολ., δὲ ἐν ἀρχῇ λόγου ἐν ἐνοστάσει, **οὐδὲν πῆμα** οὐδόλως σὲ βλά-
πτει, **τυραννίς** ἡ βασιλεία, **τέχνη** ἡ δεξιότητα τοῦ Οἰ. ἡ ἐπιδειχθεῖσα
κατὰ τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος, **τέχνης** τῆς μαντικῆς τοῦ Τ., **ὑπερ-**
φέρω + γεν. ὑπερέχω, ὑπερβάλλω, **τῷ βίῳ** ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ,
πολύζηλος ὁ γεμᾶτος ἀπὸ ζηλοτυπίαν καὶ φθόνον (διότι ἕκαστος ζητεῖ
νὰ ὑποσκελίσῃ τὸν ἄλλον), **ὄσος** κτηρ. ἐπιφ. ὅσος ἐστὶν ὁ φθόνος, ὃς
φυλάσσεται παρ' ὑμῖν, ἐγκλείεται ἐν ὑμῖν, πόσον μέγαν φθόνον ἐπισύ-
ρете καθ' ὑμῶν ἀπαραιτήτως, **εἰσχειρίζω** ἐγχειρίζω, **δωρητόν**, **οὐκ**
αἰτητόν δωρηθεῖσαν, οὐχὶ ζητηθεῖσαν, **οὐξ** ὁ ἐξ, **ὑπέρχομαι** (ἡ ὑπὸ κρύ-
φα) φέρομαι ὑπόυλως πρὸς τινα, ὑποσκάπτω τὴν θέσιν του, **ἐκβαλεῖν**
ταύτης (τῆς ἀρχῆς), ἐν ᾧ προηγήθη **τῆσδὲ γ' ἀρχῆς εἵνεκα**, ὅπερ ἀπῆ-
τει Κρ. **προδίδωσί με**· ἄλλ. ἡ ἐμβολὴ τῆς ἀναφ. προτ. ἦν **εἰσχει-**
ρισε προεκάλεσε τὴν ἀντίθ. ἔννοιαν **ἐκβαλεῖν ἱμεῖραι**· **ὑφίημι** ὑπο-
βάλλω, χρησιμοποιοῦ ὡς σκότιον ὄργανον, **μάγος** ὁ παρουσιάζων
ψευδεῖς ὀπτασίας, ἀπατεῶν, **ἀγύρτης** ὁ ἀγείρων ἐλεημοσύνην, κυρ.
ὁ ἐπαιτῶν ἱερεὺς ὁ ἀποσπῶν καὶ δολίως ἀπὸ τῶν πιστῶν φιλοδω-
ρήματα (πρβλ. τὰς Ἀθιγγανίδας), ἀγύρτης, πλάνος, **δέρομαι**, ἔδρα-
κον, **δέδορα**, βλέπω, **ἐν τοῖς κέρδεσιν** τοῦ ὁποίου ἡ ὄρασις λει-
τουργεῖ μόνον ἐν τῷ κέρδει, **τέχνη** ἡ μαντικὴ.—**390-400** εἰ
ἴστορ. ἐνες. ἐφάνης, **σαφῆς** ἀψευδῆς, **ἡ κύων** ὡς παρ' ἡμῖν : ἡ
σκύλλα, **ῥαψωδός** (ἡ συρράπτουσα ᾠδὰς) αἰνιγματοπλόκος, **τοῖσδε**
διότι ὁ χορὸς ἐκπροσωπεῖ τὸν ὅλον λαόν, **ἐκλυτήριος** συντελεστι-
κὸς πρὸς ἀπολύτρωσιν, **τοῦ ἐπιόντος** τοῦ τυχόντος διαβάτου, **διει-**
πεῖν νὰ ἐρμηνεύσῃ, **μαντεία** μαντικὴ τέχνη, **προφαίνομαι** ἀποδει-
κνύομαι ἐνώπιον πάντων : ἦν σὺ προεφάνης οὐκ ἔχων γνωτὸν οὔτ'
ἀπ' οἰωνῶν οὔτ' ἐκ θεῶν του, **ὁ μῆδὲν εἰδὼς** ἀνταπάντησις εἰς
366-7, **παύω** ἀποστομώνω, **νῖν** τὴν Σφίγγα, **γνώμη κυρήσας** εὐ-
στοχήσας (τοῦ ἀληθοῦς) διὰ τῆς εὐφυΐας μου, **ὄν** τοῦτον ὅμως, **δὴ**
ἐνώπιον πάντων, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, **ἐκβαλεῖν** (τῶν θρόνων),
παραστατῶ ἔχω θέσιν πλησίον.—**401-3** **συντίθημι** πλέκω, σκευ-
ωρῶ, **ἀγηλατῶ** ἐκδιώκω τὸ ἄγος, τὸ μίasma τοῦ Λ., **ἔγνωσ ἂν πα-**
θῶν τοιαῦτα οἷά περ φρονεῖς : θὰ ἐλάμβανες ἐν καλὸν μάθημα,
ἀφ' οὗ σὲ ἐσυγύριζον ἀναλόγως ἀκριβῶς τῶν φρονημάτων σου.—
404-7 **μὲν** τοῦλάχιστον· τίς ὑπονοεῖται ἀντίθεσις; **δεῖ** ἔχει δι-
τὴν σύντ., πρὸς γεν. καὶ πρὸς ἀερμφ., **τὰ μαντεῖα** ὁ χρησμός.—

408-11 *τυραννῶ* εἶμαι βασιλεύς, *ἐξισωτέον* πρέπει νὰ ἐξισωθῶ πρὸς σέ, *γοῦν γέ, τὸ ἀντιλέξαι* αἰτιατ. ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα νὰ δώσω ἴσην ἀπάντησιν, *τοῦδ' τοῦ ἴσ' ἀντιλέξαι, δοῦλος σοί, Δοξίας* ὁ Ἄπ. ὡς δίδων δισήμους χρησμούς, *προστάτης* οἱ μέτοικοι ἐν Ἀθήναις κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Σ. ὄφειλον νὰ ἐκλέξωσι πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον, τὸν προστάτην, ἀντιπροσωπεύοντα αὐτοὺς πρὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν δικαστηρίων καὶ προστατεύοντα τὰ συμφέροντά των· πρβλ. παρὰ Ῥωμαίους τοὺς *patronos* καὶ *clientes*· ὁ προστάτης μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προστατευομένων ἐνεγράφετο ἐν τοῖς δημοσίοις πίναξιν· ὁ μὴ ἔχων προστάτην ἐφευγε *γραφὴν ἀπροστασίου* καὶ ἡ περιουσία του ἐδημεύετο· ὅθεν *προστάτου γράφομαι* γράφομαι ὡς προστατευόμενός τινος, διατελῶ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τινός. — 412 9 *καὶ καὶ* ἀντι ἀντιθέσεως: *σὺ καὶ δεδορκῶς* (ἔχων ὑγιεῖς τοὺς ὀφθαλμούς), *ἵνα κακοῦ* 367, *ἐνθα* ποῦ (ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ), *δῖων* ὧν τινῶν, *νέρθε κ. ἐνερθε* κάτω (*νέριεροι χρόνιοι*), ἐν τῷ Ἄιδῃ, *τοῖς σοῖσιν*...ἀντι: *τοῖς σοῖς αὐτοῦ τοῖς τε νέρθε* (τῷ πατρὶ) *καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς ἄνω* (τῇ μητρὶ), Ἄρα Ἐρινύς, ἡ ἐκτελοῦσα τὰς ἀράς τῶν γονέων, *δεινόπους* ἔχουσα φοβεροὺς πόδας, μετὰ καταπληκτικῆς, ἀπαισίας ταχύτητος, *ἀμφιπλήξ* δίστομος, δίκεντρος, μαστιγώνουσα καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ἀπὸ τῆς μητρός, *ἐλᾶ* μέλ. τοῦ *ελαύνειν*, *ὄρθα* μὲ ἀνοικτοὺς ὀφθαλμούς, φῶς, *σκότιον* αἰώνιον σκότος — 420-5 *ποιὸς λιμὴν* ποῖα θάλασσα, *τάχα* ταχέως, *σύμφωνος σῆς βοῆς* ἀντηχῶν εἰς τοὺς θρήνους καὶ τὰς οἰμωγὰς σου, *ὅταν καταισθη* ὅταν ἐννοήσης καλὴ καλὰ, *ὑμέναιος* ἄ. γαμήλιον ἄσμα, γάμος, *ὄν* σύστ. ἀντικμ. διότι ὁ γάμος ἐκλαμβάνεται ὡς εἰσπλους εἰς λιμένα, *ἄνορμος* ὁ ἐστερημένος ὄρμου, ἐπικίνδυνος, ὀλέθριος, *δόμοις* ἐν τοῖς ἀνακτόροις (τοῦ πατρός σου), *εὐπλοίας τυχῶν* ἐπιτυχῶν εὐνοϊκῆν εὐκαιρίαν (τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος), *κακῶν* τῶν φρικωδῶν σχέσεων, αἵτινες προέκυψαν ἐκεῖθεν, *ἃ ἐξισώσει*...τὰ ὁποῖα θὰ ταυτίσωσι σέ μὲ τὸν ἑαυτὸν σου καὶ θὰ σέ ἐξισώσωσι μὲ τὰ ἰδικά σου τέκνα· μέχρι τοῦδε ἐφαίνετο ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ Οἶ. καὶ ἄλλο τὸ τέκνον τοῦ Λ. ἤδη θάποκαλυφθῆ ὅτι αὐτὸς οὗτος εἶναι ἀμφοτέρω· ὅθεν *σοὶ* πρὸς σέ, πρὸς ὅ,τι πράγματι εἶσαι, *τοῖς σοῖς τέκνοις* μέχρι τοῦδε ἐφαίνετο ὡς πατὴρ τῶν τέκνων του, ἰστάμενος μίαν βαθμίδα ὑπὲρ αὐτά· ἤδη θὰ εὐρεθῆ ἀδελφὸς τῶν τέκνων του, ἰστάμενος ἐν τῇ αὐτῇ βαθμίδι πρὸς αὐτά. — 426-8 *πρὸς ταῦτα* 343 ἐνταῦθα: ἀπέναντι τῶν προφητειῶν τούτων, αἵτινες θὰ πληρωθῶσι μέχρι κεραίας, *προπηλακίζω* ῥίπτω κατὰ τινος βόρβορον, διασύρω, *τού-*

μόν στόμα τοὺς λόγους μου, ἐμέ, οὐκ ἔστι γὰρ οὐδεὶς βροτῶν, ὅστις, ἐκτροίβομαι γίνομαι τρίπαλα, θρουμματίζομαι, σαρώγομαι, κάκιον σοῦ. — 429-32 οὐκ εἰς ὄλεθρον (ἔρρεῖς) δὲν πηγαίνεις νὰ χαθῆς, προβλ. οὐκ εἰς κόρακας; θᾶσσον ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον (ἄπει), πάλιν ἄπει, ἄπορρος (ἄψ-ῥῶ) ὁ πρὸς τὰ ὀπίσω ἐρχόμενος, κτγρ. ὀπίσω, πάλιν, ἀποστραφεὶς κάμνων μεταβολὴν ἀπό, 432 οὐχὶ μόνον θὰ ἀπέλιθω, ἀλλ' οὐδὲ θὰ ἤρχομην. — 433-43 (ἐκάλεσα) οὐ γὰρ... ἐπεὶ διότι ἄλλως, σχολῆ μετὰ δυσκολίας, οὐδέποτε, στέλλομαι μεταπέμπομαι, ἔφωμεν ἔσμεν, τοιοῖδε ἐπεξ. ἐκ τοῦ μῶροι, ἔμφρονες, ὡς σοὶ μὲν..., γονεῦσι κατὰ τὴν κρίσιν τῶν γονέων, ποίοισι (γονεῦσι), ἐκφύω περὶ τοῦ πατρὸς γεννώ· τὸ ῥ. δηλοῖ οὐ μόνον τὴν προᾶξιν τῆς γεννήσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν διαρκῆ ἐντεῦθεν σχέσιν τῆς ὑπάρξεως, ὅθεν ἢ σφι. προκμ.: ἔχει γεννήσει, εἶναι ὁ πατήρ μου, φύσει σε θάποκαλύψῃ πόθεν ἐγεννήθης, θὰ δώσῃ τοὺς γονεῖς σου, ὡς αἰνικτὰ πόσον αἰνιγματώδη, ἢ τύχη ἢ τυχαία ἐπιτυχία (τῆς λύσεως τοῦ αἰνίγματος), οὐ μοι μέλει δὲν με μέλει ἂν ἢ τύχη ἐκείνη με κατέστρεψεν, ἀρκεῖ ὅτι... — 444-55 ἄπειμι τοῖνον ἀφ' οὗ ἔσφασας τὴν πόλιν, εἶμαι περιττός· ἔδω καὶ κακὰ ἔκαμες νὰ με καλέσῃς — ἀχ μαύσῃν σωτηρίαν ἔχεις κάμει τῆς πόλεως! παῖς ὁ ὑπηρέτης, κομιζέτω δῆτα μάλιστα νὰ σὲ πηγαίῃ, ὀχλῶ ἐνοχλῶ: διότι διὰ τῆς παρουσίας σου παρεμβίλλεις ἐνοχλητικὰ προσκόμματα (εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ χρησμοῦ), σεύομαι ἀπέροχομαι ταχύς, ἢ μετ. ὑποθ., οὐ πλέον ἤϊτον, οὐδαμῶς, ἄπειμι εἰπὼν ἐκεῖνα (τὸν φονέα), ὧν ἔγεν' (τελ.) ἤλιθον, δεισας εἰς τὸ εἰπὼν, τὸ σὸν πρόσωπον τὸ πρόσωπόν σου, ὡς παρ' ἡμῖν, ὅπου ὅπως 355, οὐκ ἔσθ' ὅπου οὐδαμῶς, λέγω 412, τὸν ἄνδρα τοῦτον ὁ ἀνὴρ οὗτος, εἰξ. ἐκ τοῦ ὄν, ἀνακηρύσσων φ. δημοσιεύων προκηρύξεις διὰ τὸν φ., (νῦν μὲν) ξένος μέτοικος (ὄν), λόγῳ ὡς λέγουσι, κατὰ τὸ λέγειν τῶν ἀνθρώπων, φανήσεται ἀντὶ φανησόμενος ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ μέτοικος (ὄν): θὰ παρουσιασθῆ, ἐγγενῆς ἐντόπιος, ξυμπορὰ τὸ τυχερόν, καλὴ συντυχία, ἐμπορεύσεται (πορεύσεται) εἰς ξένην γαῖαν προδεικνύς ἐαντῶ τὴν ὁδόν: διὰ τῆς ῥάβδου του δεικνύων (εὐρίσκων) τὸν δρόμον εἰς τὸν ἑαυτὸν του. — 457-60 ξυνὼν τοῖς παισὶ ἐν ταῖς πρὸς τὰ τέκνα σχέσεσι, ὁ αὐτὸς φανήσεται ἀδελφὸς καὶ πατήρ, καὶ υἱὸς καὶ πόσις τῆς γυναικός, ἐξ ἧς ἔφω, ὁμοσπόρος τοῦ πατρὸς ἐνεργ. σπείρας μετὰ τῷ πατρὸς εἰς τὴν αὐτὴν γυναῖκα, ὁμόσπορος παθ. 260. — 260-2εῖσω ἰὼν εἰσερχόμενος εἰς τὰ ἀνάκτορα, φάσκειν ἀντὶ προκτι., μαγτικῆ μηδὲν φ. ὅτι ἀπὸ μαγτικὴν δὲν ἐννοῶ οὐδέν, 389. τινυδ

311 ἄλλην μανικῆς ὁδὸν ἱεροσκοπία, ἔμπυρα (λ. γ. παρορηθεῖτο τὸ σχῆμα τῆς φλογός· ἂν τὸ ἄκρον αὐτῆς, εἰς ὕψος ἀρθείσης, ἦτο λαμπρὸν καὶ λευκόν, τοῦτο ἐθεωρεῖτο αἴσιον, τοῦναντίον ἂν ἀπέληγεν εἰς καπνὸν καὶ μελανίαν). **350** τῷ κηρύγματι ὄλεο ὁ *T.* θά ἔμαθεν ἢ παρὰ τῶν πομπῶν ἢ διὰ τῆς μαντικῆς του. **380** πλοῦτος κ. τυραννὶς ὑπελαμβάνοντο ὡς τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν καὶ προκαλοῦσιν ἐνταῦθα κατὰ τὸν *Oi.* τὸν φθόνον τοῦ *Kp.*, ἐν ᾧ ἡ ὀξύνοια αὐτοῦ προκαλεῖ τὸν φθόνον τοῦ *T.* ἄλλοι τέχνην ἐννοοῦσι τὴν βασιλικήν, ἥτις κατὰ τοὺς ἀρχαίους εἶναι ἢ βασιλὶς τῶν τεχνῶν *Ξεν. Ἀπομ. IV 2, 11* μεγίστης ἐφίεσαι τέχνης· ἔστι γὰρ τῶν βασιλέων αὕτη καὶ καλεῖται βασιλική. **391** κύων οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουν κύνας παντοῖα τέρατα φοβερά, ὡς τὴν Ὑδραν, Σκύλλαν, Ἐρινύς, Ἀρπυίας. **418** Ἀρὰ Ἐρινύες εἶναι αἰψυχαί, τὰ φάσματα τῶν φονευθέντων, τὰ ὁποῖα καταδιώκουσι τὸν φονέα· ἐν Ἀθήναις ἐκαλοῦντο καὶ Ἀραί, καὶ ἀπὸ τούτων τὸ δικαστήριον τὸ δικάζον τοὺς φονεῖς ὠνομάσθη Ἀρειος Πάγος.— Ἀφ' οὗ ὁ *T.* γινώσκει τὰ πάντα, διὰ τί ὁ *Oιδ.* ἀνακοινοῖ εἰς αὐτὸν τὸν χρησμόν; Διὰ τί ὁ *T.* μέχρι σήμερον εἰσώπα; διὰ τί δεχθεὶς τὴν πρόσκλησιν καὶ πάλιν δυσφορεῖ; Ὁ *T.* ἠθικὸς αὐτουργός! πῶς ἠθογραφεῖται ὁ *Oi.*; ἔπρεπεν ὁ *Oi.* νὰ πιστεύσῃ τὸν *T.*; ἐκ τίνος λ. ὑποπιτεύει τὸν *Kp.* καὶ διὰ τί; τίς ἡ κυρία γραμμὴ τοῦ ἠθους αὐτοῦ ἐν τῷ διαλόγῳ; ἦτο αὕτη χρήσιμος εἰς τὸν *Σ.*; Πῶς θὰ ἐξηγήσωμεν οὐ αἰ βαραῖται τελευταῖαι προροήσεις τοῦ *T.* μένουσιν ἄνευ ἀπαντήσεως τοῦ *Oi.*; Ἐπὶ τίνι ἀρετῇ ἐπαιρεται ὁ *Oιδ.*; Πῶς διεγράφησαν οἱ δύο χαρακτῆρες; Τίς ἡ στάσις τοῦ *X.* καὶ διὰ τίνος οὗτος θὰ διελέγεται πρὸς τὸν *Oιδ.*; Τὸ διαλογικὸν τμήμα 216-462 ὡς δραματιζόμενον μετὰ τὴν πάροδον (εἰσοδον) τοῦ *X.* πῶς θὰ ὀνομασθῇ; πῶς θὰ ἐκαλεῖτο κατὰ τὴν σειρὰν του ἐν σημερ. τραγωδία; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται; τί πάσχει ἢ προᾶξις ἐν αὐτῷ; τίς ἡ κρατοῦσα διάθεσις ἡμῶν;

463-512. 463-72 τίς ἐστὶν ἐκεῖνος, ὃν εἶπεν, πέτρα ὁ βράχος, ἡ Δελφίς ἢ Δελφική, θεσπιπέπεια θ. ἐπίθ. ὡς ἐξ ἄ. θεσπιπέπης, πρβλ. ἠδιέπεια, ἠριγένεια, ἀρσιπέπεια, (θέσπις-ἔπος) ἢ λέγουσα θεόρητα, θεόπνευστα ἔπη, ἢ προφητικῆ, τελέσαντα ἐκ τοῦ εἶπε, τὰ λεκτικὰ ἐνίοτε+κτγο. μτχ., ἄρρητ' ἄρρητων περίφο. ὑπρθη. τὰ πλεον. ἀκατονόμαστα, ὠρα (ἔστί), νωμάω-ῶ κινῶ, πόδα ν. παίρνω δρόμον, φυγᾶ φεύγοντα, νιν τὸν φονέα, ὑποκ. τοῦ γωμᾶν, σθνεναρῶτερον δυνατώτερα, ταχύτερα, πρβλ. τὸ ἡμέτερον τρέχει δυνατά, ἀελλὰς

κ. **ἀελλόπους, ἀελλοδρόμας** (ἀελλα-θύελλα), ταχὺς ὡς ἡ θύελλα (ἡ ἀστραπή), ἀστραπόπους, **γενέας** ὁ υἱὸς (ὁ Ἄπ.), **ἐπενθρόσκω** (θρόσκω πηδῶ, ἐφορμῶ, θοῦρος-ριος) ἐπελαύνω, ἐφορμῶ, **πυρίστεροπαῖς** εἰς τὸ ἔνοσλος, **κῆρ** θ. ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου, **Κῆρες** αἱ Ἐρινύες (Ἄραι) τοῦ Δαΐου, **ἀναπλάκητος** (ἀ(στ.)-ἀμπλακίσκω ἀποτυγχάνω) αἱ οὐδέποτε ἀστοχοῦσαι τοῦ σκοποῦ των, αἱ πλήττουσαι ἀσφαλῶς, ἐπιθ. διορ., **δειναὶ** κτγρ.—**473-82 φάμα** χρησμός, **ἐλαμψε** ἐφωτοβόλησε, διέχυσε τὸ λαμπερόν του φῶς, **φανείσα** προβαλὼν, **νιφόεις** χιονοσκεπής, **Παρνασοῦ** ἀφαιρ. ἀπὸ τοῦ Π., **ιχνεύειν** τελ. ἀποφ., ἐκ τοῦ **φάμα** (χρησμός προστάσων), πάντα ἀρσ. ὑποκ. τοῦ ἀπομφ., **ὁ ἄδηλος** ὁ ἄγνωστος, ὁ ἄφαντος, **ἄνδρα** δύναται νάνηξη καὶ εἰς τὸ πάντα καὶ εἰς τὸ ἄδηλον ὁ γὰρ 474 διασαφεῖ πῶς ὁ Ἄπ. ἐπενθρόσκει γὰρ 476 αἰτιολ. διὰ τί πάντα **ιχνεύειν, φοιτᾷ** ὁ ἄδηλος ἀνήρ, **ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν** εἰς τὰς κοῦπτας ἀγρίων δασῶν, **ἄτε** ὡς, **χηρεύων** ζῶν κατὰ μόνας, μονάζων, **μέλεος** 3 δυστυχής, **μελέω ποδι** μετὰ τὰ δυστυχησμένα πόδια του (ὡς αἰωνίως τρέχοντα), **ἀπονοσφίζω** (ἀπονόσφιν μακρὰν) ζητῶ νὰ ἀπομακρύνω τι ἀπ' ἐπάνω μου, νὰ ἐκφύγω, **μαντεῖα** τοὺς χρησμούς, **μεσόμφαλος** 2 ὁ εὐρισκόμενος ἐν μέσῳ ὡς ὀμφαλός, τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν **μεσόμφαλον** ὡς εὐρισκόμενον ἐν τῷ ὀμφαλῷ, ἐν τῷ κέντρῳ τῆς γῆς, **μ. μαντεῖα** τοὺς χρησμούς τοὺς πετιῶντας ἐκ τοῦ κέντρου τῆς γῆς, **τὰ δ' ἄλλ'** οἱ χρησμοὶ αὐτοί, **περιποιτῶμαι** περιίπταμαι, **ζῶντια** ζωντανοί: ἄλλ' ὅσονδήποτε ζητῆ νὰ ἐκφύγη αὐτούς, ἐκεῖνοι ἀκοίμητοι (φωνάζοντες διαρκῶς τὴν φωνὴν τοῦ αἵματος) πάντοτε πτερουγίζουσι περὶ αὐτόν.—**483-97 μὲν οὖν** εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι, **δεινὰ ταράσσει** φοβερὰ πράγματα ἀνακοινοῖ, φοβεροὺς διαλογισμοὺς ἐγείρει ἐν τῇ ψυχῇ μου, **ἀποφάσκω** ἀρνοῦμαι, **ἀποφάσκοντα** ἐπιδεκτικὰ ἀρνήσεως, **οὔτε δοκοῦντα οὔτ' ἀποφάσκονθ'** τοὺς ὁποίους οὔτε νὰ πιστεύσω δύναμαι οὔτε νὰ ποροῦν, **οἰωνοθέτας** (-ης) ὁ καθορίζων τίνα πτηνὰ εἶναι οἰωνοί, οἰωνοσκόπος, **πέτομαι ἐλπίσι** πέτομαι, βαυκαλίζομαι μ' ἐλπίδας μόνον, **δρῶν** αἰτ., **ἐνθάδε-ὀπίσω** χρογ. διότι δὲν βλέπω φῶς οὔτε ἐν τῷ παρόντι (ποῖος ἐκ τῶν δύο ἔχει δίκαιον) οὔτε ἐν τῷ παρελθόντι, **τί νεῖκος** φιλονικία, **ἐκεῖτο** ὑφίστατο, **ἢ Λαβδακίδαίς** κυριολ. ἔδει: ἢ Λαΐφ.: ἢ τοῦ Λ. μετὰ τὸν υἱὸν τοῦ Π. ἢ τοῦ υἱοῦ τοῦ Π. μετὰ τὸν Λ., **πάρσιθεν** πρότερον, **πρὸς ὅτου** (νείκους) ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὀρμηθεῖς, συνεπεία τοῦ ὁποίου, **βασάνω**...δίδων εἰς αὐτὸ πίστιν ὡς εἰς ἀσφαλῆ ἀπόδειξιν, **εἶμι** μέλ. ἐν τελ. ἢ συμπ. ἀναφορ. προτ.: νὰ

ἐπέλω, φάτις ἢ (καλή) φήμη, ὑπόληψις, ἐπίδαμος ἰος ἐπίδημος, ἔνδημος, ἐγχώριος, *Οιδιπόδα* γεν. δωρ., ὄμ. *Οιδιπόδαο* ὡς ἔξ ὄνομα-
-της, : νὰ προσβάλω τὴν παρὰ τῷ λαῷ κρατοῦσαν ἀγαθὴν περὶ τοῦ
Οἰ. φήμην, *Δαβδανίδαις* χαρ., *ἐπίκουρος* ἄδ. *θανάτων* γεν.
ἀντικμ. διότι ὁ ἐκδικούμενος τὸν θάνατόν τινος παρίσταται ὡς βοή-
-θὸς τούτου : ἐκδικητὴς τοῦ μυστηριώδους θανάτου.—498-512
ἀλλὰ ἢ ἀντίθ. πρὸς τὸ δεινὰ μὲν 483 : ἀλλὰ μόνον ὁ Ζ..., *ξυνετοί*
(εἰσι) σοφοί, *εἰδότες* (εἰσι) ἴσασι, *ἀνδρῶν* ἀνθρώπων, διαιρ. ἐκ τοῦ
μάντις, *πλέον φέρομαι* κυρ. ἀποκομίζω ἐκ τῶν ἀγόνων μείζον
ἄθλον, ὑπερβάλλω, πρβλ. *τὰ πρῶτα φέρομαι*, *οἱ τὰ πρῶτα φερό-*
μενοι, ἢ *ἐγὼ* ὡς παράδειγμα κοινοῦ ἀνθρώπου ἐν ἀντιθ. πρὸς
τοὺς θεοὺς : ὅτι ὅμως ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὁ μάντις εἶναι ἀνώτερος
(εἰς τὴν γνῶσιν τῶν μυστηρίων) ἀπὸ ἑνα ἄλλον κοινὸν θνητὸν π.χ.
ἀπὸ ἐμέ, τὸ τοιοῦτον εἶναι ἐσφαλμένον, *παραμείβω* παρέρχομαι,
προσπερνῶ, ὑπερβάλλω, *σοφία* ὄργ., *κατάφημι* παραδέχομαι, ἐπι-
δοκιμάζω, *ἔπος* οἱ λόγοι, ἢ μαντεία, ἐκ τούτου *μεμφομένων* τῶν
θελόντων νὰ στιγματίσωσι τὸν Οἰ., τοῦ Τ., *ὄρθον* κυρ. τοῦ νοουμέ-
νου *ἔπος* αὐτῶν : πρὶν ἴδω αὐτοὺς ἐπαληθεύοντας· διὰ τοῦ *ἀλλ’*
οὐ ποτ’ ἐπαναλαμβάνεται τὸ *ἀλλ’* ὁ μὲν 498 καὶ ἡ κατ’ ἔννοιαν
ἀντίθεσις πρὸς τὸ δεινὰ μὲν 483· γὰρ αἰτ., *κόρα* ἢ Σφίγξ, *ἐπ’*
αὐτῷ ἐναντίον αὐτοῦ, τοῦ Οἰδ., *φανερὰ* κυρ. ἐνώπιον πάντων,
ὠφθη παρουσιάσθη, εὐρέθη, *βασάνω* ἐκ τῆς δοκιμασίας ταύτης,
ἐκ τῶν ἐξετάσεων, ἃς ὑπέστη πρὸ τῆς Σφ., εὐρέθη, *ἠδύπολις* εὐ-
χάριστος εἰς τὴν πόλιν, *τῷ* διὰ ταῦτα, ὅθεν, *ὀφλισκάνω* *κακίαν*
θεωροῦμαι, χαρακτηρίζομαι κακός, *ἀπ’ ἐμαῖς* φρενὸς κατὰ τὴν
ἰδικὴν μου γνώμην.

463 *Δελφίς πέτρα* οἱ Δελφοὶ ἦσαν ἐκτισμένοι ἐπὶ κωνοει-
δοῦς ἀποψιάδος τοῦ Παρνασσοῦ, ἄνωθεν τῶν ὁποίων ἐπεκρέ-
μαντο αἱ ἀπόκομηνοι Φαιδριάδες πέτραι· παρὰ τοὺς Δελφοὺς ΝΔ
ἔκειτο τὸ μαντεῖον, ὅπερ δηλοῦται διὰ τῆς *Δελφίδος πέτρας*.

470 ὁ *Διὸς γενέτας* ἐπειδὴ ὁ Ἄπ. εἶναι ὁ ἐρημηγεὺς τῶν βουλῶν
τοῦ πατρὸς Διὸς, ἃς ἐξαγγέλλει διὰ τῶν χρησμῶν, ἔχει τὸ διαφέρον
νὰ καταστήσῃ σεβαστοὺς τοὺς χρησμοὺς τούτους· ὅθεν ὀπλισμένος
διὰ τῶν ἀστραπῶν τοῦ ἀστεροπητοῦ πατρὸς ζητεῖ νὰ κολάσῃ τοὺς
διαταράττοντας τοὺς φυσικοὺς καὶ ἠθικοὺς νόμους καὶ ὡς ὁ πατὴρ
ἐκεραύνωσε τοὺς Τιτᾶνας καὶ Γίγαντας, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐκεραύνωσε
τοὺς Φλεγύας ἐλθόντας πρὸς σύλησιν τοῦ μαντείου, τοὺς Πέρσας
τοῦ Ξέρξου καὶ τοὺς Γαλάτας τοῦ Βορέννου. 472 *Κῆρες* εἶναι κυρ.

αἱ ψυχαὶ τῶν ἀποθανόντων, αἱ ζητοῦσαι ἐκδίκησιν, αἱ Ἐρινύες, εἶναι αἱ μοῖραι τοῦ βιαίου θανάτου· αἱ Ἐρινύες παρίστανται ὡς ἐκτελεστικά ὄργανα τῆς θείας δικαιοσύνης, ὡς καὶ ἡ Ἄτη. **480 μεσόμφαλα** οἱ ἀρχαῖοι πιστεύοντες ὅτι τὸ μαντεῖον τῶν Δ. ἔκειτο οὐ μόνον ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκουμένης πάσης ἐκάλεσαν αὐτὸ γῆς ὀμφαλόν· κατὰ τοὺς μύθους ὁ Ζεὺς πρὸς καθορισμὸν τοῦ κέντρου τῆς γῆς ἐξαπέλυσεν ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν καὶ δυτικῶν ἑσχατιῶν τῆς γῆς δύο ἀετούς, οἵτινες πετώντες ἐξ ἀντιθέτου συνηντήθησαν ἐν Δελφοῖς καὶ τὴν θέσιν ἐδείκνυε σῆμα λευκοῦ μαρμάρου, καλούμενον ὀμφαλός· μέχρι τοῦ Φωκικοῦ πολέμου ὑπῆρχεν ἀμφοτέρωθεν τοῦ λίθου χρυσοὺς ἀετός, συληθεὶς ὑπὸ τῶν Φωκῶν. Ὁ λίθος ἔκειτο ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἄπ. παρὰ τὸν βωμόν, ἔχων σχῆμα κολούρου κώνου καὶ ἴσως διὰ τοῦτο ὑπελαμβάνετο τὸ πρῶτον ὡς ὁ ὀμφαλὸς τῆς Γῆς ἀλλ' ἦδη ἀπ' ἀρχαίων χρόνων ἐλήφθη ὡς ὁ ὀμφαλὸς (κέντρον) τῆς γῆς. **507 ἐπ' αὐτῷ** ἡ Σφίγξ κυρίως ἐπῆλθε κατὰ τῶν Θηβῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς παρερχόμενος πρὸ αὐτῆς ἐκαλεῖτο νὰ λύσῃ τὸ αἶνιγμα, ὁ κίνδυνος ἐστρέφετο καὶ κατ' αὐτοῦ. — *Τί ψάλλει ὁ Χ. ; Τὸ χορικὸν εἶναι ἠγκιστρομένον πρὸς τὴν πρᾶξιν ; Ὑπὲρ τίνος τάσσεται ὁ Χ. ; πῶς φαίνεται ἡ δικαιολογία του ; Τίνα συναισθήματα κρατοῦσιν ἐν αὐτῷ ; τίνα ἄλλον σκοπὸν πληροῦσι τὰ χορικά διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ὁρχήσεώς των ; Πῶς καλεῖται τὸ α'. μετὰ τὴν Πάροδον χορικόν, ὅπερ ψάλλει ὁ Χ. ἔχων καταλάβει θεῖον ἐν τῇ ὁρχήστρᾳ ;*

513-630. 513-9 ἄνδρες πολῖται ἀγαπητοὶ συμπολίται, πεπυσμένος αἰτ., ἔπη πράγματα, **ἀτλητῶ** (ἀτλητος ὁ μὴ δυνάμενος νὰ υποφέρῃ) δὲν δύναμαι νὰ υποφέρω, **δασανασχετῶ**, (τι) **φέρων ἐς β.** βλαβερόν τι, **οὐ μοι πόθος** (ἐστί), **μακραίων** μακροχρόνιος, **μακρός**, **τοῦ** τὸ ἄρθρον, διότι τοῦτον ὄνειροπολοῦσι πάντες οἱ ἄνθρωποι, **βάξιν** θ. (βάζω) λόγος, φήμη (κακὴ), κατηγορία, **φέρω β.** διατελῶ ὑπὸ τὸ βάρος τῆς δυσφημίας. — **519-22 τοῦ λόγου** ὑποκ. ἐκ τοῦ **ζημία** : διότι δὲν εἶναι μικρὰ ἡ ζημία, τὴν ὁποίαν μοι ἐπιφέρει ὁ λόγος οὗτος, ἀλλὰ **μέγιστον** ἀνεμένομεν ἐς **πολλαπλοῦν** ἢ **πολλαπλάσιον**, ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸ ἀπλοῦν μικρόν, ἐντεῦθεν τὸ **μέγιστον**. — **523-31 ἦλθε** ἠκούσθη, ἐξεφράσθη, **μὲν δὴ** ἀλήθεια ναί, **τάχα** ἴσως, **βιασθὲν ἂν** ὁ ἐβιάσθη ἂν, τὸ ὅποιον θὰ ἐξεβιάσθη, **προεκληθῆ** ἀκουσίως, **ὄργῃ** ἐκ στιγμιαίας παραφορᾶς, **ἢ γνώμη φρενῶν** ἢ ἐξ ἐσωτερικῆς πεποιθήσεως, **ἐφάνθη** εἶδε τὸ φῶς, ἐξεφράσθη, **τοῦπος** ὁ λόγος ὅτι..., **γνώμαι** συμβουλαί, εἰσηγήσεις, **τοὺς**

λόγους τὸ ἄρθρ. τοὺς λόγους, οὓς πράγματι εἶπεν ὁ Γ., **ψευδεῖς** κτηρ., **ἠυδατο** παθ., **τίνι γνώμη** με ποῖον νόημα, πνεῦμα, **ἐπίκλημα** κατηγορία, ὑποκ., **ἐξ ὀρθῶν ὀμμάτων** με σηκωμένους, ἀτενεῖς ὀφθαλμούς, χωρὶς νὰ ἔχη καταβιάσει τὰ βλέμματά του ἀπὸ ἐντροπήν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸ ἔλεγε, **καὶ ἐξ ὀρθῆς φρενὸς** καὶ με ὑγιᾶ νοῦν, καὶ ἦτο εἰς τὰ καλά του—καὶ με καρδίαν μὴ αἰσθανομένην κλονισμούς, τύψιν συνειδήσεως, **οὐχ ὀρῶ** δὲν δύναμαι νὰ βλέπω μέσα εἰς τὰς πράξεις τοῦ ἠγεμόνος, **ὄδε** ἰδοῦ.—**532-42 οὗτος** σὺ ἔ, βρὲ σύ, **τόλμα** ἀναίδεια, **πρόσωπον τόλμης** γεν. περιεχομένου: ἀλήθεια ἔχεις τόσον δὲ ἀναιδῆς πρόσωπον, ὥδε ἀναιδῆς εἶ, **τοῦδε** ἐμοῦ, **ἐμφανῶς** ὀλοφάνερα, **ἐναργῆς** ὀλοφάνερος, **φέρει** παρακελ., **ὡς οὐ γνωριοῖμι** ὅτι δὲν θὰ ἀποκαλύψω, ἢ εἶδ. πρότ. ἐκ τινος μετοχῆς λεκτικῆς ἢ δοξαστικῆς, νοουμένης κατ' ἀναλογίαν τοῦ **ἰδῶν**: ἐλπίσας, ὑπολαβὼν, **προσέρπω** πλησιάζω ἔρπων, ὡς αἱ ὄφεις: ὅτι τὸ ἔργον σου ἤρχετο ὑπὸ ἄνω κατ' ἐπάνω μου, **ἀλεξολίμην** 171 μέλ., **μαθῶν** εἰ μάθοιμι, ἀντιληφθεῖς: ἢ α'. εἶδ. πρότ. διασαφεῖ τὸ **μωρίαν**, ἢ β'. τὸ **δειλίαν**, **ἄνευ τε π.** ἄνευ πλούτου τε, **φίλοι** πολιτικοὶ φίλοι, **θηρῶ** ἐπιδιώκω, **δ** εἰς τὸ **τυραννίδα**: τοῦθ' ὅπερ, **ἀλλίσκεται** συλλαμβάνεται, ἀποκτᾶται, **πλήθει** διὰ μεγάλου ἀριθμοῦ πολιτ. φίλων.—**543-52 οἶσθ' ὡς πόησον** ἢ προσκτ. διὰ τὴν φύσιν αὐτῆς τίθεται μόνον ἐν εὐθεῖ λόγῳ, ἐν ᾧ ἐνταῦθα ἐμβάλλεται κατ' ἀόρ. ἐν πλαγίῳ ἀντί: **οἶσθα ὡς** (δ) **δεῖ σε ποιεῖν**; καθιστῶσα οὕτω τὸν λόγον ζωηρότερον· τοῦτο συμβαίνει μόνον παρὰ ποιηταῖς ἐπὶ τοῦ **οἶσθα**, ὅταν παρέχεται συμβουλή: γνωρίζεις τί πρέπει νὰ πράξης; **ἀντι τῶν** ἀπέναντι τῶν, **ἀντάκουσον** ἀκούσον εἰς ἀπάντησιν, **αὐτὸς** μόνος σου, **μαθῶν** ἀφ' οὗ πρῶτον ἀκοῦσης, **λέγειν** (μέν), **δεινὸς** (εἶ), **κακὸς** ἀδέξιος, ἀντίθ. τοῦ **δεινός**, **μανθάνειν** ἀκούειν, **δυσμενῆς** κακόβουλος, **βαρὺς** ἀπεχθής, ἀντιπαθητικός, **ὡς ἐρῶ** πῶς θὰ διασαφήσω, **τοῦτ' αὐτὸ** ὅτι ἔχω διαγνωσθῆ ἔχθρὸς σου, **ὅπως** πλ. ἔρ., **τοὶ** βέβαια, **αὐθαδία** ποιητ. ἀντι αὐθάδεια, ἰσχυρογνωμοσύνη, **τοῦ νοῦ χωρὶς** (οὔσαν) μὴ καθοδηγουμένην ὑπὸ τοῦ νοῦ, **κτῆμά τι** πολύτιμον κτῆμα, **ὑπέχω δίκην** δίδωμι δίκην, **τὴν δίκην** τὴν προσήκουσαν, τὴν ἐπαξίαν.—**553-69 ξύμφημι** συμφωνῶ, **ἐνδिका** ὀρθά, ἀληθῆ, κτηρ.: ὅτι ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἔχεις εἰπεῖ, εἶναι ὀρθά, ὅτι ὁ κακουργῶν κατὰ συγγενοῦς πρέπει νὰ τιμωρῆται, δὲ ἀλλά, **ὅποτον** κτηρ. ποῖον εἶναι τὸ πάθημα, τὸ ὁποῖον ἰσχυρίζεσαι ὅτι ἔπαθες ἀπὸ ἐμέ, **πέμψασθαι** πέμψαι, ὑποκ. **μέ**, ὁ

Σ. ἀγαπᾷ τὰ μέσα, *σεμνόμαντις* σοβαρὸς (!) (τί λόγος!) μάντις, μετὰς πομπώδεις μαντείας, *τῷ βουλευμάτι* ἀναφ., *ὁ αὐτὸς εἰμι τῷ β.* ἐμμένω εἰς τὸ β., *ὁ Α.* (ἔρρει ἀφανίζεται 560), 556 ὁ Κρ. διέκοψε, *ἔρρει* ἱστορ. ἐνεστ., *θανάσιμον χεῖρωμα* βίαιος θάνατος, *παλαιὸς* ὁ ἀπὸ πολλοῦ ἀρχίσας καὶ εἰς πολὺ ἐκτεινόμενος, μακρὸς : θά εἶναι πολὺς, πάρα πολὺς καιρὸς ἔκτοτε, ἐὰν ὑπολογίσωμεν αὐτόν, *εἰμι ἐν τινι* ἀσχολοῦμαι περὶ τι, μετέρχομαί τι, *τότε* ὅτε ἐφονεύθη ὁ Α., *σοφός γε* ναὶ σοφός, *ὁμοίως* ὅπως καὶ σήμερον, *ἐμνήσατο*, ἀπ. πεζ. *ἐμνήσθη*, ἔκαμε μνεῖαν τινά, *οὐκουν* ἐν πάσῃ περιπτώσει δέν, *οὐδαμοῦ ἐμνήσατο* σοῦ, ἐμοῦ γ' ἐσιῶτος πέλας: ἐπὶ παρουσίᾳ ἐμοῦ τοῦλάχιστον, *τοῦ θανόντος* ἀφαιρ. λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ τοῦ φονευθέντος, *παρέσχομεν* ὅπως ὠφείλομεν, ὅπως ἀπητεῖτο ἀφ' ἡμῶν, *κοῦκ* ἀλλ' οὐκ, *ἠκούσαμεν* διαφωτιστικόν τι ἀπὸ τῶν ἐξετασθέντων· ἀνεμένομεν μᾶλλον *εὔρομεν*· *οὔτος ὁ σοφός* αὐτὸς ὁ κύριος μετὰ τὴν μεγάλην του σοφίαν, *τάδε* τίνα; *ἐφ' οἷς μὴ φρονῶ* δι' ὅσα δὲν γνωρίζω, *φιλῶ* μετ' ἀπομφ. συνηθίζω.—570 *3 τὸ σὸν δέ γ'* ἀλλὰ τὸ ἰδικόν σου τοῦλάχιστον μέρος, τὸ ὁποῖον ἔχεις παίξει εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτήν, *εὔ φρονῶν* διότι τὸ γνωρίζεις πολὺ καλά, *ὀδοῦνεκα* ὅτι εἶδ., *ξυνέρχομαι* συνεννοοῦμαι, *διαφθοραὶ* φόνος, *Δαῖτον* ἀντικμ., *τὰς ἐμὰς δ.* ὡς εἶπε περὶ ἐμοῦ : δὲν θὰ ὁμίλει περὶ τοῦ φόνου τοῦ Α. ὡς περὶ φόνου ἰδικοῦ μου.—574-600 *δικαιῶ* κρίνω δίκαιον, ἔχω τὸ δικαίωμα, *ταῦθ'* τὰ αὐτά, δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς ἀνακρίσεως, ἀλλ' εἰς τὸν τρόπον αὐτῆς : κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅπως ἀκριβῶς, ἐν τῇ αὐτῇ κανονικῇ τάξει, *ἐκμάνθανε* (μετὰ τὸ μαθεῖν) μάνθανε καὶ παραμάνθανε, *δὴ* προφανῶς, *ἀλώσομαι* θὰ φωραθῶ, *γῆμας ἔχεις* ὁ περιφρ. προκμ. συνηθῆς τοῖς Ἀττικοῖς (σχῆμα Ἀττικόν) δηλοῖ διάρκειαν ἐνεργείας ἢ καταστάσεως ὡς ἐνταῦθα, πρβλ. τὰ λατ. cognitum, dictum... habeo, *ἀνιστορῶ* ἐρωτῶ, *τὲ* καὶ (προσθετ.), ὡσαύτως, ἐπίσης, ἄρχεις δὲ *νέμων ἐκείνη τ'* αὐ ἴσον τιμῆς ; *ἂν ἧ θέλουσα κομίζεται* λαμβάνει, ἐμοῦ ἀφαιρ. παρ' ἐμοῦ, *σφῶν* δοτ. δυϊκ. β' προσ. προσωπικ. ἀντων., *γὰρ* αἰτιολ. ὡς συνηθῶς ἐν τοῖς διαλόγοις παραλειφθεῖσαν πρότασιν : βέβαια ! εἶναι ὠραῖον αὐτό, τὸ ὁποῖον λέγεις : διότι ἐν τούτῳ ἀκριβῶς γίνεται ὀλοφάνερον ὅτι εἶσαι καὶ ἄπιστος φίλος· διότι, ἐν φ' τιμᾶσαι ἐξ ἴσου μετ' ἡμᾶς, ἐπιβουλεύσαι τὴν βασιλείαν, *δίδωμι ἐμαυτῷ λόγον* ἀναλογίζομαι κατ' ἐμαυτόν, τὰ κατ' ἐμέ, ὡς ἐγὼ σκέπτομαι καὶ βασανίζω τὸ πρᾶγμα, *εἰ δοκεῖς ἐλεσθαι ἂν τιν'* ἄρχειν ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ (ἄρχειν) *εὐδοντα* τροπ., *ἀτρεστος*

Δ. Ν. Γουδῆ.—Σοφοκλέους Οιδίπους Τύραννος Ἐκδ. Ε'.

3

(ἀ(στ.) τρέω φοβοῦμαι) ἄφοβος κτγρ., ἐνταῦθα ἔχει τὴν ἔννοιαν τοῦ ὁμηρ. ἀτρέμας ἤσυχος, εἰ ἔξει ὑπόθ. τῆς ἀποδ. ἐλέσθαι ἄν: εἰς πρόκειται νὰ ἔχῃ, αὐτὰ, ἐγὼ μὲν ἐγὼ τοῦλάχιστον, οὐτ' ἐγὼ ἰμείρων ἔφην μᾶλλον αὐτὸς τύραννος εἶναι ἢ (β' ὄρ. συγκ.) τύραννα δοῶν (παρὰ νὰ ἔχω εἰς χεῖρας μου βασιλικὴν ἐξουσίαν) οὐτ' ἄλλος, φέρω φέρομαι, λαμβάνω, καὶ ἄκων ἵνα μὴ προκαλέσῃ δυσαρρεσκείας καὶ στάσεις, τυραννὶς ἔφην ἐμοὶ ἔχειν (κατὰ τι) ἡδίων ἀρχῆς καὶ δυναστείας ἀλύπου, ἠπατημένος (ἐν ταῖς ιδέαις μου) ἀνόητος, τὰ σὺν κέρδει καλὰ τὰ τιμητικὰ μὲν, ἀλλὰ καὶ ἐπικεροδῆ, πᾶσι χαίρω (πᾶς με χαίρειν λέγει) ἐκ μέρους πάντων ἀκούω τὸ χαίρει, χαιρετίζομαι παρὰ πάντων, ἀσπάζομαι φιλοφρόνως χαιρετίζω, ὑποκλίνομαι, σέθεν σοῦ, ἐκκαλοῦσι μὲ φωνάζουσιν ἔξω, παρακαλοῦσι νὰ ἐξέλθω (ἵνα ἀκούσω τὰς ἐπιθυμίας των καὶ ἔλθω πρὸς σέ), τὸ τυχεῖν ἐπιτυχεῖν, ἢ πραγματοποιήσις τῶν πόθων των, ἐνι ἔνεστι, ἐγκείται, ἐφαρτᾶται, ἐνταῦθα ἐν τῷ ἐκκαλεῖν με, ἐν τῇ ἰδικῇ μου μεσολαβήσει, πᾶν κτγρ., αὐτοῖσι κατὰ τὴν κρίσιν των, κείνα τὴν ἀρχὴν μετὰ τῶν ἀνησύχων καὶ ἐμφόβων μεριμνῶν της, ἣν καλεῖ διὰ τοῦ κείνα, διότι τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἔμεινε πάντοτε μακρὰν τῶν σκέψεών του, τάδε τὴν παροῦσαν ζηλευτὴν θέσιν μου, νοῦς καλῶς φρονῶν νοῦς, ὅστις ὑπολογίζει τὰ πράγματα ψυχραίμως καὶ ὑγιῶς (ὅπως π.χ. ἐγὼ), δὲν δύναται νὰ γίνῃ κακός, νὰ ἐκτροχιασθῇ εἰς μοχθηρὰ ἐπιχειρήματα.—600-2 τῆσδε τῆς γνώμης τῶν ιδεῶν αὐτῶν, τὰς ὁποίας τώρα μοὶ ὑποβάλλεις (ὥστε κείν' ἄν λάβοιμι ἀφελὲς τάδε), ἀρχομανῆς, οὐτ' ἄν τλαίην (δοῶν ἢ δοῶν ἐκ τοῦ δοῶντος): οὕτε ἤθελε βαστάξει ἢ ψυχὴ μου, ἤθελον τολμήσει νὰ ἐπιχειρήσω τοιοῦτον τι, νὰ ἄρω χεῖρας κατὰ τοῦ βασιλέως, τὸ ἄν δὲς, μετ' ἄλλου δρωῶντος ἐκ συστάσεως, ἐν συμπράξει μετ' ἄλλου.—603-7 ἔλεγχον προεξάγγ. παρὰθ. εἰς τὴν ἐξῆς πρότασιν: εἰς ἐξέλεξιν τῶν λόγων μου τούτων, Πυθῶ 152, χρεῶ-ῶ δίδω χροσημόν, χρεῶμαι τῷ μαντεῖῳ συμβουλευομαι τὸ μαντεῖον, τὰ χροσηθέντα τὸν δοθέντα χροσημόν, πρόληψ., σαφῶς εἰλικρινῶς, ἀδόλως, τοῦτ' ἄλλο ἀντὶ τοῦτο δέ, βουλευσάντα κοινῇ σχεδιάσαντα ἐκ συστάσεως, τερασκόπος κ. τερατισκόπος (τέρατα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ σημεῖα) μάντις, λαβὼν εἰς τὸ κτάνης: ἀφ' οὗ μὲ πιάσης: ἢ ἀντίθ. πρὸς τὸν ς. 584 τοῦτο πρῶτον ὑπάρχει κατ' ἔννοιαν ἐν 601-2, ὅπου ὁ ς. 601 ἀνακεφαλαιοῖ τὸ ἐκτεθὲν ἀ' μέρος.—608-16 γνώμη ἀδήλω ἐπὶ τῇ βάσει ὑπονοίας ἀορίστου, αἰτιῶ προσκτ., χωρὶς χωρὶς νὰ ἐρωτήσης ἄλλους ἢ τὸν θεόν, μονομερῶς, αὐθαί-

φρέως, νομίζειν τινά, μάτην ἀνεξετάστως, εἰς τὰ τυφλά, ἐκβαλεῖν
σημ. ἀπώλειαν, καὶ μετὰ λ. ἰσότητος, ὁμοιότητος, ἔχει ὁμοιωματι-
κὴν σημασίαν: ὡς καὶ τὴν, πρὸς τὴν ἀπώλειαν τῆς, βίωτος ἢ ζωὴ, ὁ
παρ' αὐτῷ βίωτος ἢ ἰδία ζωὴ (ἦν φαντάζεται ὡς σύντροφον τοῦ
ἀνθρώπου), φιλεῖ τὸ ὑποκ. νοεῖται ἐκ τοῦ τινά, ὑποκ. τοῦ ἐκβαλεῖν, ἢ
ἐκ τοῦ φαυτῶ: ὁ ἐκβάλλων, οὗτος, ἐν χρόνῳ μὲ καιρόν, τάδε τὴν καθ'
ὄλου στάσις μου ἀπέναντί σου, χρόνος (μακρὸς ἐν ἀντιθέσει πρὸς
τί;), δίκαιον εὐθύν.—616-21 εὐλαβουμένῳ δοτ. ἀναφ.: ὠμίλησεν
ὄραϊα ὡς πρὸς ἐκεῖνον (κατὰ τὴν κρίσιν ἐκείνου), ὅστις προφυλάσσεται
μὴ πως ὑποπέσῃ εἰς ὀλίσθημα, ὡς πρὸς πάντα βαίνοντα περιεσκεμμέ-
νως, φρονεῖν εἰς τὸ ταχεῖς κ. ἀσφαλεῖς: διότι οἱ ταχεῖς ἐν τῇ ἀποφά-
σει δὲν εἶναι ἀσφαλεῖς κατὰ τὰς σκέψεις, δὲν εἶναι ἀναμάρτητοι, οὐπι-
βουλεύων ὁ καθ' ἡμῶν συνωμοτῶν, ὑποκ., λάθρα ὑποούλως, πρὸς τὸ
χωρῆ (καθ' ἡμῶν), ταχύς τις μετὰ μεγάλης ταχύτητος, κτγρ., πάλιν ἐν
ἐναντία διευθύνσει, βουλεύειν πάλιν ἀντιβουλεύειν, νὰ λαμβάνω
τάμυντικά μέτρα, ἡσυχάζων ἀδρανῶν, τὰ τοῦδε τὰ σκέδια τοῦ κυ-
ρίου ἐδῶ, πεπραγμένα ἔσται θὰ ἔχωσι πραγματοποιηθῆ, τὰ μὰ δ'.,
τὰ δὲ ἰδικά μου (ἀμυντικά μέτρα) θὰ ἔχωσιν ἀποτύχει, ἐγὼ θὰ τρώ-
γω τὴν χυλόπητταν.—622-30 ἥκιστα οὐδαμῶς, θνήσκειν παθ.,
(θανοῦμαι) ὅταν προδείξῃς οἶός ἐστιν ὁ ἐμὸς πρὸς σὲ φθόνος
(382...), θὰ φονευθῶ, ἀφ' αὐ ὅμως πρὸ τοῦ θανάτου μου ἀποδείξῃς
ποία εἶναι ἡ δῆθεν ἐπιβουλή καὶ ὁ φθόνος μου πρὸς τὴν βασιλείαν
σου, ὡς αἰτιολ. ὑποκ., λέγεις τοῦτο (ὅτι δὲν ἐννοεῖς νὰ φονευθῆς
πρὶν...), διότι σκοπεύεις, προτίθεσαι νὰ μὴ ὑποκύψῃς, πιστεύειν
πειθαρχεῖν, ὑπακούειν, (δὲν θὰ ὑποκύψω) οὐ γάρ, τὸ γοῦν ἐμόν
(εὖ φρονῶ) τοῦλάχιστον περὶ τῶν συμφερόντων μου σκέπτομαι ὀρ-
θῶς, δεῖ εὖ φρονεῖν σε, κάμὸν καὶ τὸ ἐμόν, καὶ περὶ τοῦ ἰδικοῦ μου,
ἔφυς κακὸς εἶσαι κακὴ φύσις, εἰ δὲ ξυνιεῖς μηδέν; ἐὰν δὲ δὲν
ἀντιλαμβάνεσαι καθόλου τὰ πράγματα, ἀλλὰ ἐὰν πλανᾶσαι; ἀρκτέον
παθ. δεῖ σε ἄρχεσθαι, ὑπακούειν, κακῶς ἄρχοντος γεν. ἀπόλ. ὅταν
τις (σὺ) ἄρχῃ κακῶς, κάμολ π. μέτεστι καὶ ἐγὼ εἶμαι πολίτης.

631-97. 631-3 τήνδε ἰδοῦ, στεῖχω βαδίζω, ἔρχο-
μαι, καιρίαν εἰς κατάλληλον στιγμήν, χρεῶν (ἔστι) χρεή, εὖ
θέσθαι νὰ διευθετήσετε, παρσιτῶς παρόν.—634-8 ἐπαίρο-
μαι ἐγείρω, ἀνάπτω, στήνω, γλώσσης στάσις λογομαχία, ἄβου-
λος ἀπερίσκεπτος, κινῶ ἀνακινῶ, ἴδια κακὰ ἀτομικά, προσώ-
πικά πάθη, νοσοῦσης εἰς τὸ κινουῦντες, εἰ εἶμι, μέλλ. τὸ β'. πρόσ.
μέλλ. ὀριστ. ἐν ἐρωτήσει ἀποφατικῶς κεῖται ἀντὶ ἐντόνου προστα-

γῆς, εἰς μέγα ἄλγος φέρω δίδω πολὺ ὀδυνηρὰς διαστάσεις, τὸ μηδὲν ἔν μῆδαμινὸν ζήτημα, τὸ οὐ νοητέον καὶ εἰς τὴν β'. ἐρώτ., τὸ οὐ μὴ μετὰ μέλλ. ὄρ. ἐν ἐρωτ. ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἔντονον ἀπαγόρευσιν: **μὴ ἐνέγκητε**. — 539 43 **δμαιμος** συγγενῆς ἐξ αἵματος, συνήθως ἀδελφὸς ἢ ἀδελφή, **δικαιῶ** β, 570 **ἀποκρίνας** ἀφ' οὗ ἀποχωρίση, ἐκλέξῃ ἐκ δύο κακῶν (τὸ ἔν), **εἴληφα** ἔχω συλλάβει αὐτὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ, **τοῦμόν σῶμα** ἐμέ, **σὺν τέχνῃ κακῇ** μετ' ἀθέμιτα τεχνάσματα. — 644-8 **ὄναίμην** μ. ἄορ. τοῦ **ὄνιναμαι**, ὠφελοῦμαι συνήθως ἐν εὐχαίς μετὰ γεν. **ὄναίμην τῶν τέκνων** εἴθε νὰ χαρῶ τὰ τέκνα, **μὴ ὄναίμην** (τοῦ βίου) νὰ μὴ χαρῶ τὴν ζωὴν μου, **νῦν** ἀντὶ **νῦν** χάριν τοῦ μέτρου λοιπόν, **ἀραῖος** ἐπικατάρατος: **ἀλλ' ὀλοίμην ἀραῖος**, εἴ σε δέδρακά τι ὦν ἐπαιτιᾷ με **δρᾶν**, **ὄρκος θεῶν** διότι οἱ θεοὶ ἦσαν οἱ ἐλόπται τῶν ὄρκων οἱ τιμωροῦντες τὸν ἐπίορκον καὶ οὐγκρατοῦντες τὸν ὀμνύοντα ἐντὸς τῶν ὄριων (**ὄρκος-εἴργνημι**) τῶν ὑποχρεώσεών του, **τοῦσδε** ἴνας; — 649-57 **πιθοῦ** πείσθητι, **θελήσας**, **φρονήσας** αἰ μτχ. διορίζουσαι προσκτ. λαμβάνουσι σημασίαν τοιαύτης: δεῖξον ἀγαθὴν θέλησιν, φρόνησιν. **λίσσομαι**, **ἐλιτόμην**, παρακαλῶ, **εἰκάθω** ὑποτ. ἀπορ. τοῦ ἄορ. **εἴκαθον**, ἀπαρμφ. **εἰκαθεῖν**, ἔκτενεστ. τύπος τοῦ **εἴκω**, **θέλεις**, παρὰ πεζοῖς βούλει, μετὰ τῆς ἀπορμη. ὑπτκ., **νήπιος** μικρός, **τυχῶν**, λόγου ἀνάξιος, **μέγας** ὁ ἀντλῶν μέγα ἠθικὸν κῦρος, **ἐν ὄρκῳ** ἐκ τοῦ ὄρκου, ὄργ., **φράζε δὴ** λέγε λοιπὸν τί θέλεις νὰ εἴπῃς, **μὴ βαλεῖν** ἀντὶ προσκτ. (ὑπτκτ. ἀπαγορ.), **βάλλω ἄτιμον** κτγρ. παραπετῶ ἐξευτελιστικῶς, ἀποσκυβαλίζω, **ἐναγῆς** ἐν ἄγει διατελῶν, δεσμευμένος διὰ κατάρας καθ' ἑαυτοῦ, διατελῶν ὑπὸ τὴν ἰδίαν κατάραν 644 β, **ἐν αἰτίᾳ ἀφανεῖ** λ. δι' ἀορίστου κατηγορίας στηριζομένης εἰς λόγους, ἐπιροίπτων. — 658-72 **ἐπίστω** προσκτ. τοῦ **ἐπίστασθαι**, **νῦν** γὺν 645, **ζητῆς** αἰτῆς, οὐ(ζητῶ..μὰ) **τόν**, **πρόμος** pri-mus, ὁ βασιλεὺς, ὁ πρῶτος, **πύματος** ἔσχατος, χεῖριστος, **ὅ,τι πύματον** σύστ. ἀντκμ. τοῦ **ὀλοίμαν**: εἴθε νὰ ὑποστῶ ἐκεῖνο τὸ ὀλέσθαι, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ χεῖριστον: τὸν ἀθλιώτατον τῶν θανάτων, **ἄθεος** ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ τῶν θεῶν, θεομίσητος, **ἄφιλος** ἀνευ φίλων, **φρόνησιν τάνδ'** τοιαύτην ἰδέαν, **γῆ φθίνουσα** ὁ μαρasmus τῆς χώρας, **τρύχω** βασανίζω, καταθλίβω, **εἰ** αἰτιολ., διότι τὸ **τρύχει** σημ. ψυχ. πάθ., **προσάψει** ἀμτβτ. προσαφθήσεται, προστεθήσεται, **τάδε τὰ πρὸς σφῶν** κατὰ αὐτὰ ἐδῶ τὰ κακά, τὰ ὁποῖα προκαλεῖτε σήμερον σεῖς οἱ δύο, **τοῖς πάλαι** τῷ λιμῶ, **δ' οὖν** τέλος πάντων (ἀφ' οὗ τὸ θέλεις) μετὰ τῆς προσκτ. **ἴτω** ἔστω ἐλεύθερος, ἔχει τὴν ἄδειάν μου νὰ πηγαίη, σημ. ἀκουσίαν παραχώρησιν, **ἄτι-**

μος καθαιρούμενος πάσης τιμῆς, *ἐποικτίρω* οἰκτίρω, τὸ σὸν *στόμα* σέ, διότι οἱ λόγοι κυρίως προκαλοῦσι τὸν οἶκτον, *ἐλεινός* ἐλεινός, ἀξιολύπητος, *στυγέω* ᾧ μισῶ, *στυγήσεται* παθ. ὑπ' ἐμοῦ. — 673-7 *δῆλος εἶ* σύντ. προσωπ. ἀντὶ ἀπροσ., *στυγνός* (στυγέω) ἐνεργ. πλήρης μίσους, δυσφορίας, *βαρὺς δ'* (*ἔση*) ἀλλὰ θὰ αἰσθανθῆς μέγα βάρος ἐν τῇ ψυχῇ σου, *βαρεῖαν* τὴν τύψιν τῆς συνειδήσεως, θὰ μετανοήσης, *θυμοῦ περάσης* πέραν θυμοῦ γένη, φθάσης εἰς τὴν πέραν ἄκραν (εἰς τὸ πέρας) τοῦ θυμοῦ, ὅταν σοῦ περάσῃ ὁ θυμός, ἢ γεν. κατὰ τὰ ἀπαλλαγῆς, *αἶ τοιαῦται φύσεις* αἱ ἰδiosisυγκρασίαι αἱ κυριευόμεναι ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ μὴ ὑπακούουσαι εἰς τὴν φρόνησιν, *εἰσι δικαίως ἀλλισται* ἑαυταῖς φέρειν (ἀναφ.): εἶναι μέγιστον καὶ ἀνυπόφορον βάσανον διὰ τὸν ἑαυτὸν των, *ἐκτός* τῆς ἀκτίνος τῶν ἀνακτόρων, *εἶ* ἴεναί, *ἀγνώς-ᾧτος* ἐνταῦθα ἐνεργ. ἀγνοῶν: σὲ μὲν εὐρὼν παραγνωρίζοντα ἐμὲ (τὰς προαιρέσεις μου), παραγνωρισθεὶς μὲν ὑπὸ σοῦ, *ἴσος* ὁ αὐτὸς κατὰ τὸν χαρακτήρα ὡς καὶ πρότερον, *ἐν τοῖσδε* κατὰ τὴν κρίσιν τούτων ἐδῶ. — 778-86 *μέλλεις* βραδύνεις, ἀναβάλλεις, *κομίζω* ὀδηγῶ, συνοδεύω, *τόνδε* Οἰδ., (*κομιῶ τόνδ'*..) ἀφ' οὗ τοῦλάχιστον προηγουμένως μάθω, *τύχη* τὸ τί συμβαίνει, τὸ ἐπεισόδιον, *ἦλθε* 523 ἐξεφράσθη, ἐξεφυγεν ἀπὸ τὸ στόμα, *δόκησις λόγων* κενὴ εἰκασία, ὑποψία τοῦ Οἰ. στηριζομένη εἰς λόγισ, *ἀγνώς* (ἐνεργ. παραγνωρίζουσα τὴν ἀλήθειαν) ἀόριστος, ἀσαφῆς (ἀνευ συγκεκριμένων ἀποδείξεων), *τὸ μὴ ἔνδικον* ἢ ἀδικος κατηγορία, *δάπτω* (καταβροχθίζω) ἔχω δόντια, πειράζω (πάντα ἀνθρώπων καὶ διὴ τὸν Κρ.), *ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν* (ἦλθε δόκησις ἀγνώς..), *ναιχι* ἐντονώτερον τοῦ *ναί*, ὡς τὸ *οὐχι* τοῦ *οὐ*, *ναῖσκε*, *ὁ λόγος* ὁ προκαλέσας τὰς ὑπονοίας, *ἄλις* (*ἔστι*) ἀρκετὸν εἶναι, φαίνεται ἄλις (εἶναι), *μένειν* (τὸν λόγον) νὰ μείνῃ (σταματήσῃ) ὁ λόγος ἐκεῖ, ὅπου ἔληξεν, *προπονουμένας* ἐπειδὴ ἡ χώρα πάσχει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον (*προ-*, ἢ: ἐκ τῶν ἄλλων προγενεστέρων συμφορῶν). — 687-97 *ὄρᾳς* *ἔν'* ἢ *ἦκεις* βλέπεις ποῦ ἔχεις καταστήσει (πῶς ἀδικαιολόγητος ἐπιείκεια πρὸς τὸν Κρ. σὲ ἔχει καταστήσει ἀδικον εἰς ἐμέ), *ὦν* ἐνδ. ἐν ᾧ εἶσαι ἀγαθῶν διαθέσεων, *καλόγνωμος* ἢ συνετός, μυαλωμένος ἄνθρωπος, *παριεῖς τοῦμόν* παραπετῶν, μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψει σου τὰ δίκαιά μου, *κέαρ* κῆρ (τοῦ Οἰ.), *καταμβλύνων* ψυχραίνων τὴν καρδίαν μου (πρὸς σέ, ἢ: σβήνων τὴν ὀξύτητα τοῦ θυμοῦ μου ἐναντίον τοῦ Κρ.), *ἴσθι* δὲ ὅμως μάθε καὶ πάλιν, *πεφάνθαι μ' ἂν* ἐκ τοῦ ἴσθι ἀντὶ κτηρ. μετ. ὅτι προφανῶς ἤθελον παρουσιασθῆ, *παραφρόνιμος* παράφρων, *ἄπορος ἐπὶ φρόνιμα* ἀνίκανος νὰ σκεφθῶ

συνετῶς, φρόνιμα, **νοσφίζομαι** (ἀπομακρύνομαι κατὰ τὴν καρδίαν) ἀποξενοῦμαι (ἀπὸ σοῦ), ἀπαρνοῦμαι, *ὄς τ' ὄμηρ.* αἰτιολ., **οὐρίζω** (οὐρος-οὐριος ἄνεμος) φέρω εἰς εὐτυχῆ δρόμον (οὐριον ἄνεμον), **κατ' ὄρθον** αἰσίως, ἀσφαλῶς; ἀνῶρθωσας τὸ σκάφος τῆς πολιτείας καὶ ἔδωκας εἰς αὐτὸ οὐριον ἄνεμον, **ἀλύω** εἶμαι ἐκτὸς ἐμαντοῦ, εὐρίσκομαι εἰς ἀδιέξυδον, **ἐν πόνοις** ἐν μέσῳ τῶν βαρειῶν δοκιμασιῶν, **δύνα** δύνη, δύνασαι, **εὐπομπος** ἔνεργ. ἀγαθὸς ὁδηγός, κυβερνήτης.

514 τύραννος ἢ λ. ἐσθίμαινε τὸ πρῶτον τὸν ἀπόλυτον μονάρχην, ὡς ἐνταῦθα, ἀλλὰ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς βασιλείας καὶ τὴν κατάστασιν τῶν ἀριστοκρατιῶν ἢ δημοκρατιῶν τύραννοι ἐκαλοῦντο ἄνδρες εὐφρεῖς, οἵτινες προσποιούμενοι τὸν προστάτην τοῦ πιεζομένου δήμου καὶ ὑπὸ τούτου ὑποστηριζόμενοι ἐγίνοντο ἀπόλυτοι κύριοι τῆς πολιτείας· διέφερον ὅμως τῶν βασιλέων ὅτι δὲν ἦσαν διογενεῖς, θεωρούμενοι ἄρπαγες τῆς ἀρχῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἢ ἀρχὴ αὐτῶν ἦτο νόμος κληρονομικὴ, μόνον ἐφ' ὅσον εἶχον τὴν πρὸς τοῦτο δύναμιν· ὥστε ὁ τίτλος ἀνεφέρετο μᾶλλον εἰς τὸν ἀνώμαλον καὶ παράνομον τρόπον τῆς ἀρπαγῆς τῆς ἀρχῆς ἢ εἰς τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως αὐτῶν, ἥτις πολλάκις ἦτο πατριωκάτη. **534 φονεὺς τοῦδε...** καλεῖ οὕτω τὸν Κρ., διότι νομίζει ὅτι οὗτος ὑπέβαλε τὸν Τ. νὰ ἐνοχοποιήσῃ αὐτὸν ὡς φονέα τοῦ Λ., ὅτε ὤφειλεν αὐτὸς ἢ νὰ φονευθῆ ἢ νὰ φύγῃ. **654 ἐν ὄρκῳ μέγαν** 644· ὁ ὄρκος εἶναι ἰσχυρότατον δικανικὸν μέσον. **Ἄλιον** ἐπειδὴ αἱ ἡλιακαὶ ἀκτίνες διασκεδάννυνται καὶ εἰσδύονται πανταχοῦ, ὁ ἥλιος παρίσταται ὡς τὰ πάντα βλέπων καὶ ἀκούων καὶ διὰ τοῦτο ἐνδείκνυται ὡς ἀφειδέστατος μάρτυς ἐν ὄρκοις.— **Πόθεν παρέρχεται ὁ Κρ.;** πῶς ἠθοποιεῖται; **Πῶς παρίστανται ἐν τῇ σκηνῇ οἱ δύο χαρακτιῆρες;** **Διὰ τί ὁ Σ. ἀπέδωκεν εἰς τὸν Οἰ. ἐμπαθῆ παραφοράν;** **Διὰ τί ἡ στιχομυθία;** **Τίς ὁ στίχος ὁ παρέχων θεμελιώδη γραμμὴν τοῦ ἠθους τοῦ Οἰ.;** **Τίς ὁ χαρακτῆρ τοῦ Χ.;** **Ἡ Ἰοκ. χαρακτηρίζουσα τὴν ἔριν μηδαμινὴν γινώσκει τὰς λεπτομερείας;** πῶς λοιπὸν ἠθογραφεῖται; ἢ ἐπέμβασις αὐτῆς κατευνάζει τὴν ἔριν; **τίς ἢ θέσις παρὰ τῷ συζύγῳ καὶ τίνα τὰ ἀμοιβαῖα αἰσθήματα;** **Τί εἶχεν ἀπειλήσει ὁ Οἰδ.** 623 **καὶ τί λέγει ὁ Κρ. καὶ διὰ τί;** **Διὰ τί χρειάζεται θελήσις πρὸς συγχώρησιν;** **Διὰ τί ὁ ς. 653 διηρέθη εἰς 3 μέρη;** **Διὰ τί ὁ Χ. 681 δὲν δίδει εὐρυτέρας ἐξηγήσεις;**

698-862. 698-706 **κάμῃ** ὡς γινώσχετε τοῦτο σὺ καὶ ὁ Χ., **ἴστημι** (ἐγείρω) **μῆνιν** μηνίω, **ἔχεις στήσας** 577, **δτιου πράγμα-**

τος αἰτ. ἐκ τοῦ μῆνιν, ἐρῶ οἷά μοι βεβουλευκῶς ἔχει : τί σατανικά σχέδια ἔχει βυσοδομήσει ἐναντίον μου· ἐπειδὴ ἡ ὄλη πρότασις=βουλευματα, ἐντεῦθεν ἡ γεν. Κρέοντος ἐκ τῆς ὄλης· προτ. ὑποκ. γεν. (ἢ : Κρέοντος μῆνιν στήσας ἔχω ὡς ἀπόκρισις εἰς τὸ ὅτου πράγματος), οἷα... ἐπιφ. ὡς αἰτιολ. προτ. : ὅτι τοιαῦτα., σέβω τιμῶ, ἐς πλέον μᾶλλον τῶνδε, εἰ ἐρεῖς πλ. ἐρ. ὡς ἐξυπακουομένης τῆς ἐννοίας ἀποπείρας : λέγε διὰ νὰ ἀκούσω (μάθω, πεισθῶ) ἐάν, ἐρεῖς σαφῶς θὰ εἶναι ἀληθεῖς (ἀξιόπιστοι 390) αἱ ἐξηγήσεις, ὅσας θὰ δώσης, ἐγκαλῶν νεῖκος ἐπιρρίπτων εἰς τὸν Κρ. τὴν εὐθύνην τῆς λογομαχίας, αὐτὸς ξυνειδῶς ἐξ ἰδίας αὐτοψίας, ἀντιλήψεως, μὲν οὖν (οὐ μόνον αὐτὸς δὲν ἐξεφράσθη ἐάν γινώσκει τὸ πρᾶγμα ἐξ αὐτοψίας ἢ ἐκ πληροφοριῶν, ἀλλὰ) τοῦναντίον, (φησὶν) εἰσπέμψας παρουσιάσας, χρησιμοποίησας ὡς ὄργανον, ἐπεὶ ἐκ τῶν συμφραζομένων λαμβάνει σημ. ἐνδοτ. : ἐν ᾧ αὐτὸς..., τό γ' εἰς δαυτὸν ὅσον ἀφορᾷ τοῦλάχιστον τὸ πρόσωπόν του, ἐλευθεροῦ στόμα κρατεῖ ἐλεύθερον, καθαρὸν τὸ στόμα του ἀπὸ τὴν μυστράν συκοφαντίαν (οὐδὲν λέγει αὐτὸς), πᾶν χιτρο. καθ' ὀλοκληρίαν.—707-9 ἀφείς σεαυτὸν ὦν... ἀπαλλαγείς τῶν δεσμῶν, τὰ ὁποῖα σὲ κρατοῦν καρφωμένον εἰς ἐκεῖνα, περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖς, οὐνεκα ὅτι εἶδ., οὐδὲν βρότειον οὐδεὶς βροτός, ἐστὶν ἔχον ἔχει, μετέχει, σοὶ ἦθ., τέχνης δαιρ. ἐκ τοῦ ἔχον—710 4 σημεῖα ἀποδείξεις, οὐκ ἐρῶ δὲν δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι ἦλθεν ἀπό, ὑπηρεταί οἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ θεοῦ διατελοῦντες, οἱ ἱερεῖς τοῦ μαντείου, ἤξοι αὐτὸν θὰ τὸν εὖρη, πρβλ. Όμ. Σ 465 μόρος ἰκάνοι, παιδός, ὅστις.—715-22 καὶ κατ' ἐννοιαν : καὶ ὁμως, ὡσπερ γ' ἡ φάτις ὅπως τοῦλάχιστον λέγουν, τριπλαῖ ἀμαξιτοὶ (ὁδοὶ) τρίτροατον, διέσχον διεχώρισαν, ἔμμεσολάβησαν (μέχρι τοῦ γεγονότος, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκθέσῃ), βλάσται ἢ γέννησις, κείνος ὁ Α., καὶ 618 πρὸς δῆλωσιν τῆς γοργότητος τῆς πράξεως : ὅτε, ἐνζεύξας συνδέσας σφιγκτὰ (διὰ περόνης), ἄρθρα ποδοῖν τὰς ἀρθρώσεις τῶν ποδῶν (ὅπου ὁ ἀστράγαλος), τὰ σφυρά, νιν ἄρθρα, ἄλλων χερσὶν ὄργ., ἐνταῦθα ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι, ἐπεισοδίῳ, ἤνυσσε (δὲν) κατώρθωσεν ὁ Ἀπ., ἐκείνον τὸν παῖδα, Α. παθεῖν τὸ δεινόν, φρικτόν, οὐφοβεῖτο ὃ φοβεῖτο.—723-5 διορίζω καθορίζω σαφῶς, ἐντρέπομαι + γεν. στρέφομαι πρὸς τι, προσέχω, φροντίζω, χρῶ χρειάζομαι, ἂν ἐρευνᾷ ἂν ἔχη ὄρεξιν νὰ ἐρευνᾷ, αὐτὸς μόνος, οὐχὶ διὰ τοῦ στόματος μάντεων.—726-47 οἶον πλάνημα... ποῦ πλανᾶται ἢ ψυχὴ μου ἀπὸ τινων στιγμῶν καὶ πῶς στροβιλλίζονται αἱ σκέψεις μου, ἀκούσαντα μόλις ἤκουσά κάτι, μέριμνα ἐννοια, ἀνη-

συχία, *ἐπιστρέφομαι* + γεν. φροντίζω, μεριμνῶ : διότι σὲ ἀνησύ-
 χησε ποία ἔννοια, ποῖον προᾶγμα, *ἔδοξ' (α)*, (ναί·) *ἠυδάτο γάρ, οὐδὲ*
καὶ δέν, λήξαντ' ἔχει (αὐδῶμενα) καὶ ἡ διάδοσις ἐξακολουθεῖ, κυ-
 κλοφορεῖ ἀκόμη, *οὗ* ὅπου, *πάθος* ὁ θάνατος τοῦ Λ., *κλήζομαι*
καλοῦμαι, (ἀπὸ) *Δελφῶν, Δαυλία* ἡ χώρα τῆς (πόλεως) Δαυλίδος, ἡ
 Φωκίς, *σχιστὴ* ἡ σχιζομένη, ἡ ὁποία σταυρώνει, *οὐξεληλυθῶς* ὁ
 ὁποῖος ἔχει παρέλθει, *τοῖσδε* οὐδ. ἀναφ. ὡς πρὸς αὐτὰ ἐδῶ, ἀπὸ
 τῆς ἐποχῆς αὐτῶν ἐδῶ, *ἐκηρύχθη* ἐγνωστοποιήθη (διὰ κηρῶν),
σχεδόν τι π. ὀλίγον τι πρότερον, *ἐνθύμιον* ὅ,τι ἔστιν ἐν θυμῷ,
 ὅ,τι καρφώνεται ἐντὸς τῆς ψυχῆς καὶ ἀναγκάζει νὰ σκεπτόμεθα διαρκῶς
 περὶ αὐτοῦ, ἔμμονος σκέψις, μέριμνα : *τί ἐστι τοῦτο, ὅ σοι ἐν-*
θύμιόν ἐστι, φύσις, ὀμηρ. φύη, ἀνάστημα, *ἤβη* ἐφηβικὴ ἡλικία,
ἀκμὴ ἤ. τὸ ἀνθος τῆς ἤ., *φράζε τίνα φύσιν, μέγας* ὑψηλός, *χνοάζω*
 κυρ. ἐπὶ νεανιῶν : ἀρχίζω νὰ ἐκβάλλω εἰς τὸ πρόσωπον τὰς πρώτας
 λεπτὰς ὡς χνοῦν τρίχας, *λευκανθῆς* ἔχων λευκὰς τρίχας, προλ., *κάρα*
 ἀναφ. : μόλις ἐλάμβανεν ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐλαφροῦ λευκὸν χρωματισμόν,
 μόλις ἐπλήθυνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του αἱ πρῶται λευκαί, ὥστε νὰ
 φαίνεται χιονισμένη, *ἀπεστάτει* ἀπεῖχε, παρήλλασσε, *οὐκ εἶδέναι*
λεληθέναι, προβάλλων κτηγρμ. μτχ. ἡ κυρία ἔννοια : φαίνεται ὅτι
 χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσω ἐξέθετον, *πῶς φῆς τί ἐννοεῖς, ὀκνῶ* (διστάζω)
 φοβοῦμαι, *ἀποσκοπῶ* κοιτάζω, *ἀθυμῶ* δεινῶς φοβοῦμαι ὑπερβολικά,
βλέπων ἤ.—748 64 *δείξεις μᾶλλον* θὰ μὲ διαφωτίσης πε-
 ρισσότερον, *ἐξαγορεύω* 335 λέγω καθαρά, καθαρίζω, *μαθοῦσα* μό-
 λις τὰ ἀκούσω, *βαίος* μικρός, ὀλίγος : μετὰ μικρᾶς ἀκολουθίας, μόνος
 ὡς μικρός, ταπεινὸς ἄνθρωπος, *λοχίτης* ὁ τοῦ αὐτοῦ λόχου, σύν-
 τροφος, *οἶα ἄτε*, ὡς, *ἀρχηγέτης* ἡγεμῶν, *ἀπήνη* κυρ. ἄμαξα τε-
 τράτροχος συρομένη ὑπὸ ἡμιόνων, πᾶν ἄρμα ἢ ἄμαξα, *μία* δ' ἦν
ἀπήνη, ἢ Δ. ἤγε, αἰαῖ πῶ-πῶ, *διαφανῆς* ὀλοφάνερος (κυρ. ὁ δι'
 οὗ δύναται τις νὰ ἴδῃ τὰ ὀπισθεν αὐτοῦ, λίαν διαφωτιστικός),
οἰκεὺς κ. *οἰκέτης* δοῦλος τῆς οἰκίας (κ. *οἰκότριψ, οἰκογενῆς* : ὁ ἐν
 τῇ οἰκίᾳ γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς, οὗτω διάφορός πως τοῦ ἀργυ-
 ρωνήτου), *ἀφ' οὗ* ἀφ' ὅτου, *εἶδε σέ τε ἔχοντα κράτη Λαίον τ'...*
 (ἀντί : σὲ Λαίον ὀλωλότος ἔχοντα κράτη), *θυγγάνω* ἄπτομαι : πιά-
 σας ἀπὸ τὴν χεῖρά μου, *σφε* αἰτ. γ'. πρόσ. γένους κ. ἀριθ. κοινοῦ,
 αὐτόν, (ἐπ') *ἀγρῶν* ἢ αἰτ. τέρατος, *νομαι* οἱ τόποι τῆς βοσκῆς
 ποιμνίων, ὡς τελ., *πλεῖστον* ἐκ μεγίστης ἀποστάσεως, *ἀποπτος*
 ἐνεργ. ὁ παρατηρῶν μακρόθεν, *φέρειν* 590, 519, *καὶ μείζω* ἔτι
 μείζω, *οἶα* δοῦλος περιορίζει τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄξιος... δι' ἕνα

δοῦλον, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ γίνη λόγος περὶ τῆς ἀξίας ἑνὸς δοῦλου: ἦν γὰρ ἀξίος οἷ' ἀνὴρ δοῦλος φέρειν καὶ μείζω χάριν τῆσδε. — 765-70 πῶς.. πῶς εἶναι δυνατόν, πῶς νὰ κάμωμεν . . . , ἡ ἐρ. ζωηρὰν ἐπιθυμίαν, **πάρεστιν** εἶναι παρών, περὶ μελλ. πράξεως ἐν τῇ πλήρει βεβαιότητι ὅτι δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ **πάραιτα**, **τοῦτο** σύστ. εἰς τὸ **ἐφίεσαι**, **ἐμαυτὸν** πρόλ. τοῦ λογικοῦ ὑποκ. τῆς ἐφεξῆς προτ., ἣτις = **μὴ πόλλ' ἄγαν εἰρηκῶς** ὧ: φοβοῦμαι μήπως (νομίζω ὅτι) πάρα πολλὰ ἔχω εἰπεῖ, μήπως ὑπερῶρα κατὰ σαφῶς ἔχω ἐξηγήσει τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους, **ἀξία** προσωπ. ἀντὶ ἀπροσ. συντ., **ποῦ** ἂν δὲν ἀπατῶμαι, **τὰ ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα** τὰ δύσφορα ἐν τῇ ψυχῇ σου, τὰ αἷτια τῆς ψυχικῆς σου στενοχωρίας. — 771-3 **οὐ μὴ** 328, **στειρηθῆς** (τοῦ μαθεῖν), **βεβῶς** βεβηκῶς, **ἐλπίδες** (κακαί) προσδοκαί, γὰρ τοῦλάχιστον, **μάλιστα**: τώρα μάλιστα, ὅτε προχωρήσας τόσον πολὺ ἀναμένω τὴν ἀποκάλυψιν τόσων ἐνδιαφερόντων πραγμάτων, **τῷ τίνι**, **μείζων** ἀξιώτερος, κτηρ.: **τίς γὰρ ἂν καὶ** (= ἐτι 764) **μᾶλλον ἀξίος εἶη μαθεῖν ταῦτα παρ' ἐμοῦ ἢ σὺ;** τίς θὰ ἐδικαιοῦτο μᾶλλον ἀπὸ σὲ νὰ., **διὰ τύχης**.. καθ' ἣν στιγμὴν βαδίζω τὴν ἀτραπὸν τοιαύτης ὡς ἡ ἰδική μου μοίρας. — 774-8 **Δωρίς** ἐκ τῆς Δωρίδος, **ἀγομαι** θεωροῦμαι, **μέγιστος** ἐπισημότητος, **ἐκεῖ** ἐν Κορίνθῳ, ἐκ τοῦ **Κορίνθιος**, **πρὶν** ἕως ὅτου, **τύχη** τυχαῖον περιστατικόν, **ἐπέστη** εὐρέθη ἔμπροσ εἰς τὸν δρόμον μου (ὡς πρόσκομμα), **σπουδῇ** σοβαρὰ προσοχή, σημασία. — 779-84 **δεῖπνα** ὁ πλ. πανηγυρικὸν συμπόσιον, **ὑπερπλησθεῖς** παραφουσκωμένοι ἀπὸ τὸν διαρκῆ πότον (δρῦ.), **παρ' οἴνω** ἐν τῷ πότῳ, ἐν μέσῳ τῶν ἀτμῶν τοῦ οἴνου, **πλαστὸς** ὑποβολιμαῖος υἱός, **καλεῖ** ἔδει ἀπλῶς: πλαστόν· ἀντὶ τούτου ἐτέθη εἶδ. πρότ., ἄλλοτε εἶδ. ἀπομφ., ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ **φάναι** τῆς ἐνυπαρχούσης ἐν τῷ **καλεῖ**, **βαρύνομαί** θεωρῶ τι βαρὺ, δυσφορῶ, **κατέσχον** ἀμτβ. ἐκρατήθην, **τὴν οὔσαν** τὴν παροῦσαν, **θατέρα** τῇ ἐτέρα, τὴν ἐπομένην, **ἐλέγχω** ζητῶ ἐξηγήσεις, **δυσφόρως ἄγω** δυσφορῶ, **τῷ μεθέντι** (εἰς βάρος) ἐναντίον ἐκείνου, ὅστις ἐπιπολαίως ἐπέταξε τὸν λόγον. — 785-93 **εἰ. τὰ κείνοι** (γεν. ὑποκ.) ἠὺχαριστούμην διὰ τὴν στάσιν ἐκείνων, **κνίζω** (γαργαλιζῶ) ἐνοχλῶ, κεντῶ, πειράζω, **τοῦτο** ἡ ὕβρις, **ὑφεῖρπε** (με) ὑπέβροσκεν εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου, **ἄτιμον ἐκείνων**, ἡ ἰκόμην: μὴ τυχόντα ἐκείνων, διὰ τὰ ὁποῖα ἦλθον, **προυφάνη** ἐφανερώθη, ἠκούσθη, **ἄθλια** τραγικά, **δύστηνα** δυσοίωνα, ἀπαίσια, **δηλῶ** ἐκφέρω εἰς φῶς, **ἄτλητον ὄρα** ἀφόρητον ὡς πρὸς τὴν ὄψιν, ἀποτρόπαιον, βδελυρὸν, φρικαστικόν. — 893-9 **ἐκμετρούμενος**.. ὑπο-

λογίζων, κανονίζων τοῦ λοιποῦ τὴν κατεύθυνσίν μου ἐκ τῶν ἀστερισμῶν, *χθόνα* ἐκ τοῦ ἔφευγον, *ἐνθα* ἀναφ. τελ., ἢ ἄρον. *μή*: ἵνα μηδέποτε ἴδω ἐκεῖ πραγματοποιούμενα τὰ αἴσχη, *τῶν ἐμῶν* τῶν ἀφορώντων ἀποκλειστικῶς ἐμέ, *τοῦτον* περὶ οὗ ἡ ὅλη συζήτησις.— **800-13** ἢ ἤμην, *κέλευθος* θ. ἡ ὁδός, *πέλας κ.* τῆς σχιστῆς, *ξυναντιάξω* συναντῶ, *ἐμβεβῶς* 772 ἐποχούμενος, καὶ εἰς τὸ *κῆρυξ*, *πωλική* συρομένη ὑπὸ πάλων, *φῆς*... παριστάνεις, ἔχεις περιγράψει, *ὁ ἠγεμῶν* ὁ ἠνίοχος (ὁ κῆρυξ), *ὁ πρέσβυς-ύτης* γέρον, *πρὸς βίαν* ...βιαίως προσεπάθουν νὰ μὲ ἐκδιώκωσι, *τροχηλάτης* ἠνίοχος, *ἐκτρέπω* προσπαθῶ νὰ ἐκβάλλω ἐκ τῆς ὁδοῦ, *δι' ὄργῆς* μετὰ πάθους, *ὄργᾶ* (παίοντα), *τηρήσας* παραφυλάξας με, *παραστείχω* παρέροχομαι, *ὄχος* ἄ. ὄχημα, ἄμαξα, *καθικνοῦμαί τινος* καταφέρω κτυπήματα κατὰ τινος, *μ. κάρα* ἀναφ. κατὰμεσα εἰς τὴν κεφαλὴν, *διπλᾶ κέντρα* μᾶστιξ ἔχουσα δύο κέντρα, ἀνὰ ἓν ἐκατέρωθεν, *ἀμφιπλήξ* 417, δίμυτος, *τίνω* πληρώνω, *ἴσην* (τίσιν, τιμορίαν): ἀλλ' ὅμως δὲν τὸ ἐπλήρωσεν αὐτὸ εἰς ἴσον ποσόν, δὲν ἔλαβεν ἐν μόνον κτύπημα, *συντόνω*ς μὲ κτυπήματα βροχηδὸν καταφερόμενα.— **813-20** *προσῆκω* εὐρίσκομαι πλησίον τινός, συγγενεύω, ἐκ τούτου τὸ *ξένω*, *Δαῖφ* ἐκ τοῦ *συγγενές*: ἐὰν δὲ ὁ ξένος οὗτος ἔχει σχέσιν τινὰ συγγενείας πρὸς τὸν Δ. *τοῦδε* ἐμοῦ, *ἐχθροδαίμων* θεομίσητος, *τινὶ ξένων* (τῶν ἐν Θ. διαμενόντων) *μηδ' ἀστῶν, ὠθεῖν* (χορή), *προστίθῃμι* ἐπιβάλλω, *τάδ' ὦς* εἰ εἶχε κατὰ νοῦν νὰ προσθέσῃ ὁ ἐπαρώμενος *τάσδ' ἄρα*ς ἐπεξ. τοῦ *τάδε*.—**821-7** *χραίνω* (ἐπιχρίω) μολύνω, *λέχη* ἢ σύζυγος, *ἐν χεροῖν* διὰ τῶν χειρῶν μου, *ὥλει*' (ἐκεῖνος), *ἄρ'* (οὐκ, ἐννοεῖται ἐκ τῶν ἐφεξῆς) *ἔφυν κακός, ἀναγνος* ἀκάθαρτος, μεμολυσμένος, *πᾶς* καθ' ὀλοκληρίαν, *ἔστιν ἔξεισι*, *ἐμβατεύω* πατῶ τὸν πόδα, ἢ γεν. ὡς ἀφῆς, *ἢ* εἰ δὲ μή, ἄλλως, *γάμοις ζεύγνυμαι* συζεύγνυμαι.—**828-33** *οὐκ ἂν ὀρθοίῃ λόγον* δὲν ἠθελεν εἶπει (συλλογιζέσθαι) ὀρθῶς ἐκλαμβάνων ταῦτα ὡς βουλὰς ἀπανθρώπου δαίμονος ἐναντίον ἐμοῦ (ἢ: ὅσον ἀφορᾶ ἐμέ, εἰς τὸ ὀρθοίῃ. λόγον), *θεῶν σέβας* σεβαστοὶ θεοί, *βαίην ἄφαντος* εἶθε νὰ ἐξαφανισθῶ ἐκ τοῦ μέσου τῶν ἀνθρώπων, *κηλῖδα συμφορᾶς* ἐπιονειδιστον συμφορᾶν.— **834-47** *ἡμῖν μὲν* 404, *ὀκνηρὰ* ἐνεργ. διεγείροντα φόβον, *τοῦ παρόντος* προτκ., *τῆς ἐλπίδος τοσοῦτον* ἐκ τῆς ἐλπίδος, ἦν μοι συνιστᾶς, ἔχω τόσον μόνον, ὥστε νὰ ἀναμένω..., καὶ οὐδὲν πλεόν, *βοτῆρ* ποιμήν, *πεφασμένον* (αὐτοῦ) γεν. ἀπόλ. ὅταν δὲ θὰ εὐρίσκειται ἐνώπιόν σου, *προθυμία* θάρρος, *τίς ἢ προθυμία* ὡς παρ' ἡμῖν: τί θαρροεῖς νὰ πράξῃς, *ἐκπεφευγίην* προκμ. εὐκτ. παριστῶν ἐν τῇ βεβαιότητι τε-

τελεσμένην ἐν τῷ παρόντι τὴν μέλλουσαν προᾶξιν, περισσὸς ὁ ὑπερβαίνων τὸ σύνηθες μέτρον, περίεργος, παράδοξος, ἄξιος νὰ διεγείρῃ μείζονα προσοχὴν, ἔφασκες αὐτὸν (τὸν βοτῆρα) ἐννέπειν, ἄνδρας προλ. ὡς ἄνδρες κατακτείνειάν νιν (Λάϊον), τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν δηλ. πληθυντικόν, πολλοὺς τοὺς δράστας, τοῖς πολλοῖς ὡς παρ' ἡμῖν, οὐχί : τοῖς πλείστοις, οἰόζωνος οἶος, μόνος, ἐστὶ ῥέπον κλίνει, καταλήγει.—848-58 ὡς φανέν ᾧδε ὅτι ἐκοινωνολογήθη ὑπὸ τοιαύτην μορφὴν, ἐκβάλλω πάλιν (ἀπὸ τῆς θέσεως, εἰς ἣν αὐτὸς τὸ ἔθηκα) ἀποσύρω, ἀνακαλῶ, ἐκτρέπομαι τοῦ λόγου παρεκκλίνω, οὖν ὄντως, φανεί ὀρθὸν θάποδειξῃ πληρωθέντα, πραγματοποιηθέντα, δικαίως ὅπως εἶναι δίκαιον καὶ ὀρθὸν νὰ πληρῶνται τὰ μαντεύματα, ὃν αἰτιολ.: διότι περὶ αὐτοῦ τοῦλάχιστον, διεῖπε ῥητῶς εἶπεν, κείνος ὁ παῖς, μαντείας εἶνεκα, ὥστε ὅσον ἀπὸ μαντείας τοῦλάχιστον δὲν δύναμαι νὰ δώσω προσοχὴν οὔτε πρὸς ἀνατολὰς οὔτε πρὸς δυσμάς.—859-62 πέμψον τινὰ σιελούντα (ἵνα μετακαλέσῃ) τὸν ἐργάτην (τὸν βοσκόν), ἀφῆς ἀμελήσῃς, γὰρ αἰτιολ. τὸ πέμψω ταχύνασα, οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμι τούτων, ἃ οὐ φίλον σοὶ (ἐστὶ) πράττειν με.

716 τριπλαῖ ἄμαξιτοι ἡ ὁδὸς ἡ ἄγουσα ἀπὸ Δελφῶν διὰ Κορυναίας εἰς Θήβας διεσταυροῦτο μετὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Λαυλίας πρὸς Ν εἰς Δελφοὺς (σήμερον Σταυροδρόμι τῆς Μπαρμπάρας, ἐκ κατεστραμμένου ἐκεῖ που Τουρκ. χωρίου), καλουμένης διὰ τοῦτο Σχιστῆς ὁδοῦ· κατὰ τὴν διασταύρωσιν σφίζονται καὶ σήμερον σωροὶ λίθων, οὓς ὁ Πausanίας λέγει τάφους τοῦ Λαῖου καὶ τοῦ θεράποντος (ἠνιόχου;) αὐτοῦ· αἱ ὁδοὶ αὗται διέρχονται ἐκεῖ διὰ μέσου χαλαρῶν μεταξὺ Παρνασσοῦ καὶ Κίρφεως, σήμερον προσिताὶ μόνον εἰς ἐφίππους, οὐχὶ ἄμαξας. 742 ἄρτι χνοάζων εὐρίσκετο ἐν τῷ μεταίχιμῳ τῆς ἀνδρικής καὶ γεροντικῆς ἡλικίας, πεντηκοντούτης περίπου. 753 ὁ κῆρυξ ἦτο ὁ σπουδαιότατος τῶν θεραπόντων τοῦ βασιλέως, ἐκτελῶν τὰς προσταγὰς τοῦ βασιλέως· μία χωρὶς νὰ ἀκολουθῇ ἄλλῃ χάριν τῆς συνοδείας τοῦ βασιλέως ἢ τῶν ἀποσκευῶν. 760 τῆς χειρὸς θυγῶν οἱ ἰκετεύοντες ἤπτοντο τῶν χειρῶν (ἡ χειραψία δὲν εἶχεν ἀποβῆ ἀκόμη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὅπως κενὴ τυπικότης) ἢ γονάτων ἢ τοῦ γενείου ἐκείνων, οὓς ἰκέτευον, οἱ δοῦλοι συνήθως τῶν χειρῶν. 795 ἄστροις τεκμαίρεσθαι, ἐκμετρεῖσθαι, σημαίνεσθαι, σημειοῦσθαι, παροιμ. ἐκ τῆς ναυτιλίας ἐπὶ τῶν μακρῶν καὶ ἔρημον ὁδὸν πορευομένων, οὔτινες διὰ τῶν ἄστρον ἐσημείουν τὴν θέσιν τῆς πατρίδος αὐτῶν,

καὶ κυρίως ἐπὶ τῶν ὀδοιπορούντων ἐν ξένοις καὶ ἐρήμοις τόποις, τῶν ζητούντων ὄρισμένην κατεύθυνσιν, καὶ τῶν φυγάδων, οἵτινες ἄνευ ὀδηγοῦ βαδίζοντες θέλουσι μόνον νᾶποφύγωσι τὴν πατρίδα αὐτῶν. **805 ἡλαυνέτην** ἀμφοτέρω, καθ' ὅσον ὁ ἠνίοχος (κῆρυξ) ἐκτελεῖ προσταγὴν τοῦ Λ., ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἠνίοχος κυρίως ἐξαναγκάζει τὸν Οἶ. νὰ παραμερίσῃ, λέγεται ὁ *ἐκτρέπων* τὸν ἠνίοχον ὁ Οἶ. διακρίνει ὡς κῆρυκα ἐκ τοῦ σκῆπτρου. Μόλις ὁ Οἶ. ἐκτύπησε τὸν κῆρυκα, προχωρεῖ ζητῶν νὰ διέλθῃ παραπλευρώς τῆς ἀμάξης ἐν τῇ στενῇ ὁδῷ· τότε κτυπᾷ αὐτὸν παρερχόμενον ὁ Λ. **813 τοὺς ξύμπαντας** ὡς ἐνόμισεν ὅτι ἀντελήφθη, ἐν ᾧ εἰς ἔφυγε καὶ ἐσώθη. **817 μὴ ξένων** τὸ κῆρυγμα τοῦ Οἶ. 236.. ἀφεώρα κυρίως τοὺς Θ.· ξένοι εἶναι ἢ οἱ ἐν Θ. μετοικοῦντες ἢ μᾶλλον οἱ ἔξω τοῦ κράτους τῶν Θ., οἵτινες ὅμως ἐπίσης δὲν ἠδύναντο νὰ δεχθῶσι παρ' ἑαυτοῖς τὸν μάλιστα τῆς ἰδίας πατρίδος· ἄλλως ἢ φράσις *μὴ ξένων μῆδ' ἀσίων* θέλει νὰ δηλώσῃ τὴν ἔννοιαν *ἀπολύτως οὐδεὶς*. **837 βοτῆρ** 761. **846 οἰόζωνος** οἱ ὀδοιποροῦντες ἀνεξώνουντο χάριν εὐκολίας ἐν τῷ βαδίσματι· ὅθεν ἡ λ. σημ. τὸν μοναχικὸν ὀδοιπόρον. **859 ἐργάτης** διότι εἰργάζετο ἐν τοῖς ἀγροῖς.— **703 φησί** : τίς εἶπε τοῦτο ; πόθεν ἢ σύγχυσις τοῦ Οἶ. ; Τί θὰ ἠσθάνθη ἐπὶ τῇ φράσει ἐν *τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς* ; διὰ τί λέγει *ἔδοξ' ἀκοῦσαι, οὐχὶ ἤκουσα* ; διὰ τί *ἔρωτᾷ τὴν Ἴοκ.* περὶ τοῦ Λ. ὡς νέου ; διὰ τί *ὑποτιμᾷ* 778 *τὴν σπουδαιότητα τῆς ὕβρεως* ; διὰ τί λαβὼν τὸν φρικτὸν χρῆσμον ἐφόνευσεν ἄνθρωπον καὶ ἐνυμφεύθη γυναῖκα καὶ δὴ προεσβυτέραν ; διὰ τί τὸν φονευθέντα καλεῖ *συγγενῆ τοῦ Λαῖου* ; διὰ τί δὲν προστάσσει 859 νὰ κομισθῇ εὐθὺς ὁ σωθεὶς ; Τί θέλει διὰ τῶν σφαλμάτων τοῦ Οἶ. νὰ καταδείξῃ ὁ Σ. ; Τί ἀποπνέει ὁ ὄλος λόγος τοῦ Οἶ. ; Ἐκ τῶν περὶ μαντείων ἐκφράσεων πῶς εἶτι παρίσταται ἡ Ἴοκ. ; ζητοῦσα νὰ καθησυχάσῃ τὸν Οἶ. διὰ τοῦ ἱστορικοῦ χρῆσμοῦ τί προκαλεῖ ; πῶς θὰ κληθῇ τὸ τοιοῦτον ; διὰ τί 843 δὲν ὀμιλεῖ *πρώτη* ; πῶς φαίνονται οἱ συλλογισμοὶ 848 τῆς Ἴοκ. ; ἄς μελετηθῶσι καλῶς· διὰ τί *συνιστᾷ* εἰς τὸν Οἶ. 869 νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν οἶκον ; διὰ τί ὁ θεράπων ἐζήτησε 760 νὰ φύγῃ ἐκ Θ. ; Τὸ Ἐπεισόδιον ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται ; ποῦ εὐρίσκειται ἡ πρᾶξις ἐν αὐτῷ ; τίνα τὰ κρατοῦντα παρ' ἡμῖν συναισθήματα ; πρὸς τί μέρος σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ ; Τὸ *τμ.* 649-97 διὰ τὴν θερμότητα τοῦ συναισθήματος πῶς θὰ ἐξετελέσθη ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ; πῶς θὰ ὀνομασθῇ, ἀφ' οὗ ὁ Χ. δακρῶν καὶ κοπτόμενος ὀμιλεῖ ; διὰ τί οἱ ποιηταὶ ἐπετήδειον τοιαύτας ἐκτελέσει ;

863-910. 863.71 *ξύνειμι* συντροφεύω, *εἰ* ποιητ. ἀντί *εἶθε*, *εἰ γάρ*, *ἀγνεία* ἀγνότης, *εὐσεπτος* ἄξιος παντός σεβασμοῦ, σεπτός, θεῖος, *φέρωντι* πρὸς τὸ *μοι* ἀντί ἀπρμφ. 296, 317: εἶθε νὰ μὲ συντροφεύῃ ἢ ἀγαθὴ μοῖρα γράφουσα νὰ ἔχω τὴν σεπτὴν ἀγνότητα ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, *πρόκεινται* δημοσίᾳ ἔχουσιν ἐκτεθῆ, δημοσιευθῆ, ὡς οἱ νόμοι ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ, *ὧν* λόγων κ. ἔργων, ἐκ τοῦ νόμοι, : περὶ ὧν ἔχουσι θεσπισθῆ καὶ ἀποκαλυφθῆ εἰς τοὺς ἀνθρώπους νόμοι, *ὑψίποδες* ὑψηλὰ πατοῦντες, οὐράνιοι, ὑπέρτεροι τῆς ἀνθρωπίνης αἰθαιρεσίας, *τεκνῶ* τεκνοποιῶ, γεννῶ, *δι' οὐρανίαν αἰθέρα* (ὄμηρ. θ.) ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανόυ αἰθέρος, τῶν αἰθερίων στρωμάτων τοῦ οὐρανοῦ, *ὧν* νόμων, *νῖν* τοὺς νόμους *φύσις ἀνέρων* ἀνθρωπίνῃ φύσις, *οὐδὲ μήποτε* καὶ οὐδέποτε, 328, *λάθα* λήθη, ἀχρηστία, *κατακοιμῶ* παραδίδω εἰς ὕπνον, εἰς ἀχρηστίαν, ἀπαρχαίωνω, *θεὸς* θεῖον πνεῦμα, θεῖα δύναμις, *οὐδὲ γηράσκει* παρτάξις ἀντί: *οὐ γηράσκων*. — 872-83 *ὑβρις* ἡ αὐθάδης καταφρόνησις θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων, τὸ ἀντίθ. τῆς ἀγνείας . . ., *φυτεύω* γεννῶ (κυρ. περὶ τοῦ πατρός), *τύραννος* αὐθαίρετος δεσπότης, αὐθ. δυνάστης, *ὑπερπλησθῆ* ὑπερκορεσθῆ, *μάταν* (-ην) χωρὶς νὰ σβέσῃ τὴν δίψαν τῆς, *πολλῶν ἅ*, *ἐπίκαιρα* δίκαια (ἀλλὰ καὶ κυριολ.), *εἰ* + ὑποτ. 198, *εἰσαναβᾶσα* . . . μετεωρισθεῖσα εἰς τὸν ὑπατον κολοφῶνα τῆς διαστροφῆς τῆς, *οἰοῦμαι* φέρομαι ὄραδαίως, γνομ. ἄορ., *ἀνάγκα* ὁ καταναγκασμὸς τῆς μοίρας, ἡ μοῖρα, ἡ ἄτη, ἡ θεῖα δίκη, *ἀπότομος* ὡς παρ' ἡμῖν, ἀπόκρημνος: κρημνίζεται ὄραδαίως εἰς τὴν ἀπόκρημνον ἄβυσσον, τὴν ὁποῖαν ἡ θεῖα δίκη διανοίγει πρὸ αὐτῆς, *ἐνθα* ὅπου, ὅτε, *χρηταί* . . . δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν πόδα, ὅστις ὑποστάς κατὰ τὴν πτώσιν κάταγμα καθίσταται ἀχρηστος, *αἰτοῦμαι* παρακαλῶ, *λύω* χαλαρῶ, ματαῶ, *πάλαισμα* τὸν ἀγῶνα τῆς πόλεως πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ φονέως, *τὸ καλῶς ἔχον* τὸν εὐγενῆ καὶ σωτήριον διὰ τὴν πόλιν, *ἴσχω* ἔχω. — 884-97 *ὑπερόπλος* ὑπερήφανος ἐπὶ τῇ ὑπεροχῇ τῶν ὄπλων του: ἐάν τις ὅμως ἔχει λάβει ἔργῳ ἢ λόγῳ τὸν σκολιὸν δρόμον τῆς ἀλαζονείας, *ἀφόρητος* ἐνεργ. μὴ φοβούμενος τὴν θεῖαν δίκην, *ἔδος* ἔδρα, κατοικία, ἱερόν, ναός, ἀγαλμα, *αἰροῦμαι* αἰρῶ, κυριεύω τι ὡς ἰδικὴν μου (μέσ.) λείαν: εἶθε νὰ μὴ διαφύγῃ τοὺς ὄνυχας κακῆς μοίρας, *χλιδὰ* τρουφηλότης, ἐντεῦθεν: ἀκολασία, ἀλαζονεία, *δύσποτος* κακότυχος (δι' ἀσέβειαν), ἀνόσιος, *χάριν* ἀναγκ. αἰτ., *τὸ κέρδος* τὸ ἐπιδιωκόμενον ὑπ' αὐτοῦ, *καὶ* (εἰ μὴ), *ἔρξεται* εἰρξεται, κρατήσῃ ἑαυτὸν, ἐάν μὴ ἀπόσχη, *ἄσεπτος* ὁ μὴ σεπτός, ἀνίερος, ἀσεβής, οὐ., *ἔξεται* ἔχομαί τινος :

ἐὰν ἐγγίση, ἐπιβάλῃ βέβηλον χεῖρα, **ἄδικτα** ὅσα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐγγίσωμεν, ἱερά, **ματάζω** (*μάτην*) λέγω ἢ πράττω μάταια, ματαιοφροσῶ, ἀνοηταίνω,· ἐκ ματαιοφροσύνης· ἢ β' ὑποθ. πρότ. *εἰ μὴ τὸ κέρδος...* ἀναπτύσσει ἀκριβέστερον τὴν α'. 884· διὰ τοῦ α'. μέλους *εἰ μὴ κερδανεῖ καὶ ἔρξεται...* ἀναπτύσσει τὸ δίκας ἀρόβητος (ἐντεῦθεν τὸ δικαίως), διὰ τοῦ β'. ἢ τῶν **ἀδικτων** ἔξεται τὸ οὐδὲ δαιμόνων ἔδη σέβων, **ἐν τοῖσδε** ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας (ἐὰν ἐπικρατήσῃ ἢ ἀτιμόσφαιρα τῆς ἀσεβείας), **φάργγνυμαι** (φράττομαι) περιχαρᾶκῶνομαι, λαμβάνω ἀσφαλιστικὰ μέτρα, **βέλη μύθων** προσβλητικοί, πειρακτικοὶ λόγοι (ἀντίθ. τῆς ἀγνείας τῶν λόγων), **ἀμύνω τινός τι** ἀποσοβῶ ἀπὸ τινός τι, **ψυχᾶς** τῆς ἑαυτοῦ, **αἰ τοιαῖδε** αἰ ἀσεβεῖς, ὅς ἐδήλωσε καὶ διὰ τοῦ **ἐν τοῖσδε** 892, **χορεύω** μετέχω τοῦ ἱεροῦ χοροῦ (τοῦ Διονύσου), λατρεύω τὸν θεὸν χορεύων. — 898-910 **ἄδικτος** 892, **σέβων** ὡς εὐλαβῆς προσκυνητῆς, **Ἄβαι** πόλις τῆς Φωκίδος. **Ἄβαισι** τοπ., **τάδε** αἰ θεοῦραί μου αὐταί, **ἀρμόζω** ἐφαρμόζομαι, ἐπικυροῦμαι, **χειροδδεικτα** δακτυλοδεικτούμεναι ὑφ' ὄλων τῶν ἀνθρώπων, ὀλοφάνερα, **ὦ κρατύνων** ἄνευ ἀντικμ. ὦ παντοκράτορ, **εἵπερ ὄρθ'** **ἀκούεις** ἐὰν πράγματι ὄρθῶς καλεῖσαι οὕτως (ἐὰν ὄντως εἶσαι τοιοῦτος), **ἀνάσσων πάντα** (ἐπιρ. ἀντι γεν.), παντάναξ, **μὴ σε λάθῃ** ἢ τοιαύτη ἀσέβεια πρὸς τοὺς θεοὺς ταύτην διασφειῖ συγκεκριμένον εὐθύς παράδειγμα· σὲ μετὰ τὸ ὄλον ἀκολουθεῖ ἢ ἰδιότης: σέ, ἐφ' ὅσον αἰωνίως ἄρχεις (ἐὰν θέλῃς νὰ ἄρχῃς αἰωνίως) καὶ ὀφείλεις νὰ τιμωρῆς τοὺς ὑποσκάπτοντας τὴν ἀρχὴν σου, **ἐξαιροῦσι** (οἱ ἄνθρωποι) ἐξαφανίζουσιν, ἀπολακτίζουσιν, **φθίνοντα** κτγρ. προλ. **ὥστε φθίνειν**, ὥστε νὰ ὤχοιᾷ ἢ αἴγλητων, **ἐμφανῆς...** καὶ οὐδαμοῦ φαίνεται ὁ Ἄπ. τιμώμενος, **ἔρρει τὰ θεῖα** ἐπῆρε δρόμον ἢ θυρησκεία, χαῖρε, θυρησκεία!

873 τύραννος 514. **889 τὸ κέρδος κ. δ.** ὡς ὁ Δ. καὶ ἡ Ἰοκ. ἐπεδίωξαν κέρδος δι' ἐγκληματικῆς πράξεως 717... **898 γῆς δμπαλός** 480. **899 Ἄβαι** πόλις ἐν Φωκίδι ἔχουσα πολυθρόνητον ναὸν καὶ μαντεῖον τοῦ Ἀβαίου Ἀπόλ., ἀρχαιότερον τοῦ Δελφικοῦ. **900 ἐν Ὀλυμπία** ὑπῆρχε πανάρχαιον μαντεῖον τοῦ Διός, διατηρούμενον ὑπὸ τοῦ ἱερατικοῦ γένους τῶν Ἰαμιδῶν, ἐν ᾧ ἐμαντεύοντο δι' ἐμπύρων.—**Τί ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ χορικόν;** **Διὰ τί ὁ X.** δὲν μνημονεύει τὴν Ἰοκ; **Τίνα συναισθήματα κρατοῦσιν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ X;** **Ἐὰν δι' αὐτοῦ ὁμιλεῖ ὁ Σ.,** πῶς παρίσταται ἡμῖν;

911-1083. 911-7 ἀνακτες 284, **δόξα μοι παρεστάθη μοι** ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα, μοῦ κατέβη, **στέφῃ** ἰκτηρίους κλάδους 3, οὗς λαμβάνει

ὡς ἰκέτις, *ἐπιθυμιάματα* θυμιάματα, *ὑποῦ θυμὸν αἴρει* διατελεῖ ἐν ὑπερβολικῇ ψυχικῇ ἐξάψει, ὑπερδιεγέρσει, *λύπαισιν* αἰτ., *ὅποια* ὅπως, ὡς, *ἐννοῦς* φρόνιμος, *τεκμαίρεται*... οὐδ' ἐξάγει τὰ συμπεράσματά του περὶ τῆς νέας μαντείας τοῦ Τ. ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παλαιοῦ χρησμοῦ τοῦ δοθέντος εἰς τὸν Λ. τότε θὰ κατέληγεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, ὅπως ἐκεῖνος ὁ χρησμός δὲν ἐξεπληρώθη, οὕτω καὶ νῦν ἡ μαντεία τοῦ Τ. *τοῦ λέγοντος* γεν. κτηρ. τῆς κτήσεως: ἀφίεται εἰς τὴν διάκρισιν, γίνεται ἔρμαιον παντός, πείθεται τυφλῶς, *φόβοι* φοβερὰ πράγματα.— 918-23 *ὄτε* ἐλβιδῆ, *ἐς πλέον ποῶ* κατορθώνω, *Δύκειος* 203, *ἄγχιστος* (ἄγχι πλησίον) πλησιέστατος, διότι ὁ βωμός του ἦτο ἰδρυμένος πρὸ τῶν ἀνακτόρων, *κάτενυγμα* (τὸ μετὰ τῆς εὐχῆς προσφερόμενον) τάξιμον, ἀφιέρωμα, *ἐπορον*, πρην. *πέρωται*, *ἔδωκα*, *λύσις* ἀπαλλαγὴ, ἀπολύτρωσις (ἀπὸ τοῦ συνέχοντος τὸν Οἰ. κακοῦ), *εὐαγῆς* ἐνταῦθα ἐνεργ. καθαριστικός, ἐξαγνιστικός ἀπὸ τοῦ ἄγους: ἡ λύσις ἢ καθιστῶσα εὐαγῆ, ἄγνον τὸν Οἰ. τῆς ἀποδοθείσης αὐτῷ μιᾶς πράξεως, *ἐκπεπληγμένον* τεταραγμένον, *κυβερνήτης* ν. ὁ πηδαλιούχος.— 924-44 *μάθοιμ' ἂν* ἡ ἐρ ὅτ. παράκλησιν, *αὐτὸν* πρόλ., *ὄπου* (ἔστιν), *αἶδε* ἰδοῦ, *ἥδε δέ ἐστι γυνὴ μήτηρ*... ἰδοῦ δὲ καὶ ἡ..., *ἀλλὰ* ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου πολλακίς ἐκφράζει βεβαίωσιν, *ὀλβία γένοιο* εὐτυχοίης, *δάμαρτος* θ. (ἡ ἀραρίσκουσα τὸν δόμον) ἡ σύζυγος, *παντελής* τελεία, καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λ., νόμιμος καὶ μήτηρ τέκνων, *γ' οὔσα* ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον εἶσαι, *αὐτίως* (αὐτός, ὁ αὐτός: ἐξ αὐ ὡσαύτως) ὡσαύτως, *καὶ σὺ ὀλβιος γένοιο*, *εὐέπεια* εὐφημα, εὐδοίωνα λόγια, εὐδοίωνος εὐχή, *ὄτου* ἐρ. πρότ., *χῶτι* καὶ ὅ,τι, *σημαίνω* ἀναγγέλλω (ἀφιῆμαι θέλων σημήναι) *ἀγαθὰ* εὐχάριστα, προηγείται τὸ γεν. *δόμοις*, ἔπεται τὸ εἶδος πόσει, *τὰ ποῖα* 120, κτηρ. τοῦ ταῦτα: *ποῖά ἐστι ταῦτα*, *ἀφιγμένος* (σημήναι θέλεις...), ἔπος εἰδησις, αἰτ. καθ' ἔλξιν πρὸς τὸ ὁ *ἐξαιρῶ*, θὰ εἶπω καθαρά, ἀντὶ τῷ ἔπει, αἰτ. εἰς τὸ ἥδοιο-ἀσχάλλοις, *τάχα* ταχέως, *ἀσχάλλω* ἀδημονῶ, λυποῖμαι, *ποῖαν δύναμιν ἔχει* πῶς ἔχει διπλὴν δύναμιν, ἐνεργεῖαν, ἥδυσθαι καὶ ἀρχάλλειν, *ἴσθημι* ἀναγορεύω, ἀνακηρύττω, *ἐγκρατής ἐστι* ἔχει τὸ κράτος, βασιλεύει, *ἀξιῶ*... ἀπαιτῶ νὰ θανατωθῶ.— 945-56 *πρόσπολος* ἀμφίπολος, θεραπευτὴς ἀκολουθοῦσα τὴν βασιλίссαν, *οὐχὶ λέξεις*; 637, *ὡς τάχος* ὡς τάχιστα, *ἔν' ἐοῖτε* ἐπιφ. ποῦ εἶσθε, πῶς εἶσθε ἐν μηδενικόν! *ἔφρευγεν* ἦτο ἐξόριστος, Οἰ. *πάλαί* τρέμων *ἔφρευγε* (φοβούμενος) *μὴ κτάνοι τοῦτον*, *τοῦτον* 947-ὄδε 948 τὸ αὐτὸ πρόσωπον, *ὄδε* 948-ὄδε 949 διάφορα πρόσωπα, *πρὸς τῆς τύχης* ἀπὸ φυσικὸν θάνατον, *τοῦδε* διότι πα-

ρόροχεται ἤδη ὁ Οἶ., **Ἴο. κάρα** περιφρ. Ἰοκάστη, ἡ κεφαλὴ ὡς τὸ
 τιμιώτατον τοῦ σώματος, πρβλ. παρ* ἡμῖν 100 κεφάλια βόδια...,
ἐκπέμπομαι μεταπέμπομαι, **ἴν* ἦκει** ποῦ (πῶς) ἔχουν καταντήσει,
τὰ σεμνά τὰ ἄξια παντὸς σεβασμοῦ (τί λόγος!); πῶς λέγεται ἡ λ.;
λέγει ἀναγγέλλει, **ἐκ Κορίνθου** (ἦκει, ὡς εἰ ἠρωτήθη: *πόθεν*
ἦκει).—**957-63 σημήνας γίγνομαι** σημαίνω, ἀναγγέλλω, **θανά-**
σιμος συνήθ. θανατηφόρος, ἐνταῦθα παθ. νεκρός, : ὅτι (ἔχει μεταβῆ
 εἰς τὸν Ἄϊδη) ἔχει ἀφήσει χρόνους, **δόλοι** δολοφονία, ὁ πληθ. τὰ
 διάφορα εἶδη τοῦ θανάτου τοῦ γινομένου *dolo malo*, **ξυναλλαγῆ**
νόσου συναλλαγαί, *δοσοληψία* μὲ νόσημα, **σμηκρὰ ῥοπή** μία παραμι-
 κρὰ ἀφορμή, **εὐνάξω** ῥίπτω εἰς τὴν κλίνην, ῥίπτω κάτω, **παλαιὰ** γη-
 ραλέα, **ἔφθιτο** ἄορ. ἀπέθανεν, **μακρὸς χρόνος** ἡ μακρὰ ἡλικία, **συμ-**
μετρούμενος ἔχων (αὐτός, ἡ ζωὴ του) τὸ αὐτὸ μέτρον πρὸς τὸν χρό-
 νον τῆς ἡλικίας 73, : καί, ἐκτὸς τῆς νόσου, συμφώνως πρὸς τὴν
 μακρὰν ἡλικίαν του, βαθυγῆρος, **καί γε** καὶ μάλιστα.—**964-72**
σκοποῦμαι κοιτάζω, δίδω προσοχήν, **τὴν πυθόμαντιν ἐστίαν**
 τὴν μαντικὴν τῆς Πυθοῦς ἐστίαν, τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, **κλάζω**
 κρῶζω, **ὑφηγητῆς** ὁδηγὸς τοῦ δρόμου, **ὧν ὑφηγητῶν** κατὰ τὰς
 ὑποδείξεις τῶν ὁποίων, ἡ γεν. ἀπόλ., ἄνευ τοῦ ὄντων, πρβλ. *me*
duce, auctore, consule, **κεύθει** ἀμτβ. κεύθεται, κρύπτεται, ἔχει
 ταφῆ, **δὴ** ἤδη, **ὄδε** ἰδοὺ ἐδῶ (εἶμαι), **ἄφραυστος** ἐνεργ. ὡς ἀφόβη-
 τος 88), χωρὶς νὰ ἔχω ἐγγίσει φονικὸν ὄπλον, **εἴ τι μὴ** εἰ μὴ ἄρα,
 ἐκτὸς ἐὰν ἴσως, **ἐμῶ** ἀντὶ γεν. ἀντικμ, ἀπὸ τὸν πόθον μου, ἀπὸ τὸν
 πόνον νὰ μὲ ἴδῃ, **δ' οὖν** ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, ὅπως καὶ ἂν
 ἀπέθανε, ὁ χρησμός τετέλεσται!, **θέσπισμα** (θέσις (θεὸς-ἐν-σέπ-ειν)
 θεόπνευστος, θεοπίζω-μαντεύω) χρησμός, **τὰ παρόντα** τὰ ὁποῖα
 ἐν τῷ παρόντι ἀπασχολοῦσιν ἡμᾶς, **συλλαβῶν** λαβῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
 μετὰ τῶν χρησμῶν, **ἄξι' οὐδενὸς** καὶ ἐν τῇ γῆ ἐπάνω, ὅπου ἦσαν,
 καὶ ἐν τῷ ἄδῃ, ὅπου τῶρα εὐρίσκονται.—**973-88 παράγομαι**
 παρασύρομαι, ἀπατῶμαι, **μὴ βάλῃς ἐς θυμὸν** μὴ συλλογισθῆς,
 πρβλ. **ἐνθύμιον** 739, **ἄνθρωπος** γεν. οἱ ἄνθρωποι, **ᾧ** διὰ τὸν ὁποῖον,
 κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὁποῖου, **τὰ τῆς τύχης κρατεῖ** ἡ τυφλὴ τύχη
 διέπει τὰ πάντα, περὶ οὐδενὸς δὲ ὑπάρχει ἀκριβῆς (ἀσφαλῆς) πρό-
 γνωσις, **εἰκῆ** ἀσκόπως, ὅπως τύχη, ἄνευ σκέψεων: **κράτιστον** (τὸ)
 ζῆν **εἰκῆ, δύναίτο** δυνατῆ., ἄνευ τοῦ ἂν, **εἰς τὰ ν.** ὡς πρὸς τοὺς
 γάμους μετὰ τῆς μητρὸς σου, **πολλοὶ** βροτῶν, **ἀλλ' ὄτω ταῦτ' ἐστὶ**
παρ' οὐδέν: ἀλλ' ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὁποῖον ταῦτα εἶναι ἐν μηδενι-
 κόν, περὶ τὴν ζωὴν του ἀλυπότατα, **μέγας** (ἐστί), **ὀφθαλμὸς** δι'

οὐ εἰσδύομεν εἰς τὸ σκότος: ὁ θάνατος τοῦ πατρὸς εἶναι διαυγῆς (ἰσχυρὸς) φακός, ἄπλετον φῶς, δι' οὐ δύνασαι νὰ εἰσδύσης καὶ εἰς τοῦ μέλλοντος τὸ σκότος (ὅτι ὁ θεὸς ἐκ τοῦ φυσικοῦ θανάτου τοῦ Πολύβου ἐξηλέγχθη ψευδόμενος, ἐπιτρέπει νὰ κρίνωμεν ἀσφαλῶς ὅτι καὶ εἰς τὰ κατὰ τὴν μητέρα δὲν θάληθεύσῃ), **ξυνίημι** παρένθ.: τὸ ἐννοῶ, *τῆς ζώσης* ὑποκ.: ἀλλ' ἡ ζῶσα μὲ φοβίξει. — 989-99 ὑπὲρ *ποίας* περὶ π., ἀναγκ. αἰτ., καὶ συχν. ἐν ἐρ.: καὶ διὰ ποίαν λοιπόν, *τί κείνης* διαιρ. ἢ κτητ. τί προᾶγμα ἐκείνης, *ἐς φόβον φέρον* 517 *ἐς βλάβην φέρον, θεήλατος* θεόπεμπτος, *ῥητόν* εἶναι δυνατὸν νάνακοινωθῆ, *θεμιτόν* ἐπιτετραμμένον (θέμις), *μάλιστα γε* καὶ πολὺ μάλιστα ῥητόν, *ἐλεῖν . . . ἀντι ἐλεῖν φόβῳ πατέρα,* *ἀποικῶ Κορινθοῦ* κατοικῶ μακρὰν τῆς Κ., *ξενιτεύομαι, εὐτυχῶς* εὐτυχῆς, ἐν μέσῳ εὐτυχίας, *ἀλλ' ὄμως* (πικρῶς, ἀνιαρῶς, ἐπεὶ . . .) — 1000-20 *ἢ γὰρ* ἀλήθεια λοιπόν, *ἀπόπολις κεῖθεν* μακρὰν τῆς πόλεως, *ξενιτευμένος* ἀπ' ἐκεῖ, (*ἢ ἐπόπολις διὰ τε τοῦτο*) *χερῶν τε,* τὸ *τί οὐ* + ἀορ. ὄριστ., ἐν ᾧ ἀνεμένομεν ἐνεστ., παριστᾶ προᾶξιν ὡς δέουσαν γενέσθαι καὶ ὁ λέγων ἀπορεῖ πῶς αὕτη πρὸ πολλοῦ δὲν ἐγένεν· ὁ ἀόρ. καὶ τὸ ταχύ: διὰ μιᾶς λέξεως, *εὐνους* ἐξ εὐνοίας, *καὶ μὴν* καὶ πρὸς τούτοις (ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ δέξῃς τὰς καλὰς σου διαθέσεις), *ἐμοῦ* ἀφαιρ. παρ' ἐμοῦ, *χάριν* δῶρον, ἀνταμοιβήν, *καὶ μὴν* καὶ πράγματι, *μάλιστα τοῦτο* κυρίως διὰ τοῦτο, πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν, *ἐλθόντος* ὑποθ., *πρὸς δόμους* εἰς Κ., *εὐ πράξαιμι* τι καταφέρω κανὲν καλὸν φιλοδώρημα, *δομοῦ* ὁμόσε, εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, *φυτεύω* 437, *φυτεύσαντες* κατὰ σύλληψιν περὶ τῶν γονέων, ἐνταῦθα περὶ τῆς ἐπιζώσης μητρός, ὡς 999 οἱ *τεκόντες*, ἐν ᾧ τὸ *τίκτειν* κυρ. περὶ τῆς μητρός, *οὐκ εἶμι δομοῦ* θάποφυγῶ τὴν συνάντησιν πρὸς . . ., *καλῶς* πολὺ καλὰ, πρὸς τὸ *δηλος εἶ*, καὶ παρ' ἡμῖν *ἔφαγα* καλὰ, ἢ σύντ. προσ. ἀντι ἀπροσ., εἶναι πολὺ σαφές ὅτι . . ., *τῶνδ' εἵνεκα* οὐ., *ταρβῶ* 296, (*φεύγω*) *ταρβῶν*, *ἐξέλθῃ* σαφῆς ἀποβῆ, εὐρεθῆ ἔκ τῆς δοκιμασίας ἀληθῆς, *μiasμα τῶν φυτευσάντων* . . . μήπως μολυνθῆς ἀπὸ τοὺς γονεῖς σου, *οὐδὲν πρὸς δίκης* ὅλως ἄδικα, *οὐχί* (τρέμω πρὸς δίκης), *γεννητῆς* γονεύς, (*οὐδὲν πρὸς δίκης τρέμεις*) *ὀθούνεκα* (ὄτου ἐνεκα) διότι, *ἦν οὐδὲν ἐν γένει* οὐδεμίαν θέσιν εἶχε μεταξὺ τοῦ γένους σου, δὲν ἦτο ποσῶς συγγενῆς σου, *οὐ-οὐδὲν* ἢ ἐπανάλ. ἐπιτείνει τὴν ἄρνησιν, *τοῦδε* ἐμοῦ: δὲν σε ἐγέννησε περισσότερον ἀφ' ὅ, τι ἐγώ, ἀλλ' ἐξ ἴσου, τόσον εἶναι πατήρ σου ὁ Π., ὅσον καὶ ἐγώ, *τῷ μηδενί* οὐ. *τῷ ὄντι* *μηδενί* κατὰ γὰρ τὸ φῦσαι ἐμέ: καὶ πῶς ὁ γεννήσας εἶναι τὸ ἴδιον.

μὲ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δὲν με ἐγέννησεν, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ ζήτημα
 αὐτὸ εἶναι ἐν μηδενικόν, *ἐγεινάμην* ἐγέννησα.—1021-36 *ἀντι*
τοῦ αἵτ., *ὠνομάζετο* ὁ πρτκ. τὸ διαρκές, τὸ μέσον: ἰδικόν του,
 (*ὠνομάζετο*), *λαβὼν* αἵτ., *ἴσθι* μάθε το λοιπόν, *ᾧδ' ἔστερξε* μὲ
 περιέβαλε διὰ τσαύτης στοργῆς, *λαβὼν* ἐνδ., *ἀπ' ἄλλης χειρὸς*
ἀπὸ ξένας χειρᾶς, *ἐκπεῖθω* ἐξαναγκάζω, *ἐμπολάω-ᾧ* ἀγοράζω,
τυχῶν συναντήσας, κατὰ τύχην εὐρῶν, *δίδως με* ὁ ἐνεστ. ἴστωρ.,
πτυχαι χαράδραι, *ναπαῖος* (*νάπη* δασώδης κοιλάς ἢ φάραγξ) δασώ-
 δης, *ὄρεια π.* βόσκοντα ἐπὶ τῶν ὄρεων, *ἐπιστατῶ* φυλάττω, *θη-*
τεία (*θῆς* ἐλεύθερος μισθωτὸς ἐργάτης) ὑπηρεσία ἐπὶ μισθῷ: καὶ
 ἐγύριζες ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὡς ἔμισθος ἐργάτης; (*ναί, πλάνης*), *σοῦ δ'*
 ἀλλὰ σοῦ σωτήρ μάλιστα, *λαμβάνεις* μὲ εὐρίσκεις δὲ ἐν συμφορᾷ,
 διότι ὑπέφερον ἀπὸ τί; ἀπὸ τί ἔπασχον, ὥστε *λέγεις* ὅτι μὲ εὖρες
 ἐν κινδύνῳ καὶ μὲ ἔσφασας; *ἄρθρα* 718, *ἐννέπω* 350: *τί ἐστὶ τοῦτο*
τὸ ἀρχαῖον κακόν, ὁ *ἐννέπεις*; *ποδοῖν ἀκμαί* αἱ ἔξοχαι τῶν ἀστρα-
 γάλων, *διάτορος* (*τείρω*) διατρυπημένος, *ἀναιροῦμαι* φορτώνομαι,
 ἀναλαμβάνω, *σπάργανα* ἢ βρεφικὴ ἡλικία, καθ' ἣν τὸ βρέφος περι-
 τυλίσεται διὰ σπαργάνων, *ὅς εἰ* ὅ,τι εἶσαι, ὅπως εἶσαι: ὅπως εἶσαι
 οἰδίπους, οὕτω καὶ ὠνομάσθης, *ἐκ τύχης ταύτης* ἐκ τοῦ περιστα-
 τικοῦ τούτου.—1037-44 *πρὸς πατρὸς* (*ἐπαθὼν τοῦτο, διετρή-*
θην τοὺς πόδας), *φρονεῖ* γινώσκει, *λῶν* κάλλιον, *τυχῶν* 1025,
οὐκ (αὐτὸς *τυχῶν* ἐλαβὼν σε), *κάτοισθα* τὸν γνωρίζεις πολὺ καλά,
 ὥστε νὰ τὸν περιγράψης διαφωτίζων ἡμᾶς, *δήπου* ἀσφαλῶς ἂν δέν
 με ἀπατᾷ ἢ μνήμη, *ὠνομάζετο* (ἦτό τις) τῶν (*οἰκετῶν*) *Δαίου*, *τοῦ*
πάλαι ποτὲ τυράννου.—1045-50 *κᾶστι* καὶ ἔστι, *ιδεῖν* ἐμὲ
 (ὑποκ.), *ὕμῶν* τὸν λόγον ἀποιεῖνει πρὸς τὸν Χ., *εἰσιδῶν* διότι τὸν
 ἐγνώρισε κατ' ὄψιν εἴτε ἐν τῇ ἔξοχῃ... *σημήνατε* γνωστοποιήσατέ
 μοι τοῦτο, *ὁ καιρὸς* (ἔστι) διότι ἔχει παρουσιασθῆ ἢ εὐκαιρία νὰπο-
 καλυφθῶσιν αὐτὰ ἐδῶ.—1051 61 *οἶμαι ἐννέπειν αὐτὸν* (ὑποκ.)
οὐδέν' ἄλλον (ἀντικμ.), *τὸν ἐξ ἀγρῶν* τὸν ἐν ἀγροῖς (ὄν σὺ ἐξ ἀγρῶν
 ἐκέλευες καλεῖν), *ματεύω* ζητῶ, *ἥδε οὐχ ἥκιστα*, *νοεῖς*... ἤθελεν ἐν
 τέλει νὰ εἴπῃ: τὸν αὐτὸν εἶναι, ἀλλὰ διακόπτεται ὑπὸ τῆς Ἰο., *τί δ'*
(ἔρωτᾷς) ὄντιν' εἶπεν ἀλλὰ διὰ τί ἐρωτᾷς ποῖον ἐκεῖνος ἀνέφερε,
 ἐνόμιζεν; *ἐντρέπομαι* 724, *τὰ μάτην ῥηθέντα* λόγια τοῦ ἀέρος,
οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ' ὅπως εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ γίνῃ
 τοῦτο, ὥστε ἐγὼ λαβὼν εἰς χειρᾶς μου τοιαύτας ἀποδείξεις νὰ μὴ
 φανερώσω, *ματεύω* 1052, *ἄλις* (*εἰμι*) σύντ. προσ. ἀντὶ ἀπροσ.:
 εἶναι ἀρκετὸν ὅτι ὑποφέρω ἐγὼ (γινώσκουσα τὸ πᾶν).—1062-70

οὐκ ἐκφανῆ κακῆ δὲν θὰ εὐρεθῆς ἐξ ἀσήμεου γένους, θὰ παραμει-
νης ἐξ ἡγεμονικοῦ γένους, καὶ ἂν ἐγώ... *τριδουλος τρίτης μητρὸς*
δουλος ἀπὸ τριῶν γενεῶν, ἐκ μητρὸς δούλης, ἧς ἡ μήτηρ καὶ ἡ μάμμη
ἦσαν ἐπίσης δούλαι, *τάδε* τὴν ἔρευναν τοῦ γένους, *μὴ οὐ*.. ὥστε νὰ
μὴ, *εὗ φρονοῦσα* θέλουσα τὸ κιλόν σου, *λῶστα*, ὑπρῆτ. τοῦ ἀγαθός,
ὠφελιμώτατα, ἄριστα, *τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτα* ἀκριβῶς ἢ ἄγνοια
αὕτη, ἦν σὺ ὀνομάζεις ὠφελιμωτάτην, *πάλαι* ἀφ' οὗτου ὑβρίσθηεν
Κ., (*οὐκ*) *ἄξει* ἐρ. ἀντὶ προστκ., *χαίρειν* νὰ καμαρῶνῃ, *πλουσίῳ*
εὐγενεῖ. — 1071-5 *λοῦ-λοῦ* σχετλ. οὐαὶ οὐαὶ, *προσειπεῖν* διότι αὐ-
τὸν μόνον τὸν χαιρετισμὸν (τοῦ δυστυχοῦς) δύναμαι νὰ σοὶ ἀπειθύ-
νω, *βέβηκεν* ἔχει ἀπέλθει, *ἄξασα, αἰσσω*, μεθ' ὀρμῆς, μετὰ σπουδῆς,
ὅπως μὴ μήπως, ἐκ τῆς σιωπῆς τῆσδε ἦν ὑπεσχέθη ἡ Ί. 1072,
μὴ ἀναρρήξει μήπως ξεσπάσωσι. — 1076-85 *ῥηγγύτω ἀναρρηγγύ-*
τω : ἄς ξεσπάσουν ὅ, τι κακὰ θέλουν, *σπέρμα* γένος, *σμικρὸν ἄσημον,*
βουλήσομαι εἶμαι διατεθειμένος, ὁ μέλλ. : καὶ μετὰ τὴν ἀποτροπὴν
τῆς θέλω καὶ θὰ θέλω, *φρονεῖ μέγα, δυσγένεια* ταπεινὴ καταγωγὴ,
νέμω θεωρῶ, *τῆς εὗ διδούσης* ἣτις διαρκῶς μοὶ ἔδιδε καλά, εὐτυ-
χίαν, *οὐκ ἀτιμασθήσομαι* δὲν θὰ προσβληθῶ, δὲν θὰ θεωρήσω
προσβολὴν μου θεωρῶν.., *τῆς ταύτης* : διότι αὕτη εἶναι ἡ μήτηρ μου,
ἡ ὁποία μεῖ ἔχει γεννήσει, *οἱ συγγενεῖς μῆνες* τὰ χρόνια τῆς ζωῆς μου,
τὰ ὁποία μεῖ ἔχουσι συντροφεύσει καθ' ὅλην μου τὴν ζωὴν, *διώρισαν*
ἔταξαν, ὥρισαν, προὐρίσαν (νὰ γίνω) ἐναλλάξ κατὰ πρῶτον (ἄλλοτε
μὲν) μικρὸν, ἔπειτα (ἄλλοτε δὲ) μέγαν, *τοιόσδ' ἐκφύς* ἐπειδὴ τοιαύ-
την ἔχω τὴν καταγωγὴν, δὲν εἶναι δυνατὸν πλέον νὰ ποδειχθῶ δια-
φορος (ἄπιστος καὶ προδότης εἰς τὴν εὐεργετικὴν καταγωγὴν μου).

913 *στέφη* 3, ὡς ἰκέτις. 919 *Ἀπόλλων* (Ἄγχιεύς) ὁ βω-
μὸς αὐτοῦ ἦτο πρὸ τῶν ἀνακτόρων καὶ δὴ πρῶτος κατὰ σειρᾶν,
ἄγχιος, 16. *Δύκειος* 203. 930 *παντελής* νόμιμος καὶ μήτηρ
τέκνων, καθ' ὅλα τελεία σύζυγος· διότι ὁ γάμος ἔθεωρεῖτο τὸ τέ-
λος, ὁ σκοπὸς τοῦ βίου, *τέλειοι* οἱ ἔγγαμοι, *ἀτελής* γάμος ὁ ἄτε-
κνος, *ἡμιτελής* οἶκος οὗ ἔλλειπει ὁ κύριος, τὸ ἕτερον ἡμῖς, *προτέ-*
λεια (ισρά) ἡ πρὸ τοῦ γάμου θυσιά, καὶ Ἡρα *τελεία* ὡς θεὰ τοῦ
γάμου. 940 *σιήσουσι* ἡ λ. δηλοῖ ὅτι οἱ Κορ. δὲν ἐθεώρουν τὸν
Οἶ. νόμιμον κληρονόμον ipso jure διάδοχον, ὡς *ἠὺδάτο* διότι
ὁ Ἄγ. ἔσπευσε νὰ ἐκκινήσῃ ἐκ Κορ. κομίζων τὴν ἐνδιαφέρουσαν
ἀγγελίαν, πρὶν ἐκεῖ ληφθῶσιν ὀριστικαὶ ἀποφάσεις. 981 *πολλοὶ*
ὡς ὁ Ἰππίας Ἡροδ. VI 107, ὁ Καῖσαρ Πλουτ. Καῖσ. 32. 1042
τῶν Δαῖου τις πλὴν τῶν υἱῶν καὶ οἱ ἄλλοι ὑπεξύσιοι ἐδηλοῦντο

διὰ γενικῆς τοῦ κυρίου μετὰ τοῦ ἄρθρου. 1070 πλουσίῳ γένει ὁ πλοῦτος συνυπεδήλου καὶ τὴν εὐγένειαν· κατὰ τὸν Ἀριστοτ. εὐγενεῖς εἶναι οἱ ἔχοντες προγόνων ἀρετὴν (εὐγενεῖς προγόνους) καὶ πλοῦτον (κτῆματα, χρήματα, ποίμνια κλπ.). 1080 τύχη ἀγαθὴ ἐλευθερία θεά, εὐμενῶς ἐπιδαμφιλεύουσα τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς εἰς πόλεις καὶ ἀνθρώπους, ἐν Θήβαις τὸ ἄγαλμα αὐτῆς ἔφερεν ἐν ταῖς χερσὶ τὸν Πλοῦτον, ἐν Σμύρῃ τὸ κέρας τῆς Ἀμαθείας. Ἐν ὑστέροις χρόνοις ἐκάστη ἑλλην. πόλις εἶχε τὴν ἰδίαν αὐτῆς Τύχην, εἰκονιζομένην ὡς γυναῖκα λαμπρῶς ἐνδεδυμένην, φέρουσαν στέφανον πυργωτῶν τειχῶν καὶ κατάφορτον καρπῶν καὶ δώρων. Τὰ μειδιάματα τῆς θεᾶς ἔδοκίμασεν ὑπὲρ πάντα ἄλλον ὁ Οἶδ.· ἔδόθη πρὸς ἐξόντωσιν καὶ ἐξετέθη ὡς ἔκθετον βρέφος καὶ ἀνάπηρον· καὶ ὁμως ἀνετρόφη βασιλικῶς· προωρίσθη διάδοχος βασιλέων καὶ ἐγένετο πλάνης ὁδοιπόρος· ἀλλὰ καὶ τότε σφῖζει τὴν πόλιν τῶν Θ. καὶ γίνεται βασιλεὺς κραταῖος καὶ εὐτυχῆς.—911... *Τίνες ἐν τῷ λόγῳ αἱ φράσεις αἱ χαρακτηρίζουσαι τὴν Ἰοκ.*; ἄς μελετηθῆ καλῶς ὁ λόγος. *Διὰ τί περιφρονοῦσα τὰ θεῖα καταφεύγει ἤδη εἰς αὐτά; πῶς φαντάζεται τὸν θάνατον τοῦ Πολ. ἢ Ἰοκ.* 749 καὶ πῶς ὁ Οἶδ. 760; *Τίνες οἱ χαρακτηρισιτικώτατοι τοῦ ἥθους αὐτῆς λόγοι καὶ πῶς οὕτω παρίσταται ὁ χαρακτήρ αὐτῆς πρὸς τὸν τοῦ Οἶδ.*; *Διὰ τίνα ἢ λ. Κιθαιρῶνος* 1026 θὰ ὑπῆρξε κεραυνοβόλος; *Τίνες ἄλλαι δηλώσεις ἐπιτείνουσι τὴν κατάπληξιν;* *διὰ τί προκληθεῖσα* 1053 ὑπὸ τοῦ X. σιωπᾷ; *Διὰ τί* 1066 ὁμιλεῖ γενικῶς; *ἐὰν ὁ Οἶδ. ἀφίστατο πάσης περαιτέρω ἐρεῦνης, τί θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ διαπραξῆ;* *Πόθεν παρέρχεται ὁ Ἀγγελος;* *πῶς μεταδίδει τὴν εἶδσιν καὶ διὰ τί;* *τί κερδαίνει ἐντεῦθεν ὁ ποιητῆς;* *Ἡ στάσις τοῦ Ἀγ. τίνα ἐντύπωσιν θὰ ἐνεποίησε τοῖς θεαταῖς καὶ διὰ τί ἐδήρουνε τοῦτο ὁ Σ.;* *Οἱ ζ.* 928, 930 *τί ἐνέχουσι;* 958 *Πόθεν ἐσκέπτετο ὁ Ἀγγελος νᾶρχισσιν καὶ διὰ τί μετέβαλε αειράν;* *τίνα ἐντύπωσιν ἀνέμενε νὰ ἐμποιήσῃ καὶ τίνα ἐμποιεῖ εἰς τὸν Οἶδ.;* *πῶς λέγεται τοῦτο; ποῖον ἄλλο ὅμοιον ἐγνωρίσαμεν ἤδη;* *Διὰ τί ὁ Σ. εἰσήγαγε* 1010... *τὸν Ἀγγ. ὁμιλοῦντα οὐχὶ ἐν συνεχεῖ λόγῳ, ἀλλ' ἐν σιχομυθίᾳ;* *Οἶδ. καὶ Ἰοκ. πῶς διατίθενται ἐκ τῆς πρώτης ἀγγελίας καὶ πῶς φέρονται πρὸς τὸ θεῖον;* ὁ Οἶδ. ἐμμένει εἰς τὴν διάθεσιν ταύτην; *διὰ τί ἡ τραγύτης* 1070 *πρὸς τὴν σύζυγον;* *Πόθεν εἰκάζει ὁ X.* 1051 *ὅτι ὁ βοτήρ εἶναι ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ζητηθέντα ὑπὸ τοῦ Οἶδ. ἐργάτην;* *Ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται τὸ νέον Ἐπεισόδιον καὶ πρὸς τί μέρος τῆς σημ. τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ;*

τί σπουδαῖον στοιχεῖον περιέχει; ποῦ εὐρίσκεται ἡ πρᾶξις ἐν αὐτῷ καὶ τίς ἡ κρατοῦσα διάθεσις ἡμῶν;

1086-1109. 1086-97 Ἰδρις-ιος (οἶδα) γνώστης, σοφός, κατὰ γνώμαν ὡς πρὸς τὸν νοῦν: ἐὰν ἔχω τὸ προφητικὸν χάρισμα καὶ εἶμαι σοφός εἰς πνεῦμα προαισθήσεως, οὐ (μὰ) τὸν β60, οὐκ ἔση ἀπειρῶν μὴ οὐχ (ἡμᾶς) αὖξιν σέ (ἀντικμ.) καὶ χορεύεσθαι (σὲ ὑποκ.), ἀπειρῶν ἄπειρος, οὐκ ἔση ἄ. ἔση ἔμπειρος, θὰ λάβης ἀφορμὰς κατὰ τὴν αὐριανὴν πανσέληνον νὰ δοκιμάσῃς ὅτι, αὖξω μεγαλύνω, ἐγκωμιάζω, πατριώτης ἐνταῦθα συμπατριώτης' κυρ. πατριώται οἱ βάρβαροι ὡς ἔχοντες μόνον κοινὴν πατρίδα, ἐν ᾧ οἱ Ἑλ. πολῖται ὡς ἔχοντες καὶ κοινὴν πόλιν (ἐλευθέραν) κτγρ., χορεύομαι τιμῶμαι διὰ χορῶν, : ὅτι θὰ σὲ ἐγκωμιάσωμεν καὶ ὡς πατριώτην τοῦ Οἰ. . . καὶ θὰ σὲ τιμήσωμεν διὰ χορῶν, φέροντα ἀντι ὄνομ. διότι ταυτοπροσωπεῖ πρὸς τὸ ὑποκ. τοῦ ἔση, ἀλλ' ὁ ποιητὴς παρεσύρθη ἐκ τοῦ χορεύεσθαι (σὲ) καὶ τῆς ἀντιθέσεως τῶν ὑποκ. τεθέντων κατ' αἰτ., ἐπίηρος (ἐπι-ἀραρισκω) εὐπρόσδεκτος, ἐ. φέρω χαρίζομαι, φέρω εὐάρεστα, τυράννοις τῷ Οἰ., ὁ πληθ. τῆς μεγαλειότητος, ἦ: τῇ βασιλικῇ οἰκογενείᾳ, ἰήιος 154.--1098-109 μακραίων μακρόβιος ἢ ἀθάνατος, κορᾶν δωρ. κορῶν, πελασθεῖσα πέλας Π. γενομένη, συνευρεθεῖσα, μετὰ γεν. ὡς ἀρῆς, ὄρσειβάτας δωρ. ὄρσειβιος, εὐνάτειρα σύνενος, παρὰθ.: ἡ Νύμφα τις, εὐνάτειρα, πλάξ πᾶν πλατὺ καὶ ἀναπεπταμένον πρᾶγμα, πεδιάς, ἐπίπεδος κορυφὴ βουνοῦ, ὄροπέδιον, ἀγρόνομοι ἀγρῶν νεμομένων, ὄροπέδια ὅπου βόσκουσι κτήνη, εἶθ' εἶτε, Κυλλάνα ἢ Κυλλήνη, Βακχεῖος ὁ Βάκχος, δέξαιτό σε εὖρημα (παρὰ Νύμφης τινός, ἣτις ἐξ αὐτοῦ ἐγέννησε τὸν Οἰ., ὡς τέκνον του), Ἑλικῶνις Νύμφη τοῦ Ἑλικῶνος, συμπαίξει ὁ θεός, πλεῖστα πλειστάκις.

1090 τὰν αὐριον πανσέληνον ὄντως κατὰ τὴν ὑστεραίαν τῆς διδασκαλίας τοῦ δράματος ἦτο πανσέληνος ἐν Ἀθήναις, διότι εὐθύς μετὰ τὴν λῆξιν τῶν μεγάλων Διονυσίων ἐωρατίζοντο ἐν Ἀθήναις τὰ Πάνδια πρὸς τιμὴν τοῦ Διὸς κατὰ τὴν πανσέληνον τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς (Μαρτ.-Ἀπριλ.) φαίνεται λοιπὸν ὅτι ὁ Σ. ἐδίδαξε τὸν Οἶδ. κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν Μεγ. Διονυσίων, τελευταῖος ἐν τῇ σειρᾷ τῶν δραματικῶν ποιητῶν, ὅτε ἔληγεν ἡ διδασκαλία τῶν δραματικῶν ἀγώνων, τοῦτο δὲ ἐγίνωσκεν ὁ Σ. ἀπὸ ἐνὸς ἔτους, διότι εὐθύς μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀγώνων ὠρίζοντο διὰ κλήρου οἱ χορηγοὶ τῶν προσεχῶν ἀγώνων, ὁ ἀρχων κατένεμεν αὐτοὺς εἰς τοὺς ποιητὰς καὶ οἱ χορηγοὶ καθόριζον

διὰ κλήρου τὴν σειρὰν τῆς διδασκαλίας τῶν ποιητῶν. 1092 **πατριώταν** διότι ὁ Οἰδ. δὲν θὰ ἦτο πλέον Κορινθίος, ἀλλὰ Βοιωτὸς ὡς ἐν τῷ Κιθαιρῶνι γεννηθεῖς. 1099 **τῶν μακραιῶνων** αἱ Νύμφαι δὲν ἐθεωροῦντο ἀθάνατοι, ἀλλὰ μόνον μακροβίοι, συναποθνήσκουσαι λ. χ. μετὰ τῶν δένδρων, μεθ' ὧν ἦσαν συνδεδεμέναι· κατὰ τινα παράδοσιν ἔζων δεκαπλάσιον χρόνον τοῦ φοίνικος, μακροβίου δένδρου. 1100 **Πάν** Ἀρκαδικὸς θεὸς τῶν ποιμένων, υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ, συμπαίζων ἐπὶ τῶν ὄρεων καὶ ἐντὸς τῶν δασῶν μετὰ τῶν Νυμφῶν, ἐραστής τῆς Πίτυος, Ἥχους, Σελήνης κ. ἄ. 1101 ὁ Ἄπ. ἐλατρεύετο καὶ ὡς **Νόμιος**, βόσκων τὰς βοῦς τοῦ Λαομέδοντος ἐν Τροίᾳ, τὰ ποιμνία τοῦ Ἀδμήτου ἐν Φεραῖς· ἐκεῖ ἐν ταῖς νομαῖς καὶ ἐπὶ τῶν ὄρεων παίζων τὸν ποιμενικὸν αὐλὸν συγκεντρώνει περὶ ἑαυτὸν τὰς Νύμφας (Νυμφαγέτης), ἐραστής τῆς Δάφνης καὶ τῆς Κορωνίδος. 1104 **Ἑρμῆς** υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας, γεννηθεῖς ἐν σπηλαίῳ τοῦ ὄρους τῆς Κυλλήνης, ὅπου εἶχε παλαιότατον ναόν, ἦτο ἐπίσης προστάτης τῶν ποιμνίων, εὐρετής τοῦ ποιμενικοῦ αὐλοῦ, συμπαίζων μετὰ τῶν νυμφῶν. 1105 **ὁ Βακχεῖος**... Σάτυροι, Σεληνοὶ καὶ πολυπληθεῖς Νύμφαι ἦσαν οἱ ἀκόλουθοι αὐτοῦ, γνωστὰ δὲ καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ Παρνασοῦ καὶ ἄλλων ὄρεων ὄργια. 1108 **Ἐλικῶν** ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλ. καὶ τῶν Μουσῶν, ἀρχαιοτάτη ἔδρα τῶν Νυμφῶν.—*Τί ψάλλει ὁ Χ. καὶ τί ἀναμένει ὁ θεατής; Τίνα τὰ συναισθήματα τὰ κρατοῦντα διὰ τοῦ χορικοῦ; ὅθεν τίνος τόνου θὰ ἦσαν ἡ μουσικὴ καὶ ὄρχησις; πῶς θὰ ὀνομάζοντο τοιαῦτα χορικά; διὰ τίνας λόγους ὁ Χ. μνημονεύει καὶ τοῦ Βάχχου;*

1110-8 **σιαθμῶμαι** ὑπολογίζω κατ' εἰκασίαν, εἰκάζω, **ξυναλλάσσω** 34 ἔχω σχέσεις πρὸς τινα, συναντῶ, ἢ μτχ. ἐνδ., **πρέσβεις** ἀντὶ **πρεσβῦται**, **ξυνάδει** συμφωνεῖ, ὁμοιάζει, **σύμμετρος** ἰσόμετρος, ἰσόχρονος, **ἐκ** τούτου **ἐν μακρῷ γῆρα** ἀναφ., **τῷδε τῷ Κορινθίῳ**: διότι καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτὸν ἐδῶ ὁμοιάζει ὁμηλιεῖ αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ βαθὺ γῆρας, **ἄλλως τε** καὶ ἐξ ἄλλης ἀπόψεως, ἀφ' ἑτέρου, πρὸς τούτοις: ἔχω ἀναγνωρίσει ὅτι προσφέρουν νὰ εἶναι οἱ ὑπηρεταί μου, **σὺ** ἐν σχέσει πρὸς τὸ **κάμῃ** 1110, ἢ λ. πρὸς τὸν κορυφαῖον τοῦ Χ., **προύχοις ἂν μου τῇ ἐπιστήμῃ** δύνασαι νὰ μὲ ὑπερβάλλῃς κατὰ τὴν γνῶσιν, νὰ ἀναγνωρίσης καλύτερον ἔμοῦ, **τάχα** **που** ἴσως, **ιδῶν** αἴτ., **πάρως** πρότερον, **ἔγνωκα γάρ**: ναί, γινώσκω αὐτὸν καλύτερον ἀπὸ σέ, διότι τὸν ἔχω γνωρίσει καὶ πρότερον, **εἴ περ τις ἄλλος** εἰς τὸ πιστός, δίδον σημ. ὑπερθτ., **ὡς νομεὺς** κολάζει τὸ **εἶπερ** **τις**...: ὅσον πιστὸς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ποιμῆν (ὅστις μὴ εὐρι-

σκόμενος πλησίον τοῦ κυρίου δὲν εἶναι ἀφωσιωμένος εἰς αὐτόν.—**1119-27 οὗτος σὺ** κλητ. ἔ σὺ, **δεῦρο βλέπων** βλέπων ἐδῶ (εἰς ἐμὲ) κατὰ πρόσωπον, **ἦ εἰμί, οἴκοι τραφεῖς** οἰκοτραφῆς, **μεριμνῶ** ἀπασχολοῦμαι εἰς, **βιον τίνα (ἔχων)** πῶς ζῶν, **συνειπόμην π.** ἐπήγαινον μὲ τὰ πρόβατα κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ζωῆς μου, **ξύν-αυλος** ὁ συναυλιζόμενος, συχνάζων, **ἦν μὲν Κ., ἔνθα** ἠδύλιζόμενη, **πρόσχωρος** ὁ πλησιόχωρος.—**1128-41 τόνδε** τὸν Κορ., **μαθῶν** γνωρίσας, **τῆδέ που** ἐκεῖ, ὅπου λέγεις, κάπου, **τί χρῆμα.** τί πράγμα κάμνοντα (μὲ ἐρωτᾷς ἂν γνωρίζω); **καὶ ἐν ἐρ.:** λοιπὸν 989: ποῖον λοιπὸν ἐννοεῖς; **ἦ (οἶσθα)** ξυναλλάξας, ἦ μτχ. συνδετέα πρὸς τὸ μαθῶν 1128: ἦ γνωρίζεις συναντήσας ποτὲ αὐτόν, τὸ **ξυναλλάττειν** περὶ στιγμαΐας, παροδικῆς γνωριμίας, τὸ **μαθῶν** περὶ ἀκριβεστέρας, **οὐχ (οὕτως οἶδα), ὥστε** νὰ εἶπω ταχέως, **μνήμης ἀπο** ὡς παρ' ἡμῖν: ἀπὸ μνήμης, ὡς ἀπὸ στήθους..., **ἀγνώτα** ἐνεργ. ἀγνοοῦντα, λησμονήσαντα, **ἦμος** ὅτε μετὰ τὸ **μεμνήσθαι** καὶ **εἰδέναι** ἀκολουθεῖ πολλάκις χρον. πρῶτ. ἀντὶ εἰδ., ἐνταῦθα ἀπέφυγε τὸ ὅτι καὶ διὰ τὸ προηγουμένον **ὅτι ἐπλησίαζον** ἀντὶ ἐπλησιάζομεν ἀλλήλοις, **τῶδε τῷ Θ.** ποιμένι, ἦ αἰτ. **τὸν Κ. τόπον** μένει ἀνανταπόδοτος· ὁ λέγων ἠθέλε νὰ εἶπῃ **ἐνέμομεν τὸν Κ. τόπον**, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ὑποκ. ἐμερίσθη εἰς δύο, ὁ μὲν-ἐγὼ δέ, ὁ δὲ λέγων θέλει νὰ ἐξάρῃ τὴν ἰδίαν ἐργασίαν, τὸ ὅ. προσηρομόσθη πρὸς τὸ ἐγὼ μόνον, οὕτω δὲ τὸ ὁ δὲ καὶ τὸν Κ. τόπον ἔμειναν ἄνευ ὅ., **ἔκμηνος χρόνος** τὸ ἐξάμηνον, **ἦρος** ἔαρος, **ἀρκτοῦρος** ἀστερισμός, **εἰς ἀρκτοῦρον** μέχρι τῆς ἐπιτολῆς τοῦ ἀρκτούρου, περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου, μέχρι τοῦ φθινοπώρου, **ἦλαυνον** διηυθυνόμενη, **τάμα ἔπαυλα** τὰ μανδριά, εἰς ἃ ἀνῆκον, **οὗτός τ' (ἦλαυνε τὰ εαυτοῦ), σταθμὰ ἔπαυλα, πεπραγμένον** πραγματικόν: εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀληθῆ ὅσα λέγω, **καίπερ ἐκ μακροῦ χ.** ἂν καὶ παρῆλθε πολὺς καιρὸς ἔκτοτε.—**1142-61 τί δ' ἐστὶ (τοῦθ' ὃ λέγεις)** ἀλλὰ τί σημαίνει αὐτό, τί θέλεις νὰ εἴπῃς μὲ αὐτό, **ἱστορῶ** ἐρευνῶ νὰ μάθω, ἐρωτῶ: πρὸς τί προβάλεις αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν; **ῶ τᾶν** (ἴσως τᾶν = σὺ, ἦ: ῶ τάλαν) προσφώνησις, συνήθως ἐπὶ καλῆς σημ. ἔ καλέ, **νέος** βρέφος, **εἰς ὄλεθρον** (ἄπει, ἀποφθερῆ) δὲν χάνεσαι, δὲν πηγαίνεις κατὰ διαβόλου, ἃ ἐπιφ. ἐφεκτικόν: ἃ σιάσου!, **κολάζω** ἐπιπλήττω, **δεῖται κολαστοῦ** ἔχουσιν ἀνάγκην τιμωρίας, **φέριστος κ. φέρτατος**: ἄριστε, γενναιότατε, **δεσπότης** βασιλεύς, **οὐκ ἐννέπων** διότι ἀποσιωπᾷς, δὲν ἀποκρίνεσαι διὰ τὸ μικρόν, περὶ τοῦ ὁποίου οὗτος ἐρωτᾷ, (οὐκ ἐννέπω) **λέγει γάρ,** χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τίποτε (ἀπὸ τὸ μυστή-

ριον, ἀλλὰ κοπιᾶζει (μὲ τὰς μακράς του ἱστορίας) ἀνωφελῶς· διότι ἀντὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἡγεμόνα του, ἐργάζεται πρὸς ὄλεθρόν του χωρὶς καὶ αὐτὸς νὰ ὠφελῆθῃ τι· *πρὸς χάριν* μὲ τὸ καλὸν (χωρὶς νὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ σὲ ἐξιναγκάσωμεν), *κλαίων* τιμωρούμενος: ἀλύπητον ξύλον θὰ σοῦ ἀνοίξῃ τὸ στόμα, *αἰκίζω-ομαι* (αἰκίης· αἰκής, α-ἔοικα) κακοποιῶ, βασανίζω, *ἀποστρέφω χ.* γυρίζω τὰς χεῖρας ὀπίσω εἰς τὰ νῶτα καὶ δένω (ἵνα μὴ ὁ τιμωρούμενος διὰ κινήσεων τῶν χειρῶν ματαιώσῃ τὰς μαστιγώσεις), *δύστηνος* ἐπιφ. ἄχ δυστυχισμένος!, *ἀντὶ τοῦ*; διὰ τί κάμνεις αὐτό; *τί προσχρῆζων* (κελεύεις χεῖρας ἀποστρέφαι) τί θέλων ἀκόμη νὰ μάθῃς, *τὸν παῖδα ὃν οὗτος ἱστορεῖ, ἔδωκας τῶδε, οὗτος-τῶδε* τὸ αὐτὸ πρόσωπον, *ἱστορεῖ* περὶ οὗ σὲ ἔρωτῶ 1142, *τῆδ' ἡμέρα* κατ' ἐκείνην τὴν ἡ., *εἰς τόδ' (τὸ ὀλέσθαι)* εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν θὰ ἔλθῃς, θὰ πάθῃς αὐτό, *ἔνδικον ἀληθές, ἢ μτχ. ὑποθ., διόλλυμαι ἢ δια-ἐπιτ., ὁ ἔνεστ.* ἀντὶ μέλλ. ἐν πεποιθήσει, *τριβῆ* χρονοτριβή, ἀναβολή, *ἐλαύνω ἐς τριβάς* ἐξωθῶ τὸ πρᾶγμα εἰς ἀναβολάς, κάμνω ἐλιγμούς, λοξοδρομίας, κλωθογυρίσματα, *ἐλᾷ* μέλλ., *οὐ δῆτ'* (ἐς τριβάς ἐλῶ). — 1162-81 *οἰκεῖον (ὄντα)* ἢ ἐξ ἄλλου τινός (γεγῶτα): ἦτο ἰδικόν σου αὐτό, τὸ ὅποιον παρέδωκας, ἢ ἦτο τέκνον ἄλλου τινός, *ἐμὸν μὲν οὐκ (ὄντα ἔδωκα), του* ἀφαιρ. παρὰ τίνος, *τίνος* (ἐδέξω), *πλεον* περισσότερα, περαιτέρω, *ὄλωλας* ἀντὶ τίνος χρόνου; *τοῖνον* λοιπόν, ἐπειδὴ ἀναγκάζομαι, *τις γεννημάτων* κατὰ σύνεσιν, ἢ λ. περιλαμβάνει καὶ τὸ ὄλον γένος τῶν δούλων,; ἐν ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐγεννοβολοῦντο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Α., *δοῦλος* (γεγῶς), *ἐγγενῆς* συγγενής, *εἰμι πρὸς αὐτῷ τῷ δεινῷ* ἔχω φθάσει ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ φοβερὸν σημεῖον νὰ τὸ εἶπω, *κἄγωγ'* (εἰμι πρὸς αὐτῷ τῷ δεινῷ) ἀκούειν, *κλήζομαι* 733, *γέ τοι δῆ* λοιπὸν πράγματι ἐκεῖνου, *ἔσω* τῶν ἀνακτόρων, *ὡς ἔχει* πλ. ἔρ., *ἦδε* οὐχὶ διότι εἶναι παροῦσα, ἀλλὰ διότι ἐγένετο λόγος περὶ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ θεράποντος, *χρεία* χρῆσις, *πρὸς τί χ.* πρὸς τίνα χρῆσιν, σκοπόν, *ὡς* κατὰ τὴν πρόθεσιν της, κατὰ τοὺς λόγους της, *ἀναλώσαιμι ἀπολέσαιμι, τεκοῦσα* ἐνδ., *τλήμων* ἢ σκληρόψυχος, *ὄκνω* αἰτ. ἐκ φόβου, *τοὺς τεκόντας* τὸν πατέρα, 999, 1007, *ἀφῆκας νίν, κατοικκίζω* κατοικκίρω, αἰσθάνομαι βαθεῖαν συμπάθειαν, *ὡς δοκῶν* αἰτ., *ἀποίσειν* ὑποκ. αὐτόν, *χθόνα* αἰτ. τοῦ τέρματος, *ὡς* πλεον. διότι τὸ δοκῶν ἐνέχει τὸ ὑποκειμενικόν· ἀντὶ τοῦ *δοκῶν ἀποίσειν* ἠδύνατο νὰ ἔχη (ἀφῆκα αὐτῷ) *ὡς ἀποίσειν*, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι θάποκομίση αὐτὸ ἐκεῖσε, ἔνθεν αὐτὸς ἦν, δὲ ἀλλά, *εἰς κακὰ μέγιστα* πρὸς μεγίστην δυστυχίαν. — 1182-5 ἄρα τελ. σὺνδ.

εισάγων τὴν λογικὴν καὶ ἀναγκαίαν ἀκολουθίαν τῶν ἡγουμένων, οὐδέποτε τιθέμενος ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, *ἐξήκει* ἔχουσιν ἀποβῆ, ἐκ-
πληρωθῆ, *προσβλέψαιμι* δυν. ἄνευ τοῦ ἄν, *ἀφ' ὧν οὐ χρῆν* ἀπὸ
μητρος, ἥτις ὅμως τώρα εἶναι σύζυγος, *ὀμιλῶν* συνευρισκόμενος,
κτανῶν τε οὖς μ' οὐκ ἔδει κτανεῖν, ὁ πληθ. γενικεύει κατὰ χρῆσιν
ποιητικὴν.

1132 οὐδὲν θαῦμα διότι παρῆλθε πολὺς χρόνος. **1134**
τὸν Κιθ. τόπον 1127. **1137** ἀρκιτοῦρος κυρίως ἀστὴρ πρῶ-
του μεγέθους ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Βοώτου παρὰ τὸν ἀριστε-
ρὸν πόδα αὐτοῦ, πολλάκις κείμενος ἀντὶ τοῦ ὅλου ἀστερισμοῦ·
ἐπιτέλλει περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου (ἐπιτολὴν τῶν ἀστέρων νοοῦ-
μεν τὴν πρωϊνὴν ἐπιτολὴν αὐτῶν ἦτοι τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τὸ πρῶτον
γίνονται ὄρατοὶ ἐπιτέλλοντες τὴν πρωϊαν), ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύ-
της, ἀρχομένων τῶν χειμερινῶν βροχῶν καὶ καταγίδων, οἱ ποιμέ-
νες καταλείπουσι τὰς ὄρεινὰς αὐτῶν διατριβάς.—**1154** ἀποστρέψει
χέρας τῶν δούλων ἐν τῇ Ἀττικῇ ἢ μαρτυρία ἐν ταῖς μὴ φονικαῖς δι-
καις ἦτο ἀξιοπίστος μετὰ βάσανον ἐκτελουμένην ὑπὸ τῶν βασιαν-
στῶν· αἱ χεῖρες αὐτῶν ἐδέοντο ὄπισθεν, ἀνεσύροντο οὗτοι ὑψηλά
καὶ οὕτως ἐμαστιγοῦντο· ἀναχρονισμός. **1168** δούλος καὶ τὰ τέκνα
τοῦ δούλου ἀνῆκον εἰς τὸν κύριον. **1173** ἤδε τί εἶχε δηλώσει περὶ
τοῦ σημείου τούτου ἢ Ἰοκ. εἰς τὸν Οἰ.;—*Διὰ τί ὁ Οἰ. πρῶτος βλέ-
πει τὸν θεράποντα; Πῶς θὰ ἴστατο ἐνώπιον τοῦ Οἰ. ὁ γέρον ποι-
μῆν; Τί ἐγίνωσκε μέχρι σήμερον καὶ τί μανθάνει νῦν* 1145; *Τί ἐκέρ-
δισεν ὁ Σ. ἐκ τῆς δειλίας αὐτοῦ* 1153; *Τί εἶχεν εἰπεῖ ἄλλοτε ἢ Ἰοκ.*
περὶ τῶν ἐν 1173 4; *Διὰ τί ὁ Οἰ. δὲν ἐξακριβώνει τὸν ἀριθμὸν*
τῶν φονέων, ἐξ οὗ τόσας ἐλπίδας εἶχεν ἀνακρεμάσει; κατόπιν τῶν
*ἀποκαλύψεων τίνα τροπὴν λαμβάνει ἢ προᾶξις καὶ τί γίνεται ὁ σκο-
πὸς αὐτῆς; Πῶς θὰ ὀνομασθῆ ἢ μεταπίπτωσις τῆς πλοκῆς; Τίνα τὰ*
*ἐν ἡμῖν συγαισθήματα; Ἐκ πόσων σκηνῶν ἀποτελεῖται τὸ ἐπεισό-
διον καὶ πρὸς τί σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ;*

1186-222. 1186-95 ἰὼ οὐαί, ἄχ, ὡς ἐπιφ., ἐναριθμῶ
ὑπολογίζω μεταξὺ τῶν ὄντων, λογαριάζω ὑμᾶς, ζώσας ἐφ' ὅσον ζῆτε,
ἴσα ἐξ ἴσου, καὶ μετὰ λ. ὁμοιωματικὴν: ὅπως: πῶς ὑμᾶς, ἐφ' ὅσον ζῆτε,
θεωρῶ ἐν τῇ κλίμακι τῶν ὄντων ἐξ ἴσου μὲ ἐν μηδενικόν, πῶς σᾶς
βαθμολογῶ δι' ἑνὸς μηδενικοῦ!, *φέρει* 519, *πλέον* μείζον μέρος, *τᾶς*
εὐδαιμονίας τῆς πολυμυνῆτου, *ὅσον δοκεῖν* (εὐδαιμονεῖν, φέρειν εὐ-
δαιμονίαν) ὥστε νὰ φαίνεται εἰς τὸν κόσμον ὅτι, ὥστε νὰ ἔχη ἐν λε-
πτὸν ἐλίχρισμα τῆς εὐδ., *δοξάντ' (α)* εὐθύς μόλις φανῆ, μόλις ἐν βλέμ-

μα προλάβωσι νὰ ῥίψωσιν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι· ἀντὶ τοῦ *δόξαντα* ἀνεμένομεν τίνα πτώσιν; *ἀποκλίνω* στρέφομαι (ἐκ τοῦ κατακορύφου) πρὸς τὰ κάτω, λαμβάνω τὸν κατήφορον, καταρρέω, τὸν *σὸν* (*δαίμονα*) τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἰδικῆς σου μοίρας, *παράδειγμα* κτγρ., *Οἰδιπόδα* κ. *Οἰδίπους* κλητ. ἐν λυρικοῖς, *οὐδὲν* βροτῶν. — 1196-203 *ὄστις* οὗτος γάρ, *τοξεύσας* βαλὼν τὸ βέλος εἰς ἀγῶνας μετ' ἄλλων, *καθ' ὑπερβολὰν* εἰς μέγιστον μῆκος, ἢ: μετὰ καταπληκτικῆς εὐστοχίας, *ἐκράτησε* ἔμεινε κύριος τῆς εὐδαιμονος καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν μακαριότητος, ἔπεσε μέσα εἰς..., *καταφθίω* ἐξολοθρεύω, *χρησμοφῶδς* αἰνιγματοπλόκος, *ἀνέστα* ἠγέρθη, ὑψώθη, *πύργος* προπύργιον κατὰ τοῦ θανατικοῦ (τῶν πολλῶν θυμάτων τῆς Σφ.), *χώρα* χαρ. κ. ἠθ., ἀντὶ *ἀνέστα* ἀνεμένομεν *ἀνασιὰς* κατὰ τὸ *καταφθίσας*, 452, *ἐξ οὗ* αἰτ. — 1204-12 *ἀκούειν* ὡς πρὸς τὸ νὰ ἀκούη τις: τίνας τὸ ὄνομα ἀκούεται ὡς τὸ ἀθλιώτερον, ἢ: (*ἀκούειν* νὰ ἀκούωμεν τοὺς θεήνους του) ἀλλ' ἤδη τις βάλλει θλιβερωτέραν πόνου κραυγὴν; *ἄτη* συμφορὰ, *τίς* ξύνοικος ἀγρίαις *ἄταις*: τίς ἔχει μᾶλλον (κατὰ τὸ ἀθλιώτερος) ἀχώριστον σύντροφον τᾶμείλικτα πλήγματα τῆς συμφορᾶς, *ἐν πόνοις* ξ. τίς μᾶλλον ἔχει στήσει τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῶν βασάνων, ἢ *ἐν* πλεον., *ἀλλαγᾶ* διὰ τῆς ἀλλαγῆς, μεταβολῆς τοῦ βίου, *γάμου λιμνῆν* ἢ γαμήλιος κλίνη, φωλεά, ἐπήρκεσεν ἢ αὐτὴ διὰ τὸν υἱόν, ὡς ποτε καὶ διὰ τὸν πατέρα, *πεσεῖν* ὥστε νὰ πέσῃ (ὁ υἱός), νὰ κατακλιθῆ ἐπ' αὐτῆς, *θαλαμηπόλος* (ὁ πελόμενος ἐν τῷ θαλάμῳ, τῇ παστάδι) σύζυγος, κτγρ. ὡς σύζυγος, *ἄλοξ* θ. αὔλαξ, κόιτη, σύζυγος, *σῖγ' (α)* *ἐδυνάθησαν φέρειν* πῶς ἢ πατρικὴ κλίνη ἠδυνήθη ἐπὶ τόσον χρόνον νὰ σὲ φέρῃ ἐπάνω τῆς, νὰ σὲ βαστάσῃ, χωρὶς νὰ ῥήξῃ κραυγὴν διαμαρτυρίας; — 1213-22 *ἐφρευρίσκω* ἀποκαλύπτω, *δικάζει* καταδικάζει, *ἄγαμος γάμος* μαῦρος γάμος, γ. ποῦ καλύτερον νὰ μὴ ἐγίνετο, *τεκνώω* ὦ τεκνοποιῶ, αἰ μτχ. πρὸς τὸν *γάμον*, ἐν ᾧ κυρ. περὶ τοῦ Οἰ.: τὸν γάμον, δι' οὗ ἔτεκνοποιεῖς, ἐν ᾧ ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἶχες γεννηθῆ, *εἰδόμαν* εἶδον, *δύρομαι* ποιητ. ὀδύρομαι, *ἰαχέω* ὦ θρηνῶ, *ἐκ στομάτων* ἀπὸ φωνῆς, μεγαλοφώνως, *περιάλλα* (περὶ ἄλλων) ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, ὑπερβολικά, ὡς π. *ἰαχέων* ὡς τις ἰαχεῖ, εἰ περιάλλα' ἰαχεῖ, *τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν* ἵνα δὲ εἶπω τὴν ἀλήθειαν, *κατεκοίμασα* ἠδυνήθη νὰ κλείσω τοὺς ὀφθαλμούς μου παραδοθεις εἰς ὕπνον βαθὺν (κατα-) (ὡς ἀπαλλαγεις τοῦ ἐφιάλτου τῆς Σφ.).

1194 *δαίμων* πᾶς ἄνθρωπος γεννώμενος ἐπιστεύετο ὅτι παρηκολουθεῖτο κατὰ τὸν βίον αὐτοῦ ὑπὸ τινος δαίμονος.

δουμήζοντος τὴν τύχην αὐτοῦ. Ἐπίσης πᾶσα πόλις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὺς Ῥωμ. χρόνους εἶχεν ἴδιον ἀγαθὸν δαίμονα, οὗ ἡ εὐνοία ἐξεδηλοῦτο ἐν τοῖς καρποῖς τῆς γῆς. Καὶ ἐν τῇ χριστ. θεησκείᾳ πιστεύομεν εἰς ἄγγελον φύλακα τῆς ψυχῆς Ματθ. ιη' 10 *ὁρᾶτε μὴ καταφρονησητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων· οἱ γὰρ ἄγγελοι αὐτῶν ὁρῶσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου ἐν τοῖς οὐρανοῖς*, ὅστις προτρέπει ἡμᾶς εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀποτρέπει τοῦ κακοῦ, ἐνίστε δὲ καὶ προφητεύει περὶ τοῦ μέλλοντος. **1200 χρησμοφδός** ἡ Σφίγξ, διότι τὸ αἰνιγμα ἦτο συντεταγμένον ἐν ἑξαμέτρῳ ὡς οἱ χρησμοὶ καὶ ὡς αἰνιγματώδες εἶχεν ἀνάγκην μαντείας πρὸς λύσιν.—Τὸ χορικὸν εἶναι ἠγαστωμένον πρὸς τὴν προᾶξιν; *Τίνα τὰ συναισθήματα τοῦ Χ. καὶ τίς ἡ στάσις του πρὸς τὸν Οἶ. Πῶς θὰ κληθῆ κατὰ τὴν σειράν του;*

1223-96. 1223-31 ἐξάγγελος ὁ ἐκ τῶν ἀνακτόρων ἐξερχόμενος καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς γενόμενα ἐξαγγέλλων ἔξω, *ἄρουνται λαμβάνω, αἰσθάνομαι, ἐντρέπομαι* 724, *ἐγγενῶς* συγγενικῶς, 1168, ὡς ἀρμόζει εἰς πιστοὺς ἐκ κληρονομίας ὑπηκόους *νύπαι (νίζω) ἀνκαθαρῶ* ἤθελον καθαρῶσι διὰ λουτροῦ, *τὴνδε σιέγην* πρόλ. τὴν ἀποκρυπτομένην ἐντὸς τοῦ οἴκου τούτου δὲ μιαιρότητα, *τὰ δ'* ἡ ἀναφ. πρότ. μεταπίπτει εἰς δεικτ. : καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα κακά, τὰ ὅποια εὐθύς ἀμέσως θὰ ἀποκαλυφθῶσιν· κυρίως ἔδει νὰ ἔχη : ὅσα τὰ μὲν-τὰ δέ, *ἐκόντα* παθ. διαπραχθέντα ἐκουσίως, *πημοναί (πῆμα)* συμφοραί, *αἶ (ἄν) φανῶσιν, αὐθαίρετοι* προκληθεῖσαι ὑφ' ἡμῶν τῶν ἰδίων, ἐκούσαι.—**1232-40 ἤδεμεν** ἄττ., οὐχὶ ἤδειμεν, *οὐδ' ἄ πρόσθεν ἤδεμεν* (ὑποκ.) *λείπει* (ἐλλείπει, ἀπολείπει) τὸ μὴ οὐ, *βαρύστονος* προκαλῶν βαθεῖς στεναγμούς. : ἀλλὰ καὶ ὅσα πρότερον (πρίν σε εἰπεῖν) ἐγινώσκομεν δὲν μένουσι ὀπίσω ὥστε νὰ μὴ προκαλοῦν., *τάχιστος* βραχύτατος, *ὁ τ. τῶν λόγων* προεξαγγ. παρὰθ. : ὅ,τι δύναμαι νὰ εἶπω συντομώτατα καὶ σεῖς νὰκούσετε ἐπίσης εἶναι ὅτι, *δυστάλαινα* ἡ τριδυστυχισμένη, *πρὸς τίνος* (κυρ. ποιητ. αἴτ.) ἀναγκ. αἴτ. ἀπὸ ποίαν ἀφορμὴν, ἀπὸ τί, *αὐτὴ πρὸς αὐτῆς* (τέθνηκε) ἔχει αὐτοκτονήσει, μόνη της, *τὰ ἀλγιστα (ἄλγος)* τὰ ἀλγεινότατα, τὸ θλιβερώτερον μέρος τῶν διαδραματισθέντων, *ἄπστιν* (ἡμῶν) μᾶς λείπει, ὡς ἀθέατον, ὥστε ἡ ἀκριβὴς περιγραφή θὰ ἦτο ἀδύνατος, *πάρα* πάρεστιν (ἡμῶν) : διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραστώμεν αὐτόπαι μάρτυρες τῆς σκηνῆς, *ἐνι* ἔνεστι : ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον μὲ βοηθεῖ ἡ μνήμη μου, ὁ *καὶ* πρὸς τὸ ἐμοί, ἐν ᾧ φυσικώτερον θὰ ἔλεγε : *πέυση καὶ σύ.*—**1241-51 ὄπως** ὡς, μόλις, *θυρῶν* πρόθυρα, ἡ αὐλείος θύρα ἢ πρὸς τὴν ὁδόν, *ὀργῇ* χρωμένη

ἐν νευρικῇ ταραχῇ, μανιακῇ, ἵεμαι φέρομαι, σπεύδω, **νυμφικὰ λέχη** ὁ γαμήλιος θάλαμος, κοιτών, **σπῶ** ἀποσπῶ, **ἀκμαί** τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν, **ἀμφιδέξιος** ὁ κατ' ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας δεξιὸς (ζερβόδεξος), διπλοῦς: καὶ διὰ τῶν δύο χειρῶν, **ἐπιρράσσω** πύλας κλείω μεθ' ὀρμῆς (πατάγου), **ὄπως** ὡς, μόλις, **ἔσω** εἰσῆλθε, ἦ: πρὸς τὸ **ἐπιρράσασα**: ἔσωθεν, **καλεῖ** φωνάζει τὸ ὄνομα, **μνήμη**.. ἐνθυμουμένη τοὺς παλαιοὺς (πρώτους) γάμους, **τὴν δὲ Ἰ.**, **λίποι τίκτουςαν**, **τοῖς οἷσιν αὐτοῦ** τοῖς ἑοῖς αὐτοῦ, τοῖς ἑαυτοῦ (παισί), μετὸν ἰδιὸν του υἱόν, **παιδουργία** τὸ ἀφηρ. ἀντὶ συγκ. παιδουργός, παιδοποιός, παρὰθ. εἰς τὸ **τίκτουςαν τοῖς οἷσιν αὐτοῦ**, **δύστεκνος** ὁ γεννῶν τέκνα μιὰρά, **γοῶ-ῶμαι** θρηνῶ γοερῶς, **ἐνθα** τέκοι διπλοῦς ἄρσ. πρὸς τὸ **ἄνδρα**, ἀντί: **διπλᾶ γεννήματα**, διφυῆ, τερατώδη, **ἄνδρα** (Οἰδ.) **ἔξ ἀνδρὸς** (τοῦ Δ.) **καὶ τέκνα ἐκ τέκνων** (τοῦ Οἰ.), οἱ πληθ. κατὰ ποιητ. συνήθ., **καὶ ὄπως** πλ. ἐρ., **ἐκ τῶνδε** μετὰ ταῦτα· ποῖον εἶναι λοιπὸν τὸ τραγικώτερον τοῦ δράματος, τὸ ὁποῖον **ἄπειν** 1238;— **1252-7** **εἰσπαίω** ἀμτβ. εἰσορμῶ, πρβλ. τὸ Ὅμ. **Τρῶες προύτυψαν ἀολλέες**, παρ' ἡμῖν **κτυπῶ** ἢ **βαρῶ** ἐμπρός, **μέσα**, **ὕφ' οὔ** ἀναγκ. αἰτ., **ἦν** οἷόν τ' ἦν, **ἐκθεάσασθαι** νὰ παραστῶμεν μέχρι τέλους μάρτυρες καί, ἐπειδὴ ἡ θύρα ἦτο κλειστή, νὰ παρακολουθησόμεν...· **λεύσσω** (λευκός) βλέπω, **περιπολῶ** περιφέρομαι (πρβλ. **περίπολος**), **φοιτᾶ** γυρίζει ἄνω κάτω, **γὰρ** ἐπεξ. τοῦ **περιπολοῦντα**, **ἔξαιτῶν ἡμᾶς** ζητῶν παρ' ἡμῶν, **ἔγχος** παρὰ τραγ. καὶ ξίφος, **γυναῖκα τε** (ζητῶν, ἐρωτῶν, ὅπερ κατὰ ζεῦγμα νοοῦμεν ἐκ τοῦ **ἔξαιτῶν**), **οὐ γυναῖκα** ὀξύμ. μαύρην γυναῖκα, **κίχων** εὐρίσκω, **ὅπου** πλ. ἐρ., **οὐ** γεν. προσ. ἀντων. γ'. προσ. ἑαυτοῦ, **ἄρουρα διπλῆ** διότι ὁ Οἰ. ἔξ αὐτῆς ἐγεννήθη σπάρεις καὶ εἰς αὐτὴν αὐτὸς ἔσπειρε· **ἄρουρα οὐ**... κατὰ τὸ μήτηρ τινός· ἢ αἰτ. **γυναῖκα** κεῖται προλ. ἀντί: **ὅπου κίχοι γυναῖκα**· ἀλλ' ἡ ἄρνησις **οὐ γυναῖκα** ἐδημιούργησε τὴν ἀντίθεσιν **μητροφάν ἄρουραν** ἀντικμ. τοῦ **κίχοι**.—**1258 64** **οὐδεὶς** (ἔδειξε), **αὖω**, **ἄσω**, **ἄυσα**, φωνάζω, **ὑφηγητῆς** ὁδηγός, **ὡς ὑφηγητοῦ** (ὄντος) 966 ὡς ἐὰν ὁδηγός τις ἔδειξε τὴν ὁδόν, **ἐνάλλομαι** πηδῶ ἐπάνω, **διπλαῖ** δίφυλλοι, **κλήθρα** τὰ δύο θυρόφυλλα, **πυθμένες** ἢ κάτω (καὶ ἡ ἄνω) φλιά τῆς θύρας, **ἐκλινε** τὰ ὤθησε διὰ λακτίσματος πρὸς τὰ μέσα, **κοῖλα** κτγρ. προλ.: ὥστε νὰ σχηματίσῃσι κοιλότητα, ὀπήν, ἰδ. Πραγμ., **οὐ** ὅπου, **ἑώρα** κ. αἰώρα (πρβλ. **μετ-ἑωρος**) κρομάλα, βρόχος.—**1264-79** **ὄπως** χρον., **νῖν** τὴν γυναῖκα, **χαλῶ** λύω, **ἀρτάνη** (ἀρτάω) σχοινίον, δι' οὗ τις ἀρτᾶται, ἀγχόνη, **κρεμαστή** κρεμαμένη, **δὲ ἐν τῇ** κυρ. προτ., **τάνθένδε** τὰ μετὰ ταῦτα: ἀπαίσιον ἦτο τὸ μετὰ

ταῦτα θέαμα, *χρυσήλατος* χρυσοῦς σφυρήλατος, *εἶμα* (ἐννυμι) ἔνδυμα, ἢ γεν. ἐκ τοῦ *περόνας*, *ἐκστέλλομαι* κοσμοῦμαι, *ἄρας* (περόνας, ἦ) *ἄρθρα* τὰ μέρη τῶν ὀφθαλμῶν, ὅπου συγκλειόμενα συναντῶνται τὰ βλέφαρα, αἱ κόραι, *κύκλοι* οἱ ὀφθαλμοί, *ὀδοῦνεκα* ὅτι εἶδ., *ὄφουιντο* οἱ κύκλοι, *νιν* αὐτόν, τὰ αἴσχη του, πρόλ., *οἶα* *ἐπασχε* τὸν μετὰ τῆς μητρὸς γάμον, *ὀποι' ἔδρα* τὸν φόνον τοῦ Λ., *ὄφουατο ἐν σκότῳ* ἀλλ' ὅτι θὰ ἔβλεπον τοῦ λοιποῦ ἐν μέσῳ κυμάτων σκότους, δὲν θὰ ἔβλεπον ποσῶς τὰ τέκνα του, *οὐς οὐκ ἔδει (ἰδεῖν)*, *οὐς ἔχρηξε* τοὺς γονεῖς, τοὺς ὁποίους ἐπόθει νὰ ἴδῃ, *ἐφυμνῶ* ψάλλω (κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου), *καταρῶμαι*, *ἀράσσω* κτυπῶ μὲ ὀρμήν, δυνατά, *πολλάκις τε κοῦχ* ἀπαξ πρὸς τὸ ἤρασε κ. *ἐπαίρων* (τὰς περόνας), *φοίνιαι* αἰμόφυρτοι, *γλήναι* αἱ κόραι, *τέγγω* βρέχω, *δομῶ* συγχρόνως (μὲ τὰ κτυπήματα), *ἀνίημι* ἐξακοντίζω, *φόνος* αἶμα (φονευθέντος καὶ καθ' ὅλου τραύματος), ἢ γεν. ἐκ τοῦ *σταγόνας*, *μυδάω* εἶμαι ὑγρός, *μυδῶν* ὑγρός, *δμβρος χαλάξης* *αιματοῦς* μία ἔννοια: ὡς βροχὴ ἐχύνετο τὸ αἱματηρὸν χαλαζοβόλημα, *χαλαζόβροχον* πηκτῶν τεμαχιῶν μαύρου αἵματος, *δομῶ* 1271, ἐπαναλαμβάνομένης καθ' ὅλου τῆς ἐκεῖ ἔννοιας.—1280-5 *ἔρωγεν* 1075, 1076: αὐτὰ ἐδῶ εἶναι τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἔχουσι ξεσπάσει ἐκ δύο (Ἰ. κ. Οἰ.), οὐχὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Οἰ. μόνου, ἀλλ' ἀνάμεικτα κακὰ μὲ ἥρωας ἄνδρα καὶ γυναῖκα (*συμμιγῆ ἀμφοῖν*), *παλαιὸς* ὁ πατροπαράδοτος, ὁ κληρονομικός, *ὄλβος δικαίως* πραγματικός ὄλβος, *ἄτη* συμφορά, *ἀσχύνη* αἴσχη, *κακῶν πάντων* ἀντὶ κακὰ πάντα, *ὄσων ἔστ' ὄνόματα*.—1286-93 *σχολὴ* κακοῦ παῦσις, ἀνάπαυσις ἀπὸ τοῦ κακοῦ, σταθμός: καὶ τώρα εἰς ποῖον σημεῖον διὰ τὸν δυστυχεῖ ἔχει σταματήσει τὸ κακόν; *διοίγω* ἀνοίγω, *κλήθρα* 1262, *τινὰ* ὑποκ., *δηλοῦν* νὰ δεῖξῃ, νὰ παρουσιάσῃ, *τὸν μητρὸς* δὲν τολμᾷ νὰ προφέρῃ τὴν λ. *μάττορα*, ἣτις ἔρχεται εἰς τὰ χεῖλη του, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἔννοιας, *ὡς ῥίπων* εἰς τὸ βοᾶ: διότι θέλει νὰ ῥίψῃ, *δόμοις* τοπ., *ὡς ἠράσατο* διασαφεῖ τὸ ἀραῖος, ὅπως κατηράσθη, ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἰδίων του καταρῶν 247, 250, 744, 819, *δῶμης* (ἄλλου τινός) ἑνὸς δυνατοῦ ἀνθρώπου, *προσηγητῆς* ὁδηγός, *τὸ νόσημα* ἢ πάθησις, *μεῖζον ἢ φέρειν* ἀφόρητον.—1294-6 *δεῖξει* ἢ ἀπροσ. θὰ προβάλλῃ, ἢ προσωπ.: ὁ Οἰ. θὰ δεῖξῃ τὴν πάθησίν του 1287, *τάχα* ταχέως, *οἶον* τοιοῦτον ὥστε, *στιγῶ* μισῶ, *ἐποικίτζω* οἰκίρω: ὥστε καὶ προσωπικός του ἐχθρὸς νὰ αἰσθανθῇ ἐπὶ τῷ θεάματι οἰκτον.

1227 Ἰστρος ὁ Δούναβις, *Φᾶσις-ιδος* ποτ. ἐν Κολχίδι ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον, ἐπὶ πολὺ νομιζόμενος ἐν τῇ ἀρ-

χαιότητι ὡς τὸ ὄριον Εὐρώπης καὶ Ἀσίας διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὡς μακροσμένος ὑπελαμβάνετο μετὰ τοῦ Ἰστρου ὡς τῶν μεγίστων ποταμῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας καὶ ἐν τῇ ιδιότητι ταύτη μνημονεύονται ἐνταῦθα. Πρὸς κάθαρσιν μιάσματος ἔθεωρεῖτο ἀναγκαία ἢ πλύσις δι' ὕδατος ἐκ ρεούσης πηγῆς, ποταμῶν ἢ τῆς θαλάσσης, ἣτις οὐδέποτε μολύνεται· καὶ ἡμεῖς ἐπὶ ἠθικῆς καθάρσεως λέγομεν: δὲν θὰ σὲ ξεπλύνῃ ὁ Ἰορδάνης ποταμός. 1229 *κεύθει* τὴν αὐτοκτονίαν τῆς Ἰο., *φανεῖ* τὴν τύφλωσιν τοῦ Οἰ. 1253 *ἐκθεάσασθαι*... ἐὰν δὲν ἤρχετο ὁ Οἰ., εἰσερχόμενοι εἰς τὰ ἀνάκτορα θὰ παρηκολούθουν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν μοῖραν τῆς βασιλίσσης, ἀλλ' ἢ παρουσία τοῦ Οἰ. καὶ ἡ ἀλλοφροσύνη αὐτοῦ ἀπησχόλησαν αὐτούς. 1261 *ἐκ πυθμένων* τὰ δύο θυροφύλλα δὲν ἦσαν προσσηροσμένα, ὡς σήμερον, διὰ στροφίγγων εἰς τὰς δύο πλαγίας παραστάδας τῆς θύρας, ἀλλ' ἢ πλευρὰ αὐτῶν ἢ μακρὰ ἢ ἐφαπτομένη πρὸς τὰς παραστάδας ταύτας ἔφερε καθηλωμένον ἐπ' αὐτῆς λεπτὸν δοκάριον ἐξέχον κατὰ τὰ ἄκρα εἰς αἰχμήν, ἐμβαλλομένην εἰς κοιλότητα, ἣν εἶχον ἢ ἄνω καὶ κάτω φλιά, ὥστε ἐντὸς αὐτῆς νὰ περιστρέφεται μετὰ τοῦ θυροφύλλου. Ἐὰν τὸ λάκτισμα ἦτο ἰσχυρόν, εὐκόλως ἦτο δυνατόν τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ δοκαρίου νὰ ἐκφύγῃ ἐκ τῆς ὀπῆς, τὸ φύλλον τῆς ἔσωθεν μανδαλωμένης θύρας νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸς τὰ ἐντὸς καὶ διὰ τῆς ἀνοιγομένης οὕτω κοιλότητος ἠδύνατό τις νὰ διεισδύσῃ ἐντός. 1269 *περόνας* αἱ ἀττίδες μέχρι τῶν Περσικῶν πολέμων ἐφόρουν τὸν δώριον χιτῶνα, συνεχόμενον διὰ πορπῶν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ τοῦ στήθους (πρὸβλ. τὴν Πρόστασιν τῶν Κορῶν ἐν τῷ Ἐρεχθεΐῳ)· εἶτα εἰσῆχθη ὁ ἰωνικός μετὰ ῥαπτῶν χειρίδων· ὅθεν ὁ δώριος μετὰ τῶν περονῶν ἠδύνατο νὰναχθῆ καὶ εἰς τοὺς ἡρωικούς χρόνους.— *Ἡ αὐτοκτονία πῶς κρίνεται σήμερον καὶ πῶς ἐν τῇ ἀρχαιότητι*; *Ἡ τύφλωσις τοῦ Οἰ. εἶναι ἠτιολογημένη ἐκ τοῦ χαρακτῆρος του*; διὰ τί τὰ τραγικά δὲν τελοῦνται πρὸ τῶν θεατῶν;

1297-420. 1297-307 *δεινὸν ἰδεῖν* ἀπαίσιον τὴν θέαν, *προσκυρῶ* +δοτ. ἢ αἰτ. συναντῶ, δοκιμάζω, *προσβαίνω* καταλαμβάνω, κυριεύω, *μείζονα* (πηδήματα) *τῶν μακίστων*, ὡς ἄρρητ' ἄρρητων 465, *πρὸς σῆ δυσδαίμονι μοίρᾳ* ἐπὶ σοὶ τῷ δυσμοίρῳ, ποῖος εἶναι ὁ κακὸς δαίμων, ὅστις ἐνέσκηψε μετὰ πρωτοφανοῦς ταχύτητος κατὰ τῆς κεφαλῆς σου, ἣτις ἦτο ἤδη βεβαρημένη ἀπὸ βαρυδαίμονα μοῖραν (εἰς τὸ αἶσχος τοῦ αἵματηροῦ ἄγχους τοῦ πατρὸς καὶ τῆς αἰμομειξίας μετὰ τῆς μητρὸς προστίθεται ἡδη ἢ συμφορὰ τῆς τυφλώσεώς σου), *ἐθέλων* ἐνδ., *ἀθρέω-ῶ* παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, ἐξετάζω, :

πολλοὺς στοχασμοὺς νὰ κάμω, *παρέχεις* ἐμπνέεις.— 1308-12 *διαπέτομαι* κ. θαμ. *διαποτάομαι*, πρ.κμ. *διαπεπότη(α)μαι*: τοῦ ἢ φωνή μου περυγίσασα ἔχει διαχυθῆ, ἀπηχῆσει, ἐκπνεύσει· *ἐνάλλομαι* ἐφορμῶ, *φοράδην* ὀρμητικῶς, ὄραδαίως, (*ἐνήλατο*) *ἐς δεινὸν* εἰς φοβερὸν βαθμὸν (τὸ τέρας, τρόπον), ἀνήκουστον, *ἐπόψιμος* ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ ἴδωμεν, *οὐκ ἔ.* ἀποτρόπαιον.— 1313-26 *νέφος σκότου* σκοτεινὸν νέφος, τύφλωσις, *ἀπότροπον* τὸ ἀφ' οὗ ἀποστρέφει τις τοὺς ὀφθαλμούς, ἀποτρόπαιον, φρικῶδες, *ἐπιπλόμενον* (*ἐπιπέλεσθαι*) τὸ ὁποῖον ἐπεχύθη ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου, *ἄφατον* κατὰ τρόπον ἀνέκφραστον, σωρηδόν, *ἀδάματον* ἀκαταδάμαστον, ἀνίατον, *δυσούριστον* (*οὐρίζω* φέρω μὲ οὐρίον ἄνεμον) τὸ ἐπενεχθὲν ὑπὸ οὐρίου ἀνέμου, ἀλλὰ πρὸς κακόν· οὐρίος ἄνεμος εἶναι ἢ εὐμενῆς τύχη, ἣτις κατέστησεν αὐτὸν σύζυγον τῆς βασιλίσσης Ἰ. καὶ βασιλέα τῶν Θ.· καὶ ὅμως ἢ αὐτὴ τύχη ὑπῆρξε δι' αὐτὸν ὀλεθρία· τὸ ἐλίθ. ἀναφέρ. εἰς τὸ νέφος, τὸ ἐνσπεῖραν τὴν καταστροφὴν μετὰ βασιλείαν εὐδαίμονα, ἀλλὰ κυρ. εἰς τὸν Οἰ.: τὸ ὁποῖον σὲ ἔφερον οὐρίος ἄνεμος, διὰ νὰ φέρῃς καὶ σὺ σκότος καὶ ἐρημίαν· ἢ πρότασις ὡς ἐπιφώνησις ἄνευ ὄ.· *μάλ' αὐθις* καὶ πάλιν, καὶ χιλιάκις οἴμοι, *οἴστρημα* τὸ κέντημα τοῦ οἴστρου (ἀλογόμυιγας), *κέντρα* αἱ περόναι, ἃς κρατεῖ ἔτι εἰς τὴν χεῖρα, *μνήμη κακῶν* ἢ ἀνάμνησις τῶν ἀνοσιουργιῶν μου, *εἰσδύομαι* εἰσέρχομαι βαθέως· πόσον βαθέως εἰσχωροῦν εἰς τὴν καρδίαν μου, πόσον διαπεραστικοὶ εἶναι οἱ δορμεῖς πόνοι ἀπὸ τὰ τρυπήματα ἐδῶ τῶν περονῶν (οἱ σωματικοί) καὶ συγχρόνως ἀπὸ τὴν φρικτὴν ἀνάμνησιν... (οἱ ψυχικοί), *θαῦμα οὐδὲν*... οὐδόλως εἶναι παράδοξον ἔν μέσω τῶσων, ὅσαι αἱ ἰδικαὶ σου, συμφορῶν διπλοῦν νὰ ἔχῃς πένθος (*οἴμοι· οἴμοι μάλ' αὐθις*), *φορεῖν*.. νὰ ὑποφέρῃς διπλοῦς πόρους (σωμ. κ. ψυχ.), *φίλος* κλητ. πρὸς τὸν Χ., σὺ μὲν ἀλήθεια, τοῦλάχιστον σὺ, *μόνιμος* (εἶ) μένεις, παραμένεις, *ἐπίπολος* πρόσπολος, θεράπων, σύντροφος, κτηρ., *ὑπομένεις* ἔχεις τὴν ὑπομονήν, *κηδεύω* (*κῆδος* φροντίς, *κῆδομαι*) ἐνδιαφέρομαι, περιποιοῦμαι, *ἀλλὰ καίπερ* σκοτεινὸς (τυφλὸς) *γινώσκω τὴν γε σὴν*... — 1327-46 *πῶς ἔτλης* πῶς ἐτόλμησας, μὲ ποῖαν καρδίαν, μὲ ποῖον ψυχικὸν σθένος, *μαραίνω ὄψεις* σβήνω τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν, *τοιαῦτα* σύστ. κατὰ τοιοῦτον τρόπον, *ἐπαίρω* παρακινῶ, σηκώνω τὰ μυαλά, *Ἀπόλλων* ἦν ὁ *τελῶν* (διὰ τοῦ λοιμοῦ καὶ τῶν χρησιμῶν) *ἐμοὶ τὰδ' ἐμὰ κακὰ πάθη, νιν* τὰς ὄψεις, *οὔτις* (ἄλλος) ἀλλά, *ὄρῶντι* εἰ εἴρων, ἔαν εἶχον ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμούς, *ἦν* ὁ πρ.κ. ἀναφέρεται εἰς τὴν

στιγμήν, καθ' ἣν ἀνελογίζετο ταῦτα ὁ Οἶ.: τὸ πράγμα εἶχεν (ἔχει) ὅπως, **τί βλεπτόν** ἄξιον θέας, τὸ ὁποῖον νὰ ἠδυνάμην νὰ ἀτενίζω, **στεροκτόν** ἄξιον τῆς ἀγάπης μου, ἥ: ἀπὸ ποῖον θὰ ἔμενον εὐχαριστημένος, **προσήμερον** ἄξιον προσφωνήσεως, **ἐτ' ἔστ' ἀκούειν** εἶναι δυνατὸν πλέον νὰ ἀκούω, κατὰ ζεῦγμα καὶ πρὸς τὰ τρία προηγούμενα ἐπιθετα, ἀντί: **βλέπειν ἢ ἀκούειν, ἠδονᾶ** μετ' εὐχαριστήσεως, εἰς τὸ ἀκούειν, **ἐκτόπιον** κτηρ. προλ. ἐκ τοῦ τόπου τούτου. — 1347-66 **δειλαιος** δυστυχησμένος, ταλαίπωρος, **τοῦ νοῦ** αἰτ. διὰ τὴν ιδέαν, ἥτις σοὶ ἐπήλθε, δι' ὅσα ἐσκέφθης νὰ κάμῃς εἰς τὸν ἑαυτὸν σου, καὶ διὰ τὴν ἀθλίαν μοῖράν σου, **ἴσον** ἐξ ἴσου, **ὡς ἠθέλησ'** ἂν πόσον πολὺ θὰ ἐπεθύμουν, θὰ ἠυχόμην ποτὲ νὰ μὴ σὲ ἐγνώριζον, **ὅστις ἦν** οἰσοδῆποτε καὶ ἂν ἦτο, **πέδη(-α)** δεσμὸς τῶν ποδῶν, **ἐπιπόδιος** ὁ ἐπὶ τῶν ποδῶν, ὁ περισφίγγων τοὺς πόδας, **νομάς** ὁ ἐν τῇ νομῇ, τῇ βοσκῇ ὧν: ὅστις μὲ ἔλαβεν ἀπὸ τὸ σχοινίον τὸ περισφίγγον τοὺς πόδας μου εἰς τὰ λιβάδια τοῦ Κιθ., **ἔρυτο** ποικ. ἢ ἀορ. τοῦ ἴσμαι· σφῶω, ἀπολυτρώω, **ἀνασφῶω** ἀνασύρω ἐκ τοῦ κινδύνου, διασφῶω, **οὐδὲν ἐς χάριν πράσσω** χωρὶς νὰ κάμῃς τίποτε τὸ εὐχάριστον δι' ἐμέ, **θανὼν** εἰ ἔθανον, **οὐκ ἂν ἦ** δὲν θὰ προυξένουν τόσην θλίψιν., **θέλοντι ἂν ἦν.** ἠθέλον ἂν κἀγὼ τοῦτο, **οὐκουν** φυσικὰ δέν, **ἦλθον ἂν** θὰ εἶχον καταντήσει (εἰ ἔθανον), **βροτοῖς** ποιητ. αἰτ., **νυμφίος** (ἐκείνων) ἀφ' ὧν ἔφην, τῆς μητρός, **ἄθεος** ἀσεβής, ἀνόσιος, **ἀνόσιος** ἀναγνος, ἀκάθαρτος, μισρός, **ὁμογενῆς** ὁ γεννῶν ὁμοῦ (μὲ ἐκείνους, τὴν μητέρα, ἐξ ἧς...), **πρεσβύτερον** κυρ. ἀρχαιότερον, μείζονος τιμῆς ἄξιον, εἶτα: μεγαλύτερον. — 1367-84 ὅπως.. πῶς νὰ εἶπω ὅτι, δὲν τολμῶ νὰ εἶπω ὅτι, **κρείσσω** σύντ. προσ. ἀντὶ ἀπροσ., αἰ μετχ. ἀντὶ ἀπρομ. 296, 317, **κρείσσω** γὰρ ἦν **μηκέτ' εἶναι σε...**, **τάδε** ἡ τύφλωσις, **ὡς μὲν τάδε** ὅτι μὲν ἡ τύφλωσις μου ὅπως ἔχει γίνεαι δὲν ἔχει γίνεαι ἄριστα, μῆ., **βλέπων** εἰ ἔβλεπον, **προσορῶ** ἀτενίζω κατὰ πρόσωπον, **οἶν** (γονέοιν) δοτ. ἀντὶ αἰτ., διότι τὸ ἐργάζεσθαι συνήθως+διπλ. αἰτ., **κρείσσω** ἀγχόνης ἄξια χειροτέρας τιμωρίας ἢ ἀγχόνης, διότι καὶ αὐτὴ ἡ ἀγχόνη δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξαγνίσῃ αὐτά, **ἐμοὶ** ποιητ. αἰτ.: καθ' ὧν καὶ τῶν δύο ἔχουσι διαπραχθῆ ὑπ' ἐμοῦ..., **ὄψις τέκνων** ἀντκμ. ἢ θέα τῶν τέκνων, **ἐφίμερος** (ἦμερος, ἡμειρομαι) ἐπιθυμητός, ποθητός, **βλαστοῦσα** ἀντὶ βλαστύντων πρὸς τὸ τέκνων, **προσλεύσσειν ἐμοὶ** ὥστε νὰ προσβλέπω αὐτά, ἢ δοτ. **ἐμοὶ** εἰς τὸ ἐφίμερος ἦν, **οὐ δῆτα** (ἦν ἐφίμερος) ὄχι, μυριάκις ὄχι, δὲν ἦτο εὐφρόσυνον ποτὲ τὸ θέαμα εἰς., **πύργος** πυργωτὰ τείχη, **τραφεὶς** εἰ καὶ ἔζησα, **εἷς** ἐπιτείνει τὸ **κάλλιστά γε...** ἐν

άλλαις χώραις πιθανόν οἱ ἡγεμόνες νὰ ζῶσι μεγαλοπρεπέστερον, ἀλλ' ἐν ταῖς Θήβαις τοῦλάχιστον ἐγὼ ὑπῆρξα ὁ μόνος, ὅστις: ἂν καὶ ὑπῆρξα ὁ μόνος ἀνὴρ, ὅστις ἔζησα ἐν Θ. τοῦλάχιστον μεγαλοπρεπέστατα, ὅμως ἀπεστέρησα, *ἐννέπων* προκηρῦσσων, 239..., *τὸν φανέντα* ὅστις κατηγγέλθη ὑπὸ τῶν θεῶν (Ἄπ.) ὡς ἀναγνος, *καὶ γένους τοῦ Δ.* τοῦτο προσθέτει νῦν ὁ Οἰ. εἰς τὸν τότε ἀνακοινωθέντα χρησμόν: καὶ ὅστις εἶναι, ὅπως εὐρέθη τώρα μόλις, τοῦ γένους τοῦ Δ., υἱὸς τοῦ Δ., *μηνύσας* ἀφ' οὗ ἀπεκάλυψα τοιαύτην κηλῖδα, *ἐμὴν κτηρ.* ὡς ἰδικήν μου, ἐπάνω εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον, 833, *τούτους* τοὺς πολίτας τῶν Θ., *δορθοῖς δμμασι* με σηκωμένους, ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμούς.— 1386-90 *ἤμιστά γε* οὐδαμῶς βέβαια, *εἰ ἦν φραγμὸς* ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ φράξω τὴν πηγὴν, ἣτις ἀκόμη ἀκούει διὰ τῶν ὠτων, *πηγῇ* τῶν ἀκουστικῶν ἀντιλήψεων, *οὐκ ἂν ἐσχόμην* δὲν θὰ ἤθελον κρατηθῆ νὰπομονώσω τελείως ἀπὸ τὸν κόσμον τὸ ἄθλιον σῶμά μου, *ἦ εἶναι, φροντίς* ὁ νοῦς: διότι τὸ νὰ εἶναι ὁ νοῦς ἀπηλλαγμένος ὄλων τῶν θλιβερῶν ἐντυπώσεων, νὰ μὴ αἰσθάνεται τὰ κακά, τοῦτο εἶναι γλυκύ.— 1391-408 ὡς ἔδειξα *μήποτε* τελ., *ἐνθεν* πόθεν, *τὰ λόγῳ πάτρια* τὰ λεγόμενα πατρικά, ἐν ᾧ πράγματι δὲν ἦσθε, ἄρα διὰ τὸ μέτρον ἀντὶ ἄρα, *κάλλος* χάσμα τῶν ὀφθαλμῶν, μεγαλεῖον, *ὑπουλος* κυρ. περὶ ἐλκῶν, τὰ ὁποῖα κατ' ἐπιφάνειαν μὲν ἔχουσιν ἐπουλωθῆ, ὑποβόσκουσιν ὅμως κάτωθεν, ἐκ τούτου ὡς πλησμονῆς ἢ γεν. *κακῶν*: ὁποῖον χάσμα τῶν ὀφθαλμῶν μὲ ἐξεπετάξατε, ἀλλ' ὑπόσαθρον μεγαλεῖον, κατάφορτον κακῶν, *γὰρ* ἐπεξ. τοῦ ὑπουλον, *κακός*, ἀντιθ. τοῦ *κάλλος*, βδέλυγμα, *κακ κακῶν* μὲ γονεῖς ἀναλόγους, *νάπη* 1026, *κεκρυμμένη* χωμένη, *δρυμὸς* δάσος δρυῶν, *τοῦμόν* πρὸς τὸ αἷμα ἀντὶ πρὸς τὸ πατρός: *τοῦμοῦ π.*, *ἀπὸ τῶν* . . ὄργ., *μέμνησθ'* ἔτι διατηρεῖτε ἐν τῇ μνήμῃ σας, *μου* προλ., *οἶα* ὁποῖα ἔργα φοικτὰ καὶ ἀνόσια, *ὑμῖν* ἦθ. τῶν ὁποίων ἐξηναγκάσθητε νὰ παραστήτε μάρτυρες, ἢ κυρ. ἐννοια ἐν τῇ μετ., *γάμοι* ὁ γάμος τῆς Ἰ. μετὰ τοῦ Δ. καὶ Οἰ., *φυτεύσαντες* ἐπαναλ. τὸ ἐφύσατε, *ἀνήμει* ἀναδίδω, *πάλιν* ἀντιστρόφως ὁ α' γάμος τῆς Ἰ. ἀπέδωκεν εἰς τὸ φῶς τὸν Οἰ. ὡς σπέρμα τοῦ Δ. καὶ ὅμως τὸ αὐτὸ σπέρμα τὸ ἐξελθὸν ἐκ τῆς Ἰ. ὡς Οἰδίπους εἰσηλθε καὶ πάλιν εἰς αὐτὴν ὡς σπέρμα τοῦ υἱοῦ γενομένου ἤδη συζύγου: ὁ γάμος (ἢ σύζυγος), ὅστις εἶχε γεννήσει τὸν Οἰ., εἶδεν αὐτὸν πάλιν ὡς γεννῶντα, *ἀποδείκνυμι* παρουσιάζω, ἀναφερ. εἰς τὸν γάμον Ἰ. κ. Οἰ., *πατέρας* πατέρα καὶ ἀδελφὸν τῶν τέκνων του, υἱὸν τῆς συζύγου του, *αἷμα ἐμφύλιον* αἰμομαεξίας,

νόμφας νεόνυμφον (μετὰ τὸν α' γάμον).—**1409-15** γὰρ αἰτιολ. τὸ *καλύψατε ἢ φρονεύσατε, ἔστιν* ἔξεστιν, *καλύψατε* χώσατε, *θαλάσσιον* κτηρ. εἰς τὴν θάλασσαν, *ἐνθα μὴ* ἀναφ. τελ. ἵνα μὴ, *ἀξιόσατε* καταδεχθῆτε.—**1416-21** ὄδε ἰδού, ἔδῶ, *εἰς δέον* ἐν δέοντι (καιρῷ), εἰς κατάλληλον στιγμήν, ἐκ τούτου τὸ *ὦν*: *εἰς δέον τούτων*, ἃ *ἐπαιεῖς*: εἰς κατάλληλον στιγμήν ὡς πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια παρακλητικῶς ζητεῖς, *τὸ πράσσειν* . . ὥστε νὰ ἐκτελῆ καὶ νὰ λαμβάνη ἀποφάσεις, ἐκ τοῦ *πάρεστιν*, *λέξομεν* λέξωμεν, *πίστις* ἐμπιστοσύνη, *ἐνδικος* δεδικοιολογημένος: ἐὰν ἐμπιστευθῶ τὸν ἑαυτὸν μου εἰς τὸν Κρ., πῶς θὰ φανῆ ἢ πρᾶξις μου αὕτη δεδικοιολογημένη; *ἐφευρίσκομαι* εὐρίσκομαι, συλλαμβάνομαι.

1372 πατέρ' ἂν προσεῖδον ἐπιστεύετο ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὅτι αἱ πηρώσεις τοῦ σώματος ζῶντος παρέμενον καὶ μετὰ θάνατον ἐν τῇ ψυχῇ, ἣτις ἦτο εἶδωλον τοῦ σώματος· οὕτως ὁ τυφλὸς Οἰ. δὲν θὰ ἠδύνατο ἐν Ἄιδου νὰ βλέπῃ τοὺς γονεῖς. **1410** . . . *ἔξω καλύψατε* τί ἔχει προστάξει ὁ χρησμός; **1418 μῦνος φύλαξ** ὁ Χ. ἀναγνωρίζει τὸν Κρ. βασιλέα, διότι οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Οἰ. ἦσαν ἀνήλικοι.—*Πῶς θὰ παρήλθεν ὁ Οἰ. ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν*; *πῶς καθ' ὅλου φέρεται ὁ Οἰ. πρὸς τὰς ἀδιερευνήτους βουλὰς τῶν θεῶν*: ἄλλοις *τί θὰ ἔκαμνεν ἴσως ἐν τῇ θέσει του*; *τί περιέχει ὁ ἐπιτελής λόγος τοῦ Οἰ.* 1369 . . ;

1422-330. 1422-31 γελαστής περιγελαστής, ἐμπαίκτης, *ἀλλὰ* (πῶς εἶσαι ἐκτὸς τῆς οἰκίας) οὕτως ἤθελε νὰ συνεχίσῃ, *ἀλλ'* ἐνθυμηθεῖς ὅτι ὑπεύθυνοι τούτου εἶναι οἱ θεράποντες στρέφεται πρὸς αὐτούς, *γένεθλα* γόνιοι, γεννήματα, *τὰ θνητῶν γένεθλα* τοὺς ἀνθρώπους, *τὴν γοῦν βόσκουσαν*... τοῦλάχιστον τὸ φῶς τοῦ Ἥ. τὸ τρέφον, συντηροῦν τὰ πάντα, *τὸ ἀναφ.* συμπ., *ἄμβρος* βροχὴ, ὕδωρ, ὡς στοιχεῖον τοῦ κόσμου, *μὴ προσδέξεται* θάποστραφῆ, θὰ βδελυχθῆ, *εὐσεβῶς ἔχει* εὐσεβές ἐστι, *τοῖς ἐν γένει* τοῖς συγγενέσι (ἐκ τοῦ *εὐσεβῶς ἔχει*), εἰς τοῦτο τὸ *μάλιστα*, *τὰγγενῆ* τὰ τῶν ἐν γένει, τὰ τῶν συγγενῶν: διότι μόνοι κυρίως οἱ συγγενεῖς ἔχουσι τὸ εὐσεβές καθῆκον νὰ βλέπωσι καὶ νὰ ἀκούωσι τὰς συμφορὰς τῶν συγγενῶν.—**1432-7 ἔλπις** κακὴ προσδοκία, φόβος: ἐπειδὴ μοὶ διέλυσας τοὺς φόβους μου, *ἄριστος* μὲ ἀρίστας διαθέσεις, *πρὸς σοῦ* 134 πρὸς τὸ συμφέρον σου, *λιπαρῶ* ἐπιμόνως παρακαλῶ, καθικετεύω, *ἐκλιπαρῶ*, *χρεία* πόθος, *τοῦ τίνος*, *τοῦ χρείας*: καὶ *λιπαρεῖς με ὦδε τυχεῖν τοῦ χρείας*: διὰ νὰ λάβῃς ποίαν χάριν, *ὅπου φανοῦμαι* ἀναφ. συμπ. ἐκεῖσε, ὅπου εἶναι φανερόν ὅτι, *προσῆ-*

γορος παθ. ὑπ' οὐδενὸς χαιρετιζόμενος: οὐδείς θὰ μὲ χαιρετίζη 238.—1438-45 *ἐκμαθεῖν* νὰ ἐξακριβώσω τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ θεοῦ, *φάτις*.. ἀλλὰ πᾶν ὅ,τι ἐκεῖνος τοῦλάχιστον εἶχε νὰ εἶπη ἀπεκαλύφθη εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς ἐντολῆς νὰ, *πατροφόντης* (*φεν-, πεφνεῖν*) πατροκτόνος, *ἵνα* χρεῖας: ἐν τῷ βαθμῷ τῆς ἀνάγκης, ὅπου διατελοῦμεν, ὑπὸ τὴν βίαν τῶν περιστάσεων, ἐν αἷς εὐρισκόμεθα, προτιμότερον νὰ μάθωμεν ἀκριβῶς, *ὑπὲρ ἀνδρὸς οὕτως ἀθλίου*, (ναί, θέλομεν αὐτό) *καὶ γὰρ* διότι καὶ σὺ (συνεισθεῖς ἐκ πικρᾶς πείρας), *τᾶν* τοῖ ἄν, *πίστιν φέρειν* πιστεύειν.—1446-57 *ἐπισκήπτω* παραγγέλλω, συνηθέστατον περὶ τῶν τελευταίων ἐντολῶν τῶν ἀποθνησκόντων, *προστρέπω-ομαι* στρέφομαι πρὸς τινα, ἵνα ἱκετεύσω αὐτόν, ἱκετεύω, ὁ μέλλ. ὡς παρ' ἡμῖν: θὰ σᾶς ζητήσω μίαν χάριν· τὸ ἀντικμ. ἐν τοῖς ἐφεξῆς· *καὶ σοὶ* ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποκρίσεως τοῦ θεοῦ καὶ εἰς σὲ παραγγέλλω... *αὐτὸς* μόνος, κατὰ τὴν ἰδίαν σου κρίσιν, *τάφος* ταφή, *τάφον θοῦ* θάψον· ὀρθῆ ἢ ἐκλογή τοῦ *τίθεσθαι*, διότι *θήκη* τάφος, *τῆς κατ' οἴκους* (γυναικὸς) ἐκ τοῦ *τάφον*, *τελεῖς* (μέλλ.) ὀρθῶς θὰ ἐνεργήσης προσσηκόντως, θὰ κάμῃς τὸ χρέος σου, *τῶν σῶν ὑπερ* οὐχὶ μόνον διότι εἶναι βασίλισσα, ἀλλὰ διότι εἶναι καὶ ἀδελφή σου κυρίως (*γέ*), *ἀξιωθήτω* ἄξιον κριθῆτω τῆς τιμῆς!, *κλῆζεται* καλεῖται, ἔστι, διότι τὸ ὄνομα εἶναι συνέπεια τῆς ὑπάρξεως πράγματος πρὸς διαστολὴν αὐτοῦ ἀπὸ ἄλλου,: ἐπὶ τοῦ Κιθαιρωῶνός μου, *κύριον* τάφον ἔχοντα τὴν κυριότητα ἐπ' ἐμοῦ, *ἐθέσθην*... ἔταξαν, ὅτε ἔζων, ὡς τάφον περιβεβλημένον ἐξουσίαν (ἀπόλυτον πληρεξουσιότητα) κατ' ἐμοῦ, ἀπαρεγκλίτως καθωρισμένον, *ἐξ ἐκείνων* κατὰ τὰς βουλὰς ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἠθελον τὴν ἐξόντωσίν μου, ἵνα πληρώσω ὅ,τι ἐκεῖνοι ζῶντες διέτασσαν χωρὶς νὰ πληρώσωσιν, *τοσοῦτον* τόσον μόνον, *πέρθω* (πορθῶ) ἀφανίζω,: ὅτι οὔτε νόσος θανατηφόρος ἠθελε μὲ ἐξοντώσει, *μήτ' ἄλλο μηδὲν* οὔτε ἄλλη καμμία φυσικὴ ἀφορμὴ θανάτου, *ἐσώθην ἂν*... διότι οὐδέποτε θὰ ἠθελον σωθῆ, ὅτε ἐβουλεύοντο τὸν θάνατόν μου, *μῆ* (σωθεῖς) ἐὰν δὲν ἐσφωζόμην, διὰ νὰ διαπράξω φρικῶδές τι κακόν.—1458-70 *ἴτω*... ἄς ἐξακολουθήσῃ βαδίζουσα τὸν δρόμον. τὸν ὅποιον ἀκριβῶς ἤδη βαδίζει, *προστίθεμαι μέριμναν* πλὴν τῶν ἄλλων ἀσχολιῶν μου ἀναλαμβάνω τὴν μέριμναν, *ἄνδρες* ἀρσενικὰ παιδιὰ, ἀγόρια, *μοὶ* ἦθ. παρακαλῶ, *σπάνις-ιος* θ. ἔλλειψις, *βίος* τὰ μέσα τοῦ ζῆν, *ἐνθ' ἂν ὧσι* ὅπουδῆποτε καὶ ἂν εὐρίσκωνται, *μέλομαι* φροντίζω, τὸ ἀπρμφ. ἀντὶ προτκτ.; *μῆ προσθῆ μ.*, μέλεσθαι δέ, *ταῖν ἀθλίαιν*...

γεν. ἀντικμ. τοῦ μέλεσθαι, *οἰκτιρὸς* 58, *αἶν χωρὶς* ἄνευ τῶν ὁποίων, *βορὰ* (βιβρώσκω) τροφή, *τράπεζα βορᾶς* τρ. τοῦ φαγητοῦ, *ἄνευ τοῦδ'* ἄνευ ἐμοῦ, ἐπεξ. τοῦ *αἶν χωρὶς*, *ψαύοιμι* ἐπανάλ. ἐν τῷ παρελθ.: ὅσα ἐγὼ ἤγγιζον, *αἶν* ὁ Σοφ. παρασυρθεῖς ἐκ τοῦ ἤγουμ. ἀναφ. *αἶν* 1463 μεταχειρίζεται καὶ πάλιν ἀναφορικὸν ἀντι δεικτ. *ταῖν* ἐπαναλαμβάνοντος τὸ *ταῖν δ'* ἀθλίαν, *μάλιστα μὲν* ὡς ἀντίθεσιν θὰ ἐφαντάζετο: ἀλλ' ἐὰν ἡ ἐπαρὴ φρονεῖς ὅτι μιαίνει αὐτάς, ἐπίτροπον τοῦλάχιστον νὰ προσφωνήσω, *ἀποκλαίομαι* χορταίνω κλαίων, *γενναῖος* ὁ ἐκ κληρονομικότητος εὐγενής, ὁ κληρονομῶν τὰς ἀρετὰς τῶν πατέρων· ἐπειδὴ ἡ κυρ. σημ. ἐξησθένησεν ἐκ τῆς καταχρήσεως, προσετέθη καὶ ἡ δοτ. γονῆ: ὡ φέρων τὴν εὐγένειαν εἰς τὸ αἷμά σου, *θυγῶν* ὑποθ.—1471-9 *δὴ που* λοιπὸν ἂν δὲν ἀπατώμαι, *τοῖν φίλοι*ν γεν. δυϊκ. θηλ., *ἐκγονοὶ* τὰ τέκνα, *λέγω τι* λέγω τι ἀληθές, νὰ εἶναι ἀλήθεια, *λέγεις* ἀλήθεια, *πορσύνω* παρασκευάζω, ἐκτελῶ, *γνοῦς*.. ἐννοήσας τὸν πόθον, οὐ ἡ πλήρωσις τώρα σὲ ψυχαγωγεῖ, τὸν ὁποῖον εἶχες, *πάλαι* ἐνταῦθα δὲν σημ. πρὸ πολλοῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τινων στιγμῶν, πρὸ ὀλίγου, *εὐτυχοίης* τὴν εὐχὴν μου νὰ ἔχῃς καὶ ὁ θεὸς νὰ σὲ φυλάττῃ καλύτερον ἀφ' ὅτι, *τῆς ὁδοῦ* αἴτ. διὰ τὸν ἐρχομὸν τῶν θυγατέρων μου.—1480-5 ἡ ὡς προθ. πάντοτε μετὰ προσ., ἐνταῦθα ὡς τὰς ἀδελφάς...—ὡς ἐμὲ τὸν ἀδελφόν, *ἀδελφάς* ἀδελφικὰς, *προξενῶ* ἐργάζομαι, κατορθῶ, *λαμπρὰ* λαμπερά, ἀκτινοβόλα, *φυτουργὸς* ὁ γεννῶν, ὁ δίδων τὴν ὑπαρξιν,: *αἶ τὰ πρόσθε λαμπρὰ ὄμματα* τοῦ φ, *πατρὸς* προυξένησαν ὑμῖν (ἡθ.) ὡδ' ὄραν (ὡς νῦν ὄρωσι, τυφλά), *ὅς* αἴτ., *ιστορῶ* γινώσκω.: χωρὶς οὔτε νὰ βλέπω.., *χωρὶς* ποσῶς νὰ προαισθανθῶ, τελείως ἀνύποπτος, παρουσιάσθη πατὴρ σας ἐκεῖ (παρὰ τὸ πλευρὸν ἐκείνης), ὁπόθεν ἐγὼ αὐτὸς ἐγεννήθην· ὡς τὸ *τίκειν* καὶ περὶ πατρός, τὸ *γεννᾶν* καὶ περὶ μητρός, οὕτω καὶ τὸ ἄροῦν, ὅπερ κυρ. περὶ τοῦ πατρός, σημ. γενικῶς γεννᾶν.—1486 502 *νοούμενος* προβλέπων, φανταζόμενος, αἴτ. τοῦ *δακρῶν*, *τὰ λοιπὰ* τὰς πικρίας τοῦ ὑπολοιπίου βίου, *χρεῶν* (ἔστι) χροῖ, *βιῶναι* παθεῖν ἐν τῷ βίῳ, ὅθεν *πρὸς ἀνθρώπων* ποιητ. αἴτ., ποίας πικρίας εἶναι φυσικὸν νὰ ποτισθῆτε ἐν τῷ βίῳ ἐκ μέρους των, *δμιλία* συναναστροφὴ, συγκέντρωσις, πανήγυρις, κοσμικὸν κέντρον, (ἔς) *ποίας*., ἀνὰ *τῆς θεωρίας* ἀντὶ τῆς ἀπολαύσεως τοῦ θεάματος, *ἀκμαὶ γάμων* ὁ καταλληλότατος χρόνος, ἡ ὠριμότης πρὸς γάμον, *παραρρίπτω* κ. *παρατίθεμαι* καταθέτω τι εἰς τὸ παιγνίδιον, ὄψοκινδυνεύω· ἢ β' ἐρώτησις ἐκ ζωηρότητος ἀντί: *τίς οὗτος* ἔσται, ὅς *παραρρίπτει* *λαμβάνων* ἀναλαμβάνων ἐπὶ τῆς ὀρχαῆός του, εἰς βάρους

του τοιαῦτα αἴσχη, τοῖς ἔμοῖς οὐ τοῖς ἄθλοις μου, **ξύνειμι** 863 συντροφεύω, εἶμαι ἀχώριστος σύντροφος: τὰ ὅποια μὲ τοὺς ἰδικούς μου τοῦλάχιστον ἄθλους ὠραίαν συντροφίαν θὰ κάμουν, θαυμάσια θὰ εὐαρμοστοῦν μέ, θὰ εἶναι πιστὴ ἀπήχησις τῶν, δὲ ἀλλὰ, **δήλημα** (δηλέομαι-βλάβτω, **δηλητήριον**) βλάβη, **ἀρόω-ἀρῶ** σπείρω, λαμβάνω σύζυγον, **ᾔθεν ἐσπάρη** βραχυλ. ἐξ ἧς σπαρεῖς ἐγεννήθη, **ἐκ τῶν ἴσων** πληθ. ἀντὶ ἐν. ἐκ τῆς αὐτῆς κοιλίας, ἐξ ἧς ἀκριβῶς., **ὄνειδιεῖσθε** παθ., **γαμεῖ** μέλλ. θὰ λάβῃ εἰς γάμον, **δηλαδὴ** προφανῶς, **χέρσος** θ. (ὁ μὴ γεωργηθεὶς ἀγρός) ἀνύπανδρος, **φθαρηῆναι** νὰ μαρανθῆτε.—**1503-10** ἀλλὰ μετὰ τὴν κλητ. ὡς παρ' Ὁμ., **πιτωχαὶ ἀνανδροὶ** κτηρ. ὡς ἐπαίτιδες ἀνανδροὶ (ὡς παρ' ἡμῖν ἢ λ.: ἀνευ ἀνδρός), **μὴ περιδῆς σφε ἀλωμένας πιτωχὰς ἀνάνδρους (καίπερ οὐσας) ἐγγενεῖς, τάσδε** βραχυλ. τὰ τῶνδε κακά, **οἰκτιζῶ** συμπαθῶ, **τηλικάσδε** τόσον μικράς, τόσον νέας, **ὧδ' ἐρήμους** (οὐσας) πάντων, **πλήν ὅσον...** πλήν ὅσον θὰ εἶναι τὸ μέρος σου ἐν τῇ προστασίᾳ ταύτῃ, πλήν σοῦ, **ξυννεύω** συγκατανεύω, **ψαύσας** (ἐμοῦ), διότι ὁ Οἰ. ὡς τυφλὸς δὲν θὰ ἔβλεπε κατάνευσιν τῆς κεφαλῆς τοῦ Κρ.—**1511-4** **εἰ εἰχέτην** (β' δυϊκ.) **φρένας** ἐὰν ἦσθε εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσετε, **εὐχὴ ἔστιν ἔμοι** (παθ. τοῦ εὐχέσθαι) ζῆν (ὕμᾱς)· ἐπειδὴ ὅμως αὐτὸ δὲν συμβαίνει, αὐτὸ εἶναι ἡ εὐχὴ μου, νὰ ζῆτε ὅταν αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουν, νὰ τύχη δὲ ὁ ἰδικὸς σας βίος καλύτερος ἀπὸ τὸν τοῦ.—**1513-23** **ἴνα** τοπ., **δακρῶν** μτχ. ὡς διδάσκει τὸ μέτρον, φθάνουν πλέον τὰ δάκρυα, **μηδὲν ἠδὲν** ποῖον ὑπκμ. ; **καιρῶ** χρόν. διότι ὅλα, ὅταν γίνωνται εἰς τὸν καιρὸν τῶν, εἶναι ὠραῖα, **ἐφ' οἷς** ἐπὶ τῷ ὄρω: γνωρίζεις λοιπὸν μὲ ποίαν συμφωνίαν, ὄρον, θὰ εἰσέλθω, **λέξεις** ἀντὶ προστκ. ἢ **ἐπειδὰν λέξης, εἴσομαι** εἰδέναι, **ὅπως** ἐπὶ τῷ ὄρω ὅτι, **ἄποιον γῆς** ἀπὸ γῆς, μακρὰν τῆς πατρίδος, **παίρας ἄποιον** 193, **δόσιν** δῶρον, τὸ ὅποῖον δίδει ὁ θεός, **θεοῖς γ'**. ἀλλ' ἀκριβῶς εἰς τοὺς θεοὺς ἔχω καταντήσει μισητότατος, ὥστε ἐξορίζων ἐμὲ ἐνεργεῖς ἐν τῷ πνεύματι ἐκείνων, **τοιγαροῦν** διὰ τοῦτο λοιπὸν, ἐὰν ὄντως εἶσαι μισητός, **τεύξῃ** τούτου, τῆς ἐξορίας, **τάχα** ταχέως, μόλις ληφθῆ ἢ ἀπόκρισις τῶν θεῶν, ἦτις, ἐὰν ὄντως εἶσαι μισητός αὐτοῖς, θὰ συμφωνῆ πρὸς τὸν πόθον σου, **τάδε** ὅτι τεύξομαι τοῦδε: βεβαιῶνεις λοιπὸν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; **γὰρ** (δὲν δύναμαι νὰ τὸ βεβαιώσω) διότι ὅσα δὲν γνωρίζω δὲν συνηθίζω ἀπερισκέπτως νὰ λέγω, **ἀφοῦ** ἀποχωρίσθητι, **ἔλῃ** ἀφέλῃ, **κρατεῖν** . . μὴ θέλε εἰς ὅλα νὰ ὑπερισχύης, νὰ σοῦ περνᾷ, μὴ τὰ θέλῃς ὅλα ἰδικά σου, διότι καὶ τὰ ἄλλα, τὰ ὅποια ἐκέρδισας νικῶν (θρόνον, εὐδαιμονίαν), δέν σε

ήκολούθησαν μέχρι τέρατος τοῦ βίου. — 1524-30 *λεύσσετε* (πρστκ.) εἰς ὅσον *κλύδωνα* Οἰ. ὅδε ἐλήλυθεν, *κλεινὰ* πολυθρύλητα, *τίς* πολιτῶν ἦν οὐκ ἐπιβλέπων *ζήλω* τύχαις οὐ : τοῦ ὁποίου τὴν εὐτυχίαν ποῖος ἐκ τῶν πολιτῶν δὲν ἔβλεπε μὲ ζηλότυπον βλέμμα, *κλύδων* . . ἀνεμοζάλη συμφορᾶς, *ἐπισκοπῶ* ἀτενίζω εἰς τι, ἐκ τούτου τὸ *ιδεῖν*, *ὀλβίζω* μακαρίζω, καλοτυχίζω, *μὴ ὀλβίζειν* ἀντὶ προστκ., ὥστε *μὴ* (τινὰ ὑποκ.), *ἐπισκοποῦντα* ἰδεῖν *κείνην τὴν τελευταίαν ἡμέραν*, *ὀλβίζειν* μηδένα (ἀντκμ.) *θνητὸν ὄντα*, *πρὶν ἂν* (οὗτος) *περάσῃ*... : ὥστε κανεῖς, ἔφ' ὅσον ἀτενίζει νὰ ἴδῃ τὴν τελευταίαν ἐκείνην ἡμέραν, ἃς μὴ μακαρίζῃ κανένα, ἔφ' ὅσον οὗτος εἶναι θνητός, πρὶν διέλθῃ τὸ τέραμα τοῦ βίου χωρὶς νὰ ποτισθῇ πικρίας.

1425 . . Ὁ Ἥλιος, ὁ θεὸς τοῦ λευκοῦ καὶ καθαροῦ φωτός, μολύνεται ἐκ τῆς θέας μισρῶν καὶ καταράτων· ἐν τῇ τραγωδίᾳ τοῦ οἴκου τῶν Πελοπιδῶν ἀπέστρεψε μετὰ φρίκης τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ἄρμα ἐκ τῆς αἰωνίας τροχιᾶς· ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ ἄλλη φύσις, ἡ γῆ, τὸ ὕδωρ, τὸ φῶς τοῦ οὐρανοῦ φρίττουσι πρὸ τῶν μισροτήτων· τὰ μνημονευόμενα στοιχεῖα κείνται ἀντὶ τοῦ σύμπαντος, ὡς παρ' Ἑβραίοις οὐρανὸς καὶ γῆ δηλοῦσι τὸ σύμπαν. 1441 *τὸν πατροφόντην* ὁ θεὸς εἶχεν ὑποδείξει τὸ πρακτέον κατὰ τοῦ φονέως τοῦ Α. 100, ἀλλ' ἤδη ὁ φονεὺς εὐρίσκεται καὶ πατροκτόνος. 1451 *κλήζεται* διὰ τοὺς κατὰ φύσιν λαοὺς ὄνομα καὶ πρᾶγμα συμπίπτει. Ἡ εὐχὴ αὕτη δὲν ἀντιφάσκει πρὸς 1436, διότι ὁ Κιθ. κείμενος ἐν τοῖς ὄρεισι τῆς Βοιωτίας ἀνήκε κατὰ μέρος καὶ εἰς τὰς ὁμόρους χώρας Μεγαρικὴν καὶ Ἀττικὴν. — Ἡ *στάσις* τοῦ Οἰ. πρὸς τὸν Κρ., X. καὶ τὰ τέκνα τίνα συναισθήματα προκαλεῖ ; Ποῖός τις δείκνυται καθ' ὅλου πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς ὑπηκόους ; Τὸ πᾶν ἔχει ἀποκαλυφθῆ καὶ ὁ Κρ. ἐρωτᾷ πάλιν τὸν θεόν· τί προδίδει τοῦτο περὶ τοῦ χαρακτῆρός του ; ἀποσπῶν ἀπὸ τοῦ Οἰ. τὰ τέκνα πῶς δείκνυται ; Ὁ X. 1524 πρὸς τίνα ἀποτείνεται ; λέγων τοὺς τελευταίους λόγους τί προπαρασκευάζεται νὰ κάμῃ ; ὅθεν πῶς θὰ ὀνομασθῆ τὸ τιμ. 1223—τέλους ; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηρῶν ἀποτελεῖται ; Ποῖον τιμῆμα εἶναι θερμότερον εἰς συναίσθημα ; πῶς καλεῖται καὶ ποῖον ἄλλο ὁμοιον ἔχει ἡ τραγωδία ;

Τίς ἡ κυρία ἰδέα τῆς τραγωδίας ; Πῶς διαρθροῦται ἡ πρᾶξις ; τίνας αἱ ὑψηλότεραι καλλογαὶ καὶ τίνα τὰ ἀσθενῆ σημεῖα αὐτῆς ; ὁ Οἰ. εἶναι ἔνοχος ἢ ἀθῶος ; διὰ τί πάσχει οὕτω τραγικῶς ; ἡ τραγωδία ἐπιγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Σ. Οιδίπους διὰ τί προσεπεγράφη (ὅστερον) Οιδίπους τύραννος ;

ΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

Ἀγαπητοὶ μαθηταί,

Ἀποφεύγετε τὰ φαῦλα καὶ ἄσεμνα βιβλία, τὰ ὅποια μαρμαίνουσι τὴν ἐξάνθησιν τοῦ σώματός σας καὶ τοῦ πνεύματός σας. Μελετᾶτε τὰ ὡραῖα βιβλία τῶν Ἐκθέσεων, τὰ ὅποια καὶ πλουτοὺς μέγαν γνώσεων σᾶς παρέχουσι καὶ ἀρίστους μαθητὰς θὰ σᾶς ἀναδείξουσιν καὶ ἰσχυρότατα ὄπλα σᾶς διαθέτουσι, διὰ νὰ ἐπιπλεύσετε εἰς τὴν σκληρὰν βιοπάλην. Ζητεῖτε παρὰ τῶν φιλοστόργων γονέων σας καὶ μάλιστα μετὰ τὰς χειμερινὰς ἢ θερινὰς ἐξετάσεις σας ὡς ἔπαθλον τῆς χρηστότητός σας καὶ τῆς ἐπιμελείας σας μίαν πλήρη σειρὰν Ἐκθέσεων. Εἶναι τὸ εὐθηνότερον, ἀλλὰ καὶ πολυτιμότερον δῶρον, τὸ ὅποιον ἔχουσι νὰ σᾶς δώσουσι.

Δ. Ν. ΓΟΥΔΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

ΤΕΡΜΙΝΑΙΟΝ ΤΕΡΒΙΔΙΚΟΝ

ΕΠΙ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ, ΔΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ

ΣΟΦΟΥ ΤΩΝ ΥΠΟΥΧΩΝ ΤΩΣ ΕΝ ΤΕΚΛΑΙ

Τ. 1907

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΟΤΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΨΥΧΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΛΩΣ ΔΕΧΕΙΝ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΨΥΧΗΣ

1	ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1
2	ΠΡΩΤΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑ	2
3	ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑ	3
4	ΤΡΙΤΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑ	4
5	ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑ	5
6	ΠΕΝΤΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑ	6
7	ΕΚΤΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑ	7
8	ΕΠΤΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑ	8
9	ΟΚΤΩ ΚΕΦΑΛΑΙΑ	9
10	ΕΝΝΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑ	10
11	ΔΕΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ	11
12	ΕΠΙΛΟΓΗ	12
13	ΕΠΙΛΟΓΗ	13
14	ΕΠΙΛΟΓΗ	14
15	ΕΠΙΛΟΓΗ	15
16	ΕΠΙΛΟΓΗ	16
17	ΕΠΙΛΟΓΗ	17
18	ΕΠΙΛΟΓΗ	18
19	ΕΠΙΛΟΓΗ	19
20	ΕΠΙΛΟΓΗ	20
21	ΕΠΙΛΟΓΗ	21
22	ΕΠΙΛΟΓΗ	22
23	ΕΠΙΛΟΓΗ	23
24	ΕΠΙΛΟΓΗ	24
25	ΕΠΙΛΟΓΗ	25
26	ΕΠΙΛΟΓΗ	26
27	ΕΠΙΛΟΓΗ	27
28	ΕΠΙΛΟΓΗ	28
29	ΕΠΙΛΟΓΗ	29
30	ΕΠΙΛΟΓΗ	30

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΨΥΧΗΣ

ΟΤΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΨΥΧΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΛΩΣ ΔΕΧΕΙΝ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΨΥΧΗΣ

Μαρία Μαρία Μαρία
ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Μαρία Μαρία
Τὸ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ, ἀλλὰ καὶ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ

δῶρον τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα

~~ΠΕΝΑΨΗ~~
μία πλήρης σειρά Ἐκθέσεων.

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νάποκτήσωσι τὸ πολῦτιμον καὶ ζηλευτὸν ὄπλον νὰ γράψωσιν ὄφρα τὰς ἐκθέσεις αὐτὰς προμηθεύωνται πάντα τὰ τεύχη τοῦ μοναδικοῦ τούτου ἐν τῇ κόσμῳ βιβλίου.

Α'.	Τεύχος	Εὐθυμογραφήματα ("Ἐκδ. Β' ἐπισημασμένη)	Δραχ. 10
Β'.		Περὶ τὴν πατριδα	10
Γ'.		Λευκωμα Σχολικῶν ἑορτῶν ("Ἐκδ. Β')	10
Δ-Ε'.		Διατριβαὶ ("Ἐκδ. Β' μετερροθμισμένη)	20
ΣΤ'.		Διηγήματα ("Ἐκδ. Β')	10
Ζ'.		Εὐθυμογραφήματα	10
Η'.		Ἀποφθέγματα ("Ἐκδ. Β')	10
Θ'.		Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι	10
Ι'.		Τὸ Βιβλίον	10
ΙΑ'.		Περιγραφαὶ	10
ΙΒ'.		Πόντοι, ὄντρια, ὄτοχασμοὶ	10
ΙΓ'.		Χριστοῦγεννα	10
ΙΔ'.		Ἅγιος Βασίλειος	10
ΙΕ-ΙΗ'		Μανιχαικοὶ (82 ἐν ὄλφ, σελ. 320)	40
ΙΘ'-Κ'.		Πάσχα	20
ΚΑ'-ΚΒ'.		Ἐπιστολαὶ	20
ΚΓ'-ΚΔ'.		Ὑπάρχει εὐτυχία	20
ΚΕ'-ΚΖ'.		Ἐκδρομαὶ	25
		(Μυκῆναι, Ἄργος, Ναύπλιον, Τίρυνς, Ἐπίδαυρος, Δελφοί, Μ. Σπῆλαιον, Καλάβρυτα, Ἄγ. Λαύρα)	
ΚΗ'-ΚΘ'.		Χρυσὰ λόγια	20
		(Ἡ Πειθαρχία—Τὸ χρῆμα—Ἐν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει—Ἐπιστήμη καὶ Ἠθικὴ κ. λ. π.)	
Λ'-ΛΒ'.		Χαρακτηρισμοὶ (σελ. 240, Ἐκθέσεις 120)	30
ΛΓ'-ΛΔ'.		Εἰρήνη - Πόλεμος.	20
ΛΕ'-ΛΣΤ'.		Ἑθνικοὶ Εὐεργεταὶ (καὶ ἐπιμνημόσυνοι λόγοι)	20
ΛΖ'-ΛΘ'.		Μαθητικοὶ Παλμοὶ (Ἐκθέσεις 140)	30
Μ'-ΜΑ'.		Μεγαλεῖο τῆς φύσεως.	25
ΜΒ'-ΜΓ'.		Πραγματεῖαι	20

Ὀλόκληρος ἡ σειρά δραχ. 420

Διὰ τὸ ἔξωτερικὸν ἕκαστον Τεῦχ. δραχ. 15

(ἀπὸ ἀλλαγμένα ταχυδρομικῶν τελῶν ἀποστολῆς)

Ἀκυροῦται πᾶν προηγουμένον Τιμολόγιον.

Τὰ ὑπάρχοντα τεύχη ἀποστέλλονται παρ' ἡμῶν εἰς πάντα αἰτοῦντα μαθητὴν ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς, ὅπισθεν τῆς ὁποίας ἀναγράφονται τὰ παραγγελόμενα βιβλία. Ἡ παραγγελία ἀνάγκη νὰ περιλαμβάνῃ τρία τοῦλάχιστον βιβλία καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ μαθητοῦ νὰ εἶναι πλήρης καὶ εὐανάγνωστος. Διὰ δέματος ἐπὶ ἀντικαταβολῇ ἀποστέλλονται βιβλία ἀξίας τοῦλάχιστον 100 δραχ.

Συνιστᾶτε τὰ καλὰ βιβλία εἰς πάντας τοὺς μαθητάς.

Ἡ Διεύθυνσις : Κύριον Δ. Γουδῆν

Ἀθήνας, Ὅδος Σφακιῶν 3.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Μαρία Μαρία

024000020087

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΙ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙ

Τὸ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ, ἀλλὰ καὶ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ

δῶρον τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα

εἶναι

μία πλήρης σειρά Ἐκθέσεων.

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες ναποκτήσωσι τὸ πολυτίμον καὶ ζηλευτὸν δῶρον
νὰ γράψωσιν ὄρατα· ἐκθέσεις δὲ προμηθεύονται πάντα τὰ τεύχη τοῦ μοναχικοῦ
τούτου ἐν τῇ κόσμῳ βιβλίῳ.

Α'.	Τεῦχος	Εὐθυμογραφήματα (Ἐκδ. Β' ἐπιρρημένη)	Δραχ. 10
Β'.		Περὶ τὴν πατρίδα	"
Γ'.		Δευκωμα Σχολικῶν ἐρωτῶν (Ἐκδ. Β')	"
Δ-Ε'.		Διατριβαὶ (Ἐκδ. Β' μετερρυσμμένη)	"
ΣΤ'		Διηγήματα (Ἐκδ. Β')	20
Ζ'.		Εὐθυμογραφήματα	"
Η'.		Ἀποφθέγματα (Ἐκδ. Β')	10
Θ'.		Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι	"
Ι'.		Τὸ Βιβλίον	10
ΙΑ'.		Περιγραφαὶ	10
ΙΒ'.		Πόνοι, ὄνειρα, ὀποκαθμοὶ	10
ΙΓ'.		Χριστοῦ γεννα	10
ΙΔ'.		Ἅγιος Βασίλειος	10
ΙΕ'-ΙΗ'		Πανηγυρικοὶ (82 ἐν ὄλφ, σελ. 320)	10
ΙΘ'-Κ'		Πάσχα	40
ΚΑ'-ΚΒ'		Ἐπιστολαὶ	20
ΚΓ'-ΚΔ'		Ἐπάρχει εὐτυχία	20
ΚΕ'-ΚΖ'		Ἐκδρομαὶ	25
		(Μυκῆναι, Ἄργος, Ναύπλιον, Τί- ρον, Ἐπίδαυρος, Δελφοί, Μ. Σπή- λαιον, Καλάβρυτα, Ἄγ. Λαύρα)	
ΚΗ'-ΚΘ'		Χρυσὰ λόγια	20
		(Ἡ Πειθορχία—Τὸ χρέμα—Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κινεῖ—Ἐπι- στήμη καὶ Ἠθική κ. λ. π.)	
Λ'-ΔΒ'		Χαρακτηρισμοὶ	20
ΛΓ'-ΛΔ'		Εἰρήνη—Πόλεμος.	30
ΛΕ'-ΛΣΤ'		Ἐθνικοὶ ἑτερογέται (καὶ ἐπιμνημόσυνοι λόγοι)	20
ΛΖ'-ΛΘ'		Μαθητικοὶ Παλμοὶ (Ἐκθέσεις 140)	20
Μ'-ΜΑ'		Μεγαλεῖο τῆς οὐσίας	30
ΜΒ'-ΜΓ'		Πραγματεῖαι	25
		Ὀλόκληρος ἡ σειρά δραχ. 420.	20

Διὰ τὸ ἔξωτερικὸν ἕκαστον Τεῦχ. δραχ. 15

(ἀπηλλαγμένα ταχυδρομικῶν τελῶν ἀποστολῆς)

Ἀκυροῦται πᾶν προηγούμενον Τιμολόγιον.

Τὰ ὑπάρχοντα τεύχη ἀποστέλλονται παρ' ἡμῶν εἰς πάντα αἰτούντα
μαθητὴν ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς, ὅπως
τῆς ὁποίας ἀναγράφονται τὰ παραγγελόμενα βιβλία. Ἡ παραγγελία
ἀνάγκη νὰ περιλαμβάνη τρία τοῦλάχιστον βιβλία καὶ ἡ Διεύθυνσις
μαθητοῦ νὰ εἶναι πλήρης καὶ εὐανάγνωστος. Διὰ δέματος ἐπὶ ἀν-
βολῇ ἀποστέλλονται βιβλία ἀξίας τοῦλάχιστον 100 δραχ.

Συνιστάτε τὰ καλὰ βιβλία εἰς πάντας τοὺς μαθητάς.

Ἡ Διεύθυνσις· Κύριον Δ. Γουδῆν

Ἀθήνας, Ὀδὸς Σφακίων 3.